

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

TERZİ BABA
(2010 UMRE DOSYASI)

33

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (33)

**KÂ'BE-İ MUAZZAMA "MEKKE-İ MÜKERREME"
(10/07/2010) (03/08/2010) Ümre dosyası**

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

TERZİ BABA

(2010 UMRE DOSYASI)

33

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ (33)

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİM:

(12/03/2009) (09/04/2009) Ümre ziyaretimizden döndükten bir müddet sonra diğer dostlarımız, hep birlikte tekrar bir Ümre ziyareti yapmamızı istediler. Bizde bunun üzerine daha yeni geldik İnşallah seneye gideriz diye bir ön konuşmamız olmuştu.

Nihayet (2009) senesi geçti (2010) geldi, üçüncü aydan itibaren Ümre mevzuu güncelleşmeye başladı daha erken olmasına rağmen gelecek olan kişiler izinlerini ve kendilerini ona göre ayarlamağa başladılar.

Ve nihayet hareket gününü öğretmen ve memur kardeşlerimiz ile de istişare ederek (10 temmuz cumartesi günü) olarak belirledik, şirketimizle yaptığımız istişare sonun da onlar için de uygun görüldüğünden bu tarih kesinleşmiş oldu.

Daha bir çok kardeşimizin de arzu etmelerine rağmen, bazılarının sağlık durumları, bazılarının zaman durumları, bazılarının sosyal durumları ve tarih günleri kendilerine uygun olamadığından gelmek istedikleri halde gelemediler. Onlar içinde İnşallah bir başka zamanda Cenâb-ı Hakk izin verirse gene hep birlikte gideriz. Diye düşündük.

Böylece yolcu listelerimizi kesinleştirerek rezervasyonların yapılabilmesi için şirketimize bildirdik. Böylece bütün hazırlıklar tamamlanmış olmaktadır, nihayet hareket günümüz geldi, İstanbul Atatürk hava limanından (10 temmuz cumartesi günü saat 12,30) da uçağımız, Medine ye doğru havalandı ve (3,5) saat süren güzel bir yolculuktan sonra nihayet büyük bir heyecanla beklediğimiz. Alemlere rahmet olarak gönderilen, Hakkın habîb-i ve bütün insanların en kâmilî ve hamd sırrının sahibi olan hazret-i Muhammed (s.a.v.) Efendimizin Nûrlu şehrine ayak basmış olduk. Gümrükten çıkınca, şirketimizin elemanları bizi karşılayıp otelimize yerleştirdiler. Artık Rasûl-i zîşan'ın beldesinde idik. Bizim buralara gelmemizde emeği olan kişilere teşekkür eder Rabb'ımıza hamd ederiz. İnşallah kazasız belâsız ve hep birlikte memleketlerimize döneriz. Cenâb-ı Hakk bütün arzulu olan kullarına da nasib etsin inşaallah.

İlâh-i yarabbî bu kitaptan meydana gelecek savapları, avvelâ Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.)in ruhlarına daha sonra Peygamberan Hazaratının ruhlarına ve özellikle Ümreye katılmış olan kardeş ve evlâtlarımızın bütün geçmişlerinin ruhlarına hediye eyledik kabul eyle haberdar eyle, ya Rabb-î Amînnnnn

Necdet Ardıç. Terzi Baba.

Yola çıkmadan evvel şirketimizle yaptığımız yazışmalardır.

UMRE FİYATLARI TERZİ BABA

18.05.2010

Ayrıntıları görüntüleKime: terzibaba13@hotmail.com,
musa@silatur.com.tr

Kimden: Musa / SILA (musa@silatur.com.tr)

Gönderme tarihi: 18 Mayıs 2010 Salı 17:14:12

Kime: terzibaba13@hotmail.com

Bilgi: musa@silatur.com.tr

Selâmün aleyküm,

Programları ekte gönderiyorum.

2 sayfa hazırladım. Birisi İstanbul çıkışlı, bir diğer sayfa izmir çıkışlı şeklindedir.

Sormak istediğiniz bir detay varsa memnuniyetle yardımcı olurum inşallah...

Saygılar sunar, ellerinizden öperim...

ALLAH a emanet olunuz...

Musa biçkioğlu

UMRE PROGRAM TEKLİFİ / İSTANBUL ÇIKIŞLI

Talep etmiş olduğunuz Umre program detayı aşağıdaki gibidir. Bilginize sunar işlerinizde başarılar dileriz.

1. SEÇENEK : 10 Gün / 9 Gece 4* Yıldız Otel

MEKKE : 6 GECE ELAF AJYAD OTELİ	MEDİNE : 3
GECE ELAF TAYBA	OTELİ.

2'li oda da bir kişi	1100 €
3'lü oda da bir kişi	1070 €
4'lü oda da bir kişi	1040 €
Kahvaltı + Akşam Yemekli	:

2. SEÇENEK : 15 Gün / 14 Gece 4* Yıldız Otel

MEKKE : 10 GECE ELAF AJYAD OTELİ. MEDİNE : 4

GECE ELAF TAYBA OTELİ.

2'li oda da bir kişi 1280 €

3'lü oda da bir kişi 1250 €

4'lü oda da bir kişi 1220 €

Kahvaltı + Akşam Yemekli :

3. SEÇENEK : 29 Gün / 28 Gece

4* Yıldız Otel

MEKKE : 12 GECE ELAF AJYAD OTELİ. MEDİNE : 9

GECE ELAF TAYBA OTELİ.

2'li oda da bir kişi 1800 €

3'lü oda da bir kişi 1770 €

Mekke Medine Kahvaltı + Akşam Yemeği:

NOT : 0 – 2 Yaş arası Bebek: 100 €

- 02 – 06 Yaş arası Çocuk Yataksız: 350 €

- 06 – 11 Yaş arası Çocuk Yataksız: 450 €

- 06 - Yaş üstü çocuk Yatak İstenirse:100 € İndirim yapılır.

VİZE İÇİN GEREKLİ BELGELER

- En az 1 yıl geçerli pasaport
- Nüfus cüzdan fotokopisi (önlü arkalı)
- Eşi ile gidecekler için nüfus kayıt örneği
- 4 Adet vesikalık fotoğraf
- Akrabası ile gidecek bayanlar için noterden akrabalık belgesi
- Menenjit aşı kartı

HEDİYELERİMİZ

- Bagaj ve El Çantası,
- 5 lt Dolu Zemzem Bidonu
- Umre Rehber Kitapçığı

HİZMETLERİMİZ / Fiyatlarımıza : Gidiş Dönüş Uçak bileti, Havalimanı vergileri, Vize Alımı, Otellerde Belirtilen şekilde Konaklama, Bütün Transferler (lüks araçlarla), Mekke ve Medine'deki Ziyaretler ve Sıla Turizm Rehberliği dahildir.

**Saygılarımızla...
VERGİSİ**

Muşa BİÇKİOĞLU
DEĞİLDİR.)

(ÜCRETLERE 15 TL. YURT DIŞI ÇIKIŞ

DAHİL

RE: (Terzi Baba Umre ziyareti yolcuları Kişi listeleri)

18.05.2010

Kime: 'Necdet Ardıç'

Kimden:

Mu x a / SILA (musa@silatur.com.tr) Hata! Köprü başvurusu geçerli değil.Hata! Köprü başvurusu geçerli değil.

Gönderme tarihi:

18 Mayıs 2010 Salı 23:15:52

Kime:

'Necdet Ardıç' (terzibaba13@hotmail.com)

Hayırlı akşamlar efendim,

Öncelikle çok teşekkür ederim, bizim bu listelere ihtiyacımız vardı. Zira uçak ve otel için bunlar gerekli idi.

Listeler gayet net ve anlaşılır bir şekildedir. Bunun için ayrıca teşekkür ederim.

Aşı konusu ile ilgili şunu söylemek isterim; Menenjit aşısıdır, sağlık açısından tavsiye ederim. Devlet dispanserlerinde nadiren de olsa bulunmaktadır. İstanbul'da çoğunlukla Fatih Karagümrükte'ki Atikali camii bitişiğindeki sağlık ocağında bulunmaktadır. Yine de Aşı olmak isteyenler oraya gitmeden önce telefon açarlarsa daha uygun olur. Çünkü bazen orda da menenjit aşısı bulunmamaktadır. Ama aşı olmak istemeyen varsa olmayabilir.

Sağlıcakla kalın,

Saygılar, selamlar...

Musa bıçkıoğlu

From: Necdet Ardıç [mailto:terzibaba13@hotmail.com]

Sent: Tuesday, May 18, 2010 8:37 PM

To: musa sıla

Subject: (Terzi Baba Umre ziyareti yolcuları Kişi listeleri)

Terzi Baba Umre ziyareti yolcuları kişi listeleri.

İzmir çıkışlı yolcular (15) günlük:

- (1) Al.... De.....
- (2) Rü..... De.....
- (3) Mu.... Se.... De.....
- (4) Al..... De.....

- (5) Hü..... Er.....
- (6) Ke..... Er.....

- (7) Tu..... Ça.....
(8) Ar..... Ça.....

- (9) Ül..... Ni..... Ma.....
(10) Se..... Fa..... Ka.....
(11) Gü..... Ağ.....
(12) Ay..... İl.....
(13) Hi..... İş..... Ac.....

- (14) Er..... Al.....
(15) Mi..... Al.....

İstanbul çıkışlı yolcular (15) Günlük:

- (1) Sa..... bu.....
(2) As..... Bu.....
(3) Bü..... Bu.....

(4) Ay.... Er.....
(5) Gü..... To.....

(6) Ab..... Ni..... Tu.....
(7) Me..... Tu.....

(8) Ha..... Ne..... Kü.....
(9) Kü..... Kü.....
(10) Os..... Sa.....

İstanbul çıkışlı yolcular (10) Günlük:

- (1) İz..... Ar.....
(2) Öz..... Ar.....
(3) Ab..... Al.... Ha..... Sa.....

İstanbul çıkışlı yolcular (29) Günlük:

- (1) Ne..... Ar.....
(2) Nü..... Ar.....
(3) Sü..... Oz..... Ö.....

(Konu "2010" Ümre hatıra yazıları)

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİM:

Ümreye gittiğimiz zaman çevremizdeki kardeş ve evlâtlarımızdan bir istekte bulunmuştum. O da burada yaşadıkları güzellikleri zuhuratlarını ve eğer olursa diğer tecellilerini yazmalarını istememdi. Onlarda eksik olmasınlar, döndüklerinden sonra ilk fırsatta hatıralarını yazıp gönderdiler ben de onları ve kendi hatıralarımı da birleştirerek bu kitabın ortaya çıkmasına sebep oldular. Okuyanlarında, bizlerin yaşadığı duygu ve güzellikleri lisânen de olsa kendilerine aktarabilirsek bizim için sevinç vesilesi olacaktır.

Şimdi, mail ile gelen hatıra yazılarını sırasıyla sizlere de faydalı olur düşüncesiyle isimlerinin ilk harflerini vererek düzenlemeğe çalışıyorum, Cenâb-ı Hakk kolaylıklar ve zaman nasib etsin İnşallah.

Nu....Ni..... (12/8/2010)

Aleyküm selam değerli Terzi babacığım. Hayırlı ramazanlarınız olsun güzel annemle inşallah. Dün itibariyle defterlerinize başladım. Umre yazısını hemen göndermek istedim. Çünkü tüm dikkatimi yazılarınıza vermek istedim. Aklım hep takılacaktı. Bir de tabiatımdaki acelecilik yaptırdı.

Terzi babacığım, ümre de hiç rüya görmedim. C.Hakk nasip etmedi. Hâlâ da görmüyorum. Hâlimi siz daha iyi bilirsiniz. Ne oluyor anlamıyorum. Demek ki böyle gerekiyor. Yazıyı tekrar düzenledim. Sizin yazdığınız doğruydu. Benim de sıralama da kalbim rahat değildi. Nasıl olsa babam doğruyu gösterir demiştim, elhamdülillah. Elinizin içini öpüyorum. Anneminde ellerinden yanaklarından öperim.

Ha..... kı.....

"Hayat-ilim-irade-kudret-keîâm-semi-basar-tekvin."

Subût-î sıfatlar. Vahidiyette zuhur eden sıfatları, C.Hakk'ın. biz vahdet ehli olduğumuzda sıfat tecellileri bunlar olacak biiznillah. Kul ile Allah arasında ortak sıfatlar. Ef'al âleminde mahlûk yönünden kullanılanlar. Ama vahidiyette renksiz, kokusuz, şekilsiz olarak ilâh-î olarak var.

Vahdet ehli namzedinin "**hayat**" bulması, Arif-i Billâh'ın elini tutmasıyla başlar. Yaşamayı için rızık yani manevi rızık gerek. o da "**ilim**" dir. İrfani bilgiler. Yaşamamızı sağlamayan ilim, ilim değildir. "**İrade**": ilimle sağlanan ve ilme bağlı olarak gerçekleşen bir sıfattır. Kafamızda oluşan bir programdır. Eğer ilme bağlı olarak iradeyi yapmazsak, "40 yıl

geçse de değişmeyen bir inad" hali olur çıkar. İlim aynı zamanda manevi güç verir.

"Kudret": programın uygulanmasıdır. Çoğu zaman düşünür ve uygulama ya koyamayız. İlimle gelen irade kudretle meydana çıkar, biiznillah.

"Kelam": harfler ve kelimelerdir. Levhi mahfuzun içi. KÜN'den ibarettir.

"semi": sıfatının vahdetinde, her şey canlı ve konuşur. Ağaçtan "Ben Allahım!" sesini işitmek semi sıfatının zati yönden gelişidir. Farklı ruh mertebelerinin Hakk lisanıyla söylediği, işittirildiği kadar işitilir.

"basar": ise kademeleriyle, nazar, basar, basiret ve müşahade olması gerek. Mücadele şart. Arif-i billahın **"basar"** sıfatıyla muttasıflığı karşısında zâhir ve bâtın toparlanmayı gerektiriyor.

"tekvin": FEYEKÜNDEN ibarettir.

C. hakkın bu subuti sıfatlarıyla donanmamız "kurb-u nevafil" dir. Bir de C. Hakk zat-î tecellisini yaparsa "kurb-u feraiz" olur. Zât-î sıfatları ise **"vucut-kıdem-beka-vahdaniyet- muhalafetün lil havadis- kıyam bi nefsihi"**

Vucut: lâ faile, lâ mevcude, lâ mevsufe, lâ ma'bude illâllah diyerek zuhur halimizi kıdem haline çevirmektir.

Kıdem: İnsân-ı kâmil sûreta mahlûktur. Özü itibariyle kadimdir.

Beka: Özü itibariyle kadîm olanın bakî olması zorunludur.

Vahdaniyyet: Aslı bir olanın bir olmasıdır.

muhalafetün lil havadis: Mahlûk olarak mahlûkluğu kalmadığından benzemez.

Kıyam bi nefsihi: Nefsiyle,özüyle kâimdir.

Zât-î tecelli kişi de kimlik bırakmaz ve dağılır. Eğer C.Hakk ef'alinden fiil tecellisi yaparsa kişi sadece o fiili idrak eder. Ama ef'alinde zât-î tecellisini yaparsa o ef'alin kül'ünü idrak eder. (lâ fâile illâllah açılır.) Esmâ tecellisinde ise huylar yavaş yavaş ilâhisine çevrilir. Zât-î tecelli olursa, o kişi o Esmânın kül halini idrak eder. Yani her bir tecelli kendi bölgesinden gelirse oradaki yaşantıyı değiştirir. Zat yönünden gelirse dağıtır ve sonu "sekinelik"tir. Sekinelik ise tıpkı şehadet aleminde şok olayların öncesinde(ölüm-kaza-hastalık...) kişiye verilen sakinleştirici gibi. Hayreti kolay karşılayabilmek için.
"Allahım zatındaki hayretimi artır,amin"

Ûmre Dosyası:

Ay..... Gü..... (13.08.2010)

Kıymetli Terzi Babacığım ve Nüket Anneciğim,

Sizlere çok teşekkürler ederiz Dünyanın 1. ve 2. harikasını, muhteşem güzelliklerini görmemize vasıta olduğunuz için. Kutsal mekânlar da üzerimde olan genel hâl hem asırlar geçmiş gibi hem de zamansızlık hissetmem. Mescid-i Nebevî'de üzerimde mutluluk hali vardı. İlk iki gün kendime geledim. Kelimeler ile anlatılamayacak muhteşemlikte. Yıllardır oralardaymışım gibi sanki.

Mekke-i Mükerrerede ise önce lâ kelimesinin içindeydim sanki. Hiçlik ve yokluk halleri. Sonra bütün varlığın hakkın olduğu varlık halini seyr. Bütün zıtlıkları cem eden Cami Allah. Orada da içimden çok ağlama da geldi.

Kâ'be-i muazzama da ki, kâ'be kelimesinin sayı değerini 103 olarak hesapladım. k:100, a:1, b:2

Kâ'be-i muazzamayı Lâ ilâhe illâ allah muhammedün Rasûlüllah ve Bismillâhirrahmânirrahîm in sembolü gibi algıladım.

Kâ'be'nin etrafını tavaf eden binlerce müslümanın oluşturduğu tablo, bir galâksinin, milyarlarca yıldızı ile dönüşünü andıran manzara gibi. Atomlarda da aynı manzara ve bu düzen mevcut. Zerre'den kürreye sanki hayatın özeti. Zere'de kül'de birbirinin aynası ve aynısı gibi.

Kâ'be'nin çekim alanı ve yörüngesine kendini bırakabilmek. Bu manevi akışa kendini bırakmak. Okyanustan bir damla olabilmek. Kâ'be'nin etrafında dönerek gerçekleştirilen tavaf, tevhidin, kâinat'ın ve zuhurun özeti. Tavaf; aslımıza dönmek, teslimiyetin ve ilâh-î takdire boyun eğişin sembolü gibi geldi.

Kâ'be de tavaf ise kelimelerin anlatamayacağı güzellikte yaşanıyor. Kâ'be-i muazzama'dan yansıyan ilâh-î güzellik muazzam. Tavafa, kâ'be sola alınarak başlanıyor. Akli kül-ün her şeyi ihata etmesi . Nazargahı ilâh-i olan insân'ın kalbi, "**Beytullah**" yani allahın eviyle karşı karşıya geliyor tavafta. Allah insanın şekline, kalıbına, malına mülküne değil, kalbine bakar. Bu yönüyle Kâ'be ile insân kalbi arasında dikkat çekici bir ilgi olduğu söyleniyor. Bu sebeple tavafta kişinin kalbi Kâ'be tarafında yer alır. Bunda aynı zamanda tavafın ne kadar kalpten ve gönülden yapıldığının bir işareti gibi.

Kâ'be'nin etrafında canlılık coşkulu, üzerime sakinlik eminlik duygusu geldi. Kâ'be öyle tanıdık, bildik, kokusu tanıdık, ve sıcaklığı kuşatıcı ve okadar çekici ki. Her kes kendi evinde ve sıla ı rahim

yapmakta. Herkes eşit. Birlik yaşıyor. Bir de bir, bin de bir. Tevhidin simgesi birlik her şeyi kapsamış. Ayrılıklar yok.

Birisinin etrafında dönmek, adeta onun etrafında pervane kesilmek, sembolik olarak yürekte bağlılığı ve onun için her şeyini feda edebileceğini gösteren bir aşk hareketidir. Bu bakımdan Beyti Atik-i tavaf, yalnızca Allaha yönelmenin ve yalnızca onun huzurunda eğilmenin ve ondan başkasına ibadet etmemenin ve ayrıca onda yok olarak ondan başkasının da olmadığını fiili bir göstergesidir. Bütün beden mülkümüzdeki sıfatların ve esmâ-i ilâhiyyenin aslına rücu etmesi, Allah ismine kavuşmasıdır. Esmâ-i ilâhiyyenin bayramıdır. 7 dönüş ile hayat ,ilim, irade, kudret, kelam, semi, basar, sıfatlarının C.Hakkın olduğunun anlaşılmasıdır. Nefsimizde ki 7 rengin zemindeki beyaz renge bırakıp renksizlik haline ulaşmasıdır. C.Hakka tazim ve hürmet ,korku ve ümit arası muhabbet. Hz. Ademi beden mülküne indirerek arafatta buluşarak kendini tanıyabilmek ve tek tek bütün peygamber hazeratının hayatını özümseyebilmektir. Zemzem içerek ilmi ilâh-î ile hayat bulmaktır.

Hacerül Esvet taşı ise yuvarlak "hu" ve "b" nin altındaki nokta gibi düşündürüldü.

Ve hu yazıda bazen iki gözlü bazen de tek gözlü, bazen yuvarlak olur.. Burada ki, haliyle sanki bütün varlığı bünyesinde topladığını ifade etmesi gibi geldi." hu" olarak alemlerin kaynağı olarak. Hüvviyyet-i mutlaka olarak. Ve hu ile b yi birleştirdiğimde hub olarak muhabbetin hayatın kaynağı Allah ismi şerifinin "h"si olarak, düşündürüldü.

Hacerül esvet'le ilgili hadisler:

"Hacer-ül Esved yeryüzünde Allah'ın yeminidir. Yani sağ koludur.

Kişi kardeşiyle müsafaha ettiği gibi Allahu Teâlâ da onunla insan'lar ile musafaha eder.

"Allah'a yemin ederim ki Cenâb-ı Hakk kıyamet gününde O'nu gören gözleri ve konuşan dili olduğu halde kendisine ihlas ile el sürüp öpen kimsenin cennetlik olduğuna şahit olarak diriltecektir."

"Vallahi Allah onu Kıyamet gününde gören iki gözü ve konuşan bir dili olduğu halde diriltecektir de kendisini hakkıyla istilâm edenler hakkında tanıklık edecektir." (Tirmizî)

"Hacer-ül Esved cennetin yakutlarından kıymetli taşlardan bir taştır. Kıyamet gününde iki gözü ve söyleyen dili olduğu halde haşrolacaktır. Kendisine hakkıyla ve sadakate istilam edenlerin lehine şahadet edecektir."

"Allah kıyamet gününde Hacer-ül Esved'i ve Rûkn-ü Yemânî'yi iki gözlü bir dilli iki dudaklı olarak diriltecek ve kendilerini istilâm edenler için bir vefa borcu olarak tanıklık edeceklerdir." (Taberani)

"Kıyamet gününde Rükün bir dili ve iki dudağı olduğu halde Ebû Kubeys dağından daha büyük olarak gelecektir." (Ahmed)

"Kendisini hakk ile istilâm eden için tanıklık edecektir. O mahlûkatıyla musâfaha eden Allah'ın sağı (sağ kolu)dır." Taberânî

"Allah ile müsafaha etmek (tokalaşmak) isteyen Hacer'ül Esved'i istilam eylesin."

"Hacer'ül Esved yeryüzünde Allah'ın yeminidir. Yani sağ koludur. Kişi kardeşiyle müsafaha ettiği gibi Allahu Teâlâ da onunla insânlar ile musafaha eder."

C. Hakk cümlelerimizin Ümresini kabul etsin. Hatalarımızı Aff etsin. Herkese de nasip etsin inşaallah.

Mekke-i mükerreme'de gördüğüm zuhuratlar.

Hava'da yüksekler de, iki kolumu açmışım okyonusları geçiyorum. Az yukarıda da, aynı hızda uçak da okyonusları geçiyormuş.

Mekke-i mükerreme'den ayrılırken gördüğüm zuhurat.

Hepimiz gökyüzünde bulutların üstünde uzay gemisi gibi gemideyiz. Ayaklarımıza sarı metâl dik dörtgen şeklinde levha yerleştiriyorlar. Sarısı ve metali Kâ'be-i muazzama önündeki İbrâhîm (a.s.) ayak izindeki sarı metâl gibi .Dünyayı ve bulunduğumuz yere güvenle geri dönmemizi sağlıyormuş. Bu levhalar kaybolmamızı önlüyormuş. Çünkü Ay'a gidip geliyormuşuz. Denedim levhalarla komut vererek istediğim yerde durdurup geri gelebiliyordum.

Eve geldiğimde gördüğüm zuhuratlar.

3-Ellerim yeşil renkli, sarı ve mavi renkli ışıklar olmuş öyle geziyorum

4-Kâ'be-i Muazzama etrafında su var ve ayaklarımızı suya koyuyoruz,

5-Kâ'be yukarı kalkmış etrafında yol çizilmiş, Yörünge belirlenmiş. Ben tek başıma koşturarak tavaf ediyordum.

Terzi Babacığım sizin ve Nüket Annemin ellerinizden öperim. Sıhhatler dilerim .Teşekkürler ederim.

Zuharlarınızın hepsi güzel o günlerin hatıraları yansımalar yapıyor. Ufkun genişliği ve yüksekliği de yaşanmış oluyor diyebiliriz.

2010-umre notlarım-Rü..... De.....

Rü..... De..... (14.08.2010)

Sevgili Terzi Baba 'cığım hayırlı ramazanlar.. Nüket annemin ve sizin ramazanınız mübarek olsunÛmre de aldığım notları yazmaya çalışacağım inşallah...

16 Temmuz 2010 - Medine'deyiz. Peygamber Efendimizin ravzasına girdiğimizde yine başka milletlerden insanlarla karışık bir halde dularımızı ediyor, salavatlar getiriyorduk. Epeyce yaklaşıp duamı ettikten sonra başkaları da dua edebilsin diye yeşil halıyla kaplı olan bölümden ayrılmak üzereydim ki, görevli olan arap hanım orada namaz kılmam gerektiğini söyledi. Bu fırsatı değerlendirmem gerektiğini anladım ve inşallah herkesinkiyle beraber benim namazımda kabul olmuştur. O an, *"Her şey Hakk'ın elinde benden kaynaklanan bir şey yok isteyen de, dileyen de yaptırın da hep Rabbim"* diye düşündüm.

Mekke'ye gelirken Mekke kelimesinin yazılışında bulunan "şedde" harekesinden dolayı Mekke şehrinin şiddetli olacağını düşündüm. Zaten burada Celâl tecellisinin olacağı söylendi hep. Medine şehri bana daha düzlük inişi çıkışı olmayan kendi halinde bir şehirmiş gibi geldi. Mekke ise kayalıklar oyularak tüneller yapılmış, yokuşu, kayalıkları ile sert mizaçlı bir şehir görünümündeydi. Ama Mekke'ye hayat veren Kâ'be. Kâ'be'nin muhteşem güzellikte cazibeli bir yapı olmasından kaynaklanan güzellik...

İtiraf etmeliyim ki, ilk anda büyük bir ortam içinde Kâ'be bana yeterince büyük görünmedi. Bekliyordum ki, insân-ı büyüklüğü ile ezen korku uandıran bir yapı olsun....Tam tersi tavafta her dönüşte ona baktıkça mânen gözümde daha da büyüdü siyah bir gelinlik giymiş gibi alımlı ve gösterişli oldu. Bana gülümseyen bir yüzü vardı...Bu celâl içre cemâl midir???

Kâ'be'nin etrafında dönerken diğer insanlarla bütün oluyorsun. Her an yeni bir tecelli gibi, yanımda gördüğüm insân-ı birdaha göremiyorum resimler sürekli değişiyor....Rabbim her an yeni bir şe'en de. Her renkten her dilden her milletten insan, fakat orada aynı dil konuşuluyor sanki Rabça...Yeryüzünde bu kadar iltifat gören başka bir EV ve EVSAHİBİ yoktur herhalde diye düşünüyorum..

Her şeyi hoş görmem gerekiyor veya bunu öğrenmem lazım, ter kokusuna katlanıyorum olsun diyorum bunun da güzel bir tarafı vardır elbette..

İkinci namazında benliğimin çok kuvvetli olduğunu anladım bu benlikten beni kurtarması için hep dua ettim. Bir ara beni affetmesini söyleyip dua edip dururken çok günahım olduğu için dilime hep bu dua geliyor diye düşündüm..

Buraya sarsılmak, perçemimden tutulup çekilerek geldiğimi,

nefsimin bana yaptığı oyunlara karşı gözümün açılması için geldiğimi, diğer esmâlar'dan kaçmanın (*kimseye bulaşmayayım kimse de bana bulaşmasın fikrinin*) bir kurtuluş olmadığını anlamak için geldiğimi anlıyorum. Önemli olan aynı tencerede kaynayan taneciklerin kaynarken birbirleriyle çarpışsa da hiçbirşey olmadığı aksine pişerek olgunlaştığını idrak etmeye çalışıyorum.

"Sabır ya hacı" en çok söylenen söz. **"Sabır"** fiilinin veya esmâsının en çok açığa çıkması isteniyor. İnsanlar tarafından sıkıştırılısam da üstüme bassalar da hepsinin Allah tarafından gönderildiğini düşünmeye çalışıyorum.

"Kahhar" ismini söylüyorum. Dünkü hastalığım Kahhar'dan mı Celâl'den mi ayırt edemedim. Terzi Babamın sohbetini (*cep telefonundan*) dinlerken (**Şit Bahsi**) ilk duyduğum cümle şu idi: "İyilik de kötülük de insanın kendinden kendinedir." Bu benden bana olan bir durum öyleyse. İnşallah bu sayede idrakim açılır. Sivrilmiş uçların törpülenmesi, perdelerin aralanması, sakinleşmem, düşünce sistemimin temizlenmesi sanırım zaman alacak. İnşallah kısa tutulur, çünkü bazen paniğe kapılıp ömrümün bu işe yetmeyeceğinden korkuyorum.

Mekke-Kâ'be zıtlıklar şehri. Kadınlar siyah, erkekler beyaz giyiyor. İnsân'lar Kâ'be'de ibadet edip ardından alış-verişe çıkıyor. Sanki hem bu dünya hem de öbür alem tamam edilmeye çalışılıyor. İnsân'ın fitratından olsa gerek sürekli aynı şeyi yapamıyor. Beyin dürekli düşünce üretiyor. Dua ederken bir bakıyorum başka şeyler de düşünmeye başlamışım.

Allah'ım senin evini ziyarete geldim. Pekii Allah'ım sen bu evde misin? Buraya sığar mısın? Haşa sığmadığını söylüyor, mümin kulunun gönlüne sığdığını söylüyorsun...

Allah'ım seni evde görebilmek, hasbihal edebilmek mümkün mü? *"Ne tarafa dönerseniz dönün Allah'ın vechi oradadır.."* Dönüyorum Allah'ım, dönüyoruz 72 millet birden dönüyoruz ,kah sırtları, kâh yüzleri, kâh sesleri duyuyorum, görüyorum hepsi sensin Allah'ım senin bir zuhurun...Ayrı gayrı diye birşey yok...Ben de ayrı değilim gayrı da...Fakat memleketimde ki gibi değilim sanki hislerim değişti zaman aynı zemin farklı, her dönüş aynı gibi ama değil yenileniyorsun sanki arınıyorsun..sevgili Allah'ım evini görmeyi nasip ettin ya, ben de seni inşallah gönül evimin tahtına oturabileyim ben sana geldim sıra sen de Allah'ım gönül evimi temizlemeyi arınmayı bana nasip et ki, geldiğinde pırl pırl olsun...zaten *diyeceksin"*Kulum ben hep seninle idim, sen kiminle beraberdin?" Bu soruya senin beğeneceğin razı olacağın cevaplar verebilmeyi istiyorum....

Terzi Babacığım aldığım notlar bu kadar inşallah sizi sıkımadır...Tekrar ramazanınız mübarek olsun der, Nüket annemin ve sizin ellerinizden öperim..De.... den selâmlar sevgilerle...Kızınız Rü...

Selâmün aleyküm Rû.... kızım, sana da hayırlı ramazanlar, İnşallah sağlıklı hep birlikte sonuna erdiririz. Yazıların güzel olmuş ellerine sağlık Cenâb-ı Hakk tekrarını nasib etsin İnşallah. Yazını dosya ya ilâve ediyorum hepsi tamamlanınca bir dosya halinde göndereceğim İnşallah. Bizler de iyiyiz hamdolsun dinlenmeye çalışıyoruz. Herkese Al... beye evlâtlara ayrı, ayrı selâmlar ederiz Nüket anneninde selâmları vardır, hoşka kal. Terzi Baban.

iki rüya

Rû.....De.....(27/08/2010)

Hayırlı akşamlar Terzi Baba'cığım nasılsınız, inşallah siz de Nüket annem de iyisinizdir..Ümreden sonra gördüğüm iki rüya ile ilgili olarak sizi biraz meşgul edeceğim.

Geçen hafta içinde (tarihini net hetırlayamıyorum) gördüğüm rüyamda bir köy evinin genişce avlusu içindeyim. Evin sahibi her gelene kiraz dağıtıyor.Kirazlar kırmızı, iri iri ve şeffaf cam gibi parlıyorlar ayrıca uzun yeşil yeşil yapraklı dalları ile birlikte koparılmış yüksekçe bir masanın üzerinden herkese dağıtılıyor.Ayrıca masanın altlarında yere dökülmüş karadutlar görüyorum küçük bir kız çocuğuna almasını söylüyorum fakat almıyor....

24.08.2010 tarihinde gördüğüm rüyamda ise Mekke'deyim.İki genç hanım bana eşlik ediyor gezdirecekler. birisi oralı imiş çok güzel türkçe konuşuyor diğeri de zaten türk orada görevliymişler.

Sonra öğlen namazı için Kâ'be'ye yakın bir mescide gidiyoruz. Orada öğlen namazının sünnetini kılıyoruz, farz için ezanı bekliyorum biraz da sabırsızlanıyorum çabuk okunsa da kılsam istiyorum.

Bu rüyayı gördükten sonra yine bir rüya daha gördüm(aynı saatler de) yine mescitte namaz kılmaya çalışıyorum fakat kıyafetim pijama ve kendimi halsiz hissettim zahmetlice olsa da namazımı bitirmeye çalıştım, tam selâm verecekken açık bulunan pencerenin önünden "**Melek**" isminde bir eski arkadaşın geçtiğini gördüm ve namazı aceleyle bitirip (*hatta selâm verirken rabbena dualarını okuyordum*) arkadaşına seslendim birbirimize sarıldık ve onun çok zayıfladığını gördüm ve bunu ona söyledim ama yine eskisi gibi güzeldi.

Ellerinizden öpüyorum Terzi Baba'cığım, Nüket anneminde ellerinden öperim de.....den selâmlar sevgiler...kızınız Rû.....

Hayırlı akşamlar Rüyal hanım kızım zuhuratlarınız güzel, yalnız ben kaçınıcı derste olduğunuzu hatırlayamadım onu bana bildirirseniz iyi olur yeni değişmişti ama herkesin dersinin bulunduğu yer hatırimda kalmıyor

birde Şu sebebi var bu dersler hep deęiŐtięi içinde aklımda kalmıyor. Al... beye ve evlâtlara ayrı ayrı selâmlar, Nüket anneninde selâmları vardır. İşleriniz kolay gelsin hoşça kalın. Terzi Babanız.

Hayırlı akşamlar Terzi Baba'cığım çok teşekkür ederim cevaplandırđınız için. Şu an ben sekizinci dersteyim.

De.....den sevgi ve selâmlarla Nüket annemin ve sizin ellerinizden öperim. kızınız Rü.....

Necdet Ardıç (29/08/2010)

Hayırlı akşamlar Rü..... hanım kızım, gördüğün zuhuratların güzel yolunda maŐeallah oldukça gayretlisin galiba Cenâb-ı Hakk gerekli olan zuhuratları gösteriyor. Bu zuhuratların da da ders geçme var, İnŐeallah diğerleri de yavaş, yavaş arkadan gelir. İrfan mektebi kitabından (9) uncu dersi aç oku orasını da tarif edildiği gibi derslerine ilâve et. (Ya vâhid) (500) ilâve et, Fettah-ı (100) düşür. tarif edildiği gibi tevhidlerini de ek tereddüt ettiğin yerler olursa Ni... hanımla görüşürsün. Cenâb-ı Hakk mübarek etsin yeni başarılar dilerim. Dünya ahiret işlerin kolay gelsin. Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal. Al... beye ve evlâtlara her kese selâmlar, nüket anneninde selâmları vardır. Terzi Baban.

Gü.....Ag.....(14/Sep/2010)

Hayırlı günler Gü..... hanım kızım, hamdolsun iyiyiz İnŐeallah sizlerde iyisinizdir. Zuhuratlarınız güzel daha da güzelleri zaman içinde görülür İnŐeallah. Cenâb-ı Hakk faydalandırısın, zâhir ve bâtın bütün işlerinizde kolaylıklar ve gönül huzuru nasib etsin. Zuhuratlarınızın özet yorumlarını altlarına yazmaya çalışacağım. Herkese selâmlar nüket annenizde selâmları vardır. kızımızada her işinde başarılar dileriz. Hoşça kalın. Efendi Babanız.

Not= daha sonra zuhurat gönderdiğinizde hangi derste olduğunuzuda yazarsanız değerlendirmemiz daha kolay olacaktır.

Gü.....Ag.....(13/Sep/2010)

Babacım bir gece rüyamda Nükhet annemle bize geliyorsunuz . Masanın üzerinde demir mi bakır mı anlayamadığım bir metal tepsinin içinde ekmekler yığılı . Onlardan üç tanesini alıp bana veriyorsunuz . Nükhet annem de mutfakta sütlaç yapıyor.

Ekmek ana gıdadır, ilimde manevi ana gıda üç konumludur (ilmel yakîn, aynel yakîn, hakkel yakîn)dir. Ekmeklerin verilmesi bu mevzular hakkında tefekküre yöneltmektir, süt ilimdir süttten yapılan mamuller ilmin dallarıdır, bunların dağılması için oda yardımcı olmaktadır. İzmire gelince İnşallah uygun olursanız size de geliriz zuhuratının fiilen de yaşanmış olur.

Mekke'de olduğumuz zaman gece rüyamda kocaman iki katlı bir ev alıyormuşum. Odalar ı çok büyük. Tam gönlüme görediyorum.

İki katlı ev zahir ve batın gönül âlemdir. Orada bunun genişliği daha belirgin olmuştur diyeiliriz.

Yine Mekke'de bir gece çok, çok yüksek bir binanın -neredeysse gökyüzüne yakın- tepesine merdiven dayayıp çıktım ve tek kişilik bir alanda namaz kıldım.

Mekke de olmak zaten hakkın evinde olmaktır, orasıda yüksektir namaz kılmak kulluktur. Aslında orada yaptığımız işte oldu Cenâb-ı Hakk hepsini kabul etsin İnşallah.

Mekke'de iken ağabeyimi (adı Cemal) sık sık rüyamda gördüm. Onu evlendirdiğimizi ona altın bakmaya gittiğimizi ve sık sık onunla birlikte meyveler yediğimizi gördüm.

Gene Mekke de Celâlinin içinde Cemâli de vardır. zâhiren her nekadard Celâl tecellisi ağırlıklı ise de özünde gene Cemâl tecellisi vardır Cemâl ağabeyinizin sık sık görülmesi budur. Meyve yemek yeni bilgiler kazanmaktır diyebiliriz.

Mekke'de iken bir gece Suudi Arabistan Dış İşleri Bakanı bizi yemeğe davet ediyor. Grup halinde gidiyormuşuz.Ama grup kendi arkadaşlarımız değil başka bir grup. Bakan bizi kapıda karşılıyor. Sizi yemeğe davet ettim ama yemeği siz yapacaksınız Gür..... Hanım diyor. Ben öbek, öbek yedi parça yemek yapıyorum. Yemeği yiyoruz. Sonra bakan albümleri getiriyor. Resimlerden birinde bir sürü ihrama girmiş erkek var. Birini tanıyorum ve bakana dönüp 'aa bu benim eşim ' diyorum. Bakan resime bakıp "*o buraya çok önce gelmişti*" diyor.

Yemeye davet güzel, yemek yapmak ta güzel, eşinizin sizi umreye göndermesi ona mâni olmaması neticesinde Hakkın hoşuna gitmişki oda manen Ümreci olmuş, daha önce gelmişti; demesi fiziken oraya gidilmeden evvel daha Türkiye de iken karar verilmiş olması oraya niyetle gidilmiş olmasıdır, çünkü ameller niyetlere göredir. diyebiliriz.

Okyanusun üzerinden geçiyorum. Gece karanlık. Uçakta açıkta oturuyorum (*uçanın içinde değilim.*) Aşağıya bakıyorum. Suyun içinde onlarca batıp çıkan yüzen balina görüyorum. O sırada bir kedi denizden uçağa doğru bir ip üzerinde çıkarak tırmanıyor. Ayağımla tekme atıp kediyi aşağıya düşürüyorum.

Okyanus geniş gönül âlemi demektir. balinalar o deryanın sakinleridir, kedi biraz nefsanıyettir ancak farkedilip aşağı atılmış o da deryada boğulur gider, diye düşünebiliriz.

Deniz kenarında otururken denizin içinden aniden denizi yara, yara iki tane çok besili güçlü atın çektiği bir araba çıkıyor.

İnşallah o araba Hakk yolunda yolcularını hedeflerine ulaştırır.

Babacım sizin evinize egelmişim. Sizinle ve Nükhet annemle ayakta sohbet ediyoruz . Siz bana "*hadi Gü... kızım hazırlan hacıya gidiyoruz.*" diyorsunuz. Nükhet annem de hadi bakalım diyor. Ben de uzatarak "*ben çoktaaan hazırım*" diyorum .

İnşallah uygun olduğu zamanda gene gelirsiniz. hayalinizde oralar olduğu için yansıması oluyor İnşallah gelecekte aslı da olur.

Bir gece rüyamda Saffat Sûresi'ni arapça olarak başından sonuna kadar okudum.

Kûr'ân-ı Kerîm okumak zâhir ve bâtın çok güzeldir.

Kızım Öyküm'le birlikte evdeyiz. Ev o kadar yüksek ki aşağıdaki evler havuzlar ve denizler küçücük kalıyor pencereleri demirli.

Gönül âleminin evleri gerçekten çok geniştir, zâhir madde evleri onların yanında çok küçük kalırlar.

Rüyamda bir gece orta yaşlı bir insân bardağımın içine güzel bir içki koyuyor. Bu çok ilâh-î çok güzel bir içki bunu iç diyor. Sonra çok kalabalık insanların akın akın bir yere doğru gittiğini görüyorum ve onlara sesleniyorum. "*Nolur oraya gitmeyin! Orada acı var azap var. Bu tarafa gelin*" diye onları kollarından tutup tutup başka tarafa çekmeye çalışıyorum. İnsânların bir kısmı geliyor bir kısmı gelmiyor.

Güzel içki (şaraben tahura) "temiz içecek"tir, insana huzur verir, dünyadaki insanlar ne yazık ki men olduğu şeye haris olur. Yapma denilen şeyi yapmaya çalışmakta ısrar ederler, onları mümkün olduğu kadar ikna etmek gerekir, aynı zamanda bu oluşum bizim kendi içimizde de mevcuttur işte bu yüzden nefsimizi her an kontrol altında bulundurmamız gerekmektedir, diyebiliriz. İnşallah cenâb-ı Hakk hepimizi hayırlara karşılaştırsın, herkese selâmlar hoşça kalın . Efendi Babanız.

Ûmre gözlemleri

Ha.....Ne..... (22 Ağustos 2010 Pazar)

Hamdolsun iyiyiz Ha.....cuğum, İnşallah sizler de

iyisinizdir. yazılarını aldım güzel ifade etmişsiniz dosyaya ilâve edeceğim, zuhurat-larınız da güzel. Ramazanda oruçlu iken yolculuk zor olur, İnşallah bayramdan sonra bir hafta sonu bekleriz, gelirsiniz. Her kese ve Kü..... kızımıza da selâmlar, hayırlı günler ve ramazanlar olsun hoşça kal. Terzi Baban.

Efendim

Nasılısınız iyisinizdir inşallah. Nüket annemde iyidir inşallah. Bizler de çok iyiyiz. Ramazanda herhangi bir haftasonu eğer müsait olursanız eşimle sizleri ziyaret etmek çok isteriz. Efendim kusura bakmayın biz baya geç gönderiyoruz gözlemlerimizi. Geçen cumartesi aldığım mailinizi bugün cevaplayabildim. Yoğunluk çok idi. Hafta içinde yorgun argın gözlemlerimizi derlemek istemedim bu güne kaldı. Efendim kendimin ve eşimin gözlemleri aşağıda. benimkinin üstünde Ha.... eşimin gözleminin üstünde Kü.... yazıyor.

HA.....

Ûmre gözlemlerime umreye gitmeden önceki, Ûmre de iken ve son olarak Ûmre sonrası gözlemler olarak kısaca üç kısma ayırayım ilâveten en alt kısımda da iki tane Ûmre de iken Ûmre ile ilgili olan bir zuhuratı yazayım.

Ûmre öncesi Ûmreye gideceğim için kendimi motive etmeye arzulu hevesli olmaya çabalıyordum ancak en ufak olumlu bir enerji yok olumsuz bir durumda yok tabi. İş yoğunluğu ve maddiyatın verdiği bir ağırlık vardı üzerimde bu yüzden motivasyon olamadı. Nasıl hafta içi işe gidiyorum Medine uçağınada hemen hemen öyle bir hal ile bindim. Medine de en çok dikkatimi çeken şey: Vakit namazından sonra insanların nasıl Resullullah (s.a.v.) kabrinin etrafında rotasyon yaparak onbinlerce insanın dağıldığını gözlemlemek hayret verici idi. 15-20 dk içersinde birkaç İnönü stadı boşaldı oraya. Hepsinin ortak gayesi Resûlün (s.a.v.) kabrini görüp salât-u selâm ve tazimlerini sunmak için.

Hâdise O'nun (s.a.v.) ahiretine irtihalinden 14 asır sonra bu yoğunlukta oluyor hergün oluyor bundan öncede oldu bundan sonrada olacak olması. İşin enteresanı bu insân selini toplayan kendi etrafında resmen tavaf ettiren Kureyşten çıkmış olan bir beşerin işi olabilir mi? O nun (s.a.v.) aslında bambaşka birşey olduğunu gösteriyor ancak benim idrakim burda kaldı.

Mekke de olan gözlemlerim ise şöyle: Etrafımda ki insanların muhtelif milletten insanların akın akın kâ'be'ye heyecanla gidişi orayı heyecan ve gözyaşları ile tavaf edişi. Kâ'be'ye sarılması ayrılmak istememesi muazzam bir şey. Ama ben kendime bakıyorum bende tık yok pozitif bir hal ile kelime i tevhid getirip tavaf etme bu kadar, hiç

heyecan yok. Diğer bir gözlemim ise tavaf esnasında ibrahîmiyyet köşesi (şeriat makamı) ve müseviyyet köşesi (tarikât makamı) kısımlarında çok yoğun bir kalabalığın olması sebebiyle çok yavaş bir tavaf olması museviyyet köşesini geçtikten sonra ise muhammediyet köşesine yaklaşına kadar çok rahat ve hızlı bir tavaf olması. İnsân kendi seyri sülûku ile bu durumu özdeşleştirmeye çalıştım. şeriat ve tarikât merhaleleri çok kalabalık ve bu yolda ilerlemek çok zor. ama hele insan tarikâtı (o enfusî yolu) bir tamamlasın gerisi çorap söküşü gibi hızlıca olmakta (hakikattaki durum ve marifete yaklaşına kadarki durum). Ümre benim için hem kâ'be'yi hem mescidi nebevî'yi ziyaret etme hem yeni bir görme hem iyi bir dinlenmeli tatil olması hasebiyle güzel oldu ama Ümre de en güzel şey Terzi Baba yı 15 gün üst üste görmek idi. Ümre bu şekilde geçti Ümre sırasında çok bir şey hissedip gözlemledim ancak döndükten sonrası şöyle bir gözlemim oldu: Mekke dönüşü İstanbul yavan kuru boş olarak gözüme gözüktü ve Allah nasib ederse en hayırlı zamanda tekrar oraları göstermeyi nasib eder diye diledim.

Zuhurat: 17 temmuz Mekke

Eşimle beraber Kâ'be'deyiz. Eşim bana sesleniyor Kâ'be'ye bak ne kadar hoş. Kâ'be'nin üst kısmı ve alt kısmı siyah taşlardan müteşekkil. Orta kısmı ise açık pembe çok hoş taşlardan oluşmuş. Sanki bu taşlar nurani idi ve pırl pırl parlayarak hafif bir ışık hüzmesi yayıyordu. Çok hoş bir görüntüsü vardı.

KÜ.....

Umre öncesinde manevi olarak kendimi oralara gitmeye çok hazır hissetmiyordum. İş, ev, alışveriş, misafir derken kendimi verememiştım bu manevi havanın içine. Havaalanında uçağa binip de Medineye yaklaşıncaya başladı benim içimde bir heyecan, bir aşk. Fakat Medine'ye indiğimizde karşılaştığım bir kaç olumsuzluk beni köreltti, heyecanımı aldı, aşkımı aldı. Ta ki mescidi nebevî de ilk namazımı kılanaya kadar. Ondan sonra anladım ki araca değil amaca odaklanmam gerekiyor. Aksi taktirde karşılaştığım her olumsuzluk ibadetimi maneviyatımı etkileyecekti.

Mekke ye indiğimiz an ise çok farklı bir maneviyat, heyecan içinde değildim. Ama gözlerimi açıp kâ'be'yi ilk karşımda gördüğümde herşey silindi aklımda kalbimde sadece Rabbim vardı. O nasıl bir muhteşemlikti, O nasıl bir aşkı, O nasıl huzur dolu bir yerdi ki, hiç yanından ayrılmak istemiyordum. Kendimle nefsimle yüzleşiyordum. Rabbimden mağfiret diliyordum. Orada sadece ben ve Rabbim vardı. Tavaf esnasında namaz kılariken Kûr'ân okurken herşeyde her an Rabb'im yanımdaydı. O yüzbinlerce insanın kâ'be'nin etrafında dönmesi, Safa ile Merve'de koşması, namaz kılması başka hiçbir yerde hiçbir şekilde göremeyeceğimiz bir durumdu. Nasıl geçti nasıl bitti anlayamadığım bir zaman içerisindeydim.

(bu duygularım istanbula döndükten sonra daha da çoğaldı, düşün-
dükçe oradaymışım gibi hissetmeye devam ediyorum) Rabbime bana
oraları görmeyi nasib ettiği için, efendi babamla ve nükhet annemle
tanıştırdığı için, Ablalarım ve abilerimle tanıştırdığı için hamd olsun.
Orada gördüğüm iki zuhurat vardı efendim.

1. rüya 15.07.2010 Mekke

Ûmre'den istanbula otobüsle dönüyorduk. Siz ve nükhet anne yan koltu-
ğumuzda oturuyordunuz. Sonra tur şirketinden bizimle ilgilenen biri
yanınıza geliyor ve size bu grubun ücretsiz umre kazandığını söylüyor.
Size bana bir sıra verin umre zamanı geldiğinde o sıra ile davet edelim
diyor. Sizde ha..... oğlum ve kü..... kızımdan başlayarak otobüs sırası ile
herkesi çağırın diyorsunuz efendim.

2. Rüya Mekke

eşimle birlikte kâ'be'nin etrafında tavaf ediyoruz fakat sadece ikimiz
varız. Yukarıdan (gökyüzünden) Âyet'ler okunuyor bizde bu okunan
ayetlere amin diyoruz. Ve tavafımızı kâ'be'ye bakarak değil de
gökyüzüne bakarak yapıyoruz.

Efendim Tüm güzellikler sizinle olsun Nükhet Anneme de çokca selâm
Kü....nın da, size ve anneme çokca selâmı var.

UMRE HATIRALARIM

Hayırlı günler Kıymetli Babacım.

Umre ile ilgili yazılarımı ancak derleyebildim. O mübarek belde-
lerdeki duygu ve düşüncelerimi kelimelere dökmek meğer ne kadar
zormuş. Bir an kelimelerin bittiğini fark ediyorsun. İnşallah başarabil-
mişimdir. Anneme de selâm eder ellerinizden öperim.

Kızınız Ke.....

Günlerden cumartesi ve takvim 10.07.2010 'u gösteriyor. Sabah
namazını kıldıktan sonra davete icâbet için yola çıktık. Hâlâ büyük bir
şaşkınlık içerisindeyim ve inanamıyorum. Heyecandan, kalbimin hızına
yetişemiyorum ve yandığını hissediyorum. Allah'ım sana sonsuz şükürler
olsun. Kalbimin alevi içimi sarıyor sessizce. Kendi kendime "geçmişte
bıraktığım bir çok hata ve eksikliklerime rağmen Allah'ım beni zâtına
davet ettin. Bense çok âciz bir kulum. Affeyle yarab!!! " diyerek gizlice
akan iki damla göz yaşı, biraz olsun içimin alevini alıyor.

Evet, işte saat 12:15 ve Terzibaba'mla birlikte toplam 31 kişi, Medine-i Münevvere'ye hareket ettik. Artık coşku ve heyecan içime sığmıyordu. Gözlerime hücum eden alevin sıcaklığını yanaklarımda hissediyordum. Söz bitmişti artık, sadece " şükür Allah'ım, şükür Allah'ım...." diyebiliyordum. Nihayet inmiştik, medeniyetin beşiği olan Medine-i Münevvere'ye hicret edercesine. Ne bizi kovalayan, ne de canımıza kast eden müşrikler vardı geride. Otelimize gelmiştik artık. Ve peygamberim (S.A.V.)'in yanındayım artık. Otelimiz Mescid-i Nebevi'ye 300-400 metre mesafede. Medine havasıyla, insanıyla, esen cemâliyle ayrı bir güzel. İnsanlarında da sanki ensârın ruhunu yansıtan bir hâl var.

Haftanın belli günlerinde açılan cennet bahçelerine, üç defa girmek ve yine orada üç defa İnsân-ı Kâmil namazını kılmak nasip oldu. Son girdiğimizde namaz kılmayalım, ancak kenardan dokunarak ve dua ederek geçelim, vedâlaşalım demiştik. Ancak hiç tanımadığım bir bayan bir tabureye çıkmış, ısrarla bir kolonun kenarını gösterip "gel burada kıl " diyordu. Daha fazla düşünmeden gittim ve o kalabalığın içinde, sanki o yer genişlemişçesine rahat bir şekilde iki rekat namaz kıldım ve vedalaşıp ayrıldım.

Dışarıya çıkıp Yeşil Kubbe'ye bakarak dua ediyorum, vedalaşıyorum. Gönlüme yönelip şöyle bir yokluyorum : " İçimde tarifsiz bir sevgi ve muhabbet var. Tüm seviyorum dediklerimden farklı bir sevgi ve muhabbet. Ben seni Allah'ın kelâmıyla tanıdım ve sevdim. Senin ayak izlerini takip ederek buralara erdim. Allah'ım senin yolunda , Rasûlullah'ın izinde ve İnsân-ı Kâmil'in elinde, bana ve de üstelik eşimle birlikte buraları nasip ettin, sana şükürler Allah'ım olsun. Kulun olmaya tâlibim Yâ Hz. Allah, Ümmetin olmaya tâlibim Yâ Hz. Rasûlullah, Dervişin olmaya tâlibim yâ Hz. Hasan Hüsâmettin Uşşâki, Taleben, kızın ve evlâdın olmaya tâlibim Yâ Terzibaba Uşşâki.....Destur , destur , destur " diyerek vedalaştıktan sonra oradan ayrıldım. Evet artık ayrılık ânı gelmişti otelden de ayrılıyorduk. Burası Risalet Mertebesi demişti Terzi Baba'm, o halde şimdi yolculuğumuz ulûhiyete....

Peygamberim(S.A.V.)'e geliş tarihim 25 Receb 1431 !!! Ya ayrılışım 1 Şaban 1431 !!! Bu tarihlerin elbette birer anlamları vardır ama ben bilemem, İnşallah Terzi Baba'm izâh edecektir. Evet milâdi 13.07.2010 ve beş, altı saatlik bir otobüs yolculuğundan sonra Mekke-i Mükerrremeye varmıştık. Hava hemen değişmişti. Trafik gürültüsü, kornalar, bağrışmalar, o cavcavlı ışıklar.... Evet evet, daha otobüste iken başlayan ama bizim o anda farkedemediğimiz celâl esması, otele gidince son noktayı koymuştu ve bize kendini gösteriyordu. Her esmâdan ayrı bir celâl geliyordu. Ama biz görmemekte ısrar ediyorduk. Büyüklerimize verdiğimiz biraz üzüntünün ardından yavaş yavaş durulmaya başlamıştı esen celâl rüzgârı. Sonra her birerlerimizde pişmanlıklar başlamıştı. Çünkü otelimiz Haram-ı Şerif'e beş dakika mesafede idi ve biz istediğimiz saatte, yalnız olarak rahatlıkla gidip gelebiliyorduk. Bir nolu Abdülâziz kapısını kullanıyorduk giriş çıkışlarda.

Kâbe-i Şerif'i ilk görüşte edilen dualar kabul olunmuş. Ancak nerdeee? Görünce dua kaldı mı ki; ben de? Sadece ağlıyorum ve " buraları ve bu yolları nasip eden Allah'ım, sadece ilmine tâlibim ,ilmini

ver ve idrakımı arttır.” Sanki başka kelime yok , çıkmıyor ve hep aynı tekrar... Günler koşarak geçiyordu ve ben sanki yaşamıyordum, bir rü’ya-da gibiydim. Artık son haftaya girmiştik ve ben artık rü’ya-dan uyanmışım. Her ânımı mâşûkunun yanında geçirmek isteyen aşık gibi, devamlı Kâ’be’de geçirmek istiyorum. Artık utanarak da olsa, Âyet-i üzere “ iste yâ kulum vereyim.” küçücük bir iki şey istiyorum, nazlanıyorum ve dertleniyorum. O zaman çalış, bekle açılacak bütün yollar diyorum kendi kendime... İlk hafta içinde yarısı bizim verdiğimiz üzüntüden, yarısı da üşütmesinden Nüket annem çok rahatsızlanmıştı. Genç, yeni doktorumuzun çabalarıyla kendini toplamıştı.

17.07.2010 tarihinde bizim üçüncü, Terzi Baba’mın ikinci Ümresi için Hudeybiye’ye gittik ve orada Terzi Baba’m ve bütün gidenlerle birlikte biat ettik. Bu Ümre dönüşünün ardından Terzi Baba’m da çok rahatsızlandı. Bizler birkaç gün sonra dördüncü umremizi de yaptık ancak Terzi Baba’m başka yapamadı. Artık birçok sorular birikmişti kafamda ve hepsini not almaya çalışıyordum. İnşallah bu soruları Terzi Baba’m İzmir’e gelince yanıtlayacaktır.

Sorularım:

1- Bunca zamandır umre yapan Terzi Baba’m ve Nüket annem neden ilk defa bu kadar hastalandılar? Bunun ardındaki hikmet nedir?

2- Medine-i Münevvere’ye ve Mekke-i Mükerreme’ye geliş tarihlerimizin , ayrıca Hudeybiye ` ye gidiş tarihlerimizin ardındaki hikmetler nelerdir?

3-Hudeybiye’de yapılan biat’ın bizim için önemi ve hikmeti nedir? O biat halkasında Terzi Baba’mla bâtında biat-ı olan ve olmayan birlikte idi. Bunun ardındaki hikmet nedir?

4-Ayrıca biz dört umre yapmamıza rağmen Terzi Baba’mın iki umre yapmasında bir hikmet var mıdır? Varsa nedir?

5-Terzi Baba’mı hep bakışlarının ardında aradım. Bedeni oradaydı ancak kendi orada değildi sanki. Ama uzakta da değildi, sanki yukarıya çekilmiş hepimizi birlikte izliyordu. Bu nasıl bir şey? Hep sessizdi ve bize göre üzgün gibi duruyordu Terzi Baba’m. Ancak zaman zaman bakışlarında şimşekler çaktığını görüyordum Terzi Baba’mın. Acaba hastalığından mı? Yoksa grubun çeşit ve farklılığından mıydı?

6-Tavafa îseviyet mertebesi köşesinden başlamanın hikmeti nedir? Hacer-ül Esved’e verilen selâmın, Allahü Ekber’ in hakîkati nedir?

7-Tavafın başında söylenen “tavafımı kolay kıl rabbim” sözünün bizdeki hakikati nedir? Bizde kolay kılınması gereken nedir,sadece tavaf mı?!!

8-Tavafın sonundaki iki rekatlık tavaf namazı, niçin İbrâhîm makamı’nın arkasında kılınıyor? Bunu yapmamızın hikmeti nedir ve bizdeki hakikati nedir?

Başta kolay gibi görünen, ancak yaşadıkça aslında o kadar da kolay olmadığını anladığım ve bir o kadar da meşâkatli bu yolculukta bizleri yalnız bırakmayan Nüket Annem ve Terzi Baba'mdan Allah razı olsun. Elimize geçen bu fırsatı ne derece değerlendirebildik bilemiyorum. İnşallah en iyi şekilde değerlendirebilmişimdir kendi adıma. Ancak Allah bu fırsatı, bir kez daha idraklenmiş olarak nasip etsin İnşallah.

ALLAH RÂZİ OLSUN ANNECİM, ALLAH RÂZİ OLSUN BABACIM...
HAKKINIZI HELÂL EDİN !!! SİZLERİ ÇOK SEVİYORUM...

Bu sorularının cevaplarını kitabın ilerleyen sayfalarında bulacaksınız "Ke.....kızım" Bulamadıklarını tekrar şifaen sorarsın cevaplamaya çalışırım. Terzi Baban:

Hayırlı günler Terzi Babacım ,

Ûmre ile ilgili yazılarımı ancak derleyebildim. O mübarek beldelerde ki, duygu ve düşüncelerimi kelimelere dökmek meğer ne kadar zormuş. Bir an kelimelerin bittiğini fark ediyorsun. İnşallah başarabilmişimdir. Anneme de selâm eder ellerinizden öperim.

Kızınız Ke.....

UMRE NOTLARIM

10.07.2010

**Temmuz on dedik çıktık bir yola
Toplam otuz bir olduk biz Terzi Baba'mla
Toplam on dört günlük umre
Ve on beşinci gün dönüş var vatana....**

16.07.2010

**Beytullah' da ilk Cuma
Baktım boyanmış her yer nûra
Bir cuma gecesı geldi celâl
Cuma saati erdi, kemâli cemâle.
Gariblik bu olsa gerek
İçinde iken erememek cânâna
Zâhir gördüm Beytullah'ı
Buldurur İnşallah bâtında vuslatı
Hâlâ ben, ben dedim eremedim
Vuslat kendinde kendini bulmakmış bilemedim
Yandım yârab yandım
Güzel celâlinde.....**

17.07.2010

*Her yerde seni aradım
Benimlesin ama ben bulamadım
Hala o dedim, sen dedim
Hepsinin ben olduğunu bilemedim....
Bütün bedenim yandı
Ararken her yerde seni
Cemâlde görmek kolay
Ama celâlinde göremedim seni....
Allah'ım !!! Gurbete atma beni
Bana kulum de yârab
İlminle bilmek istiyorum seni
Bilenlerden eyle yârab....
Utaniyorum, korkuyorum Allah'ım
Kara yüzlü çıkmaktan huzuruna
Senden başka ilâh aratma Allah'ım
Gaflette kalmaktan sığınırım sana....
Beytullah'ı gördüm tanıyamadım
Utandım bendeki zâtından
Bendeki Beytullah'ı bulamamışım
Nasıl haberim olsun âfaktan....
Dönerim durmadan Beytullah'da
Sanırım ki varılır sana
Her türlü kesret bir olmuş sanki
Tavaf eder etrafında....
Baktım ki herkes Hacer-ül Esved'de
Yapışmış bırakmıyor bir türlü
Zâtın makâmında yakışmıyor
İçim yanıyor her türlü...
Sandım ki ilmim arta , dokununca Hacer-ül Esved'e
Feyz-i İlâh-î olur bütün bedenime
Ancak ne mümkün ilâh-î feyz almak
Nefisler yapışmış büyük bir arbede....
Allah'ım bu zât-î makamında
Utaniyorum ve haykırıyorum
Önce sessizce ağlıyorum ama
Sonra bağıriyorum yapmayın, yakışmaz diye....*

20.07.2010

*Aşık olup etrafında döneyim
Cüz olup külün içine gireyim
Bakayım cemâline seyredelim halimi
Geçeyim kendimden bulayım seni....*

22.07.2010

Bana bakar Beytullah , sanırım seyreder beni

**Oysa seyrederim ben , âlemdeki kendimi.
Gördüklerim utandırır benden beni
Nasıl çıkarım huzuruna affetmezsen beni.
Affeyle yârab, affeyle yârab, affeyle yarab....
Bilirim çok hatalarım var, eksiklerim çok fazla
Kapına gelip sığındım sana
Boş çevirme ellerimi affeyle yârab....
Beytullah'ı gönlüme koyup gitmem gerekirdi
Bense kendimi Beytullah'a koyup, bedenimle gidiyorum....
Ruhuz bedende hayat olur mu hiç?
Hay istiyorum, hayat istiyorum, ilim istiyorum
Seni seninle bilmeyi istiyorum
Yok başka arzum, seni tanımaktan gayrı
Nasib et bana seni ilminle tanımayı....
Aşkını arar dururdum,meğer bendeymişsin bilemedim
Seni yeterince senâ edemedim
Sevdim ama demeyi bile bilemedim
Allah'ım beni çok seviyor tek bildiğim....**

23.07.2010

Allah'ım zât-î makamında bu son gecemiz. Son teheccüd ve son sabah namazımız olacak. Makamında bekâyı son karşılayışımız olacak. İnşallah gönlüm evin olur ve yine seninle birlikte olurum. Şu an da birçok şeyin farkında değilim belki ama tavafım son halkalarda olacak. Bura da, senin içinde olup, cüz'üm kül'e karışmışken, fark ettiklerimi fî 'den çıkıp be 'ye geçtiğimde farkedirim. Bir yandan hüzün çöktü içime, ancak bu bir ayrılış değil diyorum kendime. Belki de vuslat olacaktır. İçinde iken seninle olamadığım çok zamanlar oldu. Zât-î makâmını ziyaret, içinde yok olmayı değil, senin esmâ ve sıfatlarıyla idrakli bir şekilde yürümem gerektirdiğini gösterdi bana. Fî 'den çıkıp be 'ye geçmedikçe fenâfillâh da kalır.

Allah(c.c.) benim ve bütün kardeşlerimin Ūmresini kabul etsin İnşallah...

Sa..... Bu..... (04/Eylül/2010)

Babacığım Umreyle ilgili kaleme dökülen birkaç sözü gönderiyorum. Mutlaka haddi aştığımız, yanlış yazdığımız hususlar vardır. Saygılarımla sizin ve annemin ellerinizden öpüyorum.

Necdet Ardıç: terzibaba13@hotmail.com

Hayırlı akşamlar Sa..... bey kardeşim yazılarınız güzel olmuş,

elinize dilinize gönlünüze sağlık, sorgulamalarınız ve tespitleriniz de güzel olmuş, hemen dosya ya ilâve edeceğim, İnşallah. Herkese selâmlar hayırlı kandiller, Zuhuratınızı da dediğiniz gibi olumlu olarak kabul etmek yerindedir, diyebiliriz Cenâb-ı Hakk daha nicelerini gösterir İnşallah. herkese selâmlar hoşça kalın. nüket annenin'de selâmları vardır, bizden de herkese selâmlar. Hayyat-terzi Babanız.

ÛMREDEN NOTLAR:

O AN:

Allah Rasûlü'nün mânevi şahsiyeti huzurunda geçirilen üç gece.. Nihayet ayrılık vakti, zâhiren.Vedalaşıyoruz. El sallıyoruz sembolik olarak ve onu da gönüllerimizin en müstesna yerinde bizimle alarak çıkıyoruz yola.

Şimdi sıra zât-î tecelli de. Hakk'ın çağrısına kulak veren milyonlarca insanın mahşer provasında, bir secdelik yer arama çabası bizimkisi.

"*Lebbeyk allahümme lebbeyk ...*" nidalarıyla yaklaşırken zât-ı Hakk'ın sembolüne, "*bakmayın karşıya, eğin başınızı ta ki, bakın deyinceye dek*" diyor rehberimiz. Belli ki bir duygu yoğunluğu yaşatmak istiyor biz acemi misafirlerine.

Baş eğmeye eyvallah ama Mekke sokaklarının taşları tatmin etmiyor bizi. Hızlanmak, uçmak istiyoruz. Ama rehberimizin komutlarına uymak zorundayız. Önümüze bakarak yürüyoruz. Beytullah bizi görüyor ama biz ona yürüyoruz. Ve öyle bir yere götürülüyoruz ki, bütün haşme-tiyle karşımızda duruyor. Ve şimdi ... diyor. Rehberimiz "*Selamlaşın ve duanızı yapın.*" Hani hep duyduğumuz, geri çevrilmeyecek olan duayı. Başımızı kaldırıyor ve bakıyoruz. Diller tutuluyor. Sözün bittiği **O AN.**

Bir rû'ya gibi. Haydi iste ne isteyeceksen. Yap ilk duanı. Kabul olmama ihtimali yok. Sıyrılabılırsen beşeri benliğinden konuş konuşa sevindir. Haşa yanlış söyledim galiba. Hakkı mı sevindireceğim. Davetine icabet ettin ya. Sevinmiştir O zaten hem sevmiştir de.

"Esselâmü aleyküm Ya Hz. Allah"

Zâhiren beytinin karşısında, bâtinen Zâtının aynasında ilk duamı ediyorum.

- “Seni istiyorum, Seni istiyorum, Seni istiyorum”
- Seni anlamamdaki engellerimi/perdelerimi kaldır Allahım,
- idrakimi arttır.
- Hakikati nasip et
- Hayretimi arttır.
- Yaptığım ve yapacağım duaları dergah-ı izzetinde kabul et. (ÂMÎN)

ZANNEDERDİM Kİ: (KAD KÜNTÜ ZANENTÜ)

Zannederdim ki, kutsal topraklara varınca sıyrılmak kolay olurmuş bireysel benliklerden. ZORMUŞ

Zannederdim ki, Mescid-i Nebi (sadece) büyükçe bir mescid. DEĞİLMİŞ

Zannederdim ki, burada beşer beşerliğine dur deyip "YÜKSEL" komutu verecek. KOLAY DEĞİLMİŞ

Zannederdim ki, burada gözyaşları derin akacak. AKMAZMIŞ

Zannederdim ki, dünya tamamen unutulacak. UNUTULMAZMIŞ

Zannederdim ki, varınca onun zatına orada kalınacak. KALINMAZMIŞ

Zannederdim ki, İSTİ'LÂM (Onu selamlama) ile tavaf sıradan bir şey. DEĞİLMİŞ

Zannederdim ki, dokununca siyah taşta, gönül kuşu uçar her şey değişir. DEĞİŞMEZMİŞ

Zannederdim ki, burada nefisler bir kenara bırakılır. Zayıflatılır. O'ndan başka mühim şey kalmaz. Nefis varlığını kimseye vermezmiş. KALIRMİŞ

Zannederdim ki, burada ham olan pişer, pişenler yanar. Oysa herkes ateşinin hararetini kendisi ayarlarmış. Fırın kendi başına YAKMAZMIŞ

Zannederdim ki, Zanlarım doğru. DEĞİLMİŞ

Allahım **zannetmek**'ten sana sığınırım. (Âmîn)

MİKAT MAHALLİNE GİTMENİN ANLAMI:

Ûmreye gidip gelenler sorarlardı da cevap veremezdik: Ûmre yapmak için neden MEKKE dışına çıkıyoruz. İhramımızı giyinip tekrar Ûmre yapamaz mıyız. Zâhiren cevap vermek çok kolay değil tabi.

İşte bizzat yaşarken beyin daha yoğunlaşıyor bu konuların üzerinde. Ve dinlenen sohbetlerin de etkisiyle insân Mi'rac'ı hatırlıyor. Ne olmuştu Miraçta. Allah Rasûlü önce Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya oradan Mi'rac'a yapmıştı yolculuğunu..Niye dolaştırmıştı ki Cenâb-ı Hak o sevgiliyi, neden doğrudan çıkarmamıştı ki Mi'rac'a?

İşte şimdi şekilleniyor yavaş yavaş.
Kâ'be, Zât makamı. Mescid-i Aksa (Beytü'l akdes) ise bu âlem, dünya yani bizim evimiz. Kâ'be'den kâ'be'ye nasıl mirac olsun ki, Önce dışarı çıkıp sonra zâta yükselmek gerek. Demek ki, biz beşeri varlıkların mi'rac'ı sayılabilecek Zât'a ulaşma çabası da aynı şekilde. Kâ'be'de sürekli tavaf edebilirsin Zât-î mahalde dolaşır durursun. Oysa tekrar etmek için başa dönmek lâzım. Yani makama ikinci defa girmenin yegane şartı dışarı çıkmaktır.

Sanıyorum biz de bunu yaptık. Biraz bilerek biraz bilmeyerek. Yeniden Ūmre yapmak için mikat mahalline gitmenin sırrı bu olsa gerek. Rabbim idrakimizi arttırsın.

AL.....

Ūmre yazısı

Bu..... bu.....

Tek nefes:

Hayırlı akşamlar Bu.... kızım, Yazını aldım hemen dosyasına aktaracağım, güzel olmuş eline, diline, gönlüne sağlık, Cenâb-ı Hakk tefekkürlerini arttırsın İnşallah. Herkese selâmlar. Hayırlı kandiller, hoşça kal, Nüket anneninde selâmları vardır.

Kâbe'yi ilk gördüğümde hiçbir şey düşünemedim. Sadece yoğun bir enerji. Tüm akıl ve yürekleri kendine çeken ve muazzamlığı bizim beşer lisanımızla anlatılamayacak kadar derin. Taşlarını, örtüsünü görmedim zâten sadece bir yoğunluk... Günler sonra tavaf edenleri izlerken şu en bilindik benzetme benim de aklıma geldi tabi ki. Atomun yapısı...

Bohr'un tanımladığı atom modelini düşündüm. Merkezde pozitif yüklü proton ve yüksüz nötronları içeren çekirdek, çevresindeki yörüngelerde ise negatif yüklü elektronlar yer alıyor. Zat makamında bile olsa neflerini yüklenmiş insanlar da elektronlar gibi negatif yükleriyle Kâ'be'nin etrafında yürüyor, dua ediyor, ağlıyor ama bilemiyorum kim idrak ediyor.

Her yörüngede bulunabilecek elektron sayısı belirli olması da dikkat çekiciydi. Bir an yok ki Kâ'be'nin etrafı boş olsun. Nasıl ki yeryüzünde farklı yerlerde de olsa her an ezan okunuyor işte burada da devamlı bir salât var...

Nötron ve protonun kitleleri birbirine eşit ve yaklaşık olarak elektron kitlesininin 2000 misli. Yani hiçbir şeyden haberi olmayan insanların "Oldum" demesi gülünç değil mi? Pozitif yüklü çekirdek ile negatif yüklü elektron arasındaki çekici güce bağlama enerjisi denilir. Bu kuvvet elektronu yörüngede tutar. Bizim de bağlanma enerjimiz, iman, saflık, idrak düzeyimizdi. Ne kadar güçlüyse bağımız o kadar yakındı yüreğimiz. Öyle ki kendi yüreğini Kâ'be'yle eylemek bu bağı altın sicimlerle örmek olsa gerek.

Kendi yörüngemizi bulana kadar oldukça zorlandık. Ne de olsa herkesin bir yolu vardı ve diğer insanların nefleriyle çarpışmak kolay değildi. İki elektronda negatif yüklü olduğu için birbirlerini iterler, tıpkı bizler gibi. Herkes hem teslimiyetini istiyor

hem de bağımsızlığının peşinden koşuyordu. Bağlama enerjisi, çekirdek ile elektron arasındaki mesafenin karesi ile ters orantılıdır. Bir elektronu atomdan koparmak için en az bağlama enerjisi kadar o yörüngedeki elektrona eklenmesi gerekir. Yani kalbin ne kadar uzaksa Kâ'be'ye hem yürümen gereken mesafe artıyor hem de daha çok savruluyorsun ve daha az bir enerjiyle seni aslından koparabiliyor nefsin. Peki ne yapalım? En basit örneğimiz merkezkaç kuvveti olur sanırım. Merkeze yakın olmak lâzım ama bunu fiziksel yakınlık olarak algılamak bu muazzam düzeni kendi basit düşünce sistemimize indirgemek olur.

Her vakit ayrı güzel, bir de sabah namazının ardından seyreyleyin bu insân selini. Hava karanlık. Kâ'be'nin örtüsü ise daha karanlık. İnsânların kimi secdede kimi dünyalık peşinde... Beynimdeki düşünceler gibi. Belli bir istikamette ilerliyor birçoğu ama arada düzeni bozanlar ve farklılıklar var. Değişmez bir hareketlilik. Önce karanlık yerini silik bir siyaha bırakıyor sonra koyu mavinin rengi soluyor ve en sonunda pembeden beyaza geçiş. Havanın hali değişiyor, Kâ'be'nin değil. İnsânlar saatin ters yönün de dönüyorlar. Başa sarmak ister gibi... Son nefesimizde ilk nefesimizdeki saflığımıza ulaşmış oluruz inşallah ki hayat tek nefes...

Me.....

Sizin ve annemin ellerinden öpüyorum babacım:

Birkaç zuhuratım vardı, onları da, ilâve ediyorum selâmlarımı hörmetlerimi sunarım. Bu.....Bu.....

(1) Babam ile tavaftayız, birden birkaç sıra iç tarafta Terzi Babam'ı görüyoruz. Bize doğru gelip bir şeyler söylüyor ve yerine gidiyor.

(2) Çok büyük cami var. İçeriye giriyorum, saçım açık. Etraftaki insanların ne düşündüğü, ya da benim başımın açık olup olmaması önemli değil diye düşünüyorum. Zâten burası benim câmim, benim evim diyorum. Ve hiçbir rahatsızlık guymadan içeriye girip, her zaman oturduğum yere gidiyorum. Burada Ni.....teyze var. O sırada telefon çalıyor ve bir arkadaşım ile telefonda konuşuyorum. Bir adam geliyor ve benimle kavga ediyor. Bende bu kavga duyulmasın diye telefonu kapatıyorum.

Bir süre sonra câmi'den çıkıyoruz ve tekrar dönerken, biz câmi'ye girerken, o telefon eden arkadaşım câmi'den çıkıyor. Merak ettiği için gelmiş, şimdi içi rahatlamıştır diye düşünüyorum, konuşmadan yanımızdan geçip gidiyor.

(3) Büyük bir otelin bahçesindeyiz, Mekke'deyiz, çok güzel ir yer. Er..... abi, biri kız biri erkek olan iki çocuğunu bana ve benim yaşlarımda bir erkeğe emanet ediyor. Ben de çocukları bir parka gezmeye götürüyorum. Erkek çocuk (5-6) yaşlarında, kız da (4-5)

yaşlarında. Geri gelince öğreniyorum ki, Er.....abi çocukları dışarı çıkarmama kızmış ve benim yaşlardaki çocuğa bir yumruk atmış. Bunları bana erkek çocuk anlatıyor. Gidip suçun bende olduğunu söyleyeyim derken bulunduğumuz yeri münâfıklar basıyor. Esirleri iki guruba ayırıyorlar. Değerli olanlara daha çok işkence ediyorlar. Bende beni tanımasınlar diye üzerimdeki, birkaç kıyafeti çıkarıyorum. Orada ki sıradan insânların arasına karışıyorum.

Bir de, tırnaklara bakarak anlıyorlarmış. Benim bir elimde ki, tırnaklar uzun, bir elimde ki kısa. Bu da değersiz diyorlar ve beni sıradan kölelerin içine koyuyorlar. Tek sıra halinde yürüyoruz. Birkaç kişi önde babam var. Arkasına dönmüş, neşeli, neşeli bir şeyler anlatıyor. Bu sırada ezan okunmaya başlıyor. Babam'a söyleyin susun diyorum, ama o sıra da bir asker gelip abamı itiriyor. Başının sağ arka kısmını biraz zedeliyor, Sonra da sağ arka kürek kemiğinin üzerine, "A" yazıyor. Allah'ın A'sı diyorum. Sonra da yazıya devam ediyor. **"Allah'ın elçisiyiz biz....."** yazıyor. Biraz üzülüyorum ama yapacak bir şey yoktu, yanından geçip gidiyorum.

Bu zuhuratlarında güzel, Bu....Kızım, Cenâb-ı hakk daha nicelerini gösterir İnşallah. Terzi Baban.

ÛMRE VE İLKLER:

Ay..... Er..... (04/Sep/2010)

Hayırlı akşamlar Ay.... hanım kızım yazın güzel olmuş, ellerine sağlık bunların hepsi birer değerli yaşayan hatıralar oldu, böylece kayda da geçince kalıcı olacaklar. Seninki ni de hemen dosya ya aktaracağım.Yeni soruda Cenâb-ı Hakk kolaylıklar nâsib etsin İnşallah. Hayırlı akşamlar, hoşça kal. Nüket anneninde selâmları vardır. Terzi Baban.

Ay..... Er..... (04/Sep/2010)

Babacığım Ûmreyle ilgili dilimin döndüğünce birşeyler yazdım. saygılarımla sizin ve Nüket annemin ellerininden öpüyorum.

ÛMRE VE İLKLER:

10-25 TEMMUZ 2010 tarihlerinde birçok ilki yaşadım.

İlk defa Nüket annemi ve Efendi Babamı gördüm.

Daha önceden tanımadığım manevi kardeşlerimle karşılaştım.

İlk defa yurt dışına çıkıyor ve ilk kez uçağa biniyordum.

Önce Medine'ye gittik. Peygamber Efendimizin yaşadığı topraklarda bulunmak heyecanlandırmıştı beni. Bir yandan Medine'nin havasına alışmaya çalışırken bir yandan da kutsal toprakların maneviyatını hissetmeye çalışıyordum.

Medine'de Hakikat-ı Muhammedi namazı kıldım.

Mescid-i Nebi'yi ve Ravzay-ı Mutahhara'yı ziyaret etmek nasip oldu.

Mekke'ye giderken ihram'a girdik. Yaklaşık 6 saatlik yolculuğumuz Kâ'be'yi bir an önce görebilme heyecanıyla geçti.

Kâ'be'yi ilk gördüğümde çok heyecanlandım. Yaptığım ilk duaların kabul edileceği söylenmişti. Nasıl dua ettiğimi hatırlamıyorum.

Kâ'be'de büyük bir enerji hissettim. Tavaf eden insânlar bende kıyamet gününü çağırıyordu.

Tavafımızı yaptıktan sonra Say yapmanın da tadına vardık.

Tavaf sırasında Kâ'be'ye dokunmuştuk da.

Allah'ım Kâ'be'de İnsân-ı Kâmil namazı kılmayı da nasip etti.

Mekke ve civarında yaptığımız ziyaretler dolu dolu geçti.

Kâ'be'de ilk defa Cum'a namazı kıldım

Yine ilk defa cenaze namazı kılmayı da burada yaşadım.

Dönünceye kadar da her namazın ardından kılınan cenaze namazlarına iştirak etmeye çalıştım. Rabbim adeta eksik bir bilgimi tamamlamış ve ileriki günlerde ihtiyacım olacak bir şeyi orada öğretmişti. Ümre dönüşünden 15 gün sonra annemi kaybettim. Artık cenaze namazı kılmasını biliyordum. Ve annemin cenaze namazını kıldım.

Ûmreye vesile olan herkesten Allah razı olsun. (Amin)

A....Er.....

Sa.....Bu.....(04/Eylül/2010)

Hayırlı akşamlar, bunu da aldım kayda geçiriyorum, zahmetler olmuş teşekkür ederim yavaş, yavaş sayfalar artıyor. İnşallah bu dosya da tamamlanır.

Herkes selâmlar hayırlı geceler, hoşça kalın Nüket annenin de selâmları vardır. Terzi Babanız.

Sa.....Bu.....(04/Eylül/2010)

Babacığım us...kızının yazdığını da gönderiyorum.

Selâm ve saygılarımla ellerinizden öpüyorum.

ÜMREDEN:

(10.07.2010) tarihinde heyecanlı bir bekleyişten sonra annem, babam ve Ümre kardeşlerimle Ümre yolculuğumuz başladı.

Uçaktayken sanki dünyanın dışına çıkmış, başka bir âlemde yolculuk yapıyor gibiydik. Medine'ye ayak basar basmaz bende bir sarhoşluk başladı. Sanki söz ve davranışlarımdan sorumlu değildim. Hiçbir şey düşünmeden hareket ediyordum. Terzi babam Medine için "**Cemâl**" Mekke için "**Celâl**" tecellisi demişti...

13.07.2010 tarihinde Mekke'ye doğru yola çıktık. Celâl tecellisinin ne olacağını merak ediyordum. Otele varınca başımıza gelen aksiliklerin bunun idraki olduğunu düşündüm. Devam eden günlerde (*özellikle Ümre yaptığımız*) eksik yönlerim bana gösterildi. Sıkıştırılmış eğitim programı gibiydi. Geçmiş yok, gelecek yok, sanki an'da yaşar gibiydim. Olaylar çok hızlı oluyor ve idraki kısa sürede geliyordu. Bunun için bana ayna olan irfan yolu kardeşlerime ne kadar dua etsem azdır. Birbirimizle olan imtihanlarda karşılıklı iyi niyetli olmanın rahatlığını hep beraber yaşadık.

Sanki yıllardır Mekke'de yaşıyordum. İlk günlerde Kâ'be'ye dokunmak en büyük hedef iken, birkaç gün sonra bu istek kalmadı. Tavaf yaparken sarhoş gibi oluyordum. Şaşkın şaşkın etrafa baktığım çok oluyordu. Oyun oynar gibiydim. Bu arada 22 temmuz perşembe günü ikinci katta üçüncü defa İnsân-ı kâmil namazı kılmaya başladık. Müseviyet mertebesi namazı için giderken yatsı ezân-ı okunmaya başladı. Bir ara Kâ'be'ye doğru baktım. Hicr istikametinde Kâbe duvarının orta alt kısmında bir kapı kadar yer açılmıştı ve açık yeşil dumanı bir görüntüsü vardı. "**Herhalde kral içeri girecek**" diye düşündüm. İkinci kez baktığımda aynı görüntü yoktu.

Kâ'be'yi ilk tavafımda etraftaki görüntüler (binalar, koşturmacalar vb.) dikkatimi dağıtırken sonraları onları hiç fark etmedim. Değişik ülkelerden gelen insânların sert tavırları da dikkatimizi çekmekteydi. Ziyaretimizin sonlarına doğru ise insânları daha hoş, yumuşak bakışlı algılamaya çevrede hep bu tür insânlar ve çocuklar görmeye başlamıştık. Bu durum bana oldukça ilginç geldi.

Cenâb-ı Hakk'tan Kâ'be'yi ilk gördüğümüz de yapmış olduğumuz duaların kabulünü niyaz ediyorum.

US.....KI.....

Iş..... zuhuratları:

Ay.....Ög.....(06/Eylül/2010)

Hayırlı akşamlar sizinde geçmiş kadir geceniz ve gelecek bayramınız mübarek olsun. Işık kızımızın zuhuratları güzel yolunda Cenâb-ı Hakk daha nicelerini göster-sin İnşallah. herkese selâmlar. Hayırlı akşamlar hoşça kalın. Nüket annenin de selâmları vardır. Terzi Baban.

Kadir geceniz mübarek olsun Terzi babacığım ve Nüket Anneciğim Iş....., ben ve ailemiz, Kadir gecenizi kutluyoruz Terzi Babacığım. Sizin ve Nüket annemizin ellerinizden saygıyla öpüyoruz. Sıhhat ve afiyet içinde nice ramazanlar ve kadir geceleri diliyoruz.

Iş..... İstanbul'dan yeni geldiği için zuhuratlarını şimdi yollayabiliyorum.

1-Ûmre'ye gitmeden hemen önce gördüğü zuhurat

Kâbe'de uçuyorum. Pencere gibi açık olan dış yan duvarlarından yukarı doğru uçup giderken Terzi Babamız sağ ayağımdan tutarak Kâ'be'nin içine hızla beni yere indirdi.

Mekke i Mükerreme'de gördüğü zuhuratlar

2-Denizi, nehri olan yeşillikli bir yerdeyim. Bir nehir denizden içeri doğru akıyor. Nehrin üzerinde bir köprü var. Nehirden birden oldukça büyük (*balina, yunus büyüklüğünde*) binlerce balık geçiyor. Ben köprüdeyim. Önden iş ortamından bir grup gidiyor. Ben o grupta idim, geride durdum. Köprü üstünden balıkları hayranlıkla izliyordum. Giden gruptaki kişilerin görmesi için onlara da bağıryordum. Birinin adı Taşkın imiş. Onlarda bu güzel manzarayı seyretsinler diye düşünerek ,“Taşkın dur!” diye bağıryorum. Duruyorlar ama köprüye gelmiyorlar. Köprü'nün altından akın akın büyük balık sürüleri geçiyor. Öyleki nehir balıklardan görünmüyor. Seyrediyorum.

3-De.... ve Ab..... isminde iki öğrencim var. De.... “öğretmenim sizi çok özledim,” diyor sarılıyor. Ancak Ab..... utanıyor ve ben sarılırken o kendisini geriye atıyor. Ama o sarılmasa da ben sarılıyorum.

4-Kâ'be'de uçuyorum ama yerden fazla yukarıda değil. Uçarken bazı kişiler kalabalıktaki kişilere çarpabilirim diye tedirgin oluyorlar. Sonra bir bayan umutsuz da olsa benim insanlara çarpmadan uçabileceğimi görmek istiyor. Ama ben çok başarılı hatta estetik biçimde uçarak kalabalıkta insânlara çarpmadan balerin gibi uzun süre uçabiliyorum ve en son o bayanın önünde zarif şekilde duruyorum. Bayan bu kadar uzun sürede havada kalıp insanlara çarpmadan önünde durmama şaşırıyor ve seviniyor.

5-İstanbul'da gördüğüm rüya;

Başımda kenarları işlemeli beyaz bir örtü var. Peygamber Efendimizin tabutu başındayım. Örtümü tabuta örtüyorum. Örtü yeşil bir örtü oluyor.

6-Mâbet gibi yüksek beyaz merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Karşımda gene ben varım. Ve ben, bana merdivenlerden çıktıkça (diğer ben'e) altın tozu serpiyorum. Yani iki tane ben var. Yüz yüze biri yukarı çıkıyor, diğeri başıma ve yoluma merdivenden yukarı çıktıkça altın tozu döküyor.

Allah inşallah Ümrelerimizi kabul etmiştir.Tekrar hep beraber Ümreye gitmek nasip olması ümidiyle Saygılarımızı sunuyoruz, ellerinizden öpüyoruz.

İş..... kızım gönderdiğin zuhuratlarının hepsi ayrı ayrı güzel, Cenâb-ı Hakk daha nicelerini, tekrar Hacc ve Ümre'de nasip eder inşallah.

Ni.....Tu.....(5/ Oct/ 2010)

Hayırlı akşamlar. Sağolasın Ni.....çığım yazını aldım hemen yerine ilâve edeceğim güzel olmuş eline sağlık. Cenâb-ı Hakk tekrarını nasip etsin İnşallah. melihaya ve evlâtlara selâmlar. Nüket yengenizin de selâmları vardır. Hoşçakalın.

Ümre Anıları :

10.Temmuz. 2010 Tarihinde Ben ve eşim Me..... Tu..... değişik bir heyecan ve merakla çoğunla yeni tanışacağımız 31.kişilik grupla uçağa bindik. Eşim uçakda bir ilki daha yaşıyordu.Yani ilk defa uçağa biniyordu, onun heyecanı benimkinden biraz daha fazlaydı. 3.5saatlik uçak yolculuğundan sonra Medineye geldik.Uçakdan inince kendimizi sıcak bir ortam da bulduk. Otele yerleştikten sonra hep beraber Medineyi Münevvereye kafiye halinde gidildi. İlk namazımı o muhteşem cami içinde hiçbirşey düşünmeden çok değişik duygular içinde kıldım. 3.gündü sıcaktan olacak 1.günlük rahatsızlık geçirdim.

Medine'den Mekke'ye giderken İhram'larımızı giyip otobüsle Mekke'ye varmamız kâ'be'nin önüne gelene kadar yere bakıp Kâ'be'nin önünde Kâ'be'yi ilk gördüğümde ilk önce ne söyleyeceğimi bilimedim.Yaptığım Tavaflarda Hacer-ül Esvet'e kalabalıktan dolayı elimi süremedim ama Kâ'be'nin siyah duvarlarına birkaç sefer ellerimle ve başımı dayıyarak kendi aklımca dua etmeye çalıştım. 15. gün içersinde hiçbirşey düşünmeden yalnızca ibadet etmeye çalıştım. Ama ne kadar başarılı oldum Allah bilir.

Ni..... Tu.....

Efendim. (5 Oct2010)

Size gönderdiğim dosyayı word 2007'de yazmıştım. Uzantısı .docx olarak kalmış. Sizde 2003 kuruluydu sanırım. Belki açmayabilir. Ona uygun .doc uzantısıyla tekrar kaydettim, bir iki yazım hatası varmış, onları da düzelttim. Ekte tekrar gönderiyorum. Ellerinizden öperim.

Sü.....Oz.....

Bir Medine Hatırası (12.07.2010)

Medine'deki son günümüzdü. Akşamları namaza hep beraber gidiyor, namazdan sonra da yemeğe geçiyorduk. Yemekten sonra herkes odasına çekiliyordu. Yatsı vakti gelince de otelde olanlarla lobide toplanıp, o sırada otelde olmayanlarla ya da yetişemeyenlerle daha önceden Mescid-i Nebevi'de kararlaştırdığımız yerde buluşmak üzere yola çıkıyorduk.

O gün ne olduysa Efendi Baba'mla birlikte akşam namazına gidenlere yetişemedim. Kamet getirilirken Mescid-i Nebevi'ye ancak varabildim. Boş bulduğum bir yerde namazımı kılıp otele döndüm. Akşam yemeğinde yine hep beraberdik. Efendi Baba "yatsı namazından önce biraz erken Mescit'te ol, senin işi bugün halledelim" dediler.

"Senin iş" diye bahsettiklerinin Medine'ye geldiğimizden beri biraz heyecan, biraz da merakla "acaba bugün mü olacak?" "yoksa Mekke'de mi olacak?" diye düşünüp beklediğim husus olduğunu biliyordum. Aklıma konuyu ilk konuştuğumuz Tekirdağ'daki gün geldi.

Çarşamba sohbetlerine gittiğim haftalardan birindeydi. Efendi Baba'mla tanışalı 6-7 ay kadar, belki biraz daha fazla olmuş, fakat kendileri "el" vermemişlerdi. "Birinci dersi yapmaya başla bakalım şimdilik" buyurmuşlardı. Sohbetin olduğu çarşambalarda olduğu gibi medrese'den erken çıkmış, ikinci vaktine yakın Tekirdağ'a gelmişim. Otogar'daki mescitte namazı kılıp, yanına gitmişim. Kendisiyle konuşuyorduk. Bir ara söz bia't hususuna gelmişti. Bi'at'tan, manasından, öneminden bahsetmişlerdi. Hemen fırsat bilip "bana el vermediniz Efendim" diyerek halimi arz etmişim. "Sen şimdilik 'Muhip' olarak devam et" buyurmuşlardı o gün.

O günden sonra "el verme" konusundan bir daha bahsedilmedi. Yalnız, umreye gitmeden önceki son çarşamba sohbetiydi sanırım. Çay hazırlamıştım, beraber bir şeyler atıştırıyorduk. Çayını içtikten sonra içeri odaya giderken birden dönüp: "Sana oraya gittiğimizde el vereceğim, sen bu işi yürütebileceksin gibi duruyor" buyurdular. Elimde kuru pasta bakakalmıştım. Medine'de "Senin işi bugün halledelim" dediklerinde de aynı şekilde kalakaldım sanırım. Tekirdağ ve Medine. İki farklı şehir, bende ise benzer iki şaşkınlık. İkisinde de "Tamam Efendim" diyebildim sadece.

Söylendiği üzere buluşma yerimize erken gittim. Beklemeye başladım. Biraz bekleyip kimse gelmeyince, "Kur'an okuyayım" dedim.

Önce Yasin okudum, sonra Fetih'e geçtim.. Ezan okunmaya başlamıştı. Fetih'in ilk sayfası bitti, yanıma umre arkadaşlarımızdan bazıları geldiler, "Efendi Baba'da geldi mi acaba?" diye Kur'an'dan başımı kaldırıp arkaya çevirdim, kendisi de gelmişti, yeni oturuyorlardı. Otururken el işaretiyle "devam et" buyurdular. Namazdan sonraya kalmıştı bizim iş. "Peki Efendim" anlamında başımı sallayıp okumaya devam ettim.

İlk başta hiçbir şey fark etmedim. Ayet bittikten sonra birden durdum. Tekrar Efendi'ye baktım. Sonra Ayeti tekrar okudum. Kendisi tam "innellezine yubayiuneke.." ayetini okuduğum sırada gelmişlerdi. Ne bir önceki, ne bir sonraki ayette. Tam o ayet sırasında gelmişlerdi. Aynı durağına kadar okuyup bitirdim. Kur'an'ı çantama koydum. Namazımızı kıldık.

Namazdan sonra işaretle "yanıma gel" buyurdular. Biat'lardaki normal adet üzere oturmamıştık. Dikkat çekmek istemiyorduk. Kendisi kıbleye dönük, bende yüzüm ona, yanım Efendimiz'in(s.a.v.) kabrine dönük oturdum. Ashab-ı Suffe'nin arka tarafındaydık. Elimi tuttular, o akşam aynı ayeti üçüncü kere, bu sefer kendisinden dinlemek nasip oldu.

Bittikten sonra, aynı pozisyonda oturmaya devam ettik. Kendisine "Kur'an okuyordum, tam 'innellezine yubayiuneke' ayet sırasında geldiniz Efendim" dedim. "MaşAllah, o da bir onay" dediler. "Efendimiz'in, Serdar'ımızın yanında el almak herkese nasip olmaz" buyurdular. Tarihle ilgili konuştular. 12.07.2010. "2010 da 12'dir, iki 12 var" dediler. "12 nefis mertebesi, seyr-i suluk'a işaret ediyor" buyurdular. Ali kardeş kendisine su getirdi o sırada. İçtiler. Bitti sandım, "bardağı alayım" diye gayri ihtiyari elimi uzattım. Daha su bitmemiş. Tam suyun kalanını bitirmek üzere ellerini kaldırmışken birden durup bardağı bana uzattılar. İçtim. Sonradan fark ettim, Ali'den Efendi Baba'ya gelen, bana da ikram edilen suyu.

Dışarı çıktık. Kapının hemen önünde bekliyorduk. Kendisinin adeti idi. Herkesin gelmesine, kimsenin geride kalmamasına çok dikkat ediyorlardı. Her namazdan sonra, üşenmez, ilerleyen yaşına rağmen ayakta durur "gelemeyen birisi oldu mu, herkes yanımızda mı" diye, arayan gözlemlerle çıkış kapısına doğru bakarlardı. O halleri bana tam bir ders olarak kaldı. Biz, ilerleyen yaşı yüzünden keşke herkes biraz dikkat etse, daha hızlı olsak Efendi Baba'yı ayakta bekletmesek diye düşünüyorduk. Ama tabii işin gerçeği bekleyiş başka bekleyişti aslında. Bugün bir kardeş, yarın biz ya da başka bir kardeş geri kalabilirdi. İnsanlık hali. Önemli olan yol, yolcu ve Kaptan. Herkes gemiye bindi mi diye kontrol edip bekleyen, arkada kimseyi bırakmadan herkesi önemseyerek götürmek isteyen Kaptan fazla olmasa gerek bu devirde. Hele ki deniz maneviyat denizi, yol süluk yoluysa..

Medine'deki son akşamımız olduğu için gitmeden avluda resim çekilelim istedik. Herkes Efendi Baba'mla resim çekildi. Tam "Efendim, bir resimde biz beraber çekilebilir miyiz?" diyecektim, "Efendim.." dedim, sözümü tamamlayamadan yanımıza bir yabancı geldi. Nerden çıktı anlamadım. Biraz şaşırдық hepimiz. Efendi Baba'mla konuşmaya, bir

şeyler söylemeye başladı, tam anlayamadık ilk başta. Fotoğraf çektiğimizi görmüş, beraber çekilelim diyordu. Efendi Baba "adını sor bakalım" dediler. Sordum, Abdülaziz'miş. "Nereli olduğunu sor" buyurdular. Pakistan'lıymış. O sırada yabancıнын telefonu çaldı, beraber bir resim çektirdik, sonra yürümeye başladık.

Giderken içimden gülererek "işe bak, elin yabancısı bizden hızlı çıktı, o çekti resim, biz çektiremedik" diyordum. Neyse ki sonra hanımların yanına gittiğimizde bir fotoğraf faslı daha oldu. Yürürken "bu da bir işaret" buyurdular gelen yabancıyla ilgili. "Pakistan.. Pâk-istan, pâk memleketten, olarak yorumlayabiliriz" dediler. Abdülaziz'se, Efendi'yle umremizdeki üç Abdülaziz'den birincisi olmuştu benim için.

Bir de yeni fark ettiğim bir şey oldu bu satırları yazarken. Efendi'yle ilk tanıştığımız zamanda kendisine bağlanıp bağlanmamayla ilgili 2 istihare yapmıştım. Kendisine anlatmıştım. "Vardır bir hikmet" demiş, yorumlamamışlardı. İlk istiharemde "ezan okunduğunu", ikinci istiharemde ise "Kur'an okuduğumu" görmüştüm. O gece fark etmemiştim. Şimdi anlıyorum ki "el aldığım" gece olanlar, bundan yaklaşık 9-10 ay önce istiharelerde gördüklerimdi. Mescid-i Nebevi'de el almak için kendisini beklediğim sırada, ezan okunmaya başlamıştı ve ben Kur'an okuyordum. Ve kendisi tam o sırada geldiler. Hem de "innellezine yubayiuneke.." ayetinde. Demek ki taa en başından belliydi her şey. Nerede, nasıl tanışacağımız, nerede biat edeceğim.. Zaten daha ne Tekirdağ'ı, ne Kendisini bilip tanımadan önce, üniversitedeki "Kutup 059" ve diğer işaretlerden de belliydi seyrin gidişatı.

Medine'den hatıramda bir de şu hal kaldı, gene bir namaz çıkışıydı avluda yürürken bana dönerek yavaşça, "şu on riyali temizlik yapanlara dağıtiver," dedi. Bende peki diyerek onları dağıttım, o an bir şey sormadım ama merakta etmişim. Daha sonra anlatırım demişti bende peki demiştim.

Aslında gerçekleşen şey, değil aylarca, yıllarca.. ezelde takdir edilmiş, yazılmış olanların, bize göre ise yaşanacak olanların, istihareye bir yansımasından ibaretti. Bizlere düşense sadece rollerimizi en güzel şekilde oynamaya çalışmak. Tabi normalde bunda şaşırarak bir şey yok. Kader konusu zaten "olmuş ve olacak her şey bir kitapta yazılı" bilgisiyle ayetlerden, hadislerden vakıf olduğumuz bir hakikat. Ama yinede bu seyri, bu kader kurgusunu bizzat müşahede etmek insanın hayretini büsbütün arttırıyor.

İkinci Abdülaziz Hatırası (13.07.2010)

Medine'de, otelden çıkmadan ihrama girmiştik. Mikat noktasında namazlarımızı kıldıktan sonra yatsı vakti gibi ancak Mekke'ye varabildik.

Otele vardığımızda yemek saati bitmek üzereydi. Yorulmuş, acıkmıştık. Yemeklerimizi yiyip, kısa bir dinlenmeden sonra lobide buluştuk. Zahirten firmanın verdiği, batınen de Allah'ın verdiği iki Rehber eşliğinde Kâ'be'ye doğru yola çıktık. Rehber yolda kısaca bilgiler veriyor,

bir şeyler anlatıyordu. Bizler de bir yandan telbiye getiriyorduk. İçeri gireceğimiz kapı "Abdülaziz Kapısı"ymış. Beytullah'ı ilk görürken girdiğimiz kapı. Bu ikinci Abdülaziz olmuştu. Bu Abdülaziz'lerde bir hikmet vardı ama tam anlayamamıştım. İçeri girerken Kâ'be'nin belli kesimleri yanımda olsa gözüküyordu, "başınızı öne eğin, en uygun yerde biz size söyleyeceğiz kaldırıp bakar, makbul olan ilk görüşteki duanızı edersiniz" dediler.

Başımız öne eğik girmemiz çok büyük hikmetti. Yolda sıra halinde Efendi Baba'nın eşliğinde yaklaşıyorduk. Başlarımız öne doğru eğikti, yere bakıyorduk hepimiz. Avlunun hemen kenarına gelmiştik. Dıştan tavaf eden insanları fark edebiliyordum. Artık tam karşımdaydı, hissediyordum. İçimde dayanılmaz bir arzu oluştu. Dayanamadım, bir anda başımı kaldırıp baktım. Tüm haşyetiyle Kabe karşımdaydı. Bizim gruptaki herkesin başı daha eğikti, yürüyorlardı. Ya da bu şekilde başka bakan oldu mu bilmiyorum. Kaçak bakmanın verdiği duygu mu, başka bir şey mi bilmiyorum. Kalbim hızlı hızlı atmaya başladı. İçimi saran bir sıcaklık oldu. Gözlerimi ayıramadım. Aziz olan Allah utandırmasın, nimetini dünyada tamamlasın inşaAllah.

Bir Hudeybiye ve Tavaf Hatırası (17.07.2010)

İhram'a girmek için Hudeybiye'ye gideceğimiz gündü. Bereketli, feyzli bir yolculuktan sonra Hudeybiye'ye varmıştık. İhram namazlarımızı kılıp, umreye niyet edip dışarı çıkmıştık. Bize eşlik eden tur rehberi eski, yıkılmış mescidi, harabeleri gösteriyor, "Hudeybiye Bi'at'ının olduğu yerde yapılan mescit aslında burası imiş" diyordu.

Bir an "hep birlikte bir bi'at tazelesek, şu mescidi onarsak" diye içimden geçti. Efendi Baba'mız o sinerjiyi çok daha büyük ve hakikatına uygun bir hale çevirdi. Toplu biat yapıldı. Elhamdulillah.. Bizlere devrin Sahabelerinden olmayı nasip eden Allah'a hamd olsun.

Yola devam ettik. Yatsı vaktinden sonra Harem-i Şerif'e ancak varabilmıştık. Çok kalabalıktı. Tavaf yapılan kısmın kenarında duruyorduk. Efendi Baba bazı şeyler söylüyor, bizleri uyarıyordu. Tam o sırada izbandut gibi diyebileceğim zenci bir Arap, kucağında küçük bir çocuk tavaf alanına koşarak daldı. Gelirken farkettim, Efendi'ye çarpmasın diye elimi uzattım, ama ne mümkün. Çarptı geçti. Uyarıların ne kadar haklı olduğunu gözümüzle görmüş olduk. Bu sırada Efendi Babam biraz sinirlenmiş gibi gözüküyordu.

Sonra tavafa başladık. Bayanları ortamıza almıştık önceki tavafta olduğu gibi. Ama bu sefer ne çarpan oldu, ne de dokunan. Önümüz bir şekilde boşalıyordu. O kalabalığa rağmen çok rahat bir tavaf yaptık. Orada kaldığımız süre içinde günün farklı saatlerinde 50'nin üzerinde tavaf yaptım. O saatte, o kalabalıkta o kadar rahat tavaf yapmamız, mühendislik terimiyle; n.ş.a'da imkansızdı. (n.ş.a=normal şartlar altında)

Daha sonra namazlarımızı kılıp say'a geçtik. Hem say yapıyor, hem Efendi Baba'mı dinliyorduk. Ara ara zikir yapıp dua ediyor, Efendi Baba'mı takip ediyorduk.

Say'dan sonra saçlarımızdan birer parça kesip, ihramdan çıktık ve tatlı bir yorgunlukla otelin servisine bindik. Saati sordum, öğrendikten sonra "çok değil iki saatte umreyi yapmışız" diyeceğime, yanlışlıkla "çok değil 2 sene'de yapmışız" dedim. Beraber gülüştük. Açılımı ise sonradan geldi.

Gece rüyamda gördüm hem tavafta yolumuzun nasıl açıldığını, hem de yaptığımız tavafın başka bir boyutta ne kadarlık bir zaman dilimine tekabül ettiğini. Anladım ki yanlışlıkla değil, Allah (cc) söyletmiş "2 sene'de yapmışız" diye. İki sene'ye denk olaylar, oluşumlar cereyan etmiş, ediyormuş tavafın öbür tarafında.

Bir Leğen Hatırası (25.07.2010)

Gidecekleri son günün sabahında Nur Nihal Hocamız leğenden bahsedince, içimden geçti ister istemez "leğen operasyonu 2 gün önce bitti" diye.

Mekke'ye geldikten 7-8 gün kadar sonraydı sanırım, çamaşır yıkama muhabbeti açılmıştı. Çamaşıruları yıkadıktan sonra odaya asarken kullanmak için çamaşır ipi getirmiştim. Efendi Baba'nın gitmeden önce verdiği listede vardı, yoksa kendim düşünsem 40 yıl aklıma gelmezdi.

Asmak için çamaşır ipini, yıkama için de şampuan kullanacak olmanın verdiği rahatlıkla kendimi bu işe hazırlıklı zannediyordum. Başka ne gerekebilirdi ki sonuçta. Sonradan konuşulanlara kulak kabartınca büyük bir eksiğim olduğunu anladım. Çamaşır leğeni. Meğer bavulun içine bavulun büyüklüğünde bir leğen konulur, çamaşıruları leğenin içine konulur, böylece yanında çamaşır leğeni de taşınmış olurmuş seyahatlerde. Şaşırılmışım ilk duyduğumda insanlar yanlarında nasıl leğen taşımış diye. Sorup öğrendim. Bu da yine 40 yıl düşünsem aklıma gelmeyecek şeylerden biriydi.

Saadettin Bey sağolsun, hemen leğeni ortak kullanmayı teklif etti. "Bizim işimiz bitti, zaten yakında döneceğiz, sizde kalabilir" dedi. Memnuniyetle kabul ettik bizde oda ahalisiyle. Birkaç gün böyle leğeni aldık, alacağız muhabbeti devam etti, bir türlü denk getirip alamadık. O sırada da fark ettim ki çamaşır yıkamaya ihtiyacım olmayacak, ucu ucuna yetireceğim kıyafetleri gidene kadar. Osman Amca zaten tecrübeli olduğundan bir şekilde hallediyordu işini. Ali'de erken dönecekti. O yüzden Saadettin Bey'e leğene ihtiyacımız kalmadığını söyledim. Leğen bir nevi boşa çıkmış oldu o şekilde. Zaten olay da başkaymış.

O sırada da otelimize sanatçı M.K gelmişti. Bizimle aynı kattaymış. Saadettin Bey'ler asansörde tanışmışlar, Efendi Baba'mla da tanıştırmışlar.

Bu leğen muhabbeti devam ederken, leğen boşa çıkınca, Saadettin Bey, M.K'ye sormuş sanırım "leğeniniz var mı" diye çamaşır yıkamak için. Olmadığını öğrenince de bu sefer ona teklif etmiş leğeni. Sonra ne oldu bilmiyorum. Aldı mı almadı mı.. Zaten bir önemi de yok.

Tabi olay dıştan bakınca bir şey yok. Gayet normal. Olayın normal olmayan yönü işin içindeki şahıslarla alakalı.

Sanatçıların normalde namazla niyazla pek alakaları olmadığı herkesin malumu. Ama yinede son senelerde, belki biraz modayla da olsa, sanatçıların arasında umre modası başladığını da görmek mümkün. Yaptıkları mesleğin biraz özü, birazda ortamıyla kendilerini kirleten bu insanlar, bir şekilde bir temizlenme ihtiyacı içinde yeni yeni bu işlere yöneliyorlar sanırım. Bir arayış içine giriyorlar.

Böyle bir kimse Efendi Baba'yla aynı otelde umre yapmaya geliyor. Tesadüf tabii ki. Ve Efendi Baba'mın dervişleriyle aynı katta oda veriliyor. Efendi Baba'mın dervişlerinden biri de, kirlenen çamaşırını yıkamak istiyorsa diye kendisine leğen teklif ediyor. Ve o kişi son akşamlarında iki gruptan biriyle oturma arasında bir tercih yapıyor. O akşam yanda oturan bir İmam Hatip Lisesi'nden öğretmenlerin sohbetine dahil oluyor.

İbn-i Arabi'nin "hayatta yaşanan her şey de aynı zuhuratlar gibidir, yorumlanmalıdır" sözü ister istemez aklıma geldi olanlardan sonra.

Leğen nedir? Ne işe yarar? Herhalde oradan başlamak lazım. İçine kirli elbiseleri alıp temizlemekte kullanılan eşyanın adı. Leğen. İçine su alıp temizliyor..

Neyi temizliyor? Giysiyi, elbiseyi..

"Nice elbiseler gördüm, içinde insan yok.. Nice insanlar gördüm, üzerinde elbisesi yok.." Bir söz..

Elbise ne, insan ne.. İnsan hangi insan?

Bilerek, ya da bilmeyerek, esma-i nefsiyye'ye çevirdiğimiz esma giysimizi kirletiyoruz.. Sonra da uğraşyoruz can haliyle temizleyeceğiz diye.. Hem de nasıl temizleyeceğimizi bile bilmeden.. Örneğin doğru düzgün temizleyebilmek (temizlenebilmek) için leğen gerektiğini bilmeden..

Arif'e tarif gerekmez demişler.. Bir de "lafın uzununu abdal'a değil.."

Temizlenmek için leğen gibi bir veli gerek insana önce ki, ala içine, yıkaya o veli onu velayet suyuyla.. temizleye..

Yoksa gerisi boş.. İnsan ne kadar kendi çabasıyla uğraşsa da fayda etmez. Kendimden biliyorum.

İnsana Hakk lisanıyla gelir leğen.. Teğet değer geçer gider insan..
İşte Hakk'ın lisanı böyle hoş latifelerle dolu.. Boşa mı demiş Yunus:

Cana cefa kıl ya vefa
Kahrın da hoş, lütfun da hoş
Ya derd gönder, ya deva
Kahrın da hoş lütfun da..

Aynı gece, aynı lobi, iki masa.. Birinde Hakk sohbeti.. diğesinde halk..

Seçer insan görünüşte.. Çizer kaderini elleriyle..

Bir de.. Kalem hazır boşalmışken içimde kalmasın.. şuna da değineyim..

Bir leğeni teğet geçenler var.. Bir de leğen'den bihaber olanlar..

Bakar leğene, ne ki bu der. Benimde var evde. Atar çamaşırları içine yıkarım der. Hatta çamaşır makinesi vardır onun. tam otomatik.. Atar yıkarım kendi çamaşırımı der.

Öyle olunca da "yahu ne bu 13'ler 14'ler.. onu ona topla bir azalt, denk gelir bir şeyler nasılsa, saçma şeyler bunlar" der..

Görülür bunların halleri küçük kıyametleri kopup elektrikleri kesilince.. Bakılır o vakit çamaşırlarına; yıkandı mı, yoksa kirli mi kaldı makineleri durunca..

Eğri oturup doğru konuşmak lazım demişler. Tabi kişiler, şahıslar değildir önemli olan. Kastedilen özel bir kimse de söz konusu değildir zaten. Makine Mühendisiyim. Makine'den anladığımı biraz belli edeyim istedim herhalde. O kadar.

Hem kimseye de şaşmamak lâzım ayrıca.. Koca Musa Nebi değil miydi, "Ya Hızır, garibanların gemisi, ne delersin.." diyen..

Ama yine de edeb gerek herkese.. Nebi'ye de, veliye de, leğenliye de, otomatik makineliye de.. Hele bizlere..

Bir Nûr Dağı Hatırası 27.07.2010

Aslında toplu ziyaret plânımızda vardı, ama ne olduysa yetişmedi, Nur Dağı'na gidemedik beraberce. Herkesi yolcu etikten sonra, ben kendim gideyim istedim ilerleyen günlerde. Bir önceki gün Efendi Baba'dan izin almış, "yarın sabah namaz namazından sonra Nur Dağı'na gideceğim" demiştim. "Tamam, git" dediler, malumat verip biraz anlattılar.

Ertesi gün sabah namazını yine beraber kıldık, otele dönüp kahvaltımızı ettik. Odama çıkıp üstümü değiştirdim, ana yola indim.

Genç birisi durdu. Camdan "Cebel-i Nur" dedim.. Tamam, dedi, gel işareti yaptı.. Bindim.. Adımı sordu.. Ozan dedim.. Baktı, gülümsedi.. Ezan? dedi.. Uzatmadım, evet dedim. O da "Ene Abdülaziz" dedi..

Bununla beraber üçüncü Abdülaziz olmuştu.. Yolda konuşmadık fazla. Bir iki kelam sadece.. Dağın eteklerine varınca indirdi..

Sağda solda dükkanlar, güneş bastırmadan çıkalım diye gelmiş insanlar vardı. Çok fazla değilse de beklediğimden kalabalıktı..

İlk merdivene baktım "800 steps only" yazılmış.. Resmini çektim. Tepeye varana kadar telefon elimdeydi, farklı yüksekliklerde resimler çektim.

Ağır ağır çıkıyordum. Maymunlar, çöpler, kalabalık, vs.. bilinen, bilinmeyen malum sebeplerden orası da her yer gibi, bir nevi kirlenmiş diye düşündüm. Onun burukluğuyla, düşüncelerle tırmanıyordum merdivenleri. "O Nur artık buralardan gitmiş" dedim içimden ister istemez. Der demezde beni şaşırtan bir şey çıktı karşıma. Önüme birisi çıktı. Tişörtünde kocaman bir "N" harfi. Altında da bir rakam. 1983. Doğum tarihim. Telefon zaten elimdeydi, onunda fotoğrafını çektim.

Annemin gördüğü rüyaya ve seyyidliğe yorumladım. Efendimiz'den zahiren belki bir parça Nur almış olabilirim diye düşünüp yola devam ettim. Efendi Baba'nın söyledikleri, Kevser aklıma geldi. Farkettim ki, Efendimiz'e (s.a.v.) gelen o Nur'u, o dağda aramak gereksiz. Dağda bir şey yok. Dağı Nur'landıran Efendimiz'di (s.a.v.) O yüzden adı "Cebel-i Nur"du. Ve o Nur zâhiri ve bâtını seyyidlikle, Kevserle nesilden nesile aktararak devam etmiş, ediyordu. Zahirini nasip eden Allah batınınında nasip etsin diye dua ettim.

Bu doğum tarihleriyle ilgili bir şey vardı ama tam çözememiştim. Diğer ihvanları yolcu ettikten sonra yerleştiğim oda Efendi Baba'mla aynı blokta idi. Numarası 938'di. Efendi Baba'nın doğum tarihi, 1938. Benim ki de 1983. 38-83. Vardı bir hikmet.

Tepeye çıktım. Binaların arasında küçücük kalmış Kâ'be'yi, Nur Dağı'nı, vahyin indiği sırada çatladığı söylenen yarığı izledim, inceledim bir süre. Efendi Baba'mın anlattıklarını düşündüm.

Efendimiz'in(s.a.v.) namaz kıldığı söylenen tek kişilik küçük yarıқта insanların birbirlerini sıkıştırmalarını izledim. Kadınlar namaz kılarken, arkalarındaki `erkek'leri tülbent tutuyorlardı deliğin girişine. Namahremleri namazda gözükmesin diye. Belki de namazları kabul olmayabilirdi çünkü.

Fazla durmadım. Birkaç resim daha çekip aşağı doğru inmeye başladım. Nur'u ve Nun'u, diğer yandan da Nuh'u düşünüyordum. Gemisini ve Necat'ını..

İnerken bir şey daha oldu.

Dağın eteklerine yakın 2 kişi beni durdurdu. İki Arap. İriceydiler. Güneş biraz daha yükselmişti, tam arkalarındaydı. Yüzlerini tam göremiyordum, kısıp gözlerle bakıyordum o yüzden. Arapça bir şeyler söyledi öndeki. Biraz huzursuz olmuştum. Ne diyor diye anlamaya çalışırken elindeki telefonu gösterdi. Resimlerini çekmemi istiyor zannettim, öyle bir işaret yaptı. Telefonu vermesini beklerken biraz geriden benim fotoğrafımı çekmeye hazırlandı. Telefonunu sabitleyip fotoğrafımı çekti. "Acem misin?" diye sordu. Cevap vermedim. Biraz şaşırmıştım, bakıyordum sadece. Tanımadığım adamlar niye beni durdurup resmimi çeksın, diye düşündüm. "Türk müsün? Yoksa Pakistanlı mı?" diye sormaya devam etti. Huzursuzluk gelmişti içime, biraz sinirli şekilde "Ene Muslim" dedim ve aşağı doğru yöneldim.

3-5 merdiven indim. Halime, o şekilde cevap vermeme bir anlam veremeyip geri döndüm. Dönünce huzursuz olmamın sebebini anladım. Arkamda kimse yoktu. Merdivenlerden yukarı doğru baktım bir süre. En yakın insanlar yukardaki ara düzlükteydi. Kiminle konuştum, ne oldu anlayamadım. Anne tarafım Acem, ben Türk. Ama Pakistan nereden çıkmıştı. Yine Pâk-istan, mıydı acaba?

İnmeye devam ettim. Merdivenleri öyle yapmışlar ki ne iki adım atılacak kadar geniş, ne de teker adımla inilecek kadar kısa. Baktım, en rahatı hafif koşar adımla inmek. Aşağı indim, taksiden indiğim yere yaklaşıyordum. Bekleyen bir taksiye bindim, "Harem-i Şerif" dedim. Hangi kapısı diye sordu. "Bab'ul Abdulaziz" dedim.

Giderken yolda birisi el işareti yaptı. Taksi durmayıp devam ediyordu. Dur, diye işaret edip taksiyi durdurdum. Gelip arka koltuğa oturdu. Konuşmadı. Biraz gittikten sonra eliyle işaret edip taksiyi durdurdu, indi. İnerken 5 riyal verdi. Yola devam ettik. Harem-i Şerif'in avlusuna yaklaşıncaya bende indim.

Odaya gidince Nûr, Nun ve Nuh üzerine bir şeyler not aldım kısa kısa. Olanları da yazdım. Sonra da boşver diyip buruşturup çöpe attım.

Bir iki gün sonraydı sanırım. Efendi Baba, ma akşam yemeğinden sonra ya da yatsı namazından dönüşümüzde, "yukarı gel de kağıt vereyim sana, buradayken olanları, hissettiklerini, düşüncelerini yazarsın" dediler. Odasına çıktık. Kağıtları aldım. Bunları o kağıtlara yazdıklarımın ve aklımda kalanlardan yazıyorum.

Katkılarından dolayı yazı gönderen kardeş ve evlâtlarımıza teşekkür ederiz.

Ûmre yolcuları kardeş ve evlâtlarımızın göndermiş oldukları güzel hatıralarını kaydettikten sonra, şimdi gelelim bizim hatıralarımızı da ilâve ederek onları da kaydetmeye.

Terzi Baba Ûmre ziyareti hatıraları.

(10/07/2010) (03/08/2010)

“BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM”

Ön sözde de bahsettiğimiz gibi.

Ve nihayet hareket gününü öğretmen ve memur kardeşlerimiz ile de istişare ederek (10 temmuz cumartesi günü) olarak belirledik, şirketimizle yaptığımız istişare sonun da onlar içinde uygun görüldüğünden bu tarih kesinleşmiş oldu.

Daha bir çok kardeşimizin de arzu etmelerine rağmen, bazılarının sağlık durumları, bazılarının zaman durumları, bazılarının sosyal durumları ve tarih günleri kendilerine uygun olamadığından gelmek istedikleri halde gelemediler. Onlar içinde İnşallah bir başka zamanda Cenâb-ı Hakk izin verirse gene hep birlikte gideriz. Diye düşündük.

Böylece yolcu listelerimizi kesinleştirerek rezervasyonların yapılabilmesi için şirketimize bildirdik. Böylece bütün hazırlıklar tamamlanmış olmaktadır, nihayet hareket günümüz geldi, İstanbul Atatürk hava limanından (10 temmuz cumartesi saat 12,30) da uçağımız, Medine ye doğru havalandı ve (3,5) saat süren güzel bir yolculuktan sonra nihayet büyük bir heyecanla beklediğimiz. Âlemlere rahmet olarak gönderilen, Hakkın habîb-i ve bütün insânların en kâmilî ve hamd sırrının sahibi olan hazret-i Muhammed (s.a.v.) Efendimizin Nûrlu şehrine ayak basmış olduk. Gümrükten çıkınca, şirketimizin elemanları bizi karşılayıp otelimize yerleştirdiler. Artık Rasûl-i zîşan'ın beldesinde idik. Bizim buralara gelmemizde emeği olan kişilere teşekkür eder Rabb'imize hamd ederiz. İnşallah kazasız belâsız ve hep birlikte memleketlerimize döneriz. Cenâb-ı Hakk bütün arzulu olan kullarına da nasib etsin inşaallah. Necdet Ardıç. Terzi Baba.

Nihayet uçağımız Medîne-i münevvere'ye sağlıklı ulaşım hava alanına inmiş idi. Uçağın merdivenlerinden inerken sûret yönünden yüzümüzü okşayarak, bizi ilk karşılayan, oldukça sıcak bir hava temâsı, bâtın yönünden ise “hubbu Muhammed-î, olmuştu. Bindiğimiz servis otobüsü bizi gümrüğe kadar getirdi, muamelelerimiz tamam olduktan sonra, bavullarımızı da alarak gümrük çıkış kapısına doğru yaklaştığımızda, şirketimizin elmanı bizi karşıladı ve dışarıda bekleyen servis otobüsümüze bindirerek, salâvatlarla ve tekbirlerle, (Hüda) oteline gelmiş olduk. Odalarımızı tespit ettiler, herkes odalarına çıkıp yerleştikten sonra lobide buluşup, zâten çok yakın da olan “Mescid-i Nebvî” ye doğru büyük bir muhabbetle, yürüyerek yola çıktık.

Kısa bir yürüyüşten sonra, nihayet ulaşmak istediğimiz ilk İlâh-î mekân bütün haşmetiyle karşımızda ve, her birerlerimizde heyecan en üst noktalarına ulaşmış idi. Muhteşem kapılardan içeriye girince, âlemlere rahmet olarak gönderilen, Hakkın habîb-i ve bütün insânların en kâmilî ve hamd sırrının sahibi olan hazret-i Muhammed (s.a.v.) Efendimizin mübarek mekânında idik. Bu mekân, dünyanın ve âlemlerin bu dünyada ki "ikinci harikası" dır. Birincisi ise, Mekke-i Mükerrreme de olan "Kâ'be-i muazzama" dır.

(Hüdâ) oteli mekânımız, (312) numaralı odası, odamız, (Muhammed) "s.a.v." in mescid-i ise ibadethane'miz idi. Nihayet yetiştiğimiz ilk yatsı namazımızı büyük bir huşu içinde eda ettikten sonra, zâten yorgun olan bedenlerimizi biraz dinlendirmek ve sabah namazı için erken kalkmak niyetiyle (Hudâ) ya vahdete gittik.

Sabah uyandığında, şöyle bir zuhurat hatırımda idi. (At..... isminde değerli bir arkadaşımın hasta olduğunu görüyorum, yattığı odanın etrafı cam duvarlarla kaplı, bulaşıcı bir hastalık olduğundan içeriye ziyaretçi almıyorlar, dışarıdan kısa görüşmeler oluyor. Bu arada At.....ın kendine ait gözlükleri, sanki arkasında sahibinin kendisi varmış gibi hareket ediyorlar. Ve bu arada "Ahmed" isimli başka bir tanıdık'ta benden yirmi riyal istiyor.) Ertesi gün Mescid-i Nebevî'nin çalışanlarına yirmi riyal dağıtıldı. Daha sonra özetle değinmek üzere, zuhuratı bu kadarı ile bırakıp yolumuza devam edelim.

(11/07/2010) Medîne-i Münevvere'de ikinci günümüz başladı, orada kısa süre kalacağımızdan vaktimizi iyi değerlendirmemiz gerekiyor idi. Sabah namazından sonra kahvaltı edildi daha sonra Medîne dahilindeki ziyaret yerleri gezildi, bunların arasında, Sevr mağarası, Uhut şehitliği, Kibleteyn mescid-i, Kûba mescid-i, Hendek mescid-i, Hira dağı ve diğerleri ziyaret edilerek gezildi. Daha sonra hurma pazarından hurmalarımızı da alıp Hüdâ ya döndük. Oradan tekrar Mescid-i Nebevî'ye gidip içerisini yeni gelenlere tanıtmaya başladık. (1) ci Bab'üsselâm kapısından girip yavaş, yavaş hücre-i saadete doğru yürümeye başladık. Burası uzun bir koridor halinde'dir.

Tabii ziyaretimizi daha evvel de yapmış idik ancak bu sefer daha bilinçli olarak yapıyorduk, nihayet hücre-i saadetin önünden geçerken dualarımızı ediyor ve selâmlarımızı veriyor idik, çıkışa yaklaştığımızda, sağ tarafın duvarının üst kısmında bulunan bir pencereyi gösterdim orası "Cibril'i emin, in makamıdır, "vahy"i o mahalden getirmiş. Az sonra da (41) inci kapıdan dışarıya çıktık. Bu kapının tam karşısı ise (Cennet-ül bâkî) kabristanlığıdır.

(1) ci kapıdan girip (12) makamlı olan o koridordan geçip (41) ci kapıdan çıkmak için zahiren (10) dakikalık bir zaman yeterli oluyor iken bâtinen o koridoru geçmek, yaklaşık (15/20) sene gerektirir. İşte bu çalışmalar neticesinde zâten kişi, ortada kalmaz, o yüzden kişi'nin kendisi "fenâ fillâh," makamı "Cennet-ül bâkî" olur.

Bu mevzularla ilgili daha geniş bilgi "kelime-i tevhid" isimli kitabımızın "Medine" bölümünde mevcuttur, faydalı olur düşüncesiyle aşağıya alıyorum.

O gün yatsı namazını da kıldıktan sonra "Hüda" ya gitmek için Mescid-i Nebevî'den çıkıp, avlusunda yürürken karşımıza bir kişi çıktı ve bizi durdurdu. Kardeş, kardeş diye çok büyük bir muhabbet ve ilgi gösterdi, bizde kendisine aynı şekilde mukabele de bulunduk, nereli olduğunu sorduk "Pakistan"lı olduğunu ve isminin "Abdül Aziz" olduğunu söyledi ve daha sonra veda edip ayrıldık. Güzel bir hatıra oldu.

Üç üncü gün sabah namazı için erkenden kalktığımızda mescid-i nebeviye gittik sabah namazlarımızı kılıp tekrar otelimize dönüp kahvaltı ettikten sonra biraz dinlenerek tekrar Mescid-i Nebevî'ye gittik hücre-i saadet bayanlara ziyaret için belirli sürelerde açıldığından, o saatleri takib etmeleri gerekiyor idi. O makamda ibadet Fassından iki özel program hazırlamıştım bunların birincisi orada yapılacak fazladan **tesbihler, zikirler**, ikincisi ise, beş vaktin edasından sonra, **(20)** rek'atlı "**Hakikati Muhammed-î**" namazı idi. Okuyanların ilgisini çeker düşüncesiyle, onları da ilâve etmeyi uygun buldum.

Medine-i Münevvere de tesbihat.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

**(20) Rek'atli (Hakikat-i Muhammed-î) özel namazı kılınacak.
Mevkii " Eshâb-ı suffa" mahalli, kalabalık ise arka tarafı.**

(Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammed, ve alâ âli seyyidinâ Muhammed)

(İnnellahe ve melâiketehu yüsallüne alânnabî yâ eyyühellezine âmenû sallü aleyhi ve sellimûteslimâ.)

Mevlâyaya salli ve sellem dâimen ebeden, alâ habîbika, hayril halkı küllihim.

"Ya Resûlallah! Allah'a hangi söz daha sevimidir?" diye sorulunca, Peygamberimiz "Şânı yüce Allah'ın melekleri, kulları için seçmiş olduğu "Subhanallahî ve bihamdihi sözüdür."

"İki kelime vardır ki dilde hafif, terazide ağırdır ve Rahman olan Allah' a pek sevgilidir. Onlar "**Subhanallahî ve bihamdihi, subhanallahîl azim**"dir."

Sahihi Müslim

**Subhanallahî adede halkîhî
Subhanallahî rıza nefsihî
Subhanallahî zineti arşihî**

Subhanallahi midade kelimâtihi, de! buyurdu.

Tirmizi, Sünen, Ahmed bin Hanbel
Başka bir rivayette ise şöyle söylenir: "Her şeyden münezzehe olan Allahü Teâlâ'yı noksan sıfatlardan tenzih ederim ve ona hamdedirim. Şânı büyük yüce Allah'ı tesbih ederim. Allah'tan mağfiret dilerim ve O'na tövbe ederim."
Buhari

Yüsebbihûnelleyle ven nehâra lâ yeftürûn.

Fe sübhanellahi hiyne tümsûne ve hiyne tusbihûn

Ve sebbihûhu bükraten ve esîla.

Ve teral melâikete hâffine min havlil arşi yüsebbihûne bi hamdi rabbihim ve kudiye beynehüm bil hakkı ve kilel hamdü lillahi rabbil âlemîn

Fesebbih bismi rabbikel'azîm.

O halde o yüce Rabbinin adını tesbih et.

Sebbeha lillahi mâ fis semâvâti ve mâ fil'ard. Ve huvel'azîzul hakîm.

Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir, O üstündür, hikmet sahibidir.

Mescid-i Nebevide kılınacak (6) rükünlü (20) rek'atli Hakikat-i Muhammed-î namazının îzâhı.

Mevkii= Eshab-ı Suffanın yeri veya onun arkası eğer kalabalıktan mümkün olmuyor ise mescid'in her hangi bir yeri olabilir.

Genel niyyet-i= Niyyet ettim Hakikat-i Muhammediyye nin toplu olarak (20) rek'atlık namazını kılmaya. Denir, daha sonra aşağıdaki niyyetlerle devam edilir.

(1) Niyyet ettim hakikat-i Muhammed-î namazının **(2)** rek'atlık Âdemiyet mertebesinin namazına. (Kılınması sabah namazının **(2)** rek'at farzı gibi)

(2) Niyyet ettim hakikat-i Muhammed-î namazının **(4)** rek'atlık İbrâhîmiyyet mertebesinin namazına. (Kılınması öğlen namazının **(4)** rek'at farzı gibi)

(3) Niyyet ettim hakikat-i Muhammed-î namazının **(4)** rek'atlık Mûseviyyet mertebesinin namazına. (Kılınması ikindi namazının **(4)** rek'at farzı gibi)

(4) Niyyet ettim hakikat-i Muhammed-î namazının **(3)** rek'atlık İseviyyet mertebesinin namazına. (Kılınması akşam namazının **(3)** rek'at farzı gibi)

(5) Niyyet ettim hakikat-i Muhammed-î namazının **(4)** rek'atlık Muhammediyyet mertebesinin namazına. (Kılınması yatsı namazının **(4)** rek'at farzı gibi)

(6) Niyyet ettim hakikat-i Muhammed-î namazının **(3)** rek'atlık Vitriyyet mertebesinin namazına. (Kılınması Aynen **(3)** rek'at "vitr" namazı gibi kılınır.)

Tamamı **(20)** rek'at olup toplamı **(ferdiyettir)** tir. **(20-2=18)** Onsekiz bin âlem içindedir. Geriye kalan **(2)** ise bütün bunların zâhir ve bâtın, fenâ ve bakâ, idraki ile yaşanmasıdır diyebiliriz. Ve bu hakikatleri açtığı için Rabb-ı mıza şükrederiz. Kılabilenlerin ibadetlerini Cenâb-ı Hakk kabul etsin İnşallah. Eğer niyetlerdeki sözler zor gelirse yukarıda belirtilen ilk niyyet yeterli olur.

Az yukarıda belirtildiği gibi, Medîne-i Münevverede'deki ziyaret yerlerinin (11-09-2001) ikibin bir Ümremizde yazdığım ve "Kelime-i Tevhid" isimli kitabımızda bulunan bu bölümü de faydalı olur düşüncesiyle ilâve ediyorum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

1. "HİCRET" - Hicret'in hakikati
2. "Gar-ı Sevr" - Sevr mağarası hakikati
3. "Küba Mescidi" ve hakikati
4. "Cum'a Mescidi" hakikati
5. "Mescid-i Nebevi"
6. Kaybettim Kendimi (Şiir)
7. "Mescidi Nebevi"de bulunan bazı mevkiler
8. İhtişam-ı Rasulullahı gör (Şiir)
9. "Mescidi Nebevi"nin diğer bazı özellikleri
10. 1. Ağlayan Hurma kütüğü
11. 2. Hz. Aişe sütunu
12. 3. Hz. Lübabe'nin tevbe sütunu
13. 4. Serir sütunu
14. 5. Muharras sütunu
15. 6. Vüfud sütunu
16. 7. Teheccüd sütunu
17. 8. Halen imamın namaz kıldırığı mihrab
18. 9. Efendimiz (sav.)'in namaz kıldırığı mihrab
19. 10. Halen hutbelerin okunduğu minber

20. 11. Müezzinlik
21. 12. İç kapı
22. 13. İç kapı
23. 14. Hz. Peygamber (sav.) Efendimizin kabri
24. 15. Hz. Ebubekir Sıddık (RA)'ın kabri
25. 16. Hz. Ömer'ül Faruk (RA)'ın kabri
26. 17. Üzerinde Ahzab suresi 40. ayet yazılı 1. pencere
27. 18. Üzerinde Hucerat suresi 3. ayet yazılı 2. pencere
28. 19. Üzerinde Hucerat suresi 2. ayet yazılı 3. pencere
29. 20. Cibril Makamı
30. 21. Baki kapısı
31. 22. Cibril kapısı
32. 23. Nisa/kadın kapısı
33. 24. Eshab-ı Suffa
34. 25. Mihrab
35. 26. Bab-üs Selam
36. Mescid-i Gamame (Bulut mescidi)
37. Ebubekir Sıddık mescidi
38. Ömer'ül Faruk mescidi
39. Ömer'ül Faruk mescidi
40. Hz. Ali (k.a.v.) mescidi
41. Ehli Beyt
42. Bilali Habeşi mescidi

D Ö R D Ü N C Ü B Ö L Ü M

HİCRET

Hicret'in hakikati

11-09-2001

Medine-i Münevvere

"Kelime-i Tevhid"ın mutlak kemâlde son zuhur mahalli olan "Muhammediyyet" Hakikati Muhammedi mertebelerini ne kadar iyi tanır ve idrak edebilirsek, kendimizi de o derece koruyup idrak etmemiz mümkün olacaktır. Bu yaşam ise, Medine'de meydana gelen, zuhura çıkan yaşamdır. Bunları tanımak seyri süluk yolunda bizlere çok şeyler kazandıracaktır.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "lâ ilâhe illâ allahü" Mekke-i Mükerrerme'de "uluhiyyet"ın zuhuru;
(مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "muhammedin resul allahü" Medine-i Münevvere'de "Risalet-i Muhammedi"nin zuhurudur.

O halde "tevhid bayrağı" Mekke'ye, "risalet ve tebliğ bayrağı" da Medine'ye asılarak her iki şehre de manevi olarak mutlak bir muhtariyet verilmiştir.

Eğer Rasullullah Medine'ye hicret ettirmeyip Mekke'de kalsa idi ikinci derecede bir ziyaret yeri olup, Kâ'be-i Muazzama'nın gölgesinde kalacaktı. İşte bu yüzden Cenâb-ı Hakk oluşumun bilindiği üzere "Hicret hadisesi ni gerçekleştirdi, yoksa bir kaç kendini bilmez Hz. Rasulullah'ı Mekke'den çıkarması mümkün değildir.

Bunu daha iyi anlayabilmemiz için evvelâ "**Medine**" kelimesinin ne olduğunu anlamaya çalışalım. Lügat manası, şehir olan bu kelime; batın manası itibariyle medeni yani göçebelikten, taşralı olmaktan, vahşetten kurtulmuş, eğitilmiş, öz cevher madenine ulaşmış ve kendini tanımış insanların oturdukları yer, demektir.

İşte sen de bulunduğun yerde bu vasıflara sahipsen şüphesiz "Medine" halkına mensupsun demektir. Eğer bu vasıfların yoksa, hemen bulunduğun yerden hicret ederek "medeni" olmaya bak.

Mertebe-i Risaletin Hz. Rasulullah'ın hakikatının daha iyi anlaşılması için Medine-i Münevver'e ve oradaki ziyaret yerlerinin sembolik ve gerçek ifadelerinin ne olduğunu anlamamız gerekmektedir. İşte bu yoldan bizim de "**medeni**" yani "**Medine**"li olmamız imkan dahiline girecektir.

İslamiyet'in gelişinin 13 üncü senesi "Hicret" hadisesi meydana gelmiştir. Bu tarih rastlantı değildir; bilindiği gibi 13 sayısı Hz. Rasulullah'ın şifre rakkamı'dır. Birçok oluşum bu sayı ile ilgilidir, yeri geldikçe kısa, kısa ifade etmeye çalışıyoruz.

Zati tecellinin kaynağı olan "Mekke-i Mükerrreme"de Hz. Rasulullah'a ait olan Mir'ac, Kadir ve diğer geceler ile ilahi tecelliler, zat şehri olan "Mekke"de tamamlandığından, bundan sonraki zamanın da bu tecellilerin başkalarına ulaştırma işine başlanabilmesi için "Hicret" hadisesi oluşmuş.

"Mertebe-i Muhammedi" bunları anlayabilecek "Medeni İnsanları" eğitmek ve risalet hakikatini ortaya koymak, medeni olmaya kabiliyetleri olan "Yesrib"li (eski Medine)nin insanları kendisini daveti üzerine "hicret" hadisesi meydana gelmiştir.

Şu noktaya gerçek manada dikkat etmemiz lazım gelmektedir. Hz. Resulullah'ın hicreti, zat mertebesinden, sıfat, esma ve ef'al mertebesine, o mertebelerde "Hakikat-i Muhammediyye"yi ilan ve eğitim esasına dayanmaktadır.

Eğer Hz. Resulullah Mekke'de kalmış olsaydı, bizler de "Kelime-i Tevhid"i sadece (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "**ilâ ilâhe illâ allah**" olarak bilecek, oradan (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "**muhammedin resul allahü**" bölümüne

geçemeyecektik ve böylece de İslâmiyetin “**ef’al âlemi**” tatbikatı olamayacaktı.

Şimdi gelelim bizlerin hicretine; aleyhisselatu vesselam Efendimiz hayatın da nasıl bir seyr çizmişse, biz de onun bu seyrini gerçekçi olarak takib etmemiz gerekmektedir, ancak bu yolla ona en yakın idrake ulaşmamız mümkün olabilecektir.

Şöyle ki; her müslümanın da “manen” hicret etmesi gerekmektedir, ancak bu hicretin “maddi” manada olması gerekmektedir. Hicret, **zahiren** bir yöreden bir yöreye yerleşmek olduğu gibi, **batinen** de aklimızda olan eski ve yanlış bilgileri asılları ile değiştirmek de bir hicrettir ve bu en büyük hicrettir.

Gaflet ile yaşanan taşralı hayatından kurtulup “Medeni” olmaya “**can Medinesi**”ne ulaşmaya çalışmak en makbul hicrettir. Bir sefer ile oraya hicret edersen ondan sonraki hayatın da düzene girerek kemalat yolunda hayatını sürdürürsün.

Özet olarak, Hz. Rasulüllah’ın hicreti, “**Hakk’tan halka**” Rahmet olarak, bizlerin hicreti ise “**halktan Hakk’a**” kendimizi tanımamız içindir.

Eğer Hakk nasib ederse Mi’rac ile Hicret, kemal bulduğunda, Hakk o kimseleri de Hz. Rasulullah’ın Hicret’i gibi benzer bir şekilde tekrar Hakk’tan halka döndürerek beşeriyetine risâlet elbisesi giydirip onların arasına hicret ettirir, böylece Hakk’tan halka, halktan Hakk’a olan hicret devam eder gider.

Özet olarak “**Hicret**”, beşeriyetinden hakikatine dönüştür.

Bunu gerçekleştiremeyenler nefisleriyle birlikte Hakk’tan taşrada çok uzaklarda vahşice bir yaşam içinde olurlar, kravat takıp lüks odalarda ve her türlü lüks ile yaşamak onları bir bâtın cehaletinden kurtaramaz.

“Gar-ı Sevr”

Sevr mağarası hakikati

Hz. Muhammed (sav) ile Ebubekir siddik R.A. Hazretlerinin girdikleri o mağara gizlenebilecek gönül mağarasıdır, orada korkulmaz.

Cenab-ı Hakk; Kûr’ân-ı Kerîym Tevbe 9/40 ayetinde,

“**la tahzen innellahe meana**”

mealen,

“*mahzun olma Allah bizimledir*” diyordu.

Allah’ın kendileriyle birlikte, Hz. Rasulüllah da zatiyla mevcut olduğunu bildirmiştir. Zararlı nefsi güçlerden korunmak için bir müddet “gönül mağarasında” gizlenmek gerekmektedir.

Dışarıda ise, iki aciz varlık onları korumuştur, ki bunların biri örümcek, "yer ehli" diğeri de, güvercin "gök ehli"dir.

Her ne kadar bunlar zahiren "nefs-i emmare" hükmünde iseler de, onlarda bulunan zati tecelli dolayısıyla zararları değil faydaları olmuştur.

İşte sen de Rabb'ınla gönül mağaranda gizlenirsen ne gök, ne yer ehlinden kimse sana kötülük yapamadığı gibi, yardımcı da olurlar.

"Sevr"in rakkam değeri:

(ث) "se" 500

(و) "vav" 6

(ر) "rı" 200 = 500 (500+6+200) = 706 eder,

ki bunun da toplamı (7+0+6)=13 tür.

Burada da Hakikat-i Muhammedinin tesirâtı açık olarak görülmektedir.

"Küba Mescidi" ve hakikati

Vakti gelince Sevr'den çıkıldı, hicret devam ediyordu, nihayet gelmekte olan yolcular Medine'nin dış taraflarında bulunan "Küba" köyünden görüldüler ve herkes "**talaal bedrû aleyna.....**" diyerek , karşılandılar.

Acaba onlara hakikaten gelenin "**bedri münir**" (nurlu kamer) ilâhiyat güneşinin yansıtıcısı olduğunu kim bildirmişti?....

İşte sen hicret yolunda medeni olmaya doğru gidersen o nurlu gönül nağmelerini duymaya başlarsın.

Bilindiği gibi "Mescid" secde yeri, ibadethane demektir. Hicret ehlinin ilk yapması lazım gelen şey, gönlünde bir ibadethane kurmasıdır. Şöyle ki, daha evvelce gönlü her türlü menfaat ve dünyalıkla dolu olduğundan ne zamanı ve ne de mekanı mescid yapmaya imkan vermiyordu.

Belli bir aşamadan sonra bunu anlayarak gönlünden kendine hiç faydası olmayan bir çok şeyleri çıkararak, onlardan boşalan yere de bir mescid yaparak, buna da "Küba" (Kudret Mescidi) demesi, kendisine çok şey kazandıracaktır.

Orada ibadetiyle gücünü daha da arttırarak nefesine hakim olması imkan dahiline girmiş olacaktır.

O "Mescid"ın yapılmasında muhacir, ensar ve Hz. Rasulullah (sav.) Efendimiz dahi çalışmaktadır. Yani içten ve dıştan gelen yardımcı güçler ve "Hakikati Muhammedi"den gelen yardımla sen de gönül "küba"nı oluşturmaya çalış.

"Küba Mescidi" Medine-i Münevvere'nin ilk zat tecellisi, "Kâ'be"si hükmündedir.

Nasıl ki, Mekke'de "Beytül Atik" (eski/ilk ev)de "Kelime-i Tevhid" zuhura geldi; Medeni Münevvere'de de ilk resmi "Kelime-i Tevhid" "Küba Mescidi"nde telaffuz edildi. Bu yüzden değeri çok yüksek ve Medine'nin "Ka'be"si hükmündedir.

"Küba" harf değerleri itibariyle;

(ق) "kaf" 100

(و) "vav" 6

(ب) "be" $\underline{2} = 108$ (1+0+8) =18 eder,

ki bu mescidin hakikati 18000 alemi toplamış demektir.

"Cum'a Mescidi" hakikati

"Küba"da bir müddet kaldıktan sonra yola çıkan Rasulullah az ileride bir yerde "Cum'a Namazı"nın farz olması ile orada da bir mescid yaparak ilk cum'ayı da orada kıldırıştır.

Bu oluşum ile de "fark'ta cem'i" (çoklukta tekliği) yaşama hakikati faaliyete geçirilmiştir.

Bilindiği gibi Mekke devri "ilimlendirme/eğitim" Medine devri ise, hem "tatbikat" ve yine hem de "ilimlendirme/eğitim" hakikatini belirtmektedir. Farzlar daha ziyade bu sürelerde gelmişlerdir.

Bugün yaptığımız yanlışlık, ilim vermeden amel tavsiyesinde bulunmamızdır.

Cuma 16, Mescid 17 sayı değerindedir. Toplarsak (16+17)= 33 sayısı çıkmaktadır, ki bu da sonra yapılacak olan "Mescidi Nebi"nin ilk direk sayısıdır.

"Mescid-i Nebevi"

Medineye girme zamanı gelmiştir. Kafile rebi'ül evvelin 12. Cuma günü Medine şehrine doğru yola çıkar ve Medine'ye girilir. Böylece "Medeni" hayata geçiş başlamış olmaktadır.

Medineliler yani ensarın herbiri Rasulullah'ı evlerine davet etmekteydi, fakat o hiçbirini kırmak istemiyordu ve devesinin yularını serbest bıraktı, deve durursa orada bir müddet ikamet edecekti. Yavaş yavaş yürüyen kafilenin önündeki deve nihayet bir yerde durdu ve oturdu ancak az sonra kalkarak, tekrar yürümeye başladı; herkes heyecanlıydı, az sonra deve tekrar bir evin önünde durdu, oturdu ve orada kaldı.

Bu ev Eba Eyyübül Ensari'nin eviydi; bu arada Hz. Rasulullah (sav.) deveye hiç müdahale etmemiş, kararı "**deveyi yönetene**" bırakmış idi. Devenin ilk durduğu yere Mescidil Nebevi'nin yapılması, ikinci durduğu yerde de kalınması kararlaştırıldı.

Böylece Cenabı Hakk, habibinin mekân yerlerini hayvanların en hayırlılarından olan bir deveden tespit ettirmiş oldu.

Musa (as.)'na ağaçtan konuşan Allah (cc.) Muhammed (sav.) Efendimize de bir hayvandan mekân tespiti yaptırmıştır.

Burada nebati tecelliden, hayvani tecelli daha üstündür.

Ayrıca Hz. Rasulullah'a Cenabı Hakk her mertebeden tecelli etmiştir.

"Çakılların konuşması," maden mertebesinden;
daha sonraları üzerinde hutbe okuduğu "hurma kütüğünün ağlaması,"
bitki mertebesinde;

"devenin yer tespiti yapması," hayvanlık mertebesinden;

"insanlık tasdiği," insanlık mertebesinden;

"cinlerle konuşması," cinlik mertebesinden O'na hitabı ve o mertebelerin de O'nu tasdiğidir.

Böylece her mertebedeki varlıkların O'nu tanınması, O'nun âlemlere rahmet olması yönündendir.

Az geriye dönerek bir izah yapmaya çalışalım; şöyle ki, eğer sen de peygamberinin yolundan gidip, O'nun hayatını yaşamak istiyorsan, nefsi benliğinden, "medeniyyet"e hicret etmen gerekecektir; eğer zaten yola çıkmışsan, sana "Medine" şehrine girmenin yollarını göstererek kolaylaştırırlar.

Seni yolda taşıyan, "**vücut**" devendir.

"Medine"ye girdiğinde devenin ilk çıktığı yer, "**gönül meydanı**"dır, ki orada "**gönül mescidi**"ni kurmalısın.

Daha sonra devenin çıktığı ve oturup kaldığı evin önü de "**sabır evi**"dir. Çünkü Eyyub-el Ensari "sabır ile yardımı" ifade etmektedir. Eskilerden beri "Eyyub" ismi "sabır" ile özdeşleşmiştir.

Nitekim, "Allah sabredenlerle beraberdir." "Sabreden zafere erer." "Sabredersen hakikate erersin," gibi birçok şekilde belirtilen bu güzel haslet ile vasıflanmamız lâzım geldiğini bilmemiz gerekmektedir.

Nihayet "Medine Mescidi" "Mescidi Nebevi"nin inşaatına başlandı, yanına "Hane-i Saadet" inşa ediliyordu.

Bu hadise bize, Kur'anı Kerim Bakara 2/127 Âyetindeki,

**"ve iz yerfe'u ibrahimül kavaide minel beyti ve ismailü"
mealen,**

"o vakti hatırla ki, hani ibrahîm ile ismâîl beytin duvarlarını yükseltiyorlardı." oluşumunu hatırlatmaktadır.

Bu ayet ile bizlere "gönül kâ'be"mizin (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "**ilâ ilâhe illâ allah**" "zat mertebesi" itibariyle yapılmasının gerekliliği bildiriliyorken, "Medine Mescidi"nin yapılmasıyla da gönlümüzde "Hakikati

Muhammedi'nin gelişmesini sağlayacak faaliyete geçmesi ile (رَسُولُ اللَّهِ) (مُحَمَّدٌ) "muhammedin resul allahü" sırrının açılacağı mekân bildirilmektedir.

Mekke'de, "Kâ'be-i Muazzama" (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "lâ ilâhe illâ allah"

Medine'de, "Mescidi Nebevi" (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "muhammedin resul allahü" dır.

İşte Hakk celle ve ala Hazretleri "Zati Zuhuru"nu her mertebesi itibariyle tecelli ettireceği mahalline müstakil bir bayrak "liva-il hamd" (hamd sancağı) vererek "medeniyyet yolunu" yani "kendini tanıma" yolunu bu mahalden açmıştır.

Eğer Hz. Rasulullah (sav.) Mekke-i Mükerreme'de kalsa idi ikinci derecede bir ziyaret yeri olacaktı, ki bu da onun şanına yaraşmaz ve sisteme de uygun olmazdı.

Senaryo gereği zahirde bazı zorlamalar ile "hicret" ettirilmiş ise de, hicret'in mutlak ifadesi, Hz. Allah (cc.)'ın habibine mutlak bir saltanat vermesi için Medineyi seçerek, O'na sancak vermesidir. "Hilafeti'nin ve "Muhtariyeti'nin tasdiğidir.

Hacc ve Ümre'ye gidenler, eğer azıcık dikkat etmişler ise, Medine-i Münevvere de kendilerini "Muhammed (sav.) sevdası" kapladığında, hatırlarında hiç birşey kalmaz. Çünkü orası (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "muhammedin resul allahü" dır. Orada O'nun saltanatı vardır. Orası, O'nun muhabbetiyle o kadar doludur, ki oraya hiç birşey giremez.

Fazla ileriye gitmemek şartıyla söyleyeyim, ki (beni lütfen hoş görün) orada "allah" lafzı celil dahi sadece ezanlarda, kametlerde, tekbirlerde ve lafızlarda kalır. Medine'de "muhammed" isminin tecellisi zahir, "allah" isminin tecel-lisi batın'dır.

Bu yüzden herşey "muhammed" ismini zikreder. Bu Allah (cc.)'nin habibine verdiği bir haktır; beşer cinsinden hiçbir insana nasip olmamıştır; çünkü "levlâke levlâk" (eğer sen olmasaydın, olmasaydın) sancağı merkez olan "Medeni" olarak "Medine"de açılmıştır.

Böylece bilinse de, bilinmese de bu böyledir, vesselam.

Buraya mevzu ile ilgili bir şiirimi ilave ediyorum.

19-06-1990 Salı

Medine

Kaybettim Kendimi (Şiir)

Sardı ufkumu Rasul güneşi
Olmaz diyerek bu halin eşi
Nasıl kalmaz hayal gibi kişi
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Yürürüm sokaklarda ben garip
Nefsin bağıni yerlere serip
Dünyayı hemen bir pula verip
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Varlığım galiba çıktı benden
Sıyrıldı ruhum burda bedenden
Şaşkın dolaşırım ne gelir elden
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Oldum bu günler bir garip yolcu
Acaba kim hancı kim yolcu
İçimde vardı bir büyük sancı
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Suretım güya benim gibidir
Bilmiyorum kendimi nicedir
Aşk denilen bir güzel hecedir
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Canımın canı burdadır burda
Gelmişim canım güzeli yurda
Ey canlar canı bana buyur da
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Başımda eser sevda yelleri
Çoşturur bazan can gönülleri
Bulup Muhammedi erenleri
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Bu hal ne haldir yüce keremkar
İçim sızlıyor yine zari zar
Müflisim kalmadı sermaye kar
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

Rasûlün pervanesi olarak
Yeni yeni taze can bularak
İçin için buhur gibi yanarak
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'd

Ravzanda nasıl fırtına eser
Seni seven elbet mecnun gezer
Kalmadı benden böylece eser
Kaybettim kendimi
Medine-i Münevvere'de

O yüce "Serdar"a "Sultan"a kendi makamında, bu fakirden olsun binlerce salât ü selâm.

12-09-2001

Medine-i Münevvere

Şu satırları yazdığım anlarda akşam namazı için ezanı muhammedi okunduğunda kağıt ve kalemi yerine koyup namazı eda etmek için imama uyduğumda birinci rek'atta imam efendi, "el hamd"dan sonra zammı sure yerinde,

Kûr'ân-ı Kerîm Rahmân sûresi 55/46 - 47 Âyetindeki,

"ve limen hâfe mekame rabbihi cennetani"

"febieyyi alâi rabbikü ma tükezzibani"

mealeni,

"rabbine karşı durmaktan korkan kimseye iki cennet vardır. Öyleyken rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız." diye iki rek'atte sonuna kadar okuyarak namazı bitirdi. (17)

(Not: (17) Geniş bilgi isteyenler "Errahman" isimli kitabımıza müracaat edebilir.)

Rabbim imam efendinin dilinden yazdıklarımızı tasdik ettiğini, "hadi bunları inkar edin," diyerek, inkar edebilecekleri, böylece baştan uyarmış olduğunu bildirmekteydi.

Bu güzel hisler içinde gözlerimden yaşlar dökülerek, namazlarımız bittikten sonra kaldığım yerden yazılarıma tekrar devam etmeye başladım. Rabbim kolaylaştırır, ilhamlarını kesmez inşallah.

13-09-2001

Medine-i Münevvere

Mescidi Nebevi Milâdi 622 tarihinde Efendimiz (sav.)'in de bilfiil çalışmalarıyla inşa edilmiştir. Genişliği 1.050 m² ve yüksekliği 3.25 m idi ve bugün yerlerinde beyaz mermer sütunlar olan 33 direği var idi.

Sonradan yapılan 9 genişletme ile bugünkü halini almıştır. Bugünkü genişliği toplam 98.326 m² dir ve aynı anda 698.000 kişi namaz kılabilir.

Bu hususta bilgi isteyenler, ilgili kitaplara bakabilirler. Gayemiz bu mekân'ın zâhiri özelliklerini saymak değil, bâtni özelliklerini imkân dahilinde dile getirmeye çalışmaktır.

Bugün sütun sayısı 2.014, kubbe sayısı 27, minare sayısı 10 dur.

"Mescidi Nebevi"de bulunan bazı mevkiler

Alt sahifede verilen krokideki yerleri, aşağıda verilen numaralar ile takip ederek tanımak mümkün olacaktır.

1. Ağlayan hurma kütüğü.
2. Aişe sütunu.
3. Hz. Lübbe'nin tevbe sütunu.
4. Efendimiz (sav.)'in itikafta iken yanına yataklarını koydukları "serir/yatak" sütunu.
5. Efendimiz (sav.)'in korumalığını (muharese) yapan (muharras) sahabelerin beklediği sütun.
6. Efendimiz (sav.) yanında heyetleri kabul ettiği "vüfud/elçi" sütunu.
7. Efendimiz (sav.)'in teheccüd namazlarını kıldığı "teheccüd/gece namazı" sütunu.
8. Halen imamın namaz kıldırıldığı mihrab.
9. Efendimiz (sav.)'in namaz kıldırıldığı mihrab.
10. Halen hutbelerin okunduğu minber.
11. Müezzinlik.
12. İç kapı.
13. İç kapı.

14. Hz. Peygamber (sav.)'in mübarek kabri.
15. Hz. Ebubekir (RA)'ın kabri.
16. Hz. Ömer (RA)'ın kabri.
17. Üzerinde Ahzab suresi 40 ıncı ayet yazılı 1. pencere.
18. Üzerinde Hucurat suresi 3 üncü ayet yazılı 2. pencere.
19. Üzerinde Hucurat suresi 2 incü ayet yazılı 3. pencere.
20. Cibril makamı.
21. Baki kapısı: Baki kabristan çıkışı. "Cennetül Baki."
22. Cibril Kapısı.
23. Nisa/hanım kapısı.
24. Ashabı Suffa
25. Mihrab (sonradan yapılan)
26. Babüs Selam (1 nolu selâm giriş kapısı)

Not: Efendimiz, "Kabrim ile evim arası cennet bahçelerinden bir bahçedir," buyurdıkları Ravza-ı Mutahhara", bugün 33 adet beyaz sütunun bulunduğu krokide (●) işaretli alandır.

İçi dolu (@) yuvarlak ile işaretlenen kayısı renkli sütunlar ise, Hz. Peygamber devrinde ilk genişletmede ilâve edilen 21 adet direklerdir.

Yukarıda bahsedildiği ve aşağıda görüldüğü gibi, Mescid-i Nebevî'nin ilk kurulduğunda (33) adet direk üzerine İnşa edildiği bildirilmektedir. Zâhir ve bâtın bu sayının mutlaka çok özellikleri vardır ayrı bir araştırma konusu olacak kadar geniştir. Ancak yeri gelmişken biz birkaç bâtın mânâsını düşünmeye çalışalım.

Bilindiği gibi (33) iki adet (3) ten oluşmaktadır. (3) ise tek sayıların ilkidir. (1) kaynak olduğundan sıraya girmez, o halde ilk tek sayı (3) tür, ve âlemde ne zuhur ediyorsa (3) asıl ile zuhur ettiğinden (3) aynı zamanda (1) dir. Belirtilen üç husus, (Zât, irâde, kavil) dir. Zât, Zât-ı mutlak. İrâde, Zât-ı Mutlağın kudret sıfatı. Kavil ise, kelâm sıfatı ile (Kün) "ol" emridir. İşte gerek birey işlerimiz gerek âlemler hakkında kudreti İlâhiyyenin muradının meydana gelmesi bu üç aslın faaliyete geçmesi ile mümkün olabilmektedir. Bu İlâh-î hüküm ile çıkılan yolun sonunda ulaşılan (Yesrib) "yemen serabı," ondan sonra iki kelime ile ifade edilen ve başlarına iki (m) ilâve edilerek (Medîne-i Münevvere) "Nûrlu şehir" (Hakikat-i Muhammediyy) nûrun bütün âlemlere yayıldığı zaman ve zemini olacaktır.

İşte orada inşa edilen "Mescid-i Nebevî" de bu hakikate bağlı olarak, zâhir ve bâtın olmak üzere iki, üçlü ve yan yana gelince (33) direkli olacaktır. Mânâyâ, zâmana, ve ihtiyaçlara göre direk sayıları artacaktır. Bu gün ulaşılan direk sayısı ise, (2104) olduğu bildirilmiştir. Aşağıda (33) hakkında kısa bazı ilgiler daha vardır sırası gelince görülecektir, Biz şimdilik bu kadar hatırlatma ile bırakalım. Vakit olursa aşağıdaki resim ve krokiyi inceleyelim.

Yukarıda ki yeşil alan (Cennet bahçesi) diye ifade edilen mübarek yerdir. Hakikat-i Muhammed-î namazının kılınma makamı ise, krokide (24) sayısı ile belirtilen ve eshab-ı Suffa diye tabir edilen yerdir. Ancak kalabalık olması dolayısı orada kılma imkân-ı olmaz ise daha arkalarda uygun bir yerde de kılınabilir. Allah (c.c.) kabul ve sırrını müşahede ettirsin. Âminnn.

18-06-1990 Pazartesi
Medine

İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör (Şiir)

Medîne'ye gelen kardaş.
Memen temizlen paklaş.
Ravzaya doğru yaklaş.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Yollar dolup taşıyor.
Akıl buna şaşıyor.
Gayret neler aşılıyor.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Bab'üsselâm'dan içeri.
Nasıldır sevgi mahşeri.
Çekiyor kendine Beşeri.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Huzura doğru gidince.
Ağlanır hep ince, ince.
Gözün aç vakti gelince.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Varınca o kutlu yere.
Cümlemize aşkını vere.
Selâm eyle Peygamere.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Acele duanı eyle.
Eziyet olmasın gayriye.
Yavaşça yürü ileriye.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Selâm gönder ruhuna.
Kayda geçer adına.
Sebeb olur şefeatına.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

O nu ziyaret her zaman.
Yaşadığı gün gibidir.
Çünkü varlığı ebedidir.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Dolaşıyor ruhu içerde.
Sanki zaman asr-ı saadette.
Ey gönül bunları yadette.
İhtîşâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Ayrılmak zor o makam'dan.
Nasıl çıkılır huzurundan.
Canları aşk ile kavuran.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Cennet bahçesi beyaz direkli.
Ümmetinin hepsi yürekli.
Bunu yaşamak cidden gerekli.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Minberin zinetlerle bezenmiş.
Ustalar yaparken özenmiş.
Emsalsiz bir hünermiş.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Eshab-ı Suffa okur yerinde.
Öyle olmak varmış kaderinde.
Ne varsa çıkardılar derinde.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Cibril kapısı da yukarda.
Aşık dururmu bir karar da.
Dostlar kalmayalım zarar da.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Kimi siyah, kimi beyaz.
Kimi dua. Kimi niyaz.
Kimi neş'e duyar. Kimi nâz.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Kimi ağlar gözü yaşlı.
Kimi genç, ihtiyar, yaşlı.
Hepsi de akıllı başlı.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Dalga, dalga, içerde sevgi.
Bu hâle sebep, neydi, neydi.
İnsân baş koyup, gönül eğdi.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Kimi Kûr'ân okur sessizce.
Kimi yaş döker gizlice.
Rasûl-ü düşünürken yalnızca.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Doldukça dolunca harem.
Ne sırlar açılır mahrem.
Kerem ediyor Nebî Kerem.
İhtişâm-ı Rasûlullah-ı gör. Muhteşem Rasûlullah-ı gör.

Ezan okununca ümmet'e.
Gelir cemaat gayrete.

Nasıl Varılmaz hayrete.
İhtişâm-ı Rasûlüllah-ı gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı gör.

Aciz ifadelerimizle belirtmeye çalıştığımız yukarıda ifadeler çok yetersizdir. Mescid-i Nebevi'nin şu andaki zâhir hâlini dahi anlatmak adeta imkânsızdır; daha iyi anlaşılması için kişinin mutlaka kendinin gelip görmesi lâzımdır.

"Mescid-i Nebevi"nin diğer bazı özellikleri

Orta yerinde göğe açılan 2 hava boşluğu vardır altışar adet açılır kapanır şemsiyeler ile gölge temin edilmektedir. Çok muazzam ses ve soğutma sistemi vardır. Dünyada Ka'be'den sonra bu büyüklük ve yükseklikte bir eşi daha yapılabilecek bir mekan tasavvur etmek mümkün değildir.

Biz yine kısaca özelliklerine temas etmeye çalışalım.
"Mescidi Nebevi"nin sayısı değeri 13 tür.
Bilindiği gibi Hz. Rasûlüllah (sav.)'ın doğum tarihi 571 toplandığında $(5+7+1) = 13$ tür.
Hakka yürüme tarihi 634 yine toplandığında $(6+3+4) = 13$ tür.

İlgili o kadar çok hadise ve oluşumlar vardır ki, hayret etmemek mümkün değildir; mevzumuzla ilgili yerlerde belirtmeye çalışıyoruz.

Peki 13 ün aslı nedir? diye sorarsan şudur: Bilindiği gibi "Ahadiyyet"nin başında olan (1) "elif" harfi iki (2) bölümden meydana gelmiştir. Bunların biri 5 bölüm, ikincisi ise 7 bölümdür. Toplandığında 12 bölüm eder.
Her bölüm bir mertebeyi ifade etmektedir. 5 bölüm "Hazret" mertebelerini, 7 bölüm de "nefis" mertebelerini ifade etmektedir.

Bu (1) "elif" çok değerli elif'tir. Zahir ve batın yönden harflerin başbuğudur. "Ahad", "Allah", "Ahmed", "Adem", "İnsan" hep bu (1) "elif" ile başlayarak yazılır ve bu isimlerde (1) "elif"nin bütün hakikatleri mevcuttur.

İşte bütün bu mertebeleri batından zahire çıkararak, yaşam sahnesinde onlara "ayna" olarak yansıtan ve kemaliyle zuhur etmelerini sağlayan ilk "İnsanı Kamil", "Peygamber", "Rasul", "Nebi", "Veli", "Alemlerin Sultanı" bütün bu mertebeleri zahir ve batın kendisinde toplayan "Muhammed Mustafa" (sav.) Efendimiz ile sayısı 13 olmaktadır. Böylece (1) "elif" harfi 12'si zahir 1'i batın olmak üzere 13 makam yani 13 noktadan meydana gelmektedir.

Batılların uğursuz dedikleri, gerçekten de onlar için uğursuz olan bu sayı müslümanlar için son derece uğurlu ve değerlidir.

Batılılarca çok değer verilen İstanbul 1453 te alınmıştır; sayı değerleri toplandığında yine (1+4+5+3) =13 tür.

13-09-2001

Medine-i Münevvere:

Ravza-i Mutahhara:

Bu sayı Hz. Rasûlüllah (sav.)'e has bir sayıdır. Ayrı bir yönden de baktığımızda 13 ü kendi içinde toplarsak 4 eder ki, bu da İslâm'ın simge sayıdır, o halde 13 = 4 ve 4 = 13 olur.

Kûr'ân da 13 yerde "fakr" kelimesi geçmektedir. Bilindiği gibi efendimiz bir çok hadislerinde fakirlikle iftihar ettiğini bildirmiştir. "Sevr"İN da sayı değeri 13 tür.

113 Sûre'nin başında "besmele-i şerif" vardır. Bu şu demektir, ki 113 ün önündeki 1 i ileriye alırsak, ki o "Ahadiyyet"tir; böylece "Ahadiyyet"e 13 ün "ayna" olup, onun bütün özelliklerini ortaya çıkaran "Ahmed" olduğunu; "Ahad"ın batın ve bir (ﺭ) "mim" ilâvesiyle "Ahmed"İN zâhir olduğunu anlamamız zor olmayacaktır.

İşte bu yüzden 114 Sûre'den sadece 1 nin başına besmele gelmemiştir. O besmele ise, "Neml Sûresi"nin 30. Âyetinde yer almıştır. 113 sayısının başındaki 1 i alıp 30 ilâve ediver, o zaman 31 olur; tersine çevirirsen yine ulaşacağın sayı 13 tür.

İşte bütün bu gerçeklerden yola çıkarak "Ahmed"İN Hakk'İN indinde niye bu kadar çok değeri olduğunu ve habiblik ile vasfedildiğini düşün de hürmetini, saygını ona göre göster.

"Mescidi Nebevi" ilk yapıldığında 33 direği olduğu ilgili kitaplarda belirtilmektedir. Bunu azıcık incelersek şunları görebiliriz.

3 ü 3 ile (3+3) toplarsak **6** eder, ki bu da imân'İN şartıdır. 6 dan 1 i çıkarırsak **5** eder, ki İslâm'İN şartıdır, ki birincisi "kelime-i şahadet"tir.

33 ün birinci 3 ü, genel anlamda hadiseleri "ilmel yakiyn", "aynel yakiyn", "hakk el yakiyn" mânâda idrak etmektir.

33 ün ikinci 3 ü, "mevalidi selâse" yani (üç doğurgan), ki bunlar "maden", "nebat", "hayvan" olduğunu anlamamız zor olmayacaktır.

Ayrıca cennet ehli erkeklerin de 33 yaşlarında olacakları bildirilmiştir. Efendimiz kendisi de, orasının cennet bahçesi olduğunu bildirmiştir.

Yüz ölçümünün o dönemde 1050 m² olması da bu hakikatleri destekler hükmündedir; çünkü toplarsak (1+0+5+0) = 6 eder, ki hangi yönden bakılsa gerek harf, gerek rakam, gerek zahir, gerek batın bütün sistemleriyle mutlak bir uyum sağlanmaktadır.

Aslında mezuumuz bu tür araştırma yapmak olmadığından çok belirgin olanlarını ifade etmeye çalışıyoruz. Daha derinlemesine araştırma yapıldığında hayretimizin ne kadar çok artacağı ortadadır.

"Mescid-i Nebevi"nin içinde kible istikametinde 6 sıra beyaz mermer sütun bulunmaktadır ve bunların aralarında 5 boşluk vardır. Kibleyi arkamıza alarak içerde "Mescidi Nebevi"ye karşı durduğumuzda 1 inci boşlukta Efendimizin Hz. Ebubekir Sıddık ve Hz. Ömer (RA)'ın etraf ve üstü kapalı kabirlerinin bulunduğu yerini görürüz. Sağdan sola doğru bu mekan dışı kapalı özel haller dışında içeriye girmeye izin yoktur.

İşte bu makam medine şehrindeki "**Makamı Mahmud**"dur. İkinci (2.) direkler arasındaki boşluk ise, "**zat cenneti**"dir, zatiyyun'a hastır.

Üçüncü (3.) direkler arasındaki boşluk ise, "**sıfat cenneti**"dir. Burası ise, sıfatıyyun'a mahsustur. Dördüncü (4.) direkler arası boşluk ise, "**esmâ cenneti**"dir, esmaıyyun'a mahsustur. Beşinci (5.) direkler arası boşluk ise, "**ef'âl cenneti**"dir, ef'âliyyun'a mahsustur.

Bu cennetler, "Rahmân Sûresi"nde bildirilen tevhid cennetleridir. Amel ve fi'il cennetleri değildir. (17)

Not : (17) Bu hususta daha geniş bilgi isteyenler "errahman" isimli kitabımıza bakabilirler.)

Şimdi verilen krokiden takip ederek sıra ile "Mescidi Nebevi"nin diğer özel mahallerini (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "**muhammedin resul allahü**" hükmü gereği (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "**lâ ilâhe illâ allah**" "Kelime-i Tevhid'in zuhuru ile anlamaya çalışalım. Çünkü bütün bu mahallerde "Kelime-i Tevhid'in zuhur hakikatleri mevcuttur.

1. Ağlayan Hurma kütüğü

Mescid'de önceleri minber yoktu, Efendimiz bir hurma kütüğüne yaslanarak cema'ate hitap ederdi. Daha sonra üç (3) basamaklı bir minber yapıldı ve peygamberimiz hutbelerini bu minberde iradetti. Minberin üç (3) basamaklı olması "**ilmel yakiyn**", "**aynel yakiyn**", "**hakkel yakiyn**" ilimlerinin menbaı ve zuhur yeri olmasındandır. Bu sırada bir de mu'cize meydana geldi, şöyle ki, Efendimiz bir cum'a günü hutbesini bu minberden iradetmeye başlayınca daha önce dayanarak hutbe okuduğu hurma kütüğünün peygamberimizden ayrı kaldığı için yavrusundan ayrı kalan bir devenin feryadı gibi inlemeye başladığı duyuldu, görüldü. Bunun üzerine Peygamberimiz minberden inerek bu hurma kütüğünü kuçaklayıp okşadı ve kütüğün inlemesi kesildi.

Peygamberimiz (sav.), "Eğer ben onu kucaklamamış olsaydım kıyamet gününe kadar hep böyle inleyip duracaktı," buyurdu. (18)
Not : (18) İbn-i Mace 1-5-454)

O kütük daha sonra Peygamberimizin emriyle yerinden alınıp minberin altına defnoldu. Hurma bilindiği gibi bir meyvedir, onun ağacı da bitkidir, eskiler "nebat" derler. Nebatlarla insanlar çok iç içe olan varlıklardır. Namazlarımızda "kıyamda" (ayakta) durduğumuz bölüm onlarla ilgilidir. Onlar bir ömür boyu hakkın huzurunda ayakta durmaktadırlar ve ibadetlerine böylece devam etmektedirler; hiç birşey istemeden hep verirler.

Hurma, "kesrette vahdeti" (çoklukta birliği) ifade etmektedir. Bilindiği gibi, Hz. Meryem hamileliği anlaşılınca şehrin kenarına çıkmış orada bulunan kurumuş bir hurma kütüğünün yanında ikamete başlamıştır. O hurma kütüğü, kuru olduğu halde yeşerip, hurma vermiştir. Hurmalardan yiyerek, aşağıdan kaynakayan pınardan da su içerek, o günlerini böylece tamamlanmıştır.

Bütün varlıklar insân'a aşık oldukları gibi, onlar da insân'a aşıktırlar, çünkü mi'rac sebepleridir. Hele Efendimizin yakınlarında olan bir varlığın ondan uzak kalması zor bir hadisedir. İşte bu yüzden hurma kütüğü az kenarda dahi bu ayrılığa tahammül edemeyip, inlemeye başlamıştır.

Ey gönül dostum ondan uzak kalmaya bizlerin gönlü nasıl razı olur. Hiç olmazsa hurma kütüğü kadar ol da ağla, inle Peygamberinin sevgisine sahip ol, gaflette kalma. O makamda bitkilere dahi bir şahsiyet tanınmıştır.

2. Hz. Aişe sütunu

Aişe (iaşe) sütunu, zâhir ve bâtın her türlü rızkın mahalli, üretim sahası. Kendisinin islâmi ilimlerin eğitiminde büyük gayreti olmuştur. Ayrıca o makamda hanımların da yeri olduğunu belirtir. Nefsi küllün dahi orada tecellisi vardır.

3. Hz. Lübabe'nin tevbe sütunu

Ebu Lübabe, Medine'li ensarın ileri gelenlerinden idi. Birçok savaşa katıldığı gibi "Uhud Savaşı"na da katıldı. "Beni Kuzayr"a muhasarasında onun müttefiki ve komşuları olan yahudiler Ebu Lübabe'nin yanlarına gönderilmesini istediler ve kendisini bir kurtarıcı gibi karşıladılar.

Ebu Lübabe onlara kumandan Sa'd b. Muaz'ın hükmüne boyun eğmelerini ve teslim olmalarını tavsiye etti. Bunun kılıçtan geçirilmek demek olduğunu anlatmak için de eliyle boğazını işaret etti.

Fakat daha sonra pişman oldu ve bu davranışıyla Allah'a ve Rasûlüne ihanet ettiğini düşünerek, Hz. Peygamber'in yanına uğramadan

mescid'e gidip, kendisini bir direğe bağlattı. Affedildiğine dair Âyet nazil oluncaya ve bizzat Hz. Peygamber tarafından çözülmeye kadar bir hafta yiyip içmeden direğe bağlı olarak kaldı. Sonraları bu direk "**üstüvanet't tevbe**" (tevbe direği) diye anıldı.

Ebu Lübabe (RA)'nın düştüğü bu hata ile ilgili olarak Kûr'ân-ı Kerîm Enfal Sûresi (8/27) Âyeti,

**"ya eyyühelleziyne amenu la tehunullahe ver resule
ve tehunu emanatiküm ve entüm ta'lemune"**

mealen,

*"ey iman edenler Allah'a ve rasulüne hainlik etmeyin. Bile bile
aranızdaki emanetlere de hainlik etmeyin."* nazil oldu.

Durum Rasûlüllah'a arz edildi. Peygamberimiz, "eğer doğruca yanıma gelseydi, bağışlanmasını Allahu Teâlâ'dan dilerdim. Madem ki o kendisini bağlatmış artık Allahu Teâlâ tevbesini kabul edinceye kadar onu bulunduğu yerde bırakırım," buyurdu.

Ebu Lübabe (RA) bu şekilde direğe bağlı olarak bir hafta kaldı. Ancak her namaz vaktinde bağları çözülür, namazını kıldıktan sonra yine direğe bağlanırdı.

Nihayet Peygamberimizin hanımı Ümmü Seleme'nin evinde bulunduğu bir sırada vahiy geldi, Rasûlüllah gülmeye başladı. Ümmü Seleme, "Niçin gülüyorsun Ya Rasûlüllah?" dedi. Peygamberimiz, "Ebu Lübabe'nin tevbesi kabul oldu," buyurdu. Rasûlüllah'ın müsaadesi üzerine Ümmü Seleme odasının kapısına dikildi, mescidde bulunan Ebu Lübabe'ye, "Seni müjdelerim, Allah senin tevbeni kabul buyurdu," diyerek, müjdeyi ulaştırdı.

Ashab onu bağlı olduğu direktan çözüp, salıvermek için koşuştular. Ebu Lübabe, "Hayır vallahi beni Rasûlüllah eli ile salıvermedikçe bağlandığım direktan ayrılmam," dedi. Peygamberimiz sabah namazına giderken yanına uğrayıp salıverdi.

Ebu Lübabe "Mescid-i Dırar"ın yapımına da yardımda bulundu, ancak bu konu da herhangi bir ithama uğramadı. (20)

(Not : (20) Bu hususta geniş bilgi sahabenin hayat hikayelerini yazan kitaplarda mevcuttur, arzu eden araştırabilir.)

Ebu Lübabe hadisesi seyri sülûk yolunda çok önemli bir oluşumdur. Düşünmeden yapılan küçük bir hatanın bile ne kadar büyük, kişiye yakışmayan birşey olduğunu ve ancak çok samimi bir tevbe ve pişmanlıkla bu sorumluluktan kurtulma imkanı olduğu, başka yolunun olmadığını açıkça ifade etmektedir. Ya hatasında ısrar edenlerin hali nice olacaktır, tek yol helalleşmek ve özür dilemek, gönül kapısını tekrar açtırmaktır. Bu "tevbe-i nasuh"tur. Bir daha tekrar etmemek üzere biatını yenilemektir.

İşte bu hata "Kelime-i Tevhid"e karşı yapılan hatadır, özür dilemek de ancak onadır. "Mescidi Nebevi"de bir sütun bu hakikati her dem canlı tutmak için hadisenin olduğu günden beri ayakta durmakta ve idraklerde yaşatmaktadır. Bu meseleyi çok iyi anlamamız gerekmektedir.

4. Serir sütunu

Efendimiz (sav.) itikafta iken yanına yataklarını koydukları sütun. İtikaf, dünya işlerinden belirli bir süre uzaklaşıp o süre içerisinde zikir ve daha çok ibadetlerle meşgul olarak Hakk'ta fani olmaktır, "vahdet"tir. Yatakları demek, kendini teslim ettiği "Rahmeti İlâhiyye" demektir.

Özel rahmeti ilahiyye'nin simgesi o direktir. Böylece dikkatimiz bu hakikate çekilmek istenmiştir.

5. Muharras sütunu

Efendimiz (sav.)'ın korumalığını yapan sahabelerin beklediği sütundur. "Kelime-i Tevhid"ın ve "Hakikati Muhammedi"nin zâhir ve bâtin korunmasının lâzım geldiğini belirten sütundur.

6. Vüfud sütunu

Efendimiz (sav.)'ın yanında heyetleri kabul ettiği sütun. her bir heyet ziyaret ettiği yere ayrı bir ziyaret sebebi ile gelir; Hz.Muhammed'e ise, daha ziyade özel olarak "Hakikati Muhammedi" yönünden bilgi almak için gelinir, işte bu oluşumun ifadesi o direk ile belirlenmiştir.

7. Teheccüd sütunu

Efendimiz (sav.)'ın teheccüd namazını kıldığı sütun. Kûr'ânı Keriym İsra Sûresi 17/79 ayetinde,

**"ve minel leyli fetehecced bihi nafi leten leke
asa en yeb'aseke rabbüke mekamen mahmude"**

mealeni,

"gecenin bir vakti kalk senin için nafîle hükmünde olan teheccüd namazını kıl, umulur ki rabbın seni makamı mahmuda çıkarır."

Âyetinin tahakkuk ve tatbikat mahallidir.

8. Halen imamın namaz kıldırığı mihrab

"Hakikati Muhammediyye"nin bu günkü zahiri ve vekalet yeri

9. Efendimiz (sav.)'in namaz kıldırığı mihrab

“Makamı Muhammed-î”, bütün âlemlerin ve varlıkların durduğu makam. “İmâm-ül Mübin” (Önde olan imam).“Kelime-i Tevhid’in risâlet dilinden izah, ilân ve şerh edildiği yer; Ka’be’den sonra ibadet hakkında en ulvî yer.

10. Halen hutbelerin okunduğu minber

“Hakikati Muhammedi”nin yaşanan zaman içerisinde zamanın icaplarına ve aslını bozmadan hakikatlerinin açılıp yenilendiği ve tekrarlandığı yer.

11. Müezzinlik

Ulûhiyyet mertebesinin Muhammediyyet mertebesinden açık ilânı. Yine aynı mahalden Muhammediyyet mertebesinin de bütün âlemlere olan ilânı.

12. İç kapı

Cemeate içerideki dönüşümleri sağlayan geçit. Bu Hakk yolcularının kendi içindeki nefis mertebeleri düzeyinden dönüşümleridir.

13. İç kapı

Diğerinin az yanında olan bu iç geçit Hakk yolcularının kendi iç bünyelerinde, Hazret mertebelerine geçişlerini göstermektedir.

14. Hz. Peygamber (sav.) Efendimizin kabri

“Makam-ı Mahmud”un içindeki merkez nokta, işaret yeri, âlemin kalbi, Sûret-i Rasûllullah’ın makamın son görüldüğü yer. Sükûnet deryası, İlâh-î tecelligah, aşıkların maşuku, ümitsizlerin ümidi, ariflerin marufu.

6.10.1982

Medine-i Münevver

Bir gün denildi esselat Rasûle,
Kılındı namazı hep fert ile,
Acı çöktü bütün gönüllere,
Sen o günleri hatırlıyor musun?

O’na mekân oldu yattığı yer,
Sûrettir orda yatan kulak ver.
Mââ da sırlar vardır ona er,
Sen o sırları biliyor musun?

Gerçi sûretin durur toprakta,
Seni ihata etmiş bu babda.
Bunlar hep mecazdır hakikatte,
Sen o mecazı biliyor musun?

Toprağın sarması muhaldir seni,
Ne olursa olsun kabrin eni,
Dar gelir yer, alamaz sineni,

Sen o sineyi biliyor musun?

Bu varlık senin çün var oldu.
Bütün âlem de sende medfundu.
Bu öyle bir İlâh-î oyun'du,
O oyunu oynayabiliyor musun?

Bu işler belirlendi ezelde,
Neler vardır bilsen o güzelde.
Bazen şarkı bazen gazelde,
Sen o sırları duyabiliyor musun?

15. Hz. Ebubekir Sıddık (R.A.)'ın kabri

Sıddıkiyyet makamı, şeksiz şüphesiz, akıl yürütmeden her ne olursa olsun kabul ve tasdik makamı.

Yanına geldi sevdiği sıddık,
Daha sonra Ömer'ul Faruk.
Kalmadı arada hiç ayrılık,
Onların yattığı yeri biliyor musun?

16. Hz. Ömer'ül Faruk (R.A.)'ın kabri

Hz. Ömer'in bilindiği gibi lâkabı "Faruk" fark edici, (ayırıcı) demektir. Yine bilindiği gibi Kûr'ân-ı Kerim'in de bir ismi ayırıcı manasında "Furkan"dır.

Yani zât'ın bütün özelliklerini "sıfat", "esmâ", "ef'âl" mertebelerinde en güzel şekilde açıklayan demektir.

İşte bu iki mertebe Hz. Rasûllullah (s.a.v.) efendimize hayatlarında çok yakın oldukları gibi mematlarında da, yani yaşam sonrası hayatlarında da çok yakındırlar.

Yani, Makamı İlâh-î ve Makamı Muhammedi'nin şeksiz şüphesiz tasdiği zâhir, bâtın, her yönden bu tasdik halen dahi devam etmektedir.

Hz. Ebubekir Sıddık bu tasdiği yapmış, bu mertebenin temsilcisi olmuştur. Bu tasdikten sonra, Makam-ı İlâh-î ve Makam-ı Muhammed-î'nin şeksiz şüphesiz tatbikatta açılması izâhı gerekecekti. İşte Hz. Ömer (r.a.)'da bu açılımın simgesi olmuştur.

Bir yeniliğin oluşması için evvela çevreden tasdik, sonra da onun izahı, yani özelliklerinin tatbikatla açıklanması gerekmektedir. Gerçek ise kabul görür, değilse unutulur gidilir.

"Sıddıkiyyet" ve "Farukiyyet" kısaca bunlardır.

Mevzuu olmadığı halde, ama yeri gelmişken Hz. Rasûlullah'ın diğer "iki dostu ve akrabası" halifesinin Hz. Osman ve Hz. Ali (r.a.)'ın da niçin orada yanlarında olmadıklarını anlamağa çalışalım.

Bilindiği gibi Hz. Osman (r.a.)'ın lakabı "zinnureyn", efendimizin iki kızıyla evlendiği için "iki nurlu" demektir ve kendisinin bilhassa yakınlarına karşı çok şevkatli olduğu söylenir.

Eğer bu iki nurlu ve şefkatli insan Hz. Rasûlullah'ın kabri şeriflerine konya idi kendisinden "zinnureyn" lâkabının alınması gerekecekti, çünkü orada sadece "Nur-u Muhammed-î" hâkimdir, oraya başka nur giremez.

Hal böyle olunca O'na yani Hz. Osman (r.a.)'a ayrı bir mekan gerekmektedir. Defnedildiği yer de "cennet"tir, "cennet-ül bâk-î" kabristanı.

İşte böylece hem orada yatanlara, hem de orayı ziyaret edip dolaşanlara olmak üzere "iki nuru" fayda sağlamaktadır. Allah onlardan razı olsun.

Hz. Ali (r.a.) (K.A.V.) efendimize gelince onun hâli diğerlerinden biraz farklı olarak, varlığı Peygamberimiz Muhammed Mustafa (sav.) efendimize benzemektedir.

Şöyle ki: Zat-ı İlahiyye, Mekke-i Mükerreme şehrini kendine saltanat yeri yapmıştır. (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "lâ ilâhe illâ allah" Tevhid bayrağı orada asılıdır. Makam'ı oradadır.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) "lâ ilâhe illâ allah" Kelime-i Tevhid'in şerh ve çözüm yeri olan Medine-i Münevvere'de ise (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "muhammedin resul allahü"nin "Hamd" bayrağı asılıdır. Makam'ı orasıdır.

İşte Hz. Ali (r.a.) (K.A.V.) efendimiz de (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) "muhammedin resûl allahü" bayrağını en güzel şekilde hem kendi varlığında, hem de âlemde şerh ve çözüme kavuşturduğundan ona da ayrı bir saltanat yeri lâzım geldiğinden kabri şerifleri Irak sınırları içinde "Necef" denilen yerdedir ve burası da onun Ali Veliyuallah "Seyyidlik" bayrağının asıldığı yer olan onun makamıdır.

"Necef" sayı değeri itibariyle,

(ن) "nun" 50

(ج) "cim" 3

(ف) "fe" $80 = 113 / (5+8) 13$ tür.

Görüldüğü gibi Hz. Rasûlullah (sav.) Efendimizin şifre ve hakikatlerinin çözüm makamı olduğu belirtilmekte geriye kalan 3 ise, üç (3) mertebeden yayın yapıldığını "ilmel yakiyn", "aynel yakiyn", "hakkel yakiyn" olduğunu bildirmektedir.

Bu sayı değerinde küçük bir uygulama daha yapmak istedim, çıkacak sayı değerinin kısacık izahını ilerdeki sayfalarda yapmaya çalışacağım.

(ن) "nun" 50

(ج) "cim" $3 = 53$ eder, ki bu sayı bizimle ilgili bir şifre sayıdır.

Nasıl ki, Hz. Rasûlüllah (s.a.v.) Mekke-i Mükerrermede kalsa idi ikinci derecede bir ziyaret yeri olacak idi.

Bu hakikate binaen Hz. Ali (k.a.v.) de Medine-i Münevvere'de kalsa idi nezaketen kendi bayrağını açamayacak ve velâyeti gizli kalacaktı. İşte bu oluşum gereği onun lâkâbı "Kerremellahu veche" Allah ona her yönden ikramda bulundu ve bu ikram Mekke-i Mükerreme'den yani Mertebe-i Uluhiyyet'ten verildi ve Hz. Rasûlüllah (s.a.v.)'ın "Kevser gölü" ve ırmağının hakikati ondan akmaya başladı, halen de devam etmekte ve kıyamete kadar da devam edecektir. (21)

(Not : (21) Bu hususta mübarek geceler ve bayramlar adlı kitabımızda da bilgiler vardır.)

17. Üzerinde Ahzab suresi 40. ayet yazılı 1. pencere

18. Üzerinde Hucerat suresi 3. ayet yazılı 2. pencere

19. Üzerinde Hucerat suresi 2. ayet yazılı 3. pencere

20. Cibril Makamı

Orada Cibril (a.s.)'a da bir makam vermeden olmazdı. Onun makamı girip çıktığı yer diye belirtilen "Bâki" kapısına doğru sağ tarafta yukarıda bir penceredir. Makamı Ulûhiyyet'ten, Makam ı Muhammediyye'ye olan hitaplar oradan böylece akmakta idi. Esasen onlar kesilmiş de değildir.

21. Bâki kapısı

Bu kapı hakkında "Bab'üs selâm" (selâmet kapısı) ile birlikte bilgi veremeye çalışacağız.

22. Cibril kapısı

Az yukarıda Cibril As. makamından bahsedilmişti. Burada ise, "kapısından" bahsedilmektedir. O hazretin giriş çıkışına engel her hangi birşey yoktur. Kapılara ancak kütle, madde varlıklı olanların ihtiyacı vardır. İşte bundan anlaşılıyor, ki her hangi bir "ümme-i muhammed" gerçek hakikatleri idrak etmiş ise ve bunları bazı kabiliyetli kimselere ulaştırıyorsa o insanlar arasında "mertebe-i cebrâiliyyet"in temsilcisi sayılırlar. İşte o kapı bu neş'ede olan insânların kapısıdır ve hemen önünde "Eshabı Suffa"nın makamı vardır, yani eğitim mahallidir.

Gönlüne gelen gerçek Hakk bilgisi "cebrâiliyyet mertebesi"nden de gelir. İşte sana gelen o bilgileri sen de bir başkasına doğru olarak aktarabilirsen o hususta sende de "mertebe-i cibrillik" faaliyete geçmiş olur. Böylece gönül ravzana girdiğinde o kapı senin "cibril kapısı" olur.

23. Nisa /kadın kapısı

Bu kapı cibril kapısının hemen yanındaki kapıdır. Bugün kadınlar o kapıdan giremiyor. Kapı girişleri arka taraftaki büyük kapılardandır. Herhalde evvelce hanımları oradan kabul ettikleri için o kapının ismi "nisa kapısı" olarak kalmış.

Bugün için düşündüğümüzde kadın nefsi küll'ün temsilcisi olduğundan, efendimizde hem akıllı küll'ü, hem de nefsi küll'ü temsil ettiğinden tabii ki, orada nefsi küll'e de bir makam verilmesi lazım gelecekti. İşte bu kapı da nefsi küll bilgilerinin girip çıktığı seyr kapısıdır.

14-09-2001

Medine-i Münevvere

Mescidi Nebevi

24. Eshab-ı Suffa

Yanları açık üstü kapalı mahallere bilindiği gibi halen daha "sofa" tabir edilir. "Eshab", sâhibler demek olduğundan "sofa" da, kalan dostlar demektir. Bu kimseler ortalama 250 kişi, zaman zaman da 400 kişiye kadar çıkarlar, orada kalırlar, devamlı eğitim ile uğraşmışlar. Burası İslamiyyetin ilk üniversitesi olmuştur. İslamiyyet genişledikçe, yeni yeni beldeler alındıkça Efendimiz onları, oralara ya kadı veya vali tayin ederek, gittikleri yerde İslâmi eğitimi sürdürmüşlerdir. İşte şimdi şu anda aynı mekânda şu satırları kağıda dökerken birden kendimi "Eshabı suffa" gibi zannettim. Allah c.c onlardan razı olsun. Dini Mübini İslâm'ın bilgileri onların fedakerane çalışmalarıyla bu günlere ulaşmıştır.

Bir bakıma "sûf-î" kelimesi de buradan türemiştir diyebiliriz, çünkü çok mütevazi ve muttaki olarak hayatlarını sürdürüyorlardı. Ravza-i Mutahhara'nın içindeki bu bölüm Hakikati Muhammedi ilminin toplanıp dağıtıldığı, geliştirildiği, uygulandığı yerdir.

25. Mihrab

Şu anda imam efendinin namaz kıldırmadığı rastgelen mü'minin önünde durabileceği bir ziyaret yeridir. Sonradan gelen idareciler, "biz Hz. Peygamberin makamında namaz kıldıramayız," diyerek o mihrabı yaptırarak orada imamlık yapmışlardır, tarihi bir ziyaret yeridir ve o mihrabın önündeki direk, cennet bahçesinin 33 direğinden sonra sarı çiçekli 20 direğin daha ilavesiyle 53 üncü direk olmaktadır. (*Krokide işaretlidir*)

Medine-i Münevvere de ilk günlerden itibaren Rabbî'ma acaba burada da bize ait bir işaret, sembol var mıdır diye niyazda ve

araştırmalarda bulunuyorken, nihayet o Mihrab'ın önündeki direk, sanki burası, burası diyordu. Evet gerek sayı hesabı, gerek konumu itibarıyla o direk gönlümüze yakın geldi. **"Allahu a'lem"** (Allah daha iyisini bilir.)

Tabii ki o direkte diğerleri gibi herkesindir. Biz zahirine değil batınına bakmaktayız.

Ayrıca Kâ'be-i Muazzama'da bulunan "Bab'ül Feth" ile "Bab'ül Umre" arasındaki 53 nolu **"Kehribarı babı şâmi"** (elektrikli kapı) yani yürüyen merdivenli kapıda da mânen şifremiz vardır. (22)
(Not: (22) Bu hususta geniş bilgi (Terzi Baba) isimli kitabımızda vardır.)

26. Bab-üs Selâm

"Selâm", selâmet, saadet kapısı. Burası krokide (26) fakat "Ravza-ı Mutahhara" Mescidi Nebevi'nin 1 no.lu kapısıdır.

Tam karşısına isabet eden kapı (41) nolu "Bâki" kapısıdır ve ikisinin arası oldukça geniş uzun bir yol "koridor"dur ve sonuna doğru geldiğinde Efendimiz (sav.)'in önünden geçilmektedir.

Kur'anı Kerim Yunus suresi 10/25 ayetinde,

**"vallahü yed'u ila daris selâmi
ve yehdiy men yeşâü ila sıratın müstakiymin"**

mealen,

"Allah selâmet yurdu cennete çağırır ve dilediğini doğru yola iletir."

Âyetinin bahsettiği dünyadaki "selâmet yurdu" Ravza-ı Mutahhara'dır ve oraya da 1 nolu kapı olan "babüs selâm"dan girilir.

Gerçi Ravzanın bugünkü haliyle 42 kapısı vardır; hepsinden de içeriye girilir amma 1 inci "bab'üs selâm"dan (selâm kapısı)ndan girerek, o koridoru bir defa olsun irfaniyetle geçmek gerekir, Hakk'a giden yol "sıratı müstakiym", "sıratullah"tır.

Şöyle ki, o mübârek koridorun kapıdan girip az yukarıda bahsedilen mihraba kadar olan kısmı "Sıratı Müstakim" bölümüdür, yani **"ettur-u seba"** (yedi tur) 7 nefis mertebeleridir.

Ondan sonra dışarıya çıkıncaya kadar da "sıratullah" **"Hazarat-ı Hamse"** (beş hazret mertebesi) ve "Mi'rac" yoludur.

Cennet bahçesinin içinden geçen bir bölüm, bu dünyada Ka'be-i Muazzama tarafından sonra yapılan en mühim ibadet ve ziyaret yeridir.

Beyaz direkler, ki sanki onlar mânâ âlemine yükselmeğe hazır, gök vasıtaları gibidir.

Onların birinci (1.) bölümüne geldiğinde,
Kûr'ânı Kerim Fecr Sûresi 89/29-30 Âyetindeki,

**"fedhuliy fiy ibadiy"
"vedhuliy cennetiy"**

mealen,

"Benim has kullarımın arasına gir, onlarla birlikte benim zat cennetlerime dahil ol" müjdesini duyar gibi olursun.

Burası "**Tevhidi ef'al**" cennetidir.

Az ilerlediğinizde ikinci bölüm beyaz direkler arasına gelersin, ki burası da "**Tevhidi esmâ**" cennetidir.

Ef'al cennetinde, bütün fiillerin Hakk'ın fiili olduğunu, ancak "Hakikati Muhammedi" kanalıyla zuhura çıktığını idrak etmiş olursun.

Esmâ cennetinde, hangi isimle vafedilmiş olursa olsun bütün isimlerin Hakk'ın isimleri olduğu ancak camî ismi olan "Hakikati Muhammedi" kanalıyla zuhura çıktığını idrak etmiş olursun.

Üçüncü (3) bölüm beyaz direkler arasına geldiğin zaman, burası da "**Tevhidi Sifat**" cennetidir.

Burada bütün sıfatlar yine Hakk'ın sıfatlarıdır, ancak "Hakikati Muhammedi" kanalıyla zuhur etmekte olduklarını idrak etmiş olursun.

Dördüncü (4.) bölüm beyaz direkler arasına geldiğin zaman, burası da "**Tevhidi zat**" cennetidir.

Burada bütün varlıkların zat'larının tek zattan kaynaklandığını, bu oluşumun da yine "Hakikati Muhammedi" kanalıyla zuhura çıktığını idrak edip bütün mertebeleri ile gerçek tevhidi idrak etmiş olursun.

Kur'anı Kerim Muhammed suresi 47/19 ayetindeki,

"fa'lem ennehu lâ ilâhe illâllahü"

mealen,

"Bil ki; muhakkak o lâ ilâhe illâ allah'tır"

"Muhammed" elbisesiyle zuhur eden

"lâ ilâhe illâ allah muhammedin resul allahü"

"Zat-i haberini" risâletini, kendi hakikatini "**Muhammed**" ismiyle açığa çıkarmıştır.

Bu hisler ve yaşam ile az ileriye gittiğinde işte orası "Makamı Mahmud" yani "Makamı Muhammed"dir.

İşte şimdi sen birinci (1.) pencerenin önündesin, onun üzerinde Kur'anı Kerim Ahzab suresi 33/40 ayetindeki,

"ma kane muhammedin ebe ehadin min ricaliküm ve lakin rasulellahi ve hatemennebiy ve kenellahü bi külli şey'in aliyim"

mealen,

"Muhammed (s.a.v.) erkeklerinizden hiç birinin babası değildir; fakat o Allah'ın rasulü ve Peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilir," buyrulmaktadır.

Evvelâ kısaca, rakkamlara dikkat etmemiz gerekecektir. Bakın sure 33, 33 direkli cennet bahçesinin hakikatini yine aynı sayıdaki Sûrenin 40 ıncı Ayet'i açıklamaktadır, bunlar tesadüfi şeyler değildir.

Özet olarak: Muhammed (s.a.v.) bâtını yönden sizler gibi, çoluk çocuk sahibi bir beşer değildir.

"Muhammed" elbisesiyle tecelli etmiş;

zâtından sıfatına,

sıfatından esmâsına,

esmâsından ef'âline tenezzül ederek irsal etmiş;

Rasûllük yapmış;

ve bu hakikati **"Muhammed"** elbisesi ile sona erdirmiştir. Ondan sonra resmi olarak böyle bir tecelli olmaz, ancak onun varislerinde bu hadise batinen kıyamete kadar devam edecektir.

Bu hakikat kendisinde Âyet'in belirttiği sayıda 40 yaşlarında ortaya çıkmıştır.

Allah gerçekten neyin ne olduğunu, kimin beşeriyeti, kimin Ulûhiyyet'i ile yaşadığını çok iyi bilir. Çünkü gerek halkıyeti yönüyle, gerek Hakkiyyet'i yönüyle cümleden zuhurda olan ondan başkası değildir. Zâten âlemde başkası yoktur.

Evet bu güzel duygular içinde bir iki adım daha attığında birinci (1.) pencerenin sağ tarafına yaklaştığında, işte o anda âlemlerin Sûltan'ının tam karşısında olduğunu bilmelisin.

Bu hadise, Ka'be-i şerifedeki; Hacer'ul Esved'in tam karşısında durmaya, zat'a ayna olmağa benzer.

İşte o anda sende Hz. Risalet penah-i Efendimizin aynası, hatta aynısı olmaya çalışırsın. O'na bundan daha çok zahir âlemde yaklaşman mümkün değildir, gönül âleminde ise, senden ayrı değildir.

Kâ'be'de, seyirde ve tavafta, yaşadığın anların dışında, hiç bir anın bu kadar güzel, bu kadar hoş, bu kadar bereketli ve nurlu değildir. Ve şöyle selâmlar dilinden dökülmeğe başlar.

Esselatu vesselam aleyke ya Rasulellah.

Esselatu vesselam aleyke ya Nebiyallah.

Esselatu vesselam aleyke ya Cemali pak.

Esselatu vesselam aleyke ya Kemali pak.

Esselatu vesselam aleyke ya Varlığı Hakk.

Esselatu vesselam aleyke ya Gönüller Sûltanı.

Esselatu vesselam aleyke ya Aşıklar kıblegahı.

Esselatu vesselam aleyke ya Dertliler dermanı.

Esselatu vesselam aleyke ya seyyidel evveline vel ahirin.

Esselatu vesselam aleyke ya Hakikati Muhammedi.

Artık sen orada yoksun zaten. Sende mevcut mertebe-i Muhammed-î, aslı olan, Hakikat-i Muhammed-î ile birleşmiştir. Sen gerçekten

"fena firrasûl" (Rasûl'de fâni), o yoldan da **"Baka billâh"** (Hakk'ta bâkî) olmuştur.

Ne varlığın, ne sesin, ne nefesin kalmıştır. Ancak orası durma yeri değildir, arkadan gelenlerin hakkını da korumak gerekir.

Bu hisler içinde:

Ayrılmak istemez gönül yardım.
Vakti firaktır ne gelir elden.
Hasret başladı daha bu andan.
Hoşça kal ya Rasulellah.

Sanki ravza geldi benimlen.
Belki ben kaldım onunlan.
Ayrılamadım huzurundan.
Hoşça kal ya Rasulellah.
Hoşça kal ya Rasulellah.

Diyerek birkaç adım daha yan yan atarak yüzün oraya doğru bu sefer üzerinde,

Kur'anı Kerim Hucurat suresi 49/3 ayetindeki,

"innellezine yeguddune esvateküm 'inde Resûlillâhi ulâikelleziynemtehzallahü kulubehüm littakva lehüm mağfiratün ve ecrun aziym",

mealeni,

"Gerçekten Allah'ın Peygamberi yanında seslerini kısınlara, bunlar o kimselerdir ki, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir, onlara bir mağfiret ve büyük bir mükafat vardır." ayetinin sana sırrı açılır.

Yine burada da sayılara azıcık dikkat edelim, Sûre no'su 49 dur, kendi içinde toplarsak, 4+9=13 eder, bu da bilindiği gibi Hz. Rasûlullah'ın şifre sayısıdır.

Âyet sayısı olan üç (3) ise bu hakikatleri üç (3) yönlü, yani **"ilmel yakıyn", "aynel yakıyn", "Hakk'el yakıyn"** mertebelerinden idrak etmektir.

Allah'ın peygamberi yanında seslerini kısınlara. Burası Hz. Rasûlullah (s.a. v.)'in "sıddikiyyet mertebesi"dir.

"Seslerini kısınlara", kendi varlıklarında, kendilerine ait birşeyleri kalmadığından zaten sesleri çıkmaz. Eğer daha sesleri çıkıyor ise, o mertebeye ulaşamamışlar demektir. Çünkü âlemde tek ses vardır o da "Hakikati Muhammed-î'nin sesidir. "Bunlar o kimselerdir, ki Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir."

"Takva", sakınmak olduğundan, her mertebenin kendine göre takvası vardır. Bu mertebenin takvası ise, Hakk'ın varlığını unutup, kişinin kendi varlığına düşmemesidir.

Bunlara nefislerinden mağfiret ve kendi hakikatlerini anlama yönünden büyük mükâfat vardır.

Böylece "sıddıkiyyet mertebesi"ni de selamladıktan sonra yine yan yana birkaç adım daha atarak, bu sefer üçüncü (3.) pencerenin önüne gelirsın. Burası "Farukiyyet" makamıdır. Ona da gereken nezaketle selâmi verdikten sonra o pencerede yazılı Âyetin yaşamına geçersin.

Kur'anı Kerim Hucurat suresi 49/2 ayetindeki,

**"ya eyyühelleziyne amenu
la terfe'u asvateküm fevka savtin nebiyyi
ve la techerü lehü bi'l kavli kecehri ba'diküm liba'dın
en tahbeta a'malüküm ve entüm la teş'urune"**

mealen,

"Ey iman edenler seslerinizi peygamberin sesinden yüksek çıkarmayın ve birbirinize bağırır gibi ona bağırmayın, haberiniz olmadan amelleriniz boşa çıkarılır."

Burada da yine sayılar dikkat çekicidir; az evvelki Âyette olduğu gibi bu Âyet de 49 nolu Sûrenin 2 inci Âyetidir. Bunun ifadesi 4+9=13 Hz. Rasûlüllah'ı, bu mertebede dahi iki (2) zâhir ve bâtın idrak demektir.

Burada bir şeye dikkat çekmemiz gerekmektedir. Evvelki Âyette "seslerini kısınlar" burada ise, "seslerinizi peygamberin sesinden yüksek çıkarmayın," buyruluyor.

Birincide, "Hakikati Muhammed-î" denizinde gark olanlar; İkinci de, "hakikati Muhammedi" deryasına girip orada yıkanıp yeni bir hayatla ve "sıreti Muhammedi" ile o deryadan çıkarak etraflarını eğitiyorlarken, nefislerine kapılıp, halkın ezası ve zorlukları karşısında yılmadan, bıkmadan ve seslerini Hz. Muhammed'in risaletleri döneminde nasıl yumuşak ve müşfik davranmışlarsa siz de öyle davranarak, eğitimde ve diğer zamanlar da seslerinizi, onun sesinden daha yüksek çıkarmayın.

Ömerül Faruk, bilindiği gibi, yüksek adalet sahibi olduğundan, haklıyı ve haksızı çok iyi ayırma kabiliyeti vardı. İşte o mertebe "Farukiyyet" yani "Furkan mertebesi"dir. Aynı zamanda "sıfat mertebesi"dir.

O halden sonra artık birbirinizle konuştuğunuz gibi ona seslenmeyin, çünkü o sizler gibi sadece beşer değil, aynı zamanda "Rasûl"dür. Ancak siz bu hakikatleri pek düşünmüyorsunuz.

Kısaca toparlarsak üçüncü (3.) pencerede bu hisler içinde birinci (1.) Âyette, belirtilen "Hakikati Muhammediyye"yi iyice tanımak, onda yok olmak;

ikinci (2.) de, böylece sesini çıkaramamak, o deryada yüzmeye başlamak;

üçüncü (3.) de ise, tekrar yeni bir varlık bularak, irşat vazifesine başlamak, anlatılmaktadır.

Orada da fazla duramayıp, arkadan gelenlere yol açmak üzere boyun bükerek, kısalan yolu tamamlamak üzere "Makamı Mahmud"a, "Makamı Siddikiyyet"e, "Makamı Furkaniyyet"e tazim ve selam ederek, yoluna yavaş yavaş bu hakikatleri yaşayarak devam edersin.

Oranın iki (2) çıkış kapısı vardır. Biri koridorun sonunda bedenliler için "Bâki kapısı" cennetül bâkiye açılan; diğeri de az yukarıdaki "Makamı Cibril" penceresidir. Buradan da bedensizler, "âlemi ervah"a uruc ederler, yükselirler.

Bu koridorun aynı zamanda bir ismi de "Medine'nin zaman tüneli"dir. Bütün zamanları da içinde bulundurur.

İşte bu hakikatleri idrak ederek, âlemlerin Sûltanının önünden ayrılan kimse, bu iki kapıdan çıkarak; ya "bâki" olan gönül cennetinde, ya da gönül semâsında yaşamlarına devam ederler.

Misâfir olarak gelenler, tekrar yerlerine dönünce, yani eski beşeriyyet hallerine dönünce buldukları yerde, bâtinen "Makamı Mahmud"un zâhiren de "Şeriatı Muhammedi"nin temsilcileri olurlar.

İşte sen de bu hallere sahip olmak istersen, bulunduğun yerde böyle kimselerin var olup olmadığını araştır, eğer bulabilirsen hiç durma, onlardan hemen bu hallerin eğitimini al, öylece âlemlerin Sûltanını bilerek ziyaretine git.

"Bab'üs selâm"dan girip, "bâki kapı"sından çıkarak yapılan ziyaret saat olarak belki onbeş dakikada biter amma gerçekten eğitimini alarak oradan geçmek ortalama 15-20 sene sürer, ki ancak irfaniyyet ve muhabbet ile gerçekleşir; iyi anlamaya çalışalım.

Tabii ki, Hz. Rasûlüllah'ı her mertebedeki ümmetinin ziyaret hakkı vardır, ancak şeriat mertebesindekiler, buldukları idrak ve anlayış düzeyinden, tarikat mertebesindekiler tarikat mertebesinde, hakikat mertebesindekiler hakikat mertebesinde, marifet mertebesindekiler marifet mertebesinde ziyaret ederler, ki iyi niyetle yapılan her ziyaret makbuldür. Allah cc. bütün ziyaretlerinizi kabul etsin. Amin.

30-09-2001

Mekke-i Mükerrerme

Ka'be-i Muazzama

Şimdi biraz daha Mescidi Nebevi'nin bazı özelliklerini anlamaya çalışalım. 27 açılır, kapanır kubbesi vardır. Tabii ışıklandırma için herbiri 80 ton ağırlığındadır. Kapladığı alan 324 m² dir. Her kubbeye 2.5 kg toplam 67.5 kg altın kullanılmıştır, Medine'de imâl edilmiştir.

Ayrıca arka orta yerde iki (2) adet üstü açık alan vardır, ki gerektiğinde onların da üstü altı (6) şar adet direklere monte edilmiş muazzam hidrolik sistemiyle çalışarak açılıp kapanan şemsiyelerle örtülmüştür. Açılır kapanır kubbe ve şemsiyeler ile alemleri irtibat sağlanmaktadır.

Genel olarak anlatılacak pek çok şeyler daha vardır, fakat gayemiz oranın teknik özelliklerini saymak değil, içinde bulunan bazı mertebeleri kısa, kısa anlayabildiğimiz kadar anlatmaya çalışmaktır

Bugün Mescid-i Nebevi'nin kapladığı alan "eski Yesrip" Medine şehrinin kapladığı alan olduğu söylenir. 98,326 m² olan Mescid'in kapladığı alan neredeyse 100 dönümlük oldukça geniş bir sahayı kaplamaktadır.

İçinde, üstünde, terasta ve bahçesinde toplam 698.000 kişi namaz kılabilir.

İnşaatı mimarisi, tezyinatıyla gerçekten dünya da Kâ'be-i Muazzama'dan sonra, bir eşi benzeri olamayacak Hz. Rasûlullah (sav.) âlemlerin Sûltanına yarasır "**livâ'ul hamd**" sancağının dalgalandığı muhteşem binadır.

Medine'de ilk yapılan mescid "küba mescidi" ittika sahiplerinin, şariat mertebesinin ilk temelini atıldığı, Kelime-i Tevhid'in orada ilk defa resmen okunduğu yerdir.

"Cum'a mescid"i ilk tarikat mertebesinin temelini atıldığı yerdir.

"Mescid-i Nebevi" ise, hakikat ve ma'rifet mertebelerinin temelini atılıp, temelleştirildiği yerlerdir.

Daha sonra yapılan adına "kıbleteyn" denilen mescid ise, kıblenin Kudüs'ten alınıp tekrar Ka'be-i Muazzamaya verildiği dünya ve mânâ âlemindeki çok büyük değişikliği ifade etmektedir.

Böylece, merkez "**sıfat**" mertebesinden "**zat**" mertebesine, yani "Mûseviyyet" ve "İseviyyet" mertebesinden alınıp "**Muhammediyyet**" mertebesine döndürülerek, "mertebe-i İbrahimiyyet" in gerçek ve Hakk'a ulaşan devamının, "mertebe-i İbrâhîmiyyet" ten "Mertebe-i Muhammediyye" ye ancak bu yoldan da Hakk'a ulaşmanın mümkün olduğunu açık olarak bildirmektedir.

Mescid-i Gamame (Bulut mescidi)

Her zaman Rasûlullah (s.a.v.)'ın başının üstünde güneşten korunması için, bir bulut dolaşmakta idi. Bu yüzden gölgesi de yere düşmemekte idi. Bunun hatırasına binaen yapılan bu mescidin taşları bile gri renkli taşlardır, bakıldığı zaman bulut gibi görünür.

Bulut "cami-i a'ma'iyet" hakikatini ifade etmekte, Hz. Rasûlullah (s.a.v.) gölgesinin yere düşmemesi ise, kendisinin bir nur olduğu, nurun ise gölgesinin olmasının mümkün olmadığı gerçektir.

Ebubekir Sıddık mescidi

"Sıddıkiyyet mertebesi"nin zâhiri genele açık yönüdür. Mescid-i Nebevi'deki makamı ise, bâtın-î makamı'dır.

Ömer'ul Faruk mescidi

"Furkaniyyet mertebesi"nin zâhiri genele açık yönüdür. Mescid-i Nebevi'deki makamı ise, bâtın-î makamı'dır.

Osman Zinnureyn Mescidi

Sevgi, muhabbet ve nur mertebesinin zâhiri genele açık yönüdür. Bâki kabristanındaki makamı ise, bâtın-î makamı'dır.

Hız. Ali (k.a.v.) mescidi

İlim, şecet, mertlik mertebesinin zâhiri, genele açık yönüdür. Bâtını ve velâyet mertebesinin zuhur mahalli "Ali veliyyullah" sancağının dalgalandığı yer ise, "necef"teki muhteşem kabridir.

Ehli Beyt

Söz Hz.Ali (r.a.)'a gelmişken, mevzuumuzla fazla ilgili olmadığı halde "Ehli Beyt"i hanedanın şehit edilişleri hakkında birkaç satır yazmak istedim. Çünkü bu alevilik - sünnilik İslâmın çok yersiz ve hazin bir tablosudur.

Gerçek bir müslümanın, gerçek mânâda "sünni" aynı zamanda da gene gerçek mânâda "alevi" yani Hz. Ali'yi sever olması lazımdır. Sünnilik Hz. Muhammed'e (s.a.v.) Alevilik Hz. Ali'ye bağlılık gibi bir şey kat'iyetle ne düşünülebilir ve ne de kabul edilebilir.

Müslümanın tek ismi vardır, o da yine "müslüman"dır. Sünneti seniye ye zâten mutlaka uyması lazımdır, bu yüzden "sünnidir" denilirse doğrudur. Fakat müslüman Allah'ın ve peygamberinin belirlediği kurallar içerisinde evvela müslüman ondan sonra belki eğilimine göre bir başka ilâve kelime kullanılabilir.

Bu ölçünün dışındaki isimler siyasi parti isimleri gibi olan guruplaşmalar dan başka bir şey değildir. Bu gurupların oluşması ise, İslâm'ı iyi anlayıp değerlendiremediğimizden ortaya çıkan anlam kargaşalığından'dır.

Biz yine kısaca "Ehli Beyt" konusuna gelelim. Acaba?... Cenâb-ı Hakk: acizmiydi ki, Hz. Rasûlullah (s.a.v.)'ın "Ehli Beyt"inin hepsi, hatta

bir rivayete göre, habibinin dahi "Hayber kalesi" feth edildiğinde yediği bir yemekten zehirlendiği, yediği bir yemeğin içindeki zehirin geç tesir eden bir zehir olduğundan hemen anlayamadığı ölüm sebeplerinden biri ve etken olanın bu zehir olduğu söylenir.

Böylece hepsi bu dünyadan şehid olarak ayrıldılar. Allah c.c.'nün, haşa onları koruyacak gücü yok muydu? Tabii ki böyle bir şey düşünülemez bile; o halde bu hadisenin bir hakikati olmalı ve biz onu aramalıyız.

1400 küsur seneden beri yapılan kavga yerine uzlaşma aramalıyız. Daha bu konuyu çözemeyen ve hep 1400 küsur sene geride yaşayan "sünni - alevi" ayrılıkçı anlayışı içerisinde bocalayıp duran saf, temiz, bitaraf müslüman kardeş ne zaman ve nasıl bir huzura kavuşabilecektir?

İnşallah alimlerimiz bir araya gelirler de aşağıda belirtmeğe çalışacağım Ayet-i Kerime'nin gerçek ifadesini idrak ederek müşterek bir zeminde buluşurlar da, bu oluşumların gerçek yüzü ve hakikati ortaya çıkar.

Aslında zâten ortadadır, gizli bir şey yoktur ancak bizim gözlerimiz ve akıllarımız perdeli olduğundan bu gerçekleri görme imkânımız olmuyor, bu yüzden yaptığımız işler "körlerin döğüşü"nden başka bir şey olmuyor.

Kur'anı Kerim Nisa suresi 4/69 ayetindeki,

**"feulaike me'alleziyne en'amallahü aleyhim
minennebiyyiye vessıddiyyiye veşşühedai ves salihiyne
ve hasüne ulâike refiyan"**

mealen,

"Allah'ın üzerlerine nimet verdiği, Peygamberler, sıddıklar, şehiyter ve salihler, işte onlar ne güzel arkadaşlardır."

Ayeti Kerime bu kadar açık ve sarih iken "ehli beyt" in niye şehid edildiği, siyasi hesaplarını yapmak kime ne kazandırdı ki?...

"Hane-i Saadet", "Penc-ü Ali aba", yani Hz. Muhammed (s.a.v.) kızı Fatıma, yeğeni ve damadı Hz. Ali (k.a.v.), oğulları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'dir.

Yukarıda da Âyette bahsedilen dört (4) mertebenin de kemâli "Ehli beyt" hanedanında bulunması gerekiyordu, aksi halde tam kemalde olmazlar bazı yönleri eksik olurdu ki, bu eksiklik de o "hane-i saadet" e yakışmaz idi.

Âyette belirtilen "peygamberlik" asaleten o ailenin vasfıydı. "Sıddıklık" yani doğruluk ve tasdik etme, tabii halleriydi; "sâlihlik" ise günlük yaşantılarıydı. Geriye bir şehidlik kalıyordu, ki bu da onların böyle olmasını ve kendi bünyelerinde yukarıda belirtilen dört (4) mertebenin iştiraki ile kendi kemâllerine ulaşmaları gerekiyordu.

Kendilerinin şehid edilmeleri onların bir aciziyetleri değil bilâkis derecelerinin yükselmesi ve kemâlâtlarını sağlamaktı. Meseleye bir de bu yönüyle bakarsak fikir ve kanaatlarımızda değişiklik olacağını zannediyorum. Allah cc. daha iyi bilir. Biz yine konumuza dönmeye çalışalım.

Bilâli Habeşi mescid-i

Bilâli Habeşi hatırasına binaen yapılmış olan bu mescid ise, ezân-ı Muhammedi Kelime-i Şehadet'in âlemlere ilân edilmişinin sembolü mertebesindedir.....

Evet bu kadar izahat belki biraz fazla gibi oldu ama olsun bilgi bilgidir. Cenâb-ı Hakk faydalandırsın İnşallah. Biz gene yolumuza yukarıda kaldığımız yerden devam etmeye çalışalım.

(12/07/2010) Medîne-i Münevvere'de üçüncü son günümüz'de dolmakta idi, Öğlenden sonra odalarımızı boşaltıp, Mekke-i Mükerreme'ye doğru otobüsle yola çıkmamız gerekiyordu, o sebepten Öğlen namazını kıldıktan sonra (**Hüdâ**) ya gelip yavaş, yavaş eşyalarımızı toplamaya başlamış idik. Bu arada Ümrenin gereği olan, (erkekler için) ihramlarımızı da hazırlamış idik.

Nihayet Medine-i Münevvere'de ki vaktimiz dolmuş idi, Efendimize, Ravzaya, ve hüdâ'ya vedâ edip, eşyalarımızı da otelin önünde bekleyen otobüsümüze yerleştirdikten sonra, yolumuzun üstünde, Medine-i Münevvere'den çıkışta ilk "mîkat" mahalli olan (**zül huleyfe**) ye doğru, bir yandan hüzün bir yandan sevinç ile, erkekler ihramlı olduğu halde, gönlümden de daha evvelce yazdığım küçük bir veda şiirim geçmeye başladı o duygular içinde yola çıkmaya hazırlandık. Canınızı sıkmazsa size de aktarayım.

HOŞÇA KAL YA RASÛLÛLLAH

22 / 6 / 1990

Cuma
Medine Harem

Duyura bildikse sesimizi,
Kıyamette arat izimizi,
Nurunla aç gözümüzü,
Hoşça kal ya **Rasûlûllah**.

Hoş gör gafletlerimizi,
Coştı içimizde aşk denizi,
Bağışla sen bu çaresizi,
Hoşça kal ya **Rasûlûllah**.

Gafletle geçti gündüzler,

Uykuyla geçti geceler,
Gönül ismini heceler,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Ayrılmak istemez gönül yardan,
Vakti firaktır ne gelir elden,
Hasret başladı daha bu günden,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Uzağında bulunsak bile,
Bize her dem himmet eyle,
Bizleri zaman zaman yadeyle,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Boşalıyor Ravza yavaş yavaş,
Nasıl kalabalık müslim kardaş,
Hepsi'de Muhammed'i yoldaş,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Oturdum seyr için son def'a,
Suçum oldu ise bağışla,
Biraz geri kaldım yarışta,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Günahım çok yüzüm kara,
Hatırla ben'i ara sıra,
Hoş gör bizi bakma kusura,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Son def'a yine geçtim önünden,
Göz yaşı sel oldu gözümden,
Ayrılamadım huzurundan,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Sanki Ravza geldi benimlen,
Belki ben kaldım onundan,
Ayrılamadım huzurundan,
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**
Hoşça kal ya **Rasûlüllah.**

Nihayet yola çıktık. Bu arada bende Medîne-i Münevvere de, olan bazı hâdiseleri otelimizin isminden başlayarak, zihnimden şöylece geçirmeye başladım.

(Hüdâ) i ma'nevî bizleri bağrına bastı, dinlendirdi, zâhir bâtın, yedirdi içirdi muhafaza etti. **(312)** nolu odasında bizi misafir eyledi. Bu sayının hakikati açıktır. Yine de şöyle düşünebiliriz. Baştaki (31) kafitemizin (31) kişi olduğu, daha evvelce belirtilmiş idi. Ayrıca (31) in tersi (13) tür. Baştaki (3) ü ayırırsak geriye (12) kalır ki ne olduğu zâten bellidir. Baştaki (3) üç yakîn. Sondaki (2) ise bütün bu hakikatlerin zâhir

bâtın tatbikidir, diyebiliriz. Ayrıca bir garip hadise de, şirketimizin görevlisi olan, A..... nin telefon numarası da, (0506 **312** 709) idi.

Pakistanlı (Abdül Aziz.) Aziz'in oğlu bize muhabbet gösterdi. **Azîz** bize izzet-i ikram eyledi bizi yüceltti. Bizlerden memnun kaldığını da zuhur mahalli (**pâk**) istan'lı **oğlu** (Abdül Aziz.) ile açık olarak belirtmiş oldu.

Zuhuratta Ahmed isminde bir arkadaşın (20) riyal istemesi! (20) rek'atli (**Hakikat-i Muhammed-i**) namazının kılınmasının istenmesiydi diyebiliriz. "Ahad"ın ortasına bir (mim) ilâve edildiğinde,"Ahad" "Ahmed" olur. Zuhur ismi ise Muhammed'dir. "Ahmed"ın istediği (20) riyal, (20) rek'atli namaz "Hakikat-i Muhammed-î" namazıdır. Hepimiz edâ ettik elhamdülillâh. İnşallah kabul olmuştur. Belirtilen yirmi riyalin (10) riyalini zâhiren ben dağıtmış idim (10) riyalini de dağıtması için, yukarı da da belirtildiği gibi, Sü...Oz...na vermiştim o dağıtmıştı. Sebebi de buydu.

Böyle bir namaz varmıydı, dersiniz, daha evvelce bende bilmiyordum ama; gelmezden bir müddet evvel öğrenmiş ve kayda almış idim. Aslında Cenâb-ı Hak bu namazı isimsiz olarak (5) vakit namazda her gün bizlere tatbik ettiriyor. Fakat bizler farkında olmuyoruz. Genelde zâhir'de şer'an böyle bir namaz yok fakat , bâtın'da hususî'de varmış.

(Hüdâ) hakkında sonradan lügatta gördüğüm yazıyı da faydalı olur düşüncesiyle. Aktarıyorum.

Kurb-i Hüdâ: Allah'a manevî yakınlık.

Mahbub-u Hüdâ: Allah'ın sevgilisi. Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)

Hüdâ: **(1)** Doğru yol göstermek. **(2)** Doğruluk. Hidâyet. **(3)** Kur'ân-ı Kerîm'in bir ismi.

İstihda' (**Hüdâ**. dan) İrşad ve hidâyet istemek. Hak, hakikat, imân ve İslâmiyet yolunu istemek

Kûr'ân: **(1)** Allah (c.c.) tarafından Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâma Cebrâil Aleyhisselâm vâsıtası ile (yâni vahiyle) gönderilen ve beşeriyetin bütün saadet düsturlarını hâvi en mukaddes ve en son kitâb-ı semâvidir. Din ve dünyanın nizâmını en iyi şekilde bildirir, kâinatın neden ve niçin yaratıldığını ve hikmetlerini beyan eder. Başboşluk ve serserilikten kurtarıp ibâdet ve taata, emniyet ve nizâma ve saadete sevkeder ve insân'ın ebedi selâmetine vesile olur.

(2) Lügat mânasına göre Kûr'ân: Tilâvet, okumak, cem' ve zammolunmuş, okunmuş mânâlarına gelir. Fûrkan, Zikir, **Hüdâ**, Hitab, Kitab, Mushaf, Nur, Necm, **Hüdâ**, Mev'iza, Aziz, Besâir, Bûrhan... gibi elli beş kadar isimle de anılır. (Bak: Kelâmullah)

Evet bunları da kaydettikten sonra biz gene otobüste kaldığımız yerden yolumuza devam edelim. Nihayet mîkat mahalli **(Zül huleyfe)** ye geldik otobüsümüz park mahallinde park ettikten sonra, hep birlikte orada ki mescid-e, iki rek'at Ümre namazını kılmaya gittik, namazlarımızı kıldıktan sonra niyetlerimizi de yaptık, biraz çevreyi de dolaştıktan ve bazı resimler de çektikten sonra, nihayet Mekke-i Mükerrreme ye doğru tekrar yola koyulduk.

Her Ümre de yapmaya çalıştığımız gibi, yolda gene ders yaparak zikir ilâh-î okuyarak hep birlikte değerlendirmeye başladık. Bu yüzden "Mekke-i Mükerrreme ve Medîne-i Münevvere" arasını otobüsle gitmeyi tercih ediyoruz.

Otobüsün mikrafonunu alarak küçük bir dua ile yolculuğumuzu değerlendirmeye başladık. Yollar oldukça güzel, çölün uçsuz bucaksız, coğrafyası alabildiğine uzayan küçüklü büyüklü tepelikleriyle muhteşem bir tablolar geçidi halinde gözümüzün önünden geçip arka taraflarda kayboluyorlar ve ufkumuzda hemen yenileri beliriyor idi. Bu ülvî duygular ve Mekke-i Mükerrreme'ye kavuşma arzusu içimizde arttıkça artıyor idi. İşte bu hal içerisinde duaya başlayabildik.

Euzü billâhi mineşşeytanirracîm, bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdü lillâhi Rabb'il âlemin, Vessalâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihi ve eshabihî ecmaîn.

Essalâtü vesselâmü aleyke ya Rasûlüllah.

Essalâtü vesselâmü aleyke ya Habibbellah.

Essalâtü vesselâmü aleyke ya Seyyidel evveline vel ahirin, velhamdü lillâhi Rabb'il âlemîn.

Bizleri bu beldelere getiren Rabb'î mıza şükrederiz, ve peygamberimiz (s.a.v.) Efendimize de selât-u selâm ederiz. Çünkü ona,

(İnnellahe ve melâiketehü yüsallüne alennebiy, ya eyyühel-lezine amenü sallû aleyhi ve sellimu teslimâ.) (Ahzab/33/56)

(Gerçekten Allah ve melekleri, Peygamber üzerine salât-u selâm ederler. Ey iman edenler! Sizde ona salât-u selâm edin. Gönülden teslim olun.)

Buyrularak, Cenâb-ı vacib-ül vücûd Hz. Sevgili habib-i ni bu ve benzeri bir çok Âyet-i Kerîme ile hattâ bütün Kûr'ân-ı kerîm ve hadîs-i kûdsîler ile, İnsân-ı Kâmil olarak övmüştür. Ve hamd etmiştir. Çünkü gerçek "hamd-övgü" Allah'a mahsustur. **(Elhamdü lillâhi)** Ey! gerçek mânâ da imân edenler, sizde "yakîn" haliyle böyle salât-u selâm edin, diye buyurulmaktadır. Bizlerde bu anlayış ve bu yoldan gerçek mânâ da

ancak, peygamber Efendimizin hakikatini anlamaya doğru ufkumuz açılır ve idraklerimiz gelişebilir.

Yukarıda da kısaca değindiğimiz gibi, ziyaret ettiğimiz bu makam, Ahadiyyetin kendine bir "mim" ilâvesiyle **(Ahmed)** olarak görüldüğü kendinin Risâlet makamı'dır. Bilindiği gibi bu âlem de üç makam vardır. Biri zât-Ulûhiyyet, diğeri Risâlet, diğeri ise Velâyet-abdiyyettir. Bu mertebeler bâtinen Bakâbillah olan bir zuhurda birleşmiştir, zâhirde ise yerleri ve makamları tahakkukları için ayrılmıştır. Ulûhiyyet, Mekke-i Mükerrreme de, (Lâ ilâhe illâllah sancağı) Risâlet Medîne-i Münevvere de, (Muhammedürresûlüllah sancağı) abdiyyet veya velâyet ise (Ali veliyyullah sancağı) Hz. Ali kerremallah-u veche ismiyle "Irak-Neceftedir. Bunların ayrı yerlerde olmaları kendilerine birer saltanat ve sancak verilmiş olmasındandır. Eğer bunların hepsi "Mekke-i Mükerrreme de olmuş olsalardı, diğer sancaklar ikinci üçüncü derece de sancaklar olacak idiler, işte bu yüzden o sancaklara istiklâlleri yönünden başka saltanat yerleri verilmiştir , diyebiliriz. Şimdi bizde bu makamlara birer selâm verelim.

Esselâmün aleyküm ya makam-ı Ulûhiyyet.

Esselâmün aleyküm ya makam-ı Risalet.

Esselâmün aleyküm ya makam-ı Velâyet.

Diyerek kısa konuşmamızı bitirerek, dosyamızda bulunan (Devran adabı) ismiyle bilinen zikir bölümüne, *(gel canü dilden diyelim estağfirullah el azîm)* diyerek hep birlikte başladık. Daha sonra 'istiğfar, salâvat, kelime-i tevhid, ve diğer esmâlarla devam ettik. Bu arada yolda müsait bir istasyonda durarak ikindilerimizi de kılarak bazı ihtiyaçlarımızı da karşılayıp tekrar yola koyulduk. Kaldığımız yerden ilâhi ve zikirlerimize devam ederek hedefimize biraz daha yaklaşmış olduk. Bir ara zikir yaparken (İnnellahe ve melâiketehu.....) Âyet-i kerimesini de zikir gibi birkaç defa tekrarladık bu hâle, arap şöfer kardeşimizin başını çevirip hayretle yüzüme bakması çok manidar idi, içinden neler geçirdiğini bilemiyorum. Bu arada birkaç şiir de okuduk onlardan iki tanesinde şunlar idi.

MEDİNEİ MÜNEVVERE (4.10.1982)

YA RASULÛLLAH

Yüzüm yok iken geldim kapına.
Gönül rüzgârı savurdu katına.
Binmiş idim ben sevgi atına.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Senin ismin ile çarpar kalbim.
Gözetmessen nolur benim halim.
İsmini anmadan durursa kalbim.

Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Ravzana aldın bu günahkârı.
Yitirmiştim ben ezelden arı.
Günahımı yüzüme vurma bari.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Sana lââyık olamadım bir türlü.
Ağlar gözlerim geceli gündüzlü.
Kalbim temizlenmedi pürüzlü.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışık.
Ben sana belki ezelden aşık.
Sensin bütün cihanda tek maşuk.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

İsmi anmadan geçmez anım.
Sana kendimden daha yakınım.
Gönülden gönüllere akanım.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Sevgin kalbimde yanıyor her an.
Gözlerimden akan yaş değil kan.
Cemâlini gösterdiğin zaman.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Senin çün bu alemde cümbüş var.
Cümleler dosttur kalmamış ağıyar.
Sana kâinat olur hep bahar.
Boş çevirme ellerimi **ya Rasûlüllah.**

Huzuruna vardım girdim ravzana.
Anlayassam seni vah bana.
Feda olsun varlığım hep sana.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Gafletle geçiyor şamu seher.
Seni bilmek ne zormuş meğer.
Seni anlamadan gidersem eğer.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Hicret ettin Mekkenen Medineye.
Bende ederim Hicret içeriye.
Kazancımız kalmazsa geriye.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Başımı koydum ezelde önüne.
Hesabım kalmasın mahşer gününe.
Yüzümü tuttum hep senin yönüne.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Kölen olsam hep kapında kalsam.
Lutfundan manâ gülleri alsam.
Varlığımla seni anamazsam.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Aciz ve de naçiz biçareyim.
Baştan aşağı harab yareyim.
Ciğerim delik pare pareyim.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah**

Lütfetmezsen nolur benim halim.
Yalvaracak güçte değil kalım.
Geçiyor günler gafletle daim.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Görüpte Cemâlin veririm can.
Sana Salât'ü selâmlar her an.
Aşkındır yine gönlümde yanan.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Bir nefes ayrılısam ona yanarım.
Mecnunum yine kalmadı kararım.
Gönlümdeyken neden ararım.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Seni anmak hayat verir bana.
İçeyim aşkını kana kana.
Eylerim niyaz kalmasın sona.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Davetin ile Ravzana geldim.
Lâyık değil iken selâm verdim.
Zahirde olsa lutfuna erdim.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

Sensin âlemde varlığa sebep.
Ey gönül darılma edeb edeb.
Düşerse bir gün gaflet edip.
Boş çevirme ellerimi ya **Rasûlüllah.**

N E D İ R B U ?

NECDET ARDIÇ
(27-10-1981)

Duyar gönül derûn içre, muammayı cihandır bu.
Uyan kardeş hemen sen de, gaflethane değildir bu.

Adem'i kendinde ara, kendine merhamettir bu.
Her gördüğün Adem değil, sûret'e aldanmaktır bu.

Ademin gönlüdür aslı, muammayı beşer'dir bu.
Sen Adem olmağa çalış, bildiğin Adem değildir bu.

Hakk'a seyran eyle yürü, çün kendine seferdir, bu.
Günler geçer üçer beşer, durmak yeri değildir, bu.

Terk'i sûret sanma kolay, muammayı illâ'dır, bu.
Yıkıpta Saray'ı vehmin, lâ'dan dahi geçmektir, bu.

Bütün gördüklerin yok bil, hakikat'i İllâ'dır, bu.
Alem var sen dahi varsan, Dediğin lâ değildir, bu.

İnsân'ı sanma ki beşer, Muamma,yı zuhur'dur bu.
Sûret'i küçük'tür amma, bil! Alem'i ekberdir, bu.

Kendin kendine kur saray, miras almak değildir, bu.
Eğer, gönlün titremezse, pişmek, olmak değildir, bu.

Mustafam cihan ışığı, muammayı Rasûl'dür, bu.
Bütün aleme rahmettir, Sandığın Rasûl değil'dir, bu,

Kûr'ân da övdü hep Mevlâm, Rasûl'u kibriyadır, bu.
Sende git yolundan hemen, ziyan etmek değildir, bu.

Can ve canan nedir diyen, muammayı Cemâl'dir, bu.
Her sûrette gördüğün can, sıret'i canân değildir, bu.

Cemal cemale aynadır, canan ile olmaktır, bu.
Bahri zat'ına dalmadan, canân olmak değildir bu.

Zaman içre zaman vardır, muammayı zamandır, bu.
Zaman denilen bir an'dır, gelir geçer değildir bu.

Zaman bâki'dir sende hep, (Vel asri) de yemindir, bu.
Aslına vardınsa eğer, geçmek, göçmek değildir, bu.

Marifet (ben) diyebilmek, muammayı bendir, bu.
Eğer benlik ile dersin, dediğin (ben) değildir, bu.

Bu zamir'i ancak (o) der, sûret'ten gelen değildir, bu.
Sen de (o) olursan eğer, söyleyen (sen) değildir, bu.

Evet böylece çok güzel duygu ve idrakler içerisinde yolumuza devam ettik, nihâyet yol azalıyor ve azaldıça da heyecanımız artıyor idi. Bu arada uygun olduğu sıralarda küçük konuşmalar da oluyor idi, onlardan bir tanesi de tecelliler hakkında idi.

Medîne-i münevvere de "Cemâl" tecellisi vardı, şimdi ise yaklaştığımız yerde "Celâl" tecellisi vardır, şiddetli gelebilir, dikkatli olalım diye, zaman, zaman ikazlar yapıyor idik. Böylece yolumuz epey

kısalmiş hava da epey kararmış idi, Mekke-i Mükerrerme'nin dış semtlerine gelmiştik. Az sonra da en yakın mîkat mahalli olan sol tarazımızda ışıklar içinde pırıldayan (Ten'im-i) seyrederek yolumuza devam ediyorduk. Bu arada hep birlikte "Lebbeyk" ler, tekbir'lerler, ve salâvat'larla, muhabbetlerimiz daha da artıyordu.

Nihayet sağlıklı ve muhabbetle Mekke'nin merkezine doğru ilerliyoruz idik, bu arada şoförümüz şirketimizin sorumlularına telefon edip nereye geleceğimizi sordu konuştular, otobüsümüz bulaşma yerine gelince şirketimizin elemanının orada beklediğini gördük ve onuda otobüse alıp zaten çok yaklaştığımız, içinde bir müddet barınacağımız otelimizin önünde tekerlekler son turlarını atıp durdular. Otelimiz biraz meyilli geniş bir caddenin üstünde kurulu, üç kuleli, on üç katlı güzel bir bina idi. Otobüsten inip lobiye, geldik odalarımız belirlendi, eşyalarımız odalarımıza çıkartıldı. Bizim odamız, (kule-burç-1- kat-13-oda-39) idi. Diğer kardeşlerimizin de yerleri belli olunca, hemen her kes odalarına çıkıp eşyalarını çabucak yerlerine koyarak hemen aşağı inmeleri söylendi vakitte epey ilerlemiş idi, o geceki yemeğimizi yemek için yemekhaneye gidip yemeklerimizi de yedikten sonra. Mescid'el Haram'a-Kâ'be'ye gitmek için lobide toplandık.

İçimizde ilk defa gelenler çok olduğu için şirket elemanlarından bu ziyareti kendilerinin yaptırmasını istedim, onlarda peki deyip bize bir tavsiyede bulundular. Şimdi sizleri "Kâ'be-i Muazzama'ya götüreceğiz ancak içeriye girince başınızı önünüze eğip arkamızdan geleceksiniz biz size başınızı kaldırın, deyinceye kadar başınız sadece önünüzde olsun, biz ne zaman başınızı kaldırın dediğimiz zaman kaldırın dediler ve sıkı sıkı tenbih ettir. Bizlerde öyle yaptık ve zâten yakın olan Harem-i şerife doğru yola çıktık. Zâten ihramlı idik. İhram'dan çıkmak için, Ümrenin gereği olan "tavaf ve sa'yı" yapmamız gerekiyordu.

Nihayet bir nolu (Abdül Aziz) kapısından içeriye girdik ve başlarımızı öne eğerek, birkaç merdiven indikten sonra kalabalığın içinden yürümeye başladık, bir hayli yol yürüdükten ve gelen geçenin arasından geçtikten sonra bir yerde görevlimiz bizi durdurdu ve gözlerimizi açmamızı söyledi.

İşte bu an her şeyin bittiği andı, sanki âlem değişmiş, zâhir bâtın, bâtın zâhir, olmuştu. Karşımızda dünyanın rûh ve mânâ olarak birinci harikası, Allah'ın zât-î tecellisi, bu âlemin dışında sanki bir fanus gibi fezâda dolaşılıyor gibi idi. Herkes'te ayrı bir duygu yumağı halinde gönlünde muhabbet fırtınaları kopuyor idi. Bir ömür boyu hatıralardan hiçbir zaman silinmeyecek ve eskimeyecek, sanki şaherer bir tablo idi. Biz onda mı, idik yoksa o mu bizi sarmış-ihâta etmiş idi. Beşeriyetimiz gitmiş hakikatimiz kalmış gibi idi. Ruh'mu, idik, beden'mi, can'mı idik canan'mı. Aşk'mı idik, yoksa âşık'mı, yoksa, maşuk'mu.? Makam'mı idik yoksa, mekîn'mi.? Misafir'mi idik, yoksa mûkîm'mi.?

Daha pek çok ilâve edebileceğimiz bu duygular yumağı içinde iken dörevlimiz bu kadar seyrin yeterli olduğu tavaf ve sa'yımızı yapmamız lâzım geldiğini belirterek bizi az ileride olan merdivenlerden (metaf) ismi verilen tavafın yapıldığı alana indirdi.

Bu arada ilgili olduğundan daha evvelki bir ziyaretimizde yazmaya çalıştığım küçük bir şiirimi de ilâve etmeyi uygun buldum. Cenâb-ı Hakk faydalandırsın.

ÇARŞAMBA MEKKE
(27 / 6 / 1990)

İŞTE KARŞIMDA MUHTEŞEM KÂ'BE

Nihayet vardık Mekke şehrine,
Şükr ettik Rabbul alemin'e,
Yaklaştık sevgili Haremine,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Dua etmek için durduk biraz,
Gönüller'de her dem bin bir niyaz,
Durma gayret et yaz kalemim yaz,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Çevrende tavaf ediyor canlar,
Bu öyle sırdır'ki ehli anlar,
İçlerinde var nasıl yananlar,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Beytül atik bir ismi'de onun,
Anlarsan bak ona varır yolun,
İnsandan gider ona bu yolun,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Selâm eder Hacer'ül Esved'de,
İade eder Rab ahiret'de,
Korkma çalış kalmassın firkat'te,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Yedi def'a dönüyor hacılar,
Her kes bir, dost analar bacılar,
Kimler kimi acaba hatırlar,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Sevenler sevgilisi ortada,
Yarab Cemâlin açık burada,
İdrak edip öyle dur huzurda,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Sanki gördüğüm o ezeli dost,
Pek yeni değil sırtımdaki post,
Her makamda istediğim bu kast,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Bu gün yaşıım belki elli iki,
Aslında yedi bin elli iki,
İnsân ve Kâ'be kardeş ikisi,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Göz nurum görüyor hep özünü,
Anlarsan bu garibin sözünü,
Çok görme bu neş'eli günümü,
İşte karşımda muhteşem Kâ'be.

Evet bu daha eski, hatırayı da tazeledikten sonra, yolumuza yukarı da kaldığımız yerden devam edelim.

Nihâyet tavaf niyetimizi yaptıktan sonra, güney köşe rüknü yemânî diğer ismiyle İseviyyet köşesinden ilk küçük selâmımızı vererek.

(bismillâhi Allah-u Ekber) diyerek. Ve devam ederek,

Allahümme Rabbenâ Atinâ fiddünya haseneten ve fil âhiraeti haseneten, ve kınâ azabennar ve edhilnel cennete meal ebrar ya azizü ya gaffar uya Rabbel âlemîn.

Diyerek başladık ve okuyarak yürüdük, bu arada da tavafın gerçek başlangıcı olan haccerul esved, diğer ismi ile, Muhammediyyet köşesine gelince, Yüzümüzü oraya döndürerek, iki elimizi kaldırarak, **(bismillâhi Allah-u Ekber velillâhil hamd)** diyerek avuçlarımızın içi ile selâmlayıp bu selâmın bereketini yüzlerimize sürerek ve devam ederek.

Sübhanellahi velhamdülillâhi ve lâ ilâhe illâllahu vallahu ekber, ve lâ havle velâ kuvvete illâbillâhil aliyyil azîm, vesselâtu vesselâmu alâ Rasûlillâhi Muhammedin sallâllahu aleyhi vesellem, Allahümme imânen bike ve tasdiken ve kitabike ve vefaan bi ahdi ke vettebean bi sünnetî nebiyyike ve habibike Muhammedin Sallâllahu aleyhi vesellem.

Tavaf'ın birinci şaft'ına başlamış olduk. Yukarıda verilen duaların her şaftta okunması lâzımdır, daha sonra değişik dualar okunabilir dua kitaplarında bunlar yazılıdır isteyenler oralardan yararlanabilirler. Bir tavaf yedi şafttan meydana gelmektedir. Yani tavafın tamamlanması için Kâ'be-i Muazzama'nın etrafında yedi def'a usûlüyle dönmek gerekmektedir.

Dualarımızı okuyarak yedi şaftımızı bitirdikten sonra Makam-ı İbrâhîm'in arkasında iki rek'atlı tavaf namazımızı da kıldıktan sonra Safa tepesine doğru yürüyerek oraya gelince (sa'iy) e başladık. Bilindiği gibi Safa'dan Merveye, dört gidiş, Merve'den Safa'ya üç geliş olmak sûretiyle yedi yürüyüştür. Bu yedi yürüyüşün tamamının ismine bilindiği gibi "sa'iy" ismi verilmektedir. Son gidişte ulaşılan Merve tepesinde saçlarımızı da kısmen kestikten sonra, Ümre görevimiz tamamlanmış oldu. Daha sonra otelimize dönüp istirahate çekildik.
Tarih. (13/07/2010) idi.

Not= Daha evvelce birkaç sefer Hacc ve Ümreye giden Hü....Çe.... ismindeki oğlumuzun dikkatini çekerek çizdiği bu krokide görülen şudur.

Safa tepesinden başlanan sa'yin hervele yapılan yeşil bölüme gelinceye kadar olan direklerin sayısının (13) olduğu, ayrıca bu sefer Merve tepesinden aynı yere gelinceye kadar olan direklerinde (53) adet olduğunu sayarak tespit etmiştir. Yani hervelenin başladığı yeşil direk bir yönden sayıldığında (13) diğer yönden sayıldığında ise (53) adet olduğunu görmüş ve yukarıdaki şekliyle tespit etmiştir. Bunu da gönüllerinize sunuyorum.

N E D İ R D E D İ L E R

Ziyaretin nedir? Dediler.
Tafsilde aramaktır, dedim.

Mekke'n nedir? Dediler.
Zâtî tecellimin şerhidir, dedim.

Harem'in nedir? Dediler.
Zâtının şerhidir, dedim.

Zem zem'in nedir? Dediler.
Bâtını pınarımdır, dedim.

Tavaf yerin nedir? Dediler.
Ef'âl âlemimdir, dedim.

Direklerin nedir? Dediler.
Sıfat, Esmâ, Ef'âl tecellilerimdir, dedim.

Birinci sıra direklerin nedir? Dediler.
104 kitap, 99 esmâ tecellilerimdir, dedim.

Arka direklerin nedir? Dediler.
Esmâ tecellilerimin tafsilidir, dedim.

İkinci katın nedir? Dediler.
Sıfat tecellilerimin tafsilidir, dedim.

Terasın nedir? Dediler.
Ulûhiyyet tecellilerin tafsilidir, dedim.

Kâ'ben nedir? Dediler.
Zâtî tecellimin cem-i'dir, dedim.

Tavaf nedir? Dediler.
Zâtıma gelen yoldur, dedim.

Birinci dönüşüm nedir? Dediler.
Hayat sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

İkinci dönüşüm nedir? Dediler.
İlim sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Üçüncü dönüşüm nedir? Dediler.
İrade sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Dördüncü dönüşüm nedir? Dediler.
Kudret sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Beşinci dönüşüm nedir? Dediler.
Kelâm sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Altıncı dönüşüm nedir? Dediler.
Semi sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Yedinci dönüşüm nedir? Dediler.
Basar sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Hacer'ül Esved nedir? Dediler.
Zâtımdan ef'âl âlemine bakan gözümdür, dedim

İlk selâmın nedir? Dediler.
Hakikatime giriştir, dedim.

İkinci selâmın nedir? Dediler.
Mârifetime giriştir, Zâtımı selâmlamaktır, dedim.

Siyah çizgi nedir? Dediler.
gidiş, sıratullahtır, dedim.

Birinci köşen "Rükn-ü İraki" nedir? Dediler.
Umumi şeriatımdır, dedim.

İkinci köşen "Rükn-ü Şami" nedir? Dediler.
Gerçek tarikatımdır, dedim.

Üçüncü köşen "Rükn-ü Yemâni" nedir? Dediler.
Gerçek hakikatimdir, dedim.

Dördüncü köşen "Rükn-ü Hacer'ül Esved" nedir? Dediler.
Gerçek mârifetimdir, dedim.

Altın oluşun nedir? Dediler.
Rahmetimin şeriat ve tarikat Ehline aktığı yerdir, dedim.

Tavaf niçin soldan döner? Dediler.
Sağ akl-ı kül'üm'dür, herşeyi ihata eder, dedim.

Ya örtün nedir? Dediler.
Ahadiyyetimin gizlenmesidir, dedim.

Ya kapın nedir? Dediler.
Zâtımın girişidir, dedim.

Ya içinde ne vardır? Dediler.
Üç direk, ilmeli, ayneli, hakkal yakındır, dedim.

Hicr'in nedir? Dediler.
Zâtımın açık yanıdır, dedim.

Hatimin nedir? Dediler.
Şeriat, tarikat mertebesinde sınırimdır, dedim.

Makam-ı İbrâhîm'in nedir? Dediler.
Dostluk(hullet) mertebemdir, dedim

Enin niye onbir metre? Dediler.
Biri sen biri de benim, dedim.

Boyun niye oniki metre? Dediler.
Zâtıma gelen mertebelerimdir, dedim.

Yüksekliğin niye onüç metre? Dediler.
Rasûlümün şifresidir, dedim.

Çocuk sesleri niye? Dediler.
İsmail'in o gündün yankısıdır, dedim.

Mültezem'in nedir? Dediler.
Kapının yanısıdır, bekleme yeridir, dedim.

Dokuz minaren nedir? Dediler.
Dördü : **Şeriat, tarikat, hakikat, mârifet:** Beşi : **Hazerat-ı Hamsedir,** dedim

İki şerefelerin nedir? Dediler.
Zahir ve bâtın davetimidir, dedim.

Dış kapıların nedir? Dediler.
Ulül el bab'larımın giriş yerleridir, dedim.

Say'ın nedir? Dediler.
Zâtıma gelen yoldur, zaman tünelidir, dostu aramaktır, dedim

Safa'n nedir? Dediler.

Akl-ı küllün zuhurudur, dedim.

Merve'n nedir? Dediler.
Nefs-i küllün zuhurudur, dedim.

Birinci gidiş nedir? Dediler.
Akl-ı külden nefs-i külle nüzûldür, (iniştir) dedim.

Geriye dönüş nedir? Dediler.
Nefs-i külden akl-ı külle urucdur (çıkıştır) dedim.

Üçüncü yürüyüş nedir? Dediler.
İbrahimiyyet tevhidime ulaşmaktır, dedim.

Dördüncü yürüyüş nedir? Dediler.
Mûseviyyet tenzihime ulaşmaktır, dedim.

Beşinci yürüyüş nedir? Dediler.
İseviyyet teşbihime ulaşmaktır, dedim.

Altıncı yürüyüş nedir? Dediler.
Habibimin gerçek tevhidine ulaşmaktır, dedim.

Yedinci yürüyüş nedir? Dediler.
Zâtımla, halkımın arasına girmektir, dedim.

Saç kesmek nedir? Dediler.
Beşeri fiillerimi kesmektir, dedim.

İhram nedir? Dediler.
İnsândaki örtümdür, dedim.

Neden beyazdır? Dediler.
Renksiz olmak içindir, dedim.

Rıda'n nedir? Dediler.
Azametimdir, dedim.

İzar'ın nedir? Dediler.
Kibriyamdır, dedim

İhramdan çıkmak nedir? Dediler.
Renklere boyanmak içindir, dedim.

Omuz açmak nedir? Dediler.
Kudretim göstermektir, dedim.

Hervele yapmak nedir? Dediler.
zametimi göstermektir, dedim.

Hacc'ın nedir? Dediler.
Hakikatimde cemâlimi seyrdir, dedim.

Umren nedir? Dediler.

Hakikat-i Muhammedi'de habibimi seyrdir, dedim.

Vedan nedir? Dediler.

İzafidir, birlikte olanın vedası olmaz, dedim.

Bunları soran kim? Dediler.

Soran da söyleyen de benim, dedim.

Peki tavaf edenler kim? Dediler.

Hepsi sûretlerimdir, dedim.

Kapıların niye doksanbeş? Dediler.

Biri "star" (yıldız) kapısıdır. Diğerlerinin toplamı onüç eder, o da habibimin şifresidir, ondan habersiz girilmez, dedim.

**29/10/1999 Cuma
(Mekke-Kâ'be)
Terzi Baba**

Mekke-i Mükerrreme'de ki, otelimizin ismi, (Elâf Ajyad) idi. Lügâta; (Ajyad-Ecyad) "cid" in cem-i olarak (uzun boyunlar) olarak geçmektedir. Ayrıca (Ced) olarakta düşünebiliriz. Bu isim Osmanlı tarafından Kâ'be-i Muazzamayı korumak için kurulan ve bu gün yerinde (Zemzem tavırs) olduğu yerde bulunan kalenin ismidir. O muhitin tamamına "Ajyad" denmekte orada bulunan bütün otellerin ismine ilâve edilmektedir.

(Elâf-ilâf) ise, lügatta, (alışması-alıştırması-ülfet etmek-bir adedi bine çıkarmak) diye belirtilmektedir, aynı kelime, (Kureyş Sûresi/106/1) de, (Li'ilâf'i) diye geçmektedir. (Elif) (lâm) (fe) harflerinden meydana gelen bu ismin sayı değerleri şöyledir. (Elif) "1-13" (lâm) 130" (fe) "80" dir. Sırlarını atarsak, (1-13) (13-1-13) (8) bu sayılar oluşur ki, mâlûm'dur tekrar etmeyelim. Ayrıca (Elif) Ahadiyyet. (Lâmelif) Lâhut-ULûhiyyet, (fe) ise, "Feyekünü" Mükevvenat-kudret ve kuvvet-i ifade etmektedir, diyebiliriz. İşte bu mânâlar içinde olan bir mekânda kalıyor idik. Yeri gelmişken hatıra olsun diye otelin amblemini de ilâve ediyorum.

Şimdi daha evvelce gene orada yazılmış bir şiiri de o an'ın hislerini yansıtmaya tercüman olur düşüncesiyle ilâve ediyorum.

MEKKEİ MÜKERREME
(16. 9.1982)

KÂBE'DE SEYR

Kâ'beyi seyrettim bir nice zaman,
Zuhur eden hakikatler çok yaman,
Can'mı cananmı'dır yoksa yanan,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Keskince bir bak kapı yönünden,
Haber verir sırrın (ama) halinden,
Her şey konuşur Rabbin dilinden,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Salınır beyaz giymiş gelinler gibi,
Örtüsü yazılmış inciler gibi,
Seni gören göz olur sevgili,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Tavaf başlar Hacerul esvedden,
Yavaş yavaş geçilir makamı İbrahimden,
Durulmaz orada insan selinden,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Belirir rüknü İraki kuzey köşede,
Gelinir rüknü Şamiye batı köşede,
Daha sonra rüknü Yemani güney köşede,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Dört köşededir dört işaret,
Şeriat, tarikat, hakikattir marifet,
Boşa geçirme vaktini kendini arif et,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Yedi tavaf derler etvarı seb'adır,
Menziline varmağa hakikat yoludur,
İnsan mihverinde dönmeğe koyulur,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Birinci tur nefsi emmareden geçilir,
İkinci tur nefsi levvameden geçilir,
Üçüncü tur nefsi mülhimedden geçilir,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Dördüncü turda başlar mutmainne hali,
Beşinci turda Radiyeye denir beli,
Altıncı turda olursun Merdiyyeli,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Yedinci turda Safiye zuhur eder,
Kalmaz gönülde üzüntü keder,
Rabbin senide örtüde gizler,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Hüccac döner tam bir vecd ile,
Beyazlar giymiş kefenler ile,
Bu hale hayret eder Melekler bile,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Bir zaman ezan okunur durur tavaf,
Az sonra sakinleşir etraf,
Fevellü Vecheke Şetral Mescidil Haram,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Namazda bütün Kâ'beye döner hacılar,
Kalmaz hatırda akraba dost ana bacılar,
Kendi varlıklarından yeni doğanlar,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Sende gir o örtünün hemen içine,
Seyret âlemi koy biçimden biçime,
Mahrem ol seni nefsinden çekene,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kâ'bededir İnsan hakikati vahdet sırrı,
Bu öyle bir duygu ki zahirden ayrı,
Nasıl açılır sırrı bundan gayrı,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kâbenin baş harfi keftir ortası ayın,
Sonunda ba vardır iyi anlayın,

Dikkat edip gaflete dalmayın,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kef künden gelir kelimden gelir,
Ayn aynından gelir gözden gelir,
Ba ise birlikten beraberlikten gelir,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Vahidiyetten kudrete geçti ol dedi,
Hemen ayn oldu göz ile gördü,
Ba ile de hemen birliğini anladı,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Kimi ağızdan ağlar kimi gözden bakar,
Gönüllerin hepsinden çoşarak akar,
Kimi aşık kimi maşuk rol yapar,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Ortada durmuş naz eder sevgili,
Bu iş yeni değil ezeldir, ezeli,
Kendi varlığımızı bildik bileli,
Siyah örtü neyi örter bilirmisin?

Şimdi de Mekke-i Mükerreme de çekmeye çalıştığımız, zikirlerin tablosunu ve (İnsân-ı kâmil) namazının mevkilerini belirten krokiyi verelim.

Mekke’i Mükerreme de zikir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

(19) Rek’atli (İnsân-ı Kâmil) özel namazı kılınacak. Mevkileri tarifinde vardır.

Lâilâhe illâllah.

Lâ havle velâ kuvvete illâ billah

Süphanellahi velhamdülillâhi ve lâ ilâhe illâllahu vallahu ekber ve Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhil aliyyl azîm.

İnnâ nahnu nezzelnez zikra ve innâ lehu le hafizûn.

Şüphesiz o Zikr’i (Kur’an’ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz

Vasbir nefseke meallezine yed'une rabbehum bil ğadati vel aşıyyi yuridune vechehu

Sabah akşam Rablerine, O'nun rızasını-vechini- dileyerek dua edenlerle birlikte ol.

İnneni enallahu la ilahe illa ene fa'budni ve ekimis salate li zikri.

"Şüphesiz yok ki ben Allah'ım. Benden başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl."

Ve nezkurake kesira.

"Seni çok zikredelim diye."

ve lezikrullahi ekber, vallahu ya'lemu ma tasne'ûn.

Allah'ı anmak (olan namaz) elbette en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı biliyor.

Ya eyyuhellezine amenu'zkurullahe zikran kesira.

Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin

İn huve illa zikru'n lil âlemîn.

Bu Kur'an, âlemler için ancak bir öğüttür.

Ve ma huve illa zikrun lil'alemîn.

Hâlbuki o (Kur'an), âlemler için ancak bir öğüttür.

Vezkur isme rabbike bukraten ve asila.

Sabah akşam Rabbinin adını an.

Tebarekesmü Rabbike zilcelâli vel ikrâm.

Celâl ve ikrâm sahibi olan Rab'binin ismi, mübârek -yüce mukaddes- olmuştur.

(13/07/2010) Salı günü yukarıda da belirtildiği gibi yolculuk ile beraber, çok hareketli geçmişti. Ertesi (14/07/2010) Çarşamba günü sadece Kâ'be'î Muazzama'ya gidip vakit namazlarımızı kılabilirdik.

(15/07/2010) Perşembe günü ikindi'den sonra kendini iyi hissedenler yeni bir Umre için en yakın mikat mahalli olan (Ten'im)e gidip orada Umreye niyet edip Kâ'be'yi Muazzama'ya gidip, tavaf ve sa'yi de yaptıktan sonra o günkü Umreleri, saçları da kısaltıldıktan sonra bitmiş oldu. Allah (c.c.) kabul etsin.

(16/07/2010) Cum'a günü herkes sabah namazından sonra saat (6,30) da çevre ziyaret gezisi yapmak için toplanılsın diye, görevliler haber vermişlerdi, o saatte orada toplanıldı ve otobüse binilip birçok ziyaret yerlerinden, Sevr dağı, Arafat, Cebeli rahme, müzdelife, Mina, şeytan taşlama yeri, Hira dağı, ve diğerleri. Gezimiz bittikten sonra otelimize gelip Cum'a namazına yetişmek için, hazırlıklarımızı yaparak Mescid-el Harama gittik namazlarımızı kılıp tekrar otelimize dinlenmek için döndük. O günümüzde böylece hareketle geçmiş oldu.

(17/10/2010) İkindiden sonra, yeni bir umre yapmak için görevlilerden Hudeybiye ye gitmeyi istemiş idik, onlar da peki dediler ve o saatte oyobüsümüz geldi, binerek Hudeybiye ye doğru yola çıktık.

Bilindiği gibi (Hudeybiye) nin İslâm tarihinde ki önemi çok mühim dir. Bu mevzu ile ilgisi olduğundan (Hudeybiye) hakkında genel bir bilgi edinilmesi düşüncesiyle (Sûre-i Feth) isimli kitabımızdan bu hususla ilgili bilgileri (58) inci sayfadan başlayarak özetle aktarmaya çalışalım. Faydalı olur İnşallah.

(İnnellezîne yübayiuneke innemâ yübayiunellâh yedullâhi fevka eydihim femen nekese fe innemâ yenküsü alâ nefsihî femen evfa bima ahede aleyhullahe feseyü'tihi ecran azîmâ)

48/10. **"Şüphesiz yok, sana bîy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a bîy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir."**

Bu Âyet-i Kerîme hakkında tefsirlerde geniş bilgiler vardır, araştırmacı olanların, oralara da bakmaları mutlaka yararlı olacaktır. Biz yine yolumuza devam edelim.

(بيعت) "Biat" kelimesi, Ebcet hesabı ile toplam olarak (482) sayı değerini vermektedir. Toplarsak, (4+8+2=14) etmektedir ki, çok manidar'dır. Bilindiği gibi (14) bütün mertebeler de geçerli olan Nûr'u Muhammed-î dir. (Bu hususta geniş bilgi 13 ve hakikat-i İlâhiyye kitabımızda verilmiştir, oraya bakılabilir.)

"Biat" Âyet-i Kerîmesi'nin Sûre içindeki sayısı (10) dur. (10) ise "fenâfillâh" İseviyyet mertebesi'dir. O halde seyr-i sülûk'ta İseviyyet

mertebesinden, Muhammediyyet mertebesine geçebilmek için mutlaka bu mertebenin (biat)ı na ihtiyaç vardır ve bu biat o mertebeye geçmeye ruhsattır, başka da yolu yoktur. Bu "biat" ın zâhir ve bâtin iki yönlü olması kemâlinin gereğidir.

"**Biat**" kelimesinin Lügat manâsı, (**Kabul ve tasdik**) hükmün de'dir. "Biat" eden kimsenin evvelâ (11) inci, Hazret-i Muhammed (s.a.v.) mertebesinedir. Bu hâl kemâle erdiğinde, (12) kinci, Hakikat-i Muhammed-î mertebesinedir. Bu da kemâle erdiğinde, (13) üncü, Ahadiyyet'ül Ahmediyye mertebesine dir. (14) üncü Nûr'u Muhammed-î ise bütün bu mertebeler de o mertebenin gereği olarak özlerinde var olup oraları aydınlatmaktadır. Böylece (14) sıralanmış bir mertebe değil, bütün mertebelere nüfûz etmiş küllî bir mertebedir. Buradan da anlaşıldığı gibi, "biat" sayısal değeri itibariyle de Hakikat-i Muhammediyye'nin bütün mertebelerinde faaliyyet'e geçirilmesinin gereği ortaya çıkmaktadır. Bu özet bilgiyi verdikten sonra şimdi tekrar gelelim"meâlen" Âyet-i Kerîme'ye.

48/10. "Şüphe yok, sana biy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a biy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir."

Görüldüğü gibi hemen okunduğunda dahi insân-ı dehşete düşüren bir ifade ile karşılaşmaktayız.

Hakikat-i İlâhiyye, Hakikat-i Muhammediyye, ve Hakikat-i Abdiyye nin nasıl muhteşem bir birliktelik'te buluşmuş olduğu açık olarak görülmektedir. Zâten bütün bu âlemlerin aslı ve özü de bu üç mertebedir, onlar da, Ulûhiyyet, Risâlet ve Abdiyyet'tir.

İşte gerçek kemalât bu üç mertebeyi kişinin kendi varlığında cem etmesidir. Tabi i ki, maddî manâda değil irfan-î manâdadır.

(Kûl in küntüm tühîbbünellahe fettebiûnî tühîbib kümüllah)

3/31. De ki: " Eğer Allah Teâlâ'yı seviyor iseniz bana uyunuz ki, Allah Teâlâ'da sizi sevsin."

Bu Âyet-i Kerîme Allah-ı sevmenin Peygamberine tabi olmaktan geçtiğini açık olarak göstermektedir.

(Men yutiirrasûle fekad etaellahu)

4/80. " Her kim Peygambere itaat ederse muhak kak Allah Teâlâ'ya itaat etmiş olur."

Bu Âyet-i Kerîme de "Peygambere" itaatin mutlak manâda "Allah'a" itaat etmek olduğunu açık olarak göstermektedir. Çünkü bilindiği gibi Hz. Peygamber (s.a.v.) âlemde en geniş manâda Hakk'ın zuhur mahalli olduğundan Onun gayrı değildir.

Yukarıda ki, ve benzeri Âyet-i Kerîmeler, risâlet mertebesinin Hakk ile kulu arasında nasıl bir bağ oluşturduğunu açık olarak göstermekte ve tanıtmaktadır. Belirtilen üç mertebenin nasıl birbirlerini tamamladığı da ifade edilmektedir. Bu mertebelerden biri olmazsa bâtın'ın zâhire çıkması mümkün değildir. O halde de tebliğin imkânı yoktur. Ulûhiyyet mertebesinden Risâlet mertebesine "inzâl" olan, inen, "hakayık" hakikatler, oradan da abdiyyet mertebesine "inzâl" olurlar. İşte bu abdiyyet metebesini bütün bu hakikatleri idrak edecek şekilde varedilmiştir. Ancak bir kısmı da bunları inkâr derecesinde gaflet ehli olmuşlardır.

Yukarıda bahsedilen üç elin aslında bir hakikatin üç mertebesinden olan zuhurunu ifade etmektedir. Ancak burada ki, "abd-kul" dan murat, (abdühû) olan velâyet mertebesidir. Yukarıda bahsedilen "**biat**" ta, ki, eller, zâhiren et kemik elleri ifade ediyorken gerçekte ise bu mertebeleri ifade etmektedirler. Benzeyişleri tutma yönündendir.

Bu mevzua (18) inci Âyette yine gelecek olan (**bîy'at**) Âyetiyle yolumuza devam etmek üzere şimdilik bu kadarla bırakarak yolumuza devam edelim İnşallah.

(Lekad radiyallahü anil mü'minine iz yübayiüneke tahtessece-rati fe alime ma fî kulûbihim fe enzeles sekînete aleyhim ve esabehüm fethan karîben.)

48/18." Yemin olsun ki, Allah, müminlerden râzı oldu, o vakit ki, ağacın altında seninle inatlaşmada bulunur oldular. Onların kalblerinde olanı bildi de üzerlerine o sekiyeni -o huzur ve sükûneti- indirdi ve onlar bir yakın feth ile mükâfatlandırdı."

Şimdi, tekrar burada ki, "**bîy'at**" kelimesiyle (10)

uncu Âyette geçen "**bîy'at**" kelimelerini beraber değerlendirmeğe çalışalım.

Daha evvelce (**biat**) kelimesinin lügat manâsını vermiştik. Diğer şekliyle ise (**biat**) hakikat-i İlâhiyye yi, Hakikat-i Muhammediyye yi ve Hakikt-i Abdiyye yi, irfaniyyet ile birleştirip her mertebenin hakkını vererek yaşayabilmektir, diyebiliriz.

İşte, "Biat-ı Rıdvan" denilen bu hadise de, bu üç mertebeyi bir arada görmekteyiz.Biri, "Yedullah" Allah-ın eli, diğeri, "yed-i Rasûlüllah" Hz. Rasûlüllah'ın eli, diğeri ise, "yed-i abd" sahâbî'nin, yani kulun elidir. Bu üç el, yani bu üç mertebe bu hadise de içtima etmiş, yani birleşmiştir. Her ne kadar bu mertebeler bir birinden ayrı imiş gibi ise de aslında "tek bir" olan (Ahadiyyet) mertebesinin zuhur halinde faaliyyet-şeenliğini ifade etmektedir. Ehline malûm olan çok büyük bir irfaniyyet hakikatidir.

Ayrıca tenzih, teşbih ve tevhid hakikatlerinin de bulunduğu ve birleştiği müthiş bir sahnedir. Ve bu sahne ve hakikatleri kıyamete kadar da tatbik edilerek devam edip yaşanacaktır.

Bir bakıma "Sahabî"nin, yani "abd-kulun" mertebesi, "tenzih" Hz. Peygamberin Risâlet mertebesi, "teşbih" Ulûhiyyet mertebesi ise "tevhid" mertebesidir.

Bütün bu âlemlerin var olması zâten, bu üç mertebenin zuhura çıkıp faaliyete geçmesi için değilmi'dir.? Bu aslî mertebeler ve ara mertebelerinin ortaya çıkmaları da birer **(fetih)** değilmi'dir.? Ayrıca bu mertebeleri de birer, birer idrak etmekte **(fetih)** değil midir.? Cem'ül cem'ül cem'ül ile feth oldu ebvab-ı Hüda, diyen kişi de ne güzel demiş değilmidir.?

İşte bütün bu fetihler dolayısıyla Hakk-ı anlamamız mümkün olabilecektir. sadece taklidî ve irfaniyetsiz faaliyetlerle anlamamız mümkün olamayacak sadece sevaplarımız artacaktır, bu da çok güzel bir oluşumdur, ancak **(biat)** hakikati ortaya çıkamayacaktır.

Bazı İsevî gurupların temsilcileri, "Grogoryan ve Yahova şahitleri" gibi, onlarla yaptığımız görüşmelerde, İsâ'nın (a.s.) anahtar olduğunu belirtmişlerdi. Yani gerçekleri açacak olan ancak odur, ona îmân ile her şeyin kapısı açılacak mahiyette beyanda bulunuyorlar idi. Biz de, onlara; bizler zâten İsâ (a.s.) a îmân ediyoruz, ama esas anahtar bizdedir, O da Hz. Muhammed (s.a.v.) dir, diyorduk.

O nun ümmetine hediye ettiği anahtarların başlıcaları (Besmele-i şerif, Elham-Fatiha Sûresi ve Fetih Sûresi) dir. Aslında her bir "Sûre-Sûret" Hakikat-i İlâhiye yi tanıtan bir hususiyet-i olduğundan Kûr'ân-ı kerîm' de ki, (114) Sûrenin hepsi birer büyük anahtar, diğer Âyet-i Kerîme'ler ise her biri kendi mertebesinden birer anahtardır. Bu Âyet-i Kerîme'de de olduğu gibi, ancak bu anahtarları kullanmak'ta bir irfaniyyet gerektirmektedir. Bu anahtarları hakkıyla kullanan ise İnsân-ı Kâmil'dir ki, ef'âl-i, esmâsı ve sıatları ile halka rahmettir.

Kayıtta, yani yazıda, Kûr'ân-ı Kerîmin başında olan anahtar-besmele, Elham-ı açmakta, Elham da hamd-ı ve diğer hakikatleri açmaktadır.

Elhamd, yani Fatiha sûresi Ulûhiyyet ve abdiyyet mertebelerinin hakikatlerini açmakta, çünkü o Sûre kul ile Hakk arasında bölünmüştür.

Fetih Sûresi ise, Abdiyyet, Risalet ve Ulûhiyyet hakikatlerini açmaktadır. Diğer bir ifadeyle Peygamber Efendimizin belirttikleri, (Ben ilim şehriyim, Alî onun kapısıdır) beyanlarından, Hakikat-i Muhammed-î ilmüne yönelmek onun anahtarı-kapısı ve fâtihi olan hakikat-i Alî'ye den girmek gerektiği anlaşılmaktadır.

Tekrar gelelim (10) uncu Âyet-i Kerîme'ye. *(Bilindiği gibi bu Âyet-i Kerîme ilk derse başlarken ve ders geçilirken el ele tutularak okunan Âyet-i Kerîme'dir.)*

(İnnellezîne yûbayiuneke innemâ yûbayiunellah yedullahi fevka eydîhim femen nekese fe innemâ yenkûsû alâ nefsihî femen evfa bima ahede aleyhullahe feseyû'tihi ecran azîmâ)

48/10. **"Şüphe yok, sana bîy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a bîy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir."**

(İnnellezîne) "muhakkak o kimseler ki," Görüldüğü gibi burada tahsis yapılmakta bir tahsis yapılmakta, hitap bütün insânlara değil belirli bir guruba ve Hz. Peygamberin çok yakınının da olan kimseleridir. Biat-ın ilk şartı gönülden yakınlık olmasıdır. Biat ehli alma ve olma ehli olanlardır.

(Yûbayiuneke) "Sana bîy'at ediyorlar" tabii olup alış veriş yapıyorlar. Bayi, bilindiği gibi alış veriş yapılan yerdir. Âyet-i Kerîme'de belirtilen (bayi) ise Hz. Rasûlullah'ın sahibi olduğu Ulûhiyyet hakikatlerinin pazarlandığı âlemlerin en büyük (bayisi) dir. Her Peygamber Ulûhiyyet hakikatlerinden kendi mertebesi olan hakikat-i pazarlamakta yani, o mertebenin ilminin bayisi olmakta, Hz. Peygamber Efendimiz ise (biat) ehli ne en geniş Ulûhiyyet hakikatlerini ifşa etmekte ve pazarlamaktadır.Yani açığa çıkarmaktadır. Âyet-i Kerîmenin diğer ifadesi ise (senin bayi'in den alış veriş ederler) bu alış verişte, Hz. Peygamberden ilâh-î ilim ve muhabbet alanlar, her alış verişin bir bedeli olduğu gibi, acaba bu alış verişin karşılığında ne vermeleri icap etmiş tir. Bunun cevabını (Tevbe Sûresi 9/111 Âyetinde) ve benzerlerinde görmekteyiz.

(İnnellaheştera minel mü'minîne enfüsehüm ve emvalehüm bienne lehümülcennete yükâtilüne fî sebilillâhi ve yuktelüne va'den aleyhi hakkın fit-tevrât-i vel İncil-i vel Kûr'ân-i ve men evfe biahdi-hî minellahi festebşirû bi bey'ikümüllezî baye'tüm bihî ve zâlike hüvel fevzul azîm.)

9/111. **"Şüphe yok ki. Allah Teâlâ mü'minlerden nefisleri ni ve mallarını cennet muhakkak onların olması karşılığında satın almıştır. Allah Teâlâ yolunda savaşacaklar da öldürecekler ve öldürüleceklerdir. Onların öyle cennete konulmaları, Tev-rat'ta, İncil'de ve Kûr'ân'da zikredilmiş, hakk olan bir ilâhî va'ddir. Ve sözünü Allah Teâlâ'dan daha fazla yerine getirebilen kim vardır?. Artık yapmış olduğunuz o alış verişten dolayı size müjdeler olsun ve işte bu, en büyük bir kurtuluştur."**

Yorum yapmadan sadece meâl olarak geçelim.

İşte biat eden o mü'minler, biat esnasında Ulûhiyyet hakikatleri için nefislerini, cennet için de mallarını vermişlerdir.

(innemâ yûbayiunellah) Sana biat edip alış veriş yapanlar, senin varlığında, (hakikatte bu biat ve alış verişi Allah ile yapmaktadırlar.) Beyanı görüldüğü gibi ne müthiş bir ifade dir, ve Hz. Peygamber Efendimizin de, Hakk'ın indindeki yüce yerini açık olarak göstermektedir.

Ayrıca, (Nisâ Sûresi 4/80 Âyetinde)

(Men yutiirrasûle fekad etaallahu)

4/80. "Her kim Peygambere itaat ederse muhakkak Allah-u Teâlâ'ya itaat etmiş olur."

Hükmü'de bu oluşumu diğer bir yönden tasdik etmektedir. Bu Âyet-i Kerîme'nin de mevzuumuz itibariyle ne kadar açık olduğu kolayca anlaşılmaktadır.

(Enfal 8/17 Âyetinde) belirtilen.

(Vemâ rameyte iz rameyte velâkinnellahe ramâ)

8/17. "Ve attığın vakit sen atmadın, fakat Allah Teâlâ attı."

İfadesi ile, Yed-i Muhammedî nin Yedullah, yani; Hz. Peygamberin elinin, Allah-ın eli olduğu burada da açıkça ifade edilmektedir. Müthiş bir ifade ve muhteşem bir oluşturm.

İşte o eli tutup itaat etmek, Allah'ın elini daha bu dünya da tutup itaat etmektir. Ve karşılığı en azîz varlığımız olan nefsimizi feda etmemizdir. Karşılığı (can) vermektir. Eğer nefsimizi veripte bu eli tutmamış isek bilelim ki, "nefs-i emmâre'nin elini tutmuş onu kendimize dost edinmiş oluruz. Bu hususu çok iyi düşünmemiz gerekmektedir. İnsân oğlu mutlaka bir "yed-el" tutar, yani bir yöne yönelir, dikkat edelimde o "yed-el" ve yön Hakk'ın eli "yedullah" ve hakk'ın yönü "Vechullah" olsun.

(yedullahi fevka eydîhim) Onların ellerinin üstünde de Allah'ın eli vardır. Bura da ifade edilen "Allah'ın eli- Yedullah" lâtif ve bâtinî manâsı'dır. Böylece üç el cem olup bir el hükmüne girip ellerin tevhid-i olmuştur.

Birinci el. Abd'ın (alıcı) eli.

İkinci el. Hakikat-i İlâhiyye üzere muhammed ismiyle zuhur etmiş olan zuhuru Muhammed-î nin Ulûhiyyet tecellisinde olan (aktarıcı) "yed-i Muhammed-î nin eli."

Üçüncü el. İse, Bâtın-î manâ da (verici) olan "Yedullah-Allah-ın eli" dir.

Dikkat edersek göreceğiz ki, bu açıklanan sahneler de, üç merteye ve bir de bu hakikatleri anlatan merteye vardır. Böylece mertebeler dört olmaktadır.

Bu Âyet-i Kerîme'lerin, bu anlayışla tekrar okuduğumuz zaman bahsedilen dördüncü mertebeyi farketmiş olacağız ki; o da bütün bu oluşumlara hâkim olan Ahadiyyet mertebesidir, ve bu Âyet-i kerîme'ler zât-î Âyetlerdendir. Bunları anlamak için o mertebenin irfaniyyet-i gerekmektedir.

İşte bir sâlik gerçek manâ da Mürşit makamında olan bir kimsenin, "biat" etmek için elini tuttuğu huzurunda durduğu zaman bütün bunlar olabildiği kadar hakikat ve gerçeğine uygun olarak tatbik edilmeli, taklit edilmemelidir. Bu hususun ilk şartı, eli tutulan kişinin mutlaka silsilesi belli, İrfan ehli ve vâris-i Muhammed-î olması lâzımdır. Aksi halde bu tatbikat küçük bir merasimden ileriye gitmez.

Biat edilen zâtın hayat anlayışı ne ise, oralarda dolaşılır durulur. Ve biat'ta bu dört merteye hasıl olmaz, sadece iki gözüken beşeri bir elin tutulması olur ki; yed-i Rasûlüllah ve yedullah'ın tutulması olmaz, ayrıca bu hadise Hakk'ın huzurunda da geçerli olmadığından anlatılamaz, anlatılamayınca da orada Ahadiyyet mertebesi de olamaz. Netice olarak bu oluşum sadece bir beşeri ve zâhirî uygulama olarak kalacaktır.

Bu oluşumun sıhhati mutlaka gerçek manâ da fenâ ve baka hakikatlerini yaşayarak tatbik edebilecek bir İrfan ehline ve bunları bünyesine indirerek ve sindirerek yaşayıp idrak edebilecek bir Hakk taliplisine ihtiyaç vardır.

Genelde bu biat'lar yapılmaktadır, ancak biat edilen kimse hangi merteye ve makam da ise o makam dan biat edilmektedir. Daha yukarıya çıkılması mümkün değildir.

Âyet-i Kerîme'de belirtilen üç elin hususiyeti, yed-i Rasûlüllah, yedullah'tan aldığı, yed-i abdiyyetine risâletiyle ulaştırmasıdır. Yani "Rasûlüllah Allah'tan (c.c.) aldığı, kulunun eline, risâletiyle ulaştırması'dır ki, müthiş bir oluşumdur. Eğer yed-i Rasûlüllah, yani Rasûlüllah'ın eli olmasaydı, yed-i abd, yani kulun eli boş kalırdı. Veya her hangi bir şey verilse bile o şeyi anlayamazdı. İşte bu hadisede de Hz. Peygamber (s.a.v.) şefaat mertebesindedir ve onun elinden Yedullah'a yol vardır, başka ellerden değil. Tutabilirsek o eli bulup tutmağa çalışalım.

Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimizin bu yönleriyle de bizler için ne büyük bir lütuf olduğunu anlamağa çalışarak Onu gerçek manâ da değerlendirerek muhabbet etmeğe çalışalım ki, Onun elinden ve gönlünden bizler de feyiz ve bereketlere nâil olalım.

(femen nekese) "Aman yarabbî sen bu Âyet-i Kerîme'nin ihtarından bizleri koru." Kim ki; biat'ın dan sonra (nekes) lik etti, bütün bunlardan (caydı) geri döndü, vaz geçti, veya gerçek değerini koruyamayarak benliğini arttırdı.

(fe innemâ yenküsü alâ nefsihî) "O ancak kendi zararına cayar." Cayma neticesinde oluşacak olan bu zararın tarifi imkânsızdır. En vahîmi ise Hakk'ın elinin gitmesi, yerine vehmin ve iblisin elinin gelmesi onu tutmasıdır ki, âhirette de büyük bir pişmanlık ve hüsrandır. Her insân farkında olsun olmasın bir el tutar yani bir hedefi vardır. Hedefi dünya ise iblisin ve cehennemini elini tutmuştur. Eğer hedefi ahirette cennet ise cennetin elini tutmuştur. Eğer hedefi Hakk ise o zaman yukarıda bahsedilen elleri tutmuştur.

(femen evfa) "Kim ki, ifa eder," yaptığı biat'a vefa gösterirse, hükmünü yerine getirirse.

(bima ahede aleyhullahe) "Üzerinde Allah ile yaptığı ahde vefa gösterirse" yerine getirirse, yani ne için biat etmişse onun icaplarını yerine getirirse.

(fesevü'tîhi ecran azîmâ) "Yakında ona azametli bir mükâfat verilir." Bu mükâfat-ı hak etmiş olanlardan, kim hangi mertebeden neyi hak etmişse o mertebeden onu alır. Eğer bir kimse cennet talebinde ise, cennet-i alır, ona kavuşur. Ancak bir kimse Hakk taliplisiyse Onu alır Ona kavuşur. (Ecri azîm) "büyük mükâfat" her mertebe veya kişilere göre başkadır. Cennet isteyene cennet, (ecri azîm-)i "büyük mükâfat" verilir. Hakk taliplisine de, Hakkânî yaşantı (ecri azîm-)i "büyük mükâfat" olarak verilir ki; en büyük mükâfatta budur.

Şimdi şurada bir hususa da dikkat çekmek yerinde olacaktır. Bir kimse aradan belirli bir zaman geçtikten sonra tuttuğu elin yanlış bir el olduğunu anladığında o eli bırakmasında kendine bir mes'uliyet yoktur ve sorumlu da olmaz.

(Lekad radiyellahu anil mü'minîne iz yübayiuneke tahteşşecareti fe alime ma fî kulübühüm feenzelessekînete aleyhim ve esebühüm fethan kariben.)

48/18. **"Yemin olsun ki, Allah, mü'minlerden râzı oldu, o vakit ki, ağacın altında seninle biatlaşma da bulunur oldular. Onların kalblerinde olanı bildi de üzerlerine o sekiyeti -o huzur ve sükûneti- indirdi ve onları bir yakın feth ile mükâfatlandırdı."**

Burada Elmalılı Hamdi Yazırın (Hakk dîni Kûr'ân dili) isimli tefsirinin cilt (6) sh. (4422) itibaren bu mevzu ile ilgili tarihi hadiseyi de nakledelim.

İşte yukarıda da zikri geçen bu biy'at, Hudeybiyede yapılan ve bu âyet mucibince Allah tealânın rızâsıyla mübeşşer olduğundan dolayı Biy'atürrıdvan namı verilmiş olan biy'attır.

Sh:»4422

Kıssayı müfessirîn şöyle hulâsa etmişlerdir:Resuli Ekrem sallâllahü aleyhi vesellem Hudeybiyeye indiğinde Huzâi lerden Hıraş ibni Ümeyyeyi Sa'leb namındaki devesine bindirip Mekkelilere gönderdi, muharebe

niyyetinde olmayıp mücerred Kâ'beyi ziyaret ve Ömre için geldiğini bildiriyordu, bunu varıp onlara söyleyince deveyi vurdular, kendisini de öldürmek için hücum ettiler, fakat Ehabîş araya girip kurtardılar, o da gelip keyfiyeti ResûlÜllaha haber verdi, bunun üzerine Resûl-i Ekrem sallallahü aleyhi vesellem Hazreti Ömeri göndermek için çağırdı, Hazreti Ömer radiyallahü anh ya Resûlallah dedi: onlar benim kendilerine olan gayz-u adavetimi bilirler.

Ben onlara emniyet edemem, şayed bir ezaya ma'ruz kalırsam Mekke içinde beni müdafea edecek hısımlarım adiy oğullarından kimse yoktur. Binaenaleyh Osman ibni Affanı gönderseniz, orada onun akrıba ve teallûkatı çoktur, hem onu severler, iradenizi o tebliğ edebilir. Bunun üzerine Resûlüllah Hazreti Osmanı çağırdı, Kureyşe gönderdi «biz onlarla muharebeye gelmedik, yalnız Ziyaret ve Ömre için geldik, bunu onlara haber ver ve kendilerini islâma da'vet eyle» dedi ve Mekke'de iymana gelmiş bir takım erkeklere ve kadınlara varıp fethi tebşir etmesini ve Allah tealânın dînini yakında Mekke'de ızhar eyliyeceğini haber vermesini dahi emreyledi, bu suretle Hazreti Osman Kureyşe gitti, kendisini Eban ibni Saîd İbnil'as karşıladı, hayvanından indi onu bindirdi ve kayırdı (himayesini teahhüd etti) böylelikle Kureyşe vardı, me'mur olduğu haberi tebliğ etti, dediler ki: «istersen sen Beyti tavaf et, lâkin hepinizin üzerimize gelip girmeniz olamaz, ona yol yok». Müşarun'ileyh radiyallahü anh «Resuli Ekrem sallâllahü aleyhi vesellem tavaf etmedikçe ben tavaf edemem» dedi. Bunun üzerine onu alıkoydular, göz habsine tuttular, beriden ise Resûlüllaha ve müslimanlara «Osman katlolunmuş» diye duyuruldu. Bunun üzerine aleyhissalâtü vesselâm «o kavm ile çarpışmadan gitmeyiz» dedi.

Sh:»4423

Ve aleyhissalâtü vesselâmın münâdîsi şöyle nida etti: haberiniz olsun ki Resulullah Ruhulkudüs indi de ona biy'at emretti, hemen çıkın Allah tealâ namına Peygambere biy'at edin. Derhal müslimanlar fırladılar ve Resûlüllaha biy'at eylediler. Bu biy'at bir ağacın altında olmuş idi ki bir semüre ağacı idi.

Denilmiştir ki Resûlüllah ağacın dibine oturmuştu, dallarından bir dal sırtının üzerine geliyordu, Abdullah ibni Mugaffel radiyallahüanh demiştir ki: ben baş ucunda dikiliyordum ve elimde ağaç tan bir dal vardı koruyordum dalı sırtından kaldırdım. Önünde ölmek ve kaçmamak üzere kendisine biy'at ettiler, Resûlüllah onlara «siz bu gün ehli Arzın en hayırlı sınırsınız» buyurdu. Müslim ve sairede rivayet olduğu üzere Câbir İbni Abdillah radiyallahü anh «biz Resûlüllaha bîati firar etmemek üzere yaptık, ölüme biy'at etmedik» demiştir. Buharîde Seleme ibnikva' radiyal lahü anhten de şöyle rivayet eylemiştir: ben Resûlüllaha ağacın altında biy'at ettim demiş, ne üzerine biy'at ettiniz denildiğinde de kaçmamak üzere demiştir. Müslim, Ma'kıl ibni Yesarden de: biyat ederlerken Resûlüllahın yüzünden ağacın dallarını tuttuğunu rivayet eylemiştir. İlk biy'at eden Ebusinani Esedî olmuştur ki Ukâşe ibni Muhsinin biraderi Vehb ibni Muhsindir. Beyhakînin Delâilinde Şa'bîden rivayetine göre, bu zat Hazreti Peygambere «elini uzat sana biy'at edeyim» dedi. Hazreti Peygamber «ne üzerine biy'at edeceksin» buyurdu: «**nefsindeki ne ise onun üzerine**» dedi. Müslimin rivayet eylediği Câbir hadîsinde: Hazreti Câbir: «biz aleyhissalâtü vesselâma

biy'at ettiğimizde yed-i saadetlerini Ömer radiyallahü anh tutuyordu» demiştir. Fakat bu, biy'atin sonlarına doğru olduğu anlaşılıyor. Zira Sahihi Buharîde Nafi'den: Ömer radiyallahü anh Sh:»4424

Hudeybiye günü oğlu Abdullahı Ensardan bir zatın yanında bulunan feresini üzerinde kitâl etmek üzere getirmeğe göndermişti, Resûlullah sallallahü aleyhi vesellem ağacın yanında biy'at alıyor, Ömer bilmiyordu, Abdullah biy'ati yaptı, sonra gitti feresi getirdi, Ömer radiyallahü anh kitâl için zırh giyiyordu. Kendisine Resûlullahın ağaç altında biy'atleştğini haber verdi, hemen beraber gitti, Resûlullahı biy'at etti» diye de merviydir. Demek ki ondan sonra Hazreti Ömer Resûlullahın yorulmaması için yed-i saadetini tutmuştu. Bir de Resûli ekrem Sallallahü aleyhi vesellem sağ eline obir eline vurup bu da Osmanın biy'ati demişti, müşrikler bu biy'ati işittiler ve korktular ve Hazreti Osman ile beraber müslimanlardan bir cemaati de salıverdiler, bu biy'ati rıdvani yapan mü'minlerin adedi en sahih rivayet bin dört yüzdür. Bin beş yüz kadar ve daha ziyade rivayetleri vardır.

Denilmiştir ki birinde küçükler ve sabi'ler sayılmamış, diğerlerinde hepsi sayılmıştır, orada mevcut olanlardan hiç biy'at etmiyen kalmamış, yalnız Cedd ibni Kays namında bir münafık devesinin karnının altında gizlenmiş kalmış idi Nafi'den rivâyet olunduğu üzere altında biy'at vakı' olan o semüre ağacına bilahare nâs gidip yanında namaz kılar olmuşlardı. Hazreti Ömer işitti, o ağacın kesilmesini emrediverdi, henüz Cahiliyye âdetini unutmıyanların fitneye tutulup Allahın gayrisine ıbâdet etmesinden sakınmıştı. Hazreti Peygamber sallâllahü aleyhi vesellemden hadîste vârid olmuştur ki: «*biy'ati rıdvanda bulunan kimse nâre girmez*» bu âyette de kasem ile «

"Yemin olsun ki, Allah, mü'minlerden râzı oldu

Beyyine Sûresi (98/8) Âyetinde de bu hale açık olarak işaret vardır.

98/8. "Allah, onlardan râzı olmuştur. Onlar da O'ndan râzı olmuşlardır."

Allah'ın mü'min'lerden razı olması; "mü'min, mü'minin aynasıdır," Hadîs-i Şeriflerinde bildirilen hakikatin aynı zamanda ortaya çıkmasıdır diyebiliriz.

Allah'a (c.c.) ait (Esmâ'ül hüsnâ) dan bir isim olan (mü'min) isminin hakikatlerinin bir bedenden zuhur edip faaliyete geçmesi o ismin ef'âl âleminde hayat bulup yaşaması demek olur ki; o isim, o kişi sebebiyle kimlik bulmuştur. İşte o ismin hayat bulup zuhura çıkması Hakk'ı memnun ettiğinden o mahalden (râzı) olmuştur. Çünkü kendi hakikatleri o isminin zuhuru yönüyle faaliyete geçmektedir.

Diğer tarftan da ismin çıktığı yerde kendinde o ismin zuhuru olduğundan, isim de zâtına bağlı olduğundan, böylece Hakk'ın kendinde

o ismi yönünden zuhur ettiğini ve zuhurda olduğunu bildiğinden o mahal de Hakk'tan râzı olmuştur.

Böylece Hakk'ın olan mü'min ismi bir mahalden

zuhur edince, o mahalden de Hakk râzı olmuş olur. Diğer taraftan kul (merzî) yani kendinden "râzı olunmuş olur." Bir açıdan kulun kendinde Hakk'ın ismi zuhur ettiğinden (râzı) Hakk'ta kulunda kendi ismini zuhur ettirmesinden dolayı (merzî) yani "râzı olunmuş kul hükmü ortaya çıkmış olur. Yine böylece "râzîye ve merzîye" hakikatleri yaşanmış olur.

Bir bakıma Hakk kulundan râzı, "kul merzî" yani râzı olunmuş. Bir bakıma göre de kul Hakk'tan râzı "Hakk merzî" yani râzı olunmuş olur. Böylece bazen kul olan mü'min, mü'min isminin aynası, bazen de mü'min ismi kul olan mü'minin aynası olmaktadır.

(İz yübayiuneke) "sana biat ediyorlar iken"

O anda oluşan hadise çok mühimdir. Abdiyyet, Risâlet ve Ulûhiyyet mertebelerinin üçünün birleşme sidir. Bu sahneyi kişiler, kendi yaşantıları içerisinde değerlendirip tefekkür edebilirler.

(Tahteşşecareti) " ağacın altında"

Bilindiği gibi İnsânlık âleminin hayat seyrinde zâhir ve bâtın, Âdem (a.s.) dan başlayarak ağacın varlığı çok mühim yer tutmaktadır. Bilgilerimizi biraz yoklarsak, her mühim hadise de bir ağaç timsalinin oldu ğunu hatırlarız. Bir şair de şöyle demiştir.

Bu âlem bir şecerdir, gayrılar yaprak. Nebî'ler meyvedir sen zübde'sin ya Rasûlüllah.

Diyerek büyük bir gerçeği ortaya koymuştur.

Âdem (a.s.) ma şu ağaca yaklaşmayın,denmiştir.

İbrâhim (a.s.) ağaç odunlarından yanan ateşe atılmıştır.

Musâ (a.s.) ma bir ağaçtan, ateş şekliyle zât-î hitap gelmiştir.

Hız. Meryem'e kuru hurma ağacı kütüğünün yanına git, denmiştir, ve o kuru hurma kütüğü taze hurma vermiştir.

İncire ve zeytine yemin edilmiştir ki, aynı zamanda yemin o ağaçlardır.

Kökü gökte dalları yere doğru olan olan (tübâ) ağacı vardır.

Mi'râc'ta Efendimize "sidr" ağacı gösterilmiştir.

"Şeceraten mübareketen" mübarek ağaç denmiştir.

“Şeceraten mel’uneten” mel’un ağaç denmiştir.

İnsânlığın ilâhi seyrinde, bunlar hep husûsî birer mertebeyi ifade etmişler. Zâhiren de ağaçla insân hep iç içe olmuşlardır.

Kitaplar, altında biat edilen o ağacın (semure) ağacı “dikenli bir ağaç-sakız ağacı” olduğunu yazarlar.

Tefsir de belirtildiği gibi, Rasûlüllah onlara; *(siz bu gün ehli arzın en hayırlısıdır)* diye buyurmuştur ki; çok mânîdardır. Yukarıda da belirtildiği gibi bu hadise de üç el birleşmiştir, ender olan bir hadisedir ve gerçekten, gerçek haliyle yapıldığında çok hayırlı bir iş yapılmış olur.

(fe alime ma fi kulübühüm) “Onların kalblerinde olanı bildi”

Biat edenlerin hangi maksatla biat ettiklerini bildi

çünkü eli onların ellerinin üstünde olan Allah orada aynı zamanda onların gönüllerinin de üstündeydi.

(feenzelessekînete aleyhim) “üzerlerine o sekiy-neti -o huzur ve sükûneti- de indirdi”

Dördüncü Âyet-i Kerîme de “sekîne”nin, mü’minlerin kalplarına indirildiği ifade ediliyor iken, bura da on sekiz inci Âyette ise üzerlerine indirildiği bildiriliyor. Bu yüzden sekîne içten ve dıştan mü’min leri Kaplamış olduğu görülüyor.

Kûr’ân-ı Kerîm de bunlardan başka daha üç yer de sekîne den bahsetmektedir.

(Sümme enzelellahu sekinetehü alâ Rasûlihi ve alelmü’minîne)

9/26. **“Sonra Allah Teâlâ Resûlü üzerine ve mü'minler üzerine rahmetini-sekîne indirdi.”**

(Feenzelellahu sekinetehü aleyhi)

9/40 **“Allah Teâlâ onun üzerine sekinetini indirdi.”**

(Fihi sekinetün min Rabb-i küm.)

2/48 **“Onda Rabb-iniz tarafından bir sekînet vardır.”**

2/248. **“Ve onlara peygamberleri dedi ki: Şübhesiz Tallûtun hükümdarlığına açık alâmet, size tabutun gelmesidir ki, onda Rabbiniz tarafından bir sekînet vardır ve Musa ile Harun hanedanının bıraktık larından bir kalıntı vardır. Onu melekler**

yükle neceklerdir. Eğer siz mü'minler iseniz şüphe yok ki, onda sizin için kesin bir delil vardır."

Dileyenler bu Âyet-i kerîme'leri tefsirlerden daha geniş biçimde araştırabilirler.

Şimdi bu beş Âyet-i Kerîme'yi özetle incelemeye çalışalım.

Görüldüğü gibi (2/248) de ki; "sekîne" görsel olarak bir sandığın içine indirilmiştir, onlar da Benî İsrâil-in manevî bakiyeleridir, bunları sandık içinde gören o günkü Benî İsrâil mensuplarının gönüllerine huzur ve güven gelmiştir.

Ancak bu sekîne kendilerinin dışında madde kaynaklı ve Rabb'larından, Rububiyet mertebesindedir ve kendilerine dışarıdan dolaylı olarak gelmiştir. Doğrudan üzerlerine gelmemiştir. Bu sekîne sandık (tabut) la geldiği gibi gene sandıkla (tabut) gitmiştir ve oran (5/1) beşte birdir. Yani beş sekîne Âyetinden biri Ben-î İsrâil-Museviliğe dördü ise, İslâm'a ve Allaktan Ulûhiyyet mertebesinden indirilmiştir ki, arada çok büyük fark vardır. Yine görüldüğü gibi.

(Tevbe 9/40) "Allah Rasûlünün ve mü'minlerin üzerine sekîne'yi indirdi."

(Tevbe 9/40) "Allah Peygamberin (veya siddi kıyyet mertebesinin üzerine sekîne'yi indirdi."

(Fetih 48/4) "Mü'minlerin kalplerine indirildi."

85

(Fetih 48/18) "Mü'minlerin üzerlerine indirildi." Diye ifade edilmektedir. Bunlardanda anlaşılacağı üzere (sekîne) hali, Hz. Peygamberde ve mü'minlerde kalıcı olmaktadır. Çünkü onlar, başta efendimiz (s.a.v.) olmak üzere mü'minler sekîne'nin meskûn mahalli, yani iniş (nüzûl) mahalli olmuşlardır.

Ben-î İsrâil'e sekîne dışarıdan, sandıktan gelmiştir. O nu gördüklerinde huzur ve sükûn bulurlar görmediklerinde gene huzursuz olurlardı.

Hız. Peygambere ve mü'minlere inen sekîne ise üzerlerine, vede kalplerine indiğinden kendileri sahip olmuşlar bu yüzden hariçten bir sekîneye ihtiyaç duymamışlardır. Baştaki (4) üncü Âyette sekîne'nin kelâm-î tarifi yapılmıştı, burada küçük bir tarif daha yapmağa çalışalım, şöyle ki;

Hız. Peygamberin sekîne'si, Allah ismi câmî'i ve Kûr'ân'dır.

Mü'minlerin sekîne'si gönüllerine indirilen Kur'ân-î ilimler, varlıklarına giydirilen sekîne'ler ise amel-i, salihleridir. Bunlarla huzur bulurlar. Her kesin sekînesi gücü, gayreti nispetinde talep ettiği kadardır.

Salık'ın sekînesi ise her mertebede o mertebenin hâli üzere yaşayarak, sekîneden sekîneye geçerek sonunda Hakk'ta fâni olup, mutlak "sekine'ye-sükûna ulaşmaktır. Daha sonraları Hakk'la bâkî olup bu halin sekîne'si ni yaşamaktır.

Sekîne kelimesinin sayısal değeri toplam olarak (140) tır, görüldüğü gibi sıfırı kaldırırsak geriye (14) kalır ki, Nûr'u Muhammed-î dir, ve her mertebe de tecellisi ve hakimiyet-i vardır. Yâni her mertebenin bir sekinesi vardır, Muhammed-î olan kimselere o sekine o mertebenin Nûr'u Muhammed-î'sinden kalplerine ve üzerlerine indirilir, böylece huzurlu olarak yola devam edilir. Cenâb-ı Hakk her birerlerimize bu hakikatlerle ve "sekîne" haliyle yaşama inkânını verir İnşallah.

Bu bilgileri verdikten sonra, biz gene Ümremize kaldığımız Hudeybiye'den devam edelim. Hudeybiye'ye giderken şirket görevlileri bizleri yol üzerinde bulunan (deve çiftlikleri)nden birine götürüp deve sütü içirdiler. Çok güzel ve özel bir haldi çölün ortasında 25-30 kadar büyüklü küçüklü develerin bulunduğu bir alan bir çadır ve birkaç kişi vardı, geldiğimizi görenler hemen develerden taze süt sağmaya başladılar ve bardak bardak her birerlerimize ikram ettiler. Coğumuz şifa niyetine, bazılarımız az bazılarımız daha fazla içtik. Hava oldukça sıcak olduğu için resimlerimizi de çektikten sonra, Hudeybiye'ye ulaştık. O mevkide bir kullanılan yeni mescid, ve arkasında ise eski yıkık bazı duvarları kalmış mescid vardı, yeni mescid'de Ümre namazımızı kıldıktan sonra eski mescid'e ziyaret için gittik o arada evlâtlardan bir tanesi (*burası tam biat yeri yenilesek*) dedi! Ben de (*iyi olur ama hepimiz için çok uzun sürer*) dedim. (*Ancak başka bir yolu var*) dedim, ve herkesin burada toplanmasını istedim. İki hastamız ver idi onlar otelde kalmışlardı bu yüaden (29) kişi idik. Nihayet bütün Ümreci kabilemiz tamam olunca herkesin yuvarlak bir halka olmasını iki tarafa erkeklerin ve kendi hanımlarının ellerini ve diğer hanımlarda onların ellerini ve yanımdaki erkeklerinde benim ellerimi tutmasını söyledim böylece el ele tuşmuş ve bir bütün halka oluşturmuştuk. İşte o an gerçekten "tavaf ve sa'iy" den sonra, Ümremizin en önemli anlarından bir zaman süreci idi.

Hepimizde büyük bir heyecan vardı aynı mahalde Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimizin sahabî'siyle birlikte yaptığı (bi'at-ı Rıdvan) tatbikatının bir küçücük tekrar yaşanan hâli idi. Hepimizde büyük bir duygu yoğunluğu olduğu halde, yukarıda bahsedilen biat Âyet-i Kerîme'sini okumaya başladım.

**(İnnâ fetehnâ leke fethan mübînâ)
(Liyağfira lekellahu ma tekaddeme min zenbike vema teahhera
ve yütimme ni'metehu aleyke ve yehdiyeke sıraten müstekıyme)
(Ve yensurakellahi nasran aziza)**

48/1 "**Muhakkak biz sana bir apaçık fetih ihsân ettik.**"

48/2. "**Tâki, Allah, senin için günâhından geçmiş ve**

sonraya kalmış olanı mağfiret etsin ve senin üzerine nîmetini itmam buyursun ve seni dosdoğru bir yola iletsin.”

48/3. “Ve Allah sana pek izzetli bir yardım ile yardımda bulunsun.”

(İnnellezîne yübayiuneke innemâ yübayiunellah yedullahi fevka eydîhim femen nekese fe innemâ yenkûsü alâ nefsihî femen evfa bima ahede aleyhullahe feseyü'tihi ecran azîmâ)

48/10. “Şüphesiz yok, sana bîy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a bîy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir.”

Bunları ve daha diğer duaları okuduktan sonra bu güzel duygu ve geçmişin yaşanmış hatıralarıyla beraber oradan yola çıkarak Umremizin diğer rûkûnleri olan “tavaf ve sa'yi” mizi de tamamlamak için bu güzellikler ile zaten ihramlı olduğumuz halde oradan ayrıldık.

Nihayet “Mescid'el Haram” da “tavaf ve sa'iy' i mizi tamamlayıp saçlarımızı da kısaltarak o günkü Umremizi tamamlamış olduk. Daha sonra otelimize gelip sabah namazına kalkmak niyetiyle istirahataya çekildik.

Herhalde Hudeybiye gününün bereketiyle olacak o gece şöyle bir zuhurat görmüştüm.

“Elâf ecyad” otelinin önünden aşağıya doğru inip sağa döndüğünde birçok yolun birleştiği bir alana gelinir adeta orası bir yolların dağılım yeri gibidir. Tekrar sağa dönünce aynı şirketin orada ikinci bir oteli daha vardır. İşte orada yolların birleştiği ve ayrıldığı yerde insan boyu büyüklüğünde bir kepçenin dikey olarak lâtif bir varlığın yanında durduğunu gördüm, kepçenin yemek konan yeri büyük oval bir tencere gibiydi işte o insân boyu kepçe ile melekler aşure dağıtıyordu. Bilindiği gibi (aşure-aşera) (10) demektir. Bizde ayın on'unda gelmiştik.

İşte bu zuhurat hem umremizin, hem de Hudeybiye biat tekrarımızın ne kadar bereketli olduğunu ve orada neler dağıtıldığını açık olarak göstermekteydi.

(18/07/2010) Pazar öğlen namazından sonra, şirket elemanlarının isteyenlerin Cidde gezisine gitmeleri için getirdikleri bir otobüs ile Cidde gezisi yaptılar. Ben biraz rahatsız olduğum için gidememiştim ama zaten daha evvelce de görmüştüm.

(19/07/2010) Pazartesi, on günlük gelenlerin süreleri dolduğu için gece saat (24) te yola çıkacaklarından o günü ibadetlerden arta kalan zamanlarını hazırlık ve alış verişle geçirdiler. Nihayet akşam yemeğinden ve yatsıdan sonra eşyaları ile birlikte otel lobisinde yolculuk saatini beklemeye başladık vakti geldiğinde şirketin elemanları yolcularımızı Ciddeye götürüp hava alanından (4'30) da kalkacak İstanbul uçağına

bindirmek için yola çıktılar. Bizde onları uğurladık daha sonra da otel odalarımıza dönerek biraz dinlenmek ve daha sonra sabah namazına kalkmak için yatmaya gittik.

O gece şöyle bir zuhurat vaki oldu. Bizim guruptan herkesin Kâ'be'de bizlere tahsis edilmiş özel odalarımız var. Camlarında çıtalı perdeleri var, hani eski evlerin camlarının bazıları küçük, küçük bölünmüş kareler şeklinde'dir, işte onlar gibi dışarıdan bakılınca çerçeve gibi zannediliyor, aslında çerçeve gibi görünen perdelerdi. Görülen kâ'be ve çevresi tek katlı çok odalı bina gibi idi. Her birerlerimiz için Kâ'be'nin içinde bizlere özel olarak tahsis edilen o odalarda kalıyor imişiz.

Bu da şu demektir. Kâ'be-i Muazzama (zâtiyyun Hakk'ın Zâtına mahsustur, oraya girenler ise Zât ehlidirler, en azından Ümre süresince kafitemiz Zât ehli olarak kabul edilmiştir diyeiliriz. Rabb'ımıza bu lütfundan dolayı şükranlarımızı arz ederiz, Bize düşen, yerlerimize döndükten sonra da bu hali devam ettirmek olmalıdır. Cenâb-ı Hakk yardımcımız olsun İnşallah.

Hakk'ı gönlünde bulandır, Hakk ehli.
Halkı gönlünde bulansa, halk ehli.
Şöyle bir düşünsek hangisindeniz?
Halk'ta Hakk'ı bulan da. Hakk ehli.

Bu seferki Ümre ziyareti için yola çıkmadan evvel her zaman yapmaya çalıştığım gibi orada ne yapacağımı pilânlamak ve ona göre hazırlık yapmak istiyordum, netice de iki şeye karar vermiştim.

Birincisi Zât-î tecelli üzerinde daha çok yoğunlaşmak, Kâ'be'i Muazzama'nın daha çok derinliği ve hakikati üzerinde durmaktı.

İkincisi ise, yedi (Ha-Mim) Sûrelerinden biri olan "fussulet" Sûresi üzerinde çalışma yapmaktı. Bu tür çalışmalar ancak yalnız ve sâkin kalındığı zaman yapılabilmektedir, kalabalık ile olamamaktadır, çünkü etraftaki kişilere uymak zorunluluğu olduğundan bu tür çalışmalar yolcular gittikten sonra olabilmektedir. Ben de bu Sûre üzerindeki çalışmaları daha sonraya bırakarak birinci durumda olan hâl üzerine kendi halimde yoğunlaşmaya başlamış idim. Fakat çevremün bundan haberleri yoktu.

(18/07/2010) günü bu hal bünyem de daha şiddetlenmeye başladı ve o hali aldı ki nihayet beni elden ayaktan düşürdü, onun üzerine birde üşütmeden meydana gelen fiziki bir hastalık musallat oldu işte bu tecellinin neticesinde belirli bir süre yatmak zorunda kaldım, bereket kafitemizde doktor bir kızımız vardı kendisinde rahatsız olduğu halde bizleri tedavi etmeye çalıştı, Cenâb-ı Hakk razı olsun, isteklerini gönlüne göre versin. Zât-î bir tecelli iç bünyeyi, zâhir'den gözle görünmez aciz bir mikrop'ta dış bünye yi yatağa düşürdü İnsân oğlu da sûreta ne kadar aciz olduğunu böylece anlamış olmakta. Ancak gene de gayret göstererek kısa süre yattıktan sonra çevremdekiler üzülmesinler diye kalkmaya gayret ettim ve onlarla beraber orada ki görevleri yapmaya çalıştım, ancak bu iki tecellinin birincisi gerçekten çok ağır basıyor idi.

Şimdi sizler bu tecelliler nasıl bir şeydi diye merak ediyorsunuzdur bende beşer lisanının anlatabileceği sınırlar içinde anlatmaya çalışayım.

Bilindiği gibi (meratibi İlâh-î-İlâh-î mertebeler) beş'tir, ve bunlara tasavvuf lisanında (hazarat-ı hamse-beş hazret mertebesi) derler. Sırasıyla.

(1) "Ef'âl mertebesi" zâhirde olan fiiller mertebesi.

(2) "Esmâ mertebesi" (Esmâül hüsnâ-Allah'ın güzel isimlerinin faaliyet sahası olan lâtif "esmâ-isimler" mertebesi.

(3) "Sıfat mertebesi" Allah'ın sıfatlarının mertebesi. Hakikat-i Muhammed-î Ceberût mertebeleri ve daha bir çok isimleri vardır.

(4) "Zat mertebesi" Ulûhiyyet, her şeyin kaynağı ve var edicisi koruyucusu yegâne ve tek olan zât-ı mutlak mertebesi.

(5) "İnsân-ı Kâmil mertebesi" Bu mertebe bütün mertebeleri bünyesinde toplayarak bu mertebeler ile gezen, yürüyen, yaşayan, hazarat-ı hamse olan Kâmil insandır.

Yukarıda özetle bahsedilen u mertebelerin her birerlerinin Kâ'be'î Muazzama bünyesinde temsil yerleri vardır, şöyle ki!

(1) "Ef'âl mertebesi" En alt tavaf edilen zemindir.

(2) "Esmâ mertebesi" On kadar merdivenle çıkılan direklerle duran birinci kat'tır.

(3) "Sıfat mertebesi" Gene yukarıda direklerle duran ikinci kat'tır.

(4) "Zat mertebesi" En üst kat teras, sonsuzluğa açılan zat mertebesi.

(5) "İnsân-ı Kâmil mertebesi" ise bu mekânın ortasında duran göz bebeği Kâ'e-i Muazzama'dır. Bir başka ifade ve yön ile bunlar.

(1)"Şeriat Ef'âl mertebesi"

(2) "Tarikat Esmâ mertebesi"

(3) "Hakikat Sıfat mertebesi"

(4) "Marifet Zat mertebesi"

(5) "İnsân-ı Kâmil mertebesi"dir.

(1)"Şeriat Ef'âl mertebesi" itibariyle oradaki yaşantıya baktığımızda görülen şey herkesin beden gözüyle gördüğü çevre ve yapıdır. Ne olduğunu anlayamadığı bir uğultu ve gürültünün içerisinde onun zâhir

duygusallığı ve görüntüsü içerisinde şuursuzca herkesle birlikte sayı hesabı ile dönmektedir. Bunların icablarının tamamını bitirince görevinin bittiğini zanneder. Bulunduğu yer itibariyle doğru ve geçerlidir. Bu **şeriat** mertebesi tatbikatını herkes yapar, bura da herkes müşterektir. Sa'iy de öyledir.

(2) "**Tarikat Esmâ mertebesi**" itibariyle orada ki yaşantıya baktığımızda. Biraz daha duygusal ve muhabbetli halidir. Ancak bir kişi gerçek **tarikât** ve seyr-ü sülûk ehli ise o zaman iş biraz daha değişir. Her şavtta bir nefis aşaması yaparak son şavtta nefsi safiye olarak. Tavafi tamamlamış olur. *(Yukarıda şiiirde ifade edilmişti)* Bu hale daha az kişiler ulaşır. Sa'iy de böyledir.

(3) "**Hakikat Sıfat mertebesi**" itibariyle orada ki yaşantıya baktığımızda. Biraz daha irfaniyyet ve muhabbetli halidir. Ancak bir kişi gerçek **hakikat** ve seyr-ü sülûk ehli ise o zaman iş biraz daha değişir. Her şavtta bir nefis aşaması yaparak bu sefer şavtlarını helezonik bir şekilde semaya doğru yükselerek yapar son şavtta nefsi safiye olarak. Tavafi tamamlamış olur. Bu hale daha da az kişiler ulaşır. Sa'iy de böyledir.

(4) "**Marifet Zat mertebesi**" itibariyle orada ki yaşantıya baktığımızda. Biraz daha irfaniyyet ve muhabbetli halidir. Ancak bir kişi gerçek **marifet** ve seyr-ü sülûk ehli ise o zaman iş biraz daha değişir. Daha evvelce her şavtta bir nefis aşaması yaparken bu sefer onunla birlikte şavtlarını hem helezonik bir şekilde semaya doğru yükselerek ve hem de, zât'a bağlı sıfatı subutiyyeden her şavtta birini idrak ederek son şavtta "basar-basiret" görüş ehli olarak. Tavafini tamamlamış olur. Bu hale çok daha az kişiler ulaşır. Sa'iy de böyledir.

(5) "**İnsân-ı Kâmil mertebesi**" itibariyle orada ki yaşantıya baktığımızda. Diğerlerinden biraz daha değişik olduğunu görürüz çünkü burası sadece bir mertebe değil, bütün mertebeleri toplayan bir mertebedir. Her mertebe de vardır. Dua edenlerle dua eder ağlayanlarla ağlar, gülenlerle güler, dua edenlerin dualarına icabet eder hacercul esved gözünden etrafı seyrederek. Makamı, Kâ'be'nin kapı yüzünün tam ortası, **şeriat** ve **marifet** mertebelerinin bittiği noktadır. (19) rek'atli İnsân-ı kâmil namazının son iki rek'atini orada kılar ve bitirir. Daha sonra aynı noktaya arkasını dönüp yüzünü tavaf edenlere dönerek, sağ eliyle zat mertebesinden aldığı rahmeti sol eline de aktararak her iki eliyle tavaf edenlere dağıtmaktadır. Bu haliyle bütün tavaf ve sa'iy ehline rahmettir. Yukarıda belirtilen husus ta bu mertebenin sa'iy'dir. Hatırlanması için buraya da aldım.

Say'ın nedir? Dediler.
Zâtıma gelen yoldur, zaman tünelidir, dostu aramaktır, dedim

Safa'n nedir? Dediler.
Akl-ı küllün zuhurudur, dedim.

Merve'n nedir? Dediler.
Nefs-i küllün zuhurudur, dedim.

Birinci gidiş nedir? Dediler.
Akl-ı külden nefs-i külle nüzûldür, (iniştir) dedim.

Geriye dönüş nedir? Dediler.
Nefs-i külden akl-ı külle urucdur (çıkıştır) dedim.

Üçüncü yürüyüş nedir? Dediler.
İbrahimiyyet tevhidime ulaşmaktır, dedim.

Dördüncü yürüyüş nedir? Dediler.
Müseviyyet tenzihime ulaşmaktır, dedim.

Beşinci yürüyüş nedir? Dediler.
İseviyyet teşbihime ulaşmaktır, dedim.

Altıncı yürüyüş nedir? Dediler.
Habibimin gerçek tevhidine ulaşmaktır, dedim.

Yedinci yürüyüş nedir? Dediler.
Zâtımla, halkımın arasına girmektir, dedim.

Genel olarak özetle ifade etmeye çalıştığımız bu halleri düşünerek ve o İlâh-î mekânı bu mertebeler anlayışı içinde düşünürken şöyle bir tespit yapmamız mümkün olabilir. Kâbe-i Muazzamanın tamamına; bakış

(1) "Şeriat Ef'âl mertebesi" itibariyle o İlâh-î mekân'a baktığımız da görülen şey herkesin beden gözüyle gördüğü çevre ve yapıdır. Ne olduğunu anlayamadığı bir uğultu ve gürültünün içerisinde onun zâhir duygusallığı ve görüntüsü ile seyredilmesidir. Hâli **(Seyr-i ilâllah)** "Allah'a seyr" dir.

(2) "Tarikat Esmâ mertebesi" itibariyle o İlâh-î mekân'a baktığımızda. Biraz daha duygusal ve muhabbetle bakma halidir. Ancak bir kişi gerçek mânâ da **tarikât** ve seyr-ü sülûk ehli ise o zaman iş biraz daha değişir. Orada tavafta olan herkesin ve mekânın hertarafının bir **esmâ'nın** zuhuru olduğunu idrak ederek bakar ve böyle olduğuna kanaat getirir. Hâli gene **(Seyr-i ilâllah)** "Allah'a seyr" dir.

Bu hal hakkında daha evvelce yaşamış olduğum bir tecelliyi misal olsun diye ilâve etmek isterim.

İlk veya daha sonraki bir hacc ziyaretimiz idi, yalnız olarak tavaf ediyordum hacc olduğu için oldukça kalabalık ve şavtlar oldukça güç ve zor oluyordu tavafım bittikten namazımı da kıldıktan sonra arka taraflarda bir yerde tavafı hem seyrediyor hemde tefekkür ediyordum tavaf gene aynı sıkışıklıkla devam ediyordu, içimden "ya Rabbî bu kadar

sıkıntı niye, tavaf edenler daha az olsaydı da daha rahat tavaf edilseydi” diye düşünmeye başlamıştım. İşte tam o sıra da *“tavafın sıkışıklığı isimlerimin çokluğundandır, her bir dönen benim bir ismimin zuhurudur”* diye gönlümden bir cevap ve izah gelmişti. İşte yukarıda bahsedilen bu halin bir örnek yaşantısıdır, diyebiliriz.

(3) “Hakikat Sıfat mertebesi” itibariyle o İlâh-î mekân’a baktığımızda. Biraz daha irfaniyyet ve muhabbetin artmış halidir. Ancak bir kişi gerçek mânâ da **hakikat** ve seyr-ü sülûk ehli ise o zaman iş biraz daha değişir. Orada tavafta olan herkesin ve mekânın her tarafının bir **sıfatın** zuhuru olduğunu idrak ederek bakar ve böyle olduğuna kanaat getirir. Hâli **(Seyr-i fillâh)** “Allah’da seyr” dir.

(4) “Marifet Zat mertebesi” itibariyle o İlâh-î mekân’a baktığımızda. Biraz daha irfaniyyet ve muhabbetli hâlidir. Ancak bir kişi gerçek **marifet** ve seyr-ü sülûk ehli ise o zaman iş biraz daha değişir. Daha evvelce her şavtta bir nefis aşaması yaparken bu sefer onunla birlikte şavtlarını hem helezonik bir şekilde semaya doğru yükselerek ve hem de, zât’a bağlı sıfatı subutiyye’den her şavtta birini idrak ederek son şavfta **“basar-basiret”** görüş ehli olarak. Tavafını tamamlamış olur.

Böylece kendinde bulunan, kendine ait olarak bildiği *“sıfatı subutiyye”*sinin aslında, Hakk’a ait olduğunu ve onları asil sahibine devrederek kendi aradan çıkararak öz ve İlâh-î benliğine ulaşarak kendini gerçek İlâh-î vechiyle bulup bütün sıfatlarının Hakk’ın “Hay” sıfatı ile var olduğunu, kendindeki ve âlemdeki bütün hayatın Hakk’ın hayatı olduğu anlayışı ile ve Hakk olarak kendinden kendine bakmak sûretiyle bu mekânı müşahede etmektir. (2/115) “nereye bakarsanız Hakk’ın vechi oradadır” hükmü ile, burada zat-î vech idrak edilir. Hâli **(Seyr-i mea’Allah)** “Allah’la seyr” dir. Bu hâle çok daha az kişiler ulaşır. Sa’iy müşahedesini de böyledir.

(5) “İnsân-ı Kâmil mertebesi” itibariyle o İlâh-î mekân’a baktığımızda. Diğerlerinden biraz daha değişik ve daha kapsamlı olduğunu görürüz çünkü burası sadece bir mertebe değil, bütün mertebeleri toplayan bir **“cem-i mekân”** mertebesi görüşüdür.

Adeta bir fanus-camdan yapılmış pırlı, pırlı yanan bir kandil-lâmba gibi, sanki gök yüzünde, feza’da, melekût âleminde, dolaşan müstakil bir yıldız görünümündedir.

Diğer şekliyle baktığımız da ise, gerçekten Allah’ın bu âlem tecelleri içerisinde en kemalli zât-î tecellisi olduğunu anlarız. Cenâb-ı Hakk’ın her yerde, gören için, isim ve sıfatları yönüyle bir zât-î tecellisi vardır. Ancak burada bütün isim ve sıfatlarıyla Allah ismi câmi’sin hükmü altında küllî bir zât-î tecellisi vardır. İşte insanları buraya cezbeden bu zât-î cem tecellisi’dir. İşte bu görüş ve anlayış içerisinde olanlara mahsus bir tecelli ortaya çıkar ki, adeta gördüğümüz **(Taşa mermere bürünen, Kâ’be ismiyle görünen, zâtının ta kendisidir.)** Yani “Cenâb-ı vacib-ül vücûd”, sanki burada (Mescid-el haram) ismi ile vücûd bulmuştur. Hâli **(Seyr-i anillâh, billâh)** “Allah’dan, Allah ile seyr” dir.

(Bakara/2/144.) (.....Haydi yüzünü Mescid-el Haram tarafna döndür. Ve her nerede bulunursanız yüzlerinizi onun tarafına döndünüz-yöneliniz.....)

Görüldüğü gibi bu Âyet-i Kerîmenin ilk Bölümü, Zâtî'dir. Allah'ın Zâtından Peygamberi'nin Zâtına'dır. Yani "Ben Zâtımla oradayım" sende zâtınla unu müşahede et, demektir ve bir emir hükmünde'dir. Emir ise mutlaktır tutulmama ihtimali yoktur. İkinci bölümü ise gene Zâtından Peygamberinin ümmetinin zâtlarına'dır. Yani bizlere'dir onun arkasından giden herkese'dir. Yukarıda ki ifadeler aynı zamanda teyid edilmektedirler.

(Bakara/2/115.) (Doğu da, batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın "vechi-yüzü"- orası'dır, şüphe yok ki Allah Teâlâ'nın rahmeti geniştir, o herşeyi bilendir.)

Bu Âyet-i Kerîme ise "Sıfat-î"dir, ve o mertebeden ifade edilmektedir. Sıfat ve Esmâ mertebeleri itibariyle Hakk'ın her mahalde mevcut olduğunu açık olarak bildirmektedir. Biri tavhid-i Zât-î, diğeri ise tevhîd-i Sıfat-î'dir.

İşte bu hakikatleri idrak edenlere burası zâhir, bâtın **harem**'dir. Zâhirine olduğu gibi, İçine bâtınına da yolu açıktır. Bazı kimselere, zâhiri **harem**, bâtını **haram**, yani yasaktır. Bazı kimselere ise hem zâhiri, hem de bâtını, **haram**'dır. Yani yasaktır. O nun etrafına yaklaşmazlar.

(3/18) (Allah kesinlikle şahittir ki, kendinden başka ilâh yoktur)

Yani "Allah (c.c.) kendi kendine şahittir ki, kendinden başka ilâh yoktur.) düsturu bu makam ve yaşamı için geçerlidir. Yukarıda bahsedilen görüş bu anlayış içerisinde seyredilir. Yani görende, görülen de Hakk'ın ta kendisidir, aslında bu âlemde herkesin gördüğü budur ancak kişiler kendilerini gayr ile şartlandırdıklarından gayr görmekte dirler, aslı itibariyle her zuhurda gördükleri "Hakk" olduğu halde kendi beşer anlayışları ile o zuhurları "halk'a" döndürmektedirler, ve "gayr-gayrı" sanki ayrı, başka bir şeymişler gibi zannederler. Bu zanları ile de Hakk'ı da kendilerinden ayrı gördüklerinden daha sonra onu aramaya çıkarlar. Ve bulmaları mümkün olmaz, çünkü dışarıda aramaktadırlar, oysa Hakk kendi içlerinde bir gizli hazînedir. Hazinesi olanında fakir ve muhtaç yaşaması ise ne **hazîn**'dir. Allah-ı bulmanın ilk şartı, kişinin kendini bulmasıdır, kendini bulan kişi gene kendinden yola çıkarak Rabb'ını bulması mümkün olur çünkü kişinin Rabb'ına giden yolu en kısa olarak kendinden geçer. Aksi halde bir başka yoldan Rabb'imıza ulaşmaya çalışırsak ömürlerimize daha yüzlerce ömür eklense ve hep yol alsak gene Rabb'imıza ulaşmamız mümkün olamaz, ilk yapacağımız şey kendimize ulaşmak kendimizi tanımak (**ben neyim**) sorusunun cevabını bulmaktır. Çünkü, "nefsine ârif olan Rabb'na ârif olur." Denmiştir.

İşte yukarıdan beri ifade edilen halleri tefekkür ederek günlerimiz geçmeye devam ediyor, ve bu tecelliler devamlı artıyor idi. Ve öyle bir hal almaya başlamışlardı ki; yükü daha da ağırlaşıyor idi.

Sanki, Kâbe-i Muazzama'nın içinden nefes-i Rahmân-î zuhura çıkıyor ve zât-î tecelli seyrini sürdürüyor idi. O anda görmeden görüyor, duymadan duyuyor idim. Adeta! Kâbe-i Muazzama'nın içinden nefes-i Rahman-î ile birlikte, direkler, kemerler, taş levhalar, süslemeler yapısında kullanan her şey Kâbe'nin içinden, yanardağın içinden fıkkırarak çıkan lâvlar gibi çıkıp etrafa dağılıyorlar idi. İşte o zaman anladımki kuruluşundan beri bulunduğu zamanın mertebesine göre bütün o Zât-î yapıda kullanılan malzemeler projeleri ile birlikte kendinden çıkıp gene kendinde kullanılıyor idi.

Âdemiyyet devrinde çıkışı, Âdemiyyet mertebesi kadar. İbrâhîmiyyet devrinde çıkışı, İbrâhîmiyyet mertebesi kadar. Muhammediyyet devrinde ki çıkışı ise, Muhammediyyet mertebesi kadar. Ve günümüze kadar gelişinde ise Hakikat-i Muhammed-î mertebesinin kemâli üzere çıkışı oluşmaktadır. İşte böylece Kâ'be-i Muazzama, Beyt-ül Haram. Beytullah, Mescid-el haram. İsimlerinin mânâlarının bu günlerdeki, kemal hali oluşmuştu, zamanımızdan daha sonraki kemâlâtı nasıl olur o devirlerde yaşayanlar göreceklerdir. Ancak kurulduğundan bu güne kadar en geniş tecellisini ve kemâlini günümüzde görmekteyiz.

Bütün bu âfakî tecelliler ile birlikte, ikinci bir enfüsî hal de oluşmakta ve yaşanmakta idi, sanki bütün bu hadiseler aynı zamanda benim varlığında oluşuyor benden ve tam göğsümün ortasından çıkıyorlarmış gibi idi. İşte esas beni çökerten hasta gibi yapan bu haller idi. Bilindiği gibi İnsân da, Hakk'ın zât-î zuhur mahalli, İlâh-î tecelligâhıdır.

Mûsâ'ya, (a.s.) (20/10) "iz rea naran....." (o vakit bir ateş görmüştü.....) "innî ene Rabbüke....." (muhakkakki, ben senin Rabb'inim.....) buyrulduğunda, esmâ Rububiyyet tecellisi vâki olmuştu.

(20/12) (*İnnî ene Rabbüke fahlâ'na'leyke inneke bi vâdil mukaddesi tûvâ*)

(Şüphe yok benim, ben senin Rabbinim. İmdi pabuçlarını çıkar. Muhakkak ki, sen mübarek mukaddes bir vâdide, Tuvadasın.)

Ayrıca, (7/143) "ve lemma cae mûsâ limiykatina ve kelleme hü rabbühü kale rabbi eriniy enzur ileyke kale len teraniy ve lakinizur ilel cebeli feinistekarre mekane hü fesevfe teraniy felemma tecella rabbühü lil cebeli ce'alehü dekken ve harre mûsâ sa'ıkan felemma efaka kâle sübhaneka tübtü ileyke ve ene evvelül muminiyne"

(Mûsâ tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuşunca Musa: "Rabbim! Bana Kendini göster. Sana bakayım" dedi. Allah: "Sen Beni göremessin ama dağa bak, eğer o yerinde kalırsa, Sen de Beni göreceksin" buyurdu. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti ve Musa da baygın düştü; ayılınca "Ya Rabbi, münezzehsin, sana tevbe ettim, ben inananların ilkiyim" dedi.)

(82/879) (ve âteynâ İsebne Meryemelbeyyinâti ve eyyednâhü birûhül kudisü)

“İsa'ya da mucizeler verdik. Ve onu ruhulkuds ile destekledik.”

Mi'rac gecesi Hazreti Peygamber hakkında ise! (53/18) "*Lekad nerâ min Âyat-i rabbihil kübra*"

(And olsun ki, Rab'binin en büyük âyetlerinden -bir kısmını-gördü.)

(21/107) (*Vemâ erselnâke illârahmeten lilâlemîn*)

(Ve seni başka değil, bütün âlemlere bir rahmet olmak için gönderdik.)

(33/56) "*İnnellahe ve melâiketehu yüsallüne alennebî ya eyyühellezîne âmenü sallü aleyhi ve sellimü teslima.*"

(Muhakkak ki, Allah Teâlâ ve melekleri Peygamber üzerine selâta bulunurlar. Ey imân etmiş kimseler!. Onun üzerine selâta, teslimiyetle selâmda bulunun.)

Yukarıda ki, Âyetlerde de görüldüğü gibi, mûseviyyet mertebesinde, "esmâ kûdsiyyet-i" "İseviyyet mertebesinde sıfat kûdsiyyet-i" "Muhammediyyet mertebesinde ise, zât-î tecellî ve İlâhiyyet kûdsiyyeti" vardır, ümmetinde kendi buldukları mertebeleri itibariyle bu tecelliler zuhur eder, en üstünü, "zât-î tecellî ve İlâhiyyet kûdsiyyeti" tecellisidir. İşte bu kûdsî makamdaki tecelliler ehline göre "İlâh-î kûdsiyyet" tecellileri'dir.

Bu tecellileri şöyle sıralayabiliriz.

(Tecelli İlâh-î, Tecellii haşyed, tecellii berk'î, tecellii sûr' î.)

Tecellileri, yeri olmadığı için ana hatlarıyla bu kadarla bırakıp yolumuza devam edelim. Ancak biraz **haşyet** tecellisinden bahsedelim, bu tecelli "hayret tecellisi içinde. Bir korku, ürperti tecellisiydi" yoksa beşeri ve nefsi bir korku değil idi. Zaman, zaman değişerek gelen bu tecelliler ile iyice yorulup hayal gibi kalmıştım. Etrafımdakiler beni zâhiri rahatsızlığımdan dolayı böyle olduğumu zannediyorlar idi, halbuki ben İlâh-î tecellirin tesiri altında idim ve bunlarla yaşıyor idim. Bu arada beytullah ta "**şerefi mekân bil mekin**" yani (mekânın şerefi içinde oturanladır,) hükmüyle, şöyle ifade ediliyor, idi.

"Bil mekân" (Mekân ile.)

"Fil mekân" (Mekân içinde.)

"Bil mekân" (Oturan ile.)

"Lil mekân" (Oturan için.)

"Lâ mekân" (Mekânsızlık.)

Bunlar ve benzerlerinin ifadeleri ayrı, ayrı birer yaşam olarak bâtinen gönlümden geçiyor ve zâhiren de o Muhteşem "beyt" te müşahede ediyordum. "*Mekân ile, mekân içinde*" kendisi idi. "*Oturan ile,*

oturan için” gene kendisi idi. Mekânlı, “mekânsızlık” gene kendisi içindi. Çünkü kendisi zât-î yönden zâten “mekânların mekânı” olmasıydı.

İşte bu tecelli ve duygular içinde, (Bismillâhi Allahu ekber velillâhil hamd) diyerek, “Hacer-ul Esved” (siyah taş)ı selâmlıyor iken, bu sözlerin içinde bütün bu mânâ ve tecellilerin olduğu anlaşılıyor idi. Ve bunun karşılığı olan, (semiallu limen hamideh) “Allah hamdedenin hamdını duyar,) tasdiği ile cevabı zat mertebesinden geliyor idi. Bunları kâh zâhir de kendimde, kâh bâtında Hakk’ta Hakk olarak Hakk ile yaşıyordum. Ve bu tecelliler arkası arkaya devam edip duruyordu bunları misal olmaları dolayısıyla izah etmeye çalıştım, her halde az da olsa bir fikir vereceklerdir, tamamını anlatmaya ne zaman müsait ne de zemin cenâb-ı Hakk çekeceğimiz kadarını nasib etsin İnşallah. Söz buraya gelmişken küçük bir hatırlatma ve ikaz yapmak isterim.

Dualarımızda, “ya rabb-î Zât-î tecellini nasib eyle” diye, zat tecellisi isteriz işte bu isteğin “aynel yakîn” hükmü ile olanını karşılamak nispeten kolaydır, ancak “Hakk’el yakîn” olarak istenmesi biraz sakıncalıdır, bu tecelliye kaldırmak-taşımak-yaşamak, oldukça zordur. Bu yüzden Zât-î tecelliye “aynel yakîn” olarak istemek daha uygun olacaktır kanısındayım. Tabii ki (94/1) “Elem neşrahleke sadrek” (biz senin göğsünü açmadık mı?) ehli zat, için sınır yoktur.

Nihayet bu anlayış ve yaşantılar içinde diğer (15) günlük kafilemizde müddetleri dolmuştu (24/07/2010) gecesi yola çıkacaklar idi, o gün öğleden sonra odalarını teslim edip bavullarını lobiye indirdiler, Ve küçük paket ve çantalarını da bizim odamıza koymuşlar idi. Bu arada bende kendimi iyi hissetmiyordum ve biraz istirahat etmek için odaya çıkıp dinlenmek istemiştim. Herkes lobide idi, yukarıya çıkıp biraz uzandım, bir müddet sonra daha kötü olmaya başladım boğazım sıkışıyor başım dönüyor yüz kaslarım çekiliyor gibi idi, göğsümdeki ağırlık devam ediyor, bilmediğim bir korku ve yukarıda bahsedilen haşyet te vardı. Baktım belki yalnız kaldığımda tehlikeli bir durum olabilir ihtimaliyle zorla da olsa tekrar giyinerek aşağı lobiye indim, orada kenarda bir koltuğa oturup essizce etrafı seyretmeye başladım. Saatler yavaş, yavaş ilerliyor idi yolcularımız son hazırlıklarını yapıyorlar küçük alış verişleri olanlar gidip yapıp geliyorlar idi. Nihayet böylece vakitleri doldu, şirketin elemanları otobüslerini getirdi çanta bavul eşyalarını yüklediler bizim odadan da küçük eşyalarını aldılar hasretle vedalaştıktan sonra, hepsi yerlerine oturdular, ve hareket saati de gelmişti (gece 12) civarı idi, otobüs motorlarını çalıştırdı ana yola çıkmak için otelin önünden arka, arka geriye doğru giderek ana yola çıkmak için hareket etti, onlar gözden kayboluncaya kadar ellerimizi sallayarak uğurladık, hayırlarla yerlerine dönmeleri için dualarda bulunduk. Böylece otuzbir kişilik kafilemizden üç kişi kalmıştık. Biraz mahzun biraz durgun olarak bizde odalarımıza, sabah namazlarımıza kalkmak üzere çekilmiş idik.

Son kafilemiz gitmezden evvel, Nü..... hanım beş gün kadar hasta yatmıştı bu yüzden Hudeybiyeye gelememişti, bende iki gün kadar zâhir bâtin ağırlıktan kalkmamış yatmıştım.

Son kafilemiz gittikten sonra, Ümremizin üçüncü bölümü başlamış idi. İlâh-î tecelliler yavaş, yavaş tabiileşmeye ve böylece de biraz hafifleşmeye başlamışlar idi. Ancak havanın sıcaklığı fazla dışarı çıkmamıza mâni oluyor, Nü.....hanımın yanında kendisine arkadaşlık edecek birinin kalmaması, bu yüzden yalnız kalması, onu da epey etkiliyor idi. Bu yüzden yeni bir uygulama yapmamız gerekiyor idi. Bunu düşünerek namazlarda yalnız kalmaması için Kâ'be'de ki devamlı namaz kıldığımız yeri değiştirmemiz gerekiyordu, bizde öyle yaptık. Daha evvelce aşağı da namazlarımızı kılarken daha sonra yolumuzun üstünde olan ve kâ'be'nin birinci katına çıkan rampa yoldan giderek birinci kata çıkarak hemen orada yan, yana olan erkekler ve kadınlar bölümünde namazlarımızı kılmaya başladık. Namaz bitince hemen orada buluşup birlikte otelimize dönüyor idik. Bu uygulama iyi olmuş idi ancak sıcaktan, sadece sabah namazlarına, ayrıca akşam ve yatsı namazlarına çıkabiliyor idik. Bunun dışındaki süreyi otel odasında geçirmemiz gerekiyordu, çünkü Nü.....hanımı otelde de yalnız bırakamıyordum, bu yüzden günlerimiz biraz zor geçmeye başlamıştı.

Daha evvelki gelişlerimizde yanıma yazmak için kâğıt kalem alır düşündüğüm bir mevzuu hazırlayarak gelir orada yazılarıma devam eder idim. O zamanlar bizimle beraber kalan hanımlar olur, Nü.....hanım onlarla birlikte olduğundan benimde gözüm arkamda kalmazdı. Bu sefer de, belki gidenler gittikten sonra, gene yazı yazmaya vakit bulurum düşüncesiyle (Fussilet) Sûresi üzerinde ön çalışma yapmış o hazırlıkları yanıma almıştım. Ancak bahsettiğim İlâh-î tecellinin ağırlığından ve Nü.....hanım-ın yalnızlığından bu tür çalışma yapmama imkân olmadı, bende yaşanan hadiseleri, zuhuratları sadece not almak sûretiyle, daha sonra temize çekmek ümidiyle, özetleri olarak kayda aldım işte bu yazdıklarım da orada aldığım notlardan oluşmaktadır, İnşallah unuttuğum bir şeyler kalmaz.

Şimdi bu ilgileri verdikten sonra, sırasıyla gördüğüm zuhuratları ve özet yorumlarını o günlerdeki hatıralarımızı gene notlarımızdan kaldığımız yerden kayda almaya çalışalım.

(27/07/2010) Gecesi iki zuhurat.

(1) *(Hafız Behcet ağabey ile beraberim, sanki yürüyen bir ağaç var, ağaç meyve ağacı üzerine bakıyorum, yaprakların arasından olmuş yeşil elmalar sallanıyor.)*

"Hafız Behcet" hanımı tarafından biraz akrabam, ve hem de benim aynı zamanda Kûr'ân, huruf ve tecvid hocam, olan zattır. Çok güzel bir sesi ve tilâveti vardı aynı zamanda türkiyenin sayılı Hafızlarından ve mevlüdhanlarından idi. Kûr'ân kursu hocası ve daha sonra eski câmi imam-ı oldu. Uzun seneler bu görevde hizmet etti. Ve çevresinde çok sevilir idi. Bazı yazılar yazarken bir Âyet-i kerimenin hangi Sûreye ait olduğunu bilemediğim zamanlar hemen ona gider, Âyet-i kerîme'nin her hangi bir yerinden bir parçasını söyledim hemen Kûr'ânı Kerîm-i eline alır sayfalarını çevirir bana yerini hemen bulurdu, böyle işlek ve güçlü bir hıfzı ve hafızası vardı. Mevlâ rahmet eylesin. Bu özet zâhiri bilgiyi verdikten sonra yolumuza devam edelim.

Özet yorum: "**Hafız**" Allah'ın güzel isimlerindedir. "hıfzeden, koruyan, muhafaza eden," mânâsına dır. "**Behcet**" ise, "sevinç, güzellik, güler yüzlülük, şirinlik," (Cemâl) mânâsına'dır. Böyle olunca "Hâfız Behcet" bâtinen "Allah cemâlini korur" demek olur. Ağaç Cemâl ve Rezzak tecellisi mahzarlarından'dır. Üzerinde olmuş elma olması, "Vahid" tecellisinin mazharı olmasıdır, yürümesi şartlanmış olarak bir yere bağlı olmaması bu tecellinin her yerde zuhurda olması, elmaların yaprakların aralarında gizli olması, ehli olmayanın bu bilgilere perdeli olmasıdır diyebiliriz. O günlerde üzemizdeki tecellilerden biri de bu tecelli imiş. Burada Ulûhiyyet ve Vahidiyyet tecellisi vardır.

(2) *(uzun bir ışıklı cadde, yerlerde yanıp sönen desenli ışıklar var, ben onlara bir sıra daha desenli ışık ilâve ediyorum, bu ışıklar yol boyunca uzunca devam ediyor. Reklâm ışıkları gibi yanıp sönüyor, kontrolünü yapıyorum çalışıyorlar. Büyük bir sahne var, ben gösteri yapacaktım. Boynuma süs ve aksesuar olarak değerli taşlardan bir kaç sıralı kolyeyi takıp programa başlamak üzere hazırlık yapıyorum.)*

Özet yorum: Uzun ışıklı cadde "Esmâül Hüsnâ nûrlarıyla döşenmiş Sırat-ı müstakîm caddesidir," ilâve yapılması yorumlanmalarıdır, yanıp sönmeleri kendilerine dikkat çekilmeleri içindir, kontrollerinin yapılması eksikliklerinin kalmaması içindir, bu âlemin tamamı zaten bir sahnedir, gösteri yapmak, genelde kapalı zannedilen şeylerin izah edilerek idrak edilebilir hale getirip fikren müşahedesini sağlamaktır. Süslü kolye zâhirde bir tasma'dır, tasma ise o hayvanın bir sahibi olduğunun işaretidir, bu ise bizim sahibimizin Hakk olduğunu gösteren bir işaretidir diyebiliriz. Burada Ulûhiyyet ve Hay tecellisi vardır.

(28/07/2010) *(Yürüdüğüm yolların kenarlarında üzerleri meyvalı, meyve ağaçları var, onların üzerinden meyveleri seçerek topluyorum büyükçe ve muhtelif meyveler.)*

Özet yorum: Meyelli yol Vahidiyyetten, Ahadiyyete giden yoldur, onların üzerinden seçerek toplamak, Vadidiyyet ve Ahadiyyet tecellilerinin daha az bilinen kısımlarını muhtelif mevzular ile ortaya getirmektir, diyebiliriz. Burada Vahidiyyet ve Ahadiyyet tecellisi vardır.

(28/07/2010) *(Bir gurup var bana emanet etmişler onların bütün işlerine ben bakıyorum, ihtiyaçlarını giderebilmeleri için onlara değişik şekilde aletler yapıyorum.)*

Özet yorum: Emanet edilen gurup, ehli gönül olan çevremizdir. Onların ihtiyaçları için yapılan âletler, manevi eğitim ve ihtiyaçları olan muhtelif mevzuları onlara anlatmak sonra onlarda o mevzuları kıyas yaparak nefislerine düşmemek için bildirilen mevzularla yaşamlarını yönlendirmeleridir, diyebiliriz. Bura da Alîm ismiyle ef'âl de "kün" tecellisi vardır.

(28/07/2010) *(Babamın evinin olduğu, çocukluğumun içinde geçtiği sokağın kenarına bodur şimşir ağaçlarından çevresini çevrelediği bahçe*

yapmışım, giriş yeri de bırakmışım. Sonra bakarak çok güzel olmuş diye seyrediyorum.)

Özet yorum: Babam akl-ı kül'dür, o na ait olan ev ise bütün âlemdir. Sokak ve bahçe bu âlemde kişiye ayrılan yaşam sahadır, onun düzenlenmesi, kişinin gönül âleminin düzenlenmesidir. Düzenli olan her şey de güzeldir, Diyebiliriz. Bura da, mâlikel mülk, hükmüyle melik isminin tecellisi vardır.

(28/07/2010) (Gök yüzünden sıra, sıra elbiseler kıyafetler iniyor, içlerinden daha güzel bulduklarımı hediye etmek için alıp ayırıyorum.)

Özet yorum: Gök yüzünden kıyafetlerin inmesi, esmâi ilâhiyye ilmiyle nüzül etmesidir. İçlerinden güzel bulunanlar, kişilerin bünyelerine uygun isimlerin mânâlarının onlara iletmeye çalışılması'dır. Diyebiliriz. Bura da "hullet-İbrâhîmiyyet-esmâ tecellisi" vardır.

(28/07/2010) Tecelliler: Kâ'be'i Muazzama da tecelli.

(1) Şeriat mertebesi itibariyle; tecelli ef'âl, hörmət edilen bir taş yapı.

(2) Tarikat mertebesi itibariyle; tecelli esmâ, hörmət edilen ve muhabbet dolu bir taş yapı.

(3) Hakikat mertebesi itibariyle; tecelli sıfat, tecelli İlâh-î dolu bir yapı.

(4) Marifet mertebesi itibariyle; tecelli Zât, Zâtının tecelli görünümü itibariyle bizim âlemimiz için, Kâ'be ismi altında en kemallî haliyle zât-i zuhurunun ta kendisi.

O ra da yapılanlar, güya izâfî, aslında hepsi haki ki.

"Elif ile Lâm" in muhabbeti:

"Elif ile Lâm mim" in muhabbeti:

"Hâ ile mim" in muhabbeti:

"Be" nin muhabbeti.

"Te" nin muhabbeti;

Daha yukarılarda da bahsedildiği gibi, bu tecelliler sebebi ile göğsüme çöken ağırlık yavaş, yavaş hafifleşmeye başlıyordu. Şükrederiz, biraz daha fazla olsa idi kaldırılması epey zor olacaktı, Cenâb-ı Hakk. Zâtım için, zâtımı korusun.

Notlarımın arasında şöyle bir not'ta vardı! "Şimdilik elim bu kadar özet yazabildi, yoksa elim kaleme hiç gitmiyor idi.

Celâl tecellisi biraz, Cemâl'e dönmeye başladı, gönlümdeki yük yavaş, yavaş hafifliyor.

(28/07/2010) Yatsı namazındayız, sol yanımda Türk görünümüne bir genç var, nereli olduğunu sordum, Çorumlu olduğunu söyledi bir miktar konuştuğundan sonra ismini sordum, Mehmet Ali olduğunu söyledi. Diyanet ile 15 günlüğüne gelmiş kısa süre sonra gidecekti, namazdan sonra ayrıldık.

(29/07/2010) Sabah namazına giderken serviste en arka sırada otururken. (Sayd-ul ekber) " Büyük av" deniyordu. "Büyük av" Zât-î tecelliler'dir, Onları yakalayanlar ise büyük avcı "İnsân-ı Kâmiller ve Ârifler"dir.

(29/07/2010) Sabah namazından önce:

Büyük bir bina da, koridorun karşılıklı iki tarafında, iki iş yeri, aynı zamanda oturma yeri gibi de kullandığım, terzi atölyesi var. Birinden diğerine, dikmiş dikmek için deçmem lâzım. Elimde kumaş ve astarlarla karşı tarafta ki, atölye ye geçmek için kapıdan çıkıp diğerine doğru yürüyorum yanımda elmanlar da var, içeriye girince, her tarafın yeni yıkanmış temizlenmiş olduğunu, yerlerin daha ıslak olduğunu görüyorum. Astarlar ıslanmasın diye yukarıdan tutuyorum ve masaların üstüne koymaya çalışıyorum. İçeride temizlik yapan elemanlarda var, temizlik devam ediyor. Elemanlardan biri, beş altı adet zarf veriyor, bunlar müşterilerin arabalarının avrakları imiş, trafikte düzenlenecekmiş o tür işleride yapıyor imişim.

Özet yorum: Büyük bina bu âlemdir, karşılıklı iki atölye-oturulan yer, bâtin zâhir, yaşanan yerdir, atölyeden karşıya geçiş, bâtından zâhire geçiştir. Tekrar geri dönmek, zâhirden bâtına geçmektir, böyle devam eder. Bâtından alınan malzeme ile zâhirde elbise üretmektir. Bu ise Esmâ-i İlâhiyye ilmidir. Herkese göre ayrı bir form vermek gerekir, elbisenin kumaşı zâhiri, astarı ise bâtını'dır, ıslanmaması için korumak, bâtını'nın safiyetini bozmamak'tır, temizlik yapılması, bâtından gelen safiyetin, zâhir kirlerinden korunması içindir. Müşterilerin aynı zamanda trafik "yol" işlerine bakmak, onların seyr-u sülûk'larında beş mertebeden gidecekleri yollarının istikametlerini belirtmektir. Diyebiliriz. Bura da da, "hullet-İbrâhîmiyyet-esmâ tecellisi" ve beş hazret tecellisi vardır.

(30/07/2010) **Risâlet tecellileri:**

Yedi "Hâ-Mim" de "Hâ" ile seni Hakk'ın hakikatiyle **tenzîh** eder, mim'i Muhamme-î ile **teşbîh** ederim. Her ikisi ile de **tevhîd**, ederim.

"Ahad" ile **tenzîh** eder, "Ahmed" ile **teşbîh** ederim. Her ikisi ile de **tevhîd**, ederim.

"Mâkâne Muhammedin" ile **tenzîh** eder, "velâkin rasûlullah ve hatemenniy" ile **teşbîh** ederim. Her ikisi ile de **tevhîd**, ederim.

"Vemâ erselnâke" ile **tenzîh** eder, "illâ rahmeten lil âlemîn" ile **teşbîh** ederim. Her ikisi ile de **tevhîd**, ederim.

"Vemâ erselnâke" ile **tenzîh** eder, illâ şâhiden, mübeşşiran, ve nezira," ile **teşbîh** ederim. Her ikisi ile de **tevhîd**, ederim.

"İllâ yuha" ile **tenzîh** eder, "ene misliküm beşer" ile **teşbîh** ederim. Her ikisi ile de **tevhîd**, ederim.

(Ahzab/33/56)

"innallahe ve melâiketehü yusallune alennebiyyi ya eyyühelleziyne amenu sallahu aleyhi ve sellimu tesliymen"

"Gerçekten Allah ve melekleri Peygamber üzerine Salat ederler, Ey iman edenler! Sizde ona salat edin ve gönülden teslim olun"

Bu Âyet-i Kerîme'nin bâtın ve iş'ari mânâlarının tefekkürünün yeri burası olmadığı için, sadece zahirini aktarmakla yetinelim, arzu edenler kendileri araştırabilirler. Ancak, aşağıdaki bölümde kısmen bu hususta bilgi bulabilirsiniz.

Ûmrede ki, tecellileri şöyle sıralayabiliriz.

(Tecellii İlâh-î, Tecellii haşyed, tecellii berk'î, tecellii sûr' î.)

Başka bir risâlet tecellisi: Hamd'ın hakikati, Mu'hammed' tir.

Bu hakikatin daha iyi anlaşılabilmesi için. (13 ve Hakikat-i İlâhiye) isimli kitabımızdan ilgisi dolayısı ile aşağıdaki bölümden bir kısım alarak yolumuza devam edelim.

Sekizinci bölüm

MUHAMMED (a.s.) ve (13) ün bağlantıları:

Bismillâhirrahmânirrahim:

Aslında özetler halinde buraya kadar ifade edilmeye çalışılan hususların hepsi Hz. Muhammed ismiyle bildirilen.

Mefhari mevcudat: *Mevcudat'ın iftihar ettiği:*

Ekmelüttahiyyat: *En kemalli tahiyyatta oturan (Mi'rac:)*

Hatem'ül Enbiya: *Peygamberlerin sonuncusu:*

Nûr'ül Asfiya: *Asfiya-kâmillerin Nûr'u:*

Bahrî safa: *Safa, denizi-deryası:*

Habibi Hüda: *Hüda'nın dostu-sevgilisi:*

Muhammeden'il Mustafa: *Çok övülmüş ve seçilmiş:*

Sallâllahu aleyhi vesellem: Efendimiz olan zuhuru ilâhi mertebe'lerinin bağlantıları hakkında ve onun yüceliğinde'dir

Bu bölümde ise O'na ait ve O'nun yüce şahsında ortaya çıkan İlâhi hakikatleri özet olarak incelemeye çalışacağız. Daha evvelki sohbet ve yazılarımızda ve salât kitabımızda (**Hamd**) in kevnîyyet yani

varoluş itibariyle ba- kıldığında (sekiz) mertebesi olduğunu beyan etmiştik. Bura- da ise İlâhi mânâ'da olan yönünü anlatmaya çalışacağız.

Bilindiği gibi Hz. Rasûlullah'ın isimlerinin kaynak kö- kü (**HAMD**) dır. "Ahmed-Mahmud-Muhammed" gibi, daha birçok isimleri var ise'de en çok kullanılan isimleri bunlardır, ve en güzel bir şekilde bunlarla ifade edilmektedir.

(ح) "ha" (م) "mim" (د) "dal" sembol harflerinden meydana gelen bu muhteşem mânâ'da "ha" Hakikat-i (Ahad-ı "mim" Hakikat-i Muhammediyye'yi "dal" ise bütün bunlara (delil) delil-i İlâhi olduğunu ifade etmektedir.

Ahad-Ahmed-Mahmud-Muhammed. Bu kelimele-rin ifade ettiği mânâlar sadece yazıda ve zihinde birer şekil ve kelime değil, hakikatleri itibariyle birbirleriyle kaynaşma halinde ve her mertebe'de birbirlerine ayna olan, bütün âlemi kaplamış bulunan mânâlar deryasıdır.

Zat-ı Mutlak a'mâ'iyet'te, kendi âleminde, gizli hazi- ne'de, gaybların gaybında, iken bilinmekliğini istedi ve bu halden ilk tecellisi, zâtından zâtına oldu. Buna da "Ahad" Ahadiyyet, Yani birlik tecellisi dendi.

Ancak bu "birlik tecellisi" beşeri mânâ'da anlaşılan sayısal mânâ'da bir birlik değil, bölünmez bir bütünlüğün bir-liği idi. Sadece ilmî bir şuurlanma idi. Ve burada kendi tekli-ğinde iki özelliği (İnniyyet-i ve Hüvviyyet-i) ile belirdi.

İşte bu ilk kendinden kendine olan belirginliği "**Ahad**" (**1+8+4=13**) sayısal mânâsını oluşturdu. Tabii ki aslında batınında olan bu hakikat diğer mertebelerin zuhurundan sonra idrâki mümkün oldu. Nasıl ki, "Ahad" kendi varlığında kendisi ile idi, işte o mertebe'de mânâ değer ifadesi (**Ahad**) sayısal değer ifadesi ise (**13**) idi.

Daha evvelcede belirttiğimiz gibi nasıl ki, **elif (13)** olarakta bütün harflerin varlığına işlemiş olarak onlara nüfuz ettiği gibi (**Ahad**) da bütün varlığın özüne işlemiş onlara nüfuz ederek varlık sebepleri olduğu gibi, (**13**) sayısal değe-ride bütün mânevi değerlerin kaynak varlık değeri olmuştur.

Buda Hakikat-i Muhammed-i yoluyla tesirini bütün âlemlere (**14**) Nûr-u Muhammed-i yönüyle ulaştırmıştır.

Ahad olan O İlâhi **zât** gönlüne bir (م) (**mim**) yer-leştirdi, zuhur ismine (احمد) (**Ahmed**) dedi ve (**Ahad**)ı **Ahmed** ile gizledi. **Ahmed-i "Mahmud"** ile **Mahmud-u "Hamd"** ile **Hamd-ı** da "**Muhammed**" ile gizledi ve aynı şekilde bunlarıda yine, "**Muhammed**" ile açığa çıkardı ve bütün bunları (**Mustafa**) ile seçti.

Ona baktığında ister **Ahad** de, ister **Ahmed** de, ister **Mahmud** de, ister **Hamd** de, ister **Muhammed** de, ister **Mustafa** de, hangi ismi

söylersen söyle eğer biraz irfaniyetin var ise aynı zamanda bunların hepsini de söylemiş ve bu mânâları idrâk ederek yaşamış olursun.

Îlâhi olan Zât-ı Ahadiyyet gönlüne O (**mim**) i yerleştirdince yani **Ahmed** olunca daha evvelce **Ahad**'da bulunan (**ح**) (**ا**) (**ha**) ve (**dal**) in arasına giren (**م**) (**mim**) ile bu def'a (**elif**) i ilâve etmeden okunduğunda (**حمد**) "**hamd**" oldu, işte (**hamd**) in gerçek Îlâhi kaynak mertebesi burasıdır.

Ahad "**mim**" siz okunduğu zaman (**Ahad**) tır. (**mim**) li okunduğu zaman, **Ahmed**'tir, "**elif**" siz okunduğu zaman da "**hamd**" tır. İşte görüldüğü gibi, "**Ahad-Ahmed-**

İşte bu anlayış, öncelik ve idrâkiyle meseleye baktığımızda (**Hamd**) in, sadece bir kelime ve dilde söylenen tekerleme değil, bütün âlemleri kuşatan ve "**Ahad**"ı öven müthiş bir yaşam sistemi olduğunu bilmektir. Bundan hiçbir varlığın kendini istisna- ayıramıyacağını ve özünde var olan ve kendinin varoluş sebebi olan (**Hamd**) i kendi mertebesinden olabildiğince, daha evvelce bildirilen (**Hamd**) in (**8**) mertebesinden biriyle mutlak yapması gerekmektedir. Taaki; onda (**Hakk**) hamde de. İşte bu (**Hamd**) o'nun varlık sebebidir. Varlık sebebini anmamak ise vefasızlıktır.

Ahad gönlüne koyduğu ve kucakladığı (**م**) (**mim**) i ne (**Habib**) dediki, sayılarını tek tek toplarsak (**8+2+1+2= 13**) tür. **Ahad** olan (**13**) yine (**13**) ve **mim** o dahi (**13**) olan **Habib**' i nde bütün Îlâhi muhabbetini toplamış ve ondan zuhur ettirmiştir. İşte bu yüzden de âlemlere rahmet Pey-gamberi olarak gönderilmiştir.

"*Levlâke levlâk lemâ halâktül eflâk*" yani "eğer sen olmasaydın, olmasaydın, bu âlemleri halk etmezdim."

Diyen zât-ı Ahadiyye işte bu hitabını (**13**) ten (**13**) e yani gönlünde-kucağında, zuhura getirdiği (**mim**) i Muhammed-iyye ye yapmıştır. Ve bütün âlemlere bu (**mim**)i Muhammed-înin ve (**Hamd**) hakikatî'nin oluşumu (**Hakikat-i Muhammed-î**) tabiriyle ifade edilmiştir.

Ey güzel kardeşim: Mekke'li ve Medine'li Muhammedi **sadece bir beşer şeklinde ve öyle algılasan çok iyi bilesin** ki; O'nu hiçmi hiç tanımamışsın demektir. Sanada rahmet olan o Îlâhi mânâyı-**Muhammed**-i (s.a.v.) bu dünyadan gitmeden çok iyi anlamağa çalış, çalışta! O yüceliğin hakikatine hayran ve beşeri hamdından aciz kalıpta O'na teslim ol ki; gerçek **Hamd**-ı O'nun yaptığı ve O'nun zâtında yapıldığını müşahede ile idrak edebilesin.

İşte bütün bunlar, ayrıca **Hamd**-in hakikatleridir. **Hamd**-ı ancak **Allah** (c.c.) lühü yapar. (**Elhamdü lillâhi**) "**Hamd Allah'a**

mahsustur." (لله) (Lillâhi) sayısal değeri (30+30+30+4=94) tür toplarsak, (9+4=13) eder ki; (13) hakikatinin (13) hakikatine olan (Hamd-i) yani övgüsü'dür.

İşte bütün bu âlemlerde ortaya çıkan sevgi muhabbet ve İlâhi oluşumlar, övgüye ve övülmeye lâyık olduğundan bu âlemlerin en doyurucu iki aslî güzelliği (sevgi ve övgü) olduğundan, ayrıca da mânâ ve yaşam kaynağı olduklarından bütün mükevvenâtı yani âlemleri kaplamışlardır.

İşte bu iki kelimeye beşeri anlamda dar çerçeveleri içerisinde değil de, İlâhî mânâ da geniş ve gerçek ifadeleriyle baktığımızda bizler de, o geniş ufuklarda seyrimizi sürdürmeğe başlamış oluruz demektir. İnşallah:

Görüldüğü gibi **Hamd** ve **Muhabbet** bu iki ilâhi kelime **Muhammed** ismi olarak birleştirilmiş ve âlem-i ecdam-a yani cisimler âlemine gönderilmiştir. Daha evvelce de belirttiğimiz gibi. (Enbiya 21/107) Meâlen: "Biz seni göndermemedik; ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." Diye ifade edilmiştir.

Sûre ve Âyet sayı değerleri (21+107=128) dir toplarsak (1+2+8=11) zâhir zuhur mahalli olan **Hz. Muhammed'** tir. Her sevgi, özlem ve şiddetli isteğin başında (Ahhh) vardır. O'nun arkasında, bâtının da gizli duran devamı ise (medd) dir. Med-in lügat mânâsı ise "uzatma, çıkma, yayma ve döşeme dir." **Medd** ile **Ahhh....**birleşince, **Ahhh...med** olur ki; **Ahad**-ın muhabbetinin bütün âlemlere **medd** ile yayılması ve döşenmesidir ki, Hakikat-i Muhammed-i dir. **Medd** hecesine Hakikat-i Muhammed-i nin (→) (ha) sını eklediğimizde (**Medh**) olur ki, (**Hamd**) övgü ve övme'dir.

İşte bütün bu hakikatleri itibariyle gerçek mânâda ki (**Hamd**) "övgü"yü ancak **Allah** (c.c.) lühü yapar. Kullar ise kendi mertebelerinden bu (**hamd**)ı takliden yaparlar ki; o mertebeleri itibariyle bu oluşum da yerli yerindedir.

"Elhamdü lillâhi Rabbil âlemiyn"

Her iki âlemin'de aslı ve özü budur ve (**Ahad**) ın (**Ah.....med.....**teki dayanılmaz İlâhi zuhuru muhabbet-i ve câzibesidir. İşte bütün bunlar seçilmiş yani (**Mustafa**) olmuş oldu.

İlgisi olması dolayısıyla (bir zuhuratın düşündürdükleri) kitabımızdan da küçük bir bölüm ilâve edelim.

Füsûs-ül Hikem'de, "İnsân-ı Kâmil, sûret-i İlâhiyye üzere mahkûktur, Ve sûret-i rûhiyyesi ve cismâniyyesinin cümlesi (Allah) ismi câmiinin gölgesidir." Diye ifade edilmiştir. İlk İnsân-ı

Kâmil ise Hz. Peygamber Muhammed Mustafa (s.a.v.) dir. Ve "Allah" ın (c.c.) en geniş zuhur mahallidir. Ve mensûbiyyet-i nin ismi ve vasfı, İnsân sûreti'dir. Ve bu sûret'in hakikati. Yukarıda da ifade dildiği gibi, yeniden hatırlanabilmesi için aşağıya da alınmıştır.

(Allah-ü Teâlâ Âdem-i, Rahmân sûreti üzere halketti.)

Burada ifade edilen "Rahmân halketti" dir.

Diğer bir Hadîs-i Şerîfte ise şöyle buyurdu.

(Allah-ü Teâlâ Âdem-i, kendi sûreti üzere halketti.)

Burada ise "Allah Halketti, olarak geçmektedir ki ikiside aynı mertebenin değişik zuhurlarıdır. Ve zât-î oluşumlardır.

Fatiha, Hamd Sûresi-Ümm'ül kitap-Seb'ül Mesâni, **Ulûhiyyet, Risâlet ve Abdiyyet ile müsterektir.** Bünyesinde bu mertebelerin hepsi mevcuttur. Aynı zamanda yukarıda da bahsedildiği üzere!.

(Elhamdü lillâhi) "Hamd Allah-a mahsustur) yânî "**MUHAMMED Aleyhisselâm Allah-a mahsustur**" yânî Ulûhiyye-te, Zât-î tecelliye tahsis edilmiştir. Çünkü Hakkın varlığında hem "**Hâmid hem de Hahmud'dur**" âlemde böyle bir zuhur yoktur. Ayrıca "**abdiyyet**" mertebesinden **(üzerine nimet verilen)** kimselerden olmak isetenmektir. Bu nimet ise yukarıda bahsedilen "**Îlâh-î tecelliler**" dir. Ancak onun ümmetinin **Ârifleri bu sırta kendi mertebeleri yönünden aşinâdırlar.**

Şimdi burada akla bir soru gelebilir. **(Acaba bütün nev-i beşer bu şekilde mi, halkedilmiştir.)**

El cevap "**evet bu şekilde halkedilmişlerdir.**"

Eğer bu şekilde halkedilmemiş olsalardı zâhiren de isimleri ve vasıfları "**İnsân**" olmazdı. Bir yerde "**İnsân**" vasfı varsa orada zâhir ve bâtın "**İnsân**" yukarılarda bahsedildiği gibi bütün özellikleriyle mevcuttur. Mesele bunların zuhura çıkartılıp, veya çıkartılamamasıdır. Az yukarıda ifade edildiği gibi, Ancak, **onun ümmetinin Ârifleri bu sırta kendi mertebeleri yönünden aşinâdırlar.** Bu hakikati aşağıdaki hükümden de açık olarak anlamaktayız. İşte yukarılardan beri senetleriyle ifade edilmeye çalışılan bütün bu hususlar "**Ulûhiyyet'in Abdiyyet**" üzerinde ki **sırlarıdır.** Ayrıca daha bir çok sır vardır ki, onlar da yine sırda kalmaları gerekli ancak ehline emânet edilmelidir. Anlatılmaya çalışılanlar zâten ruhsatlı sırlardır.

Hadîs-i Küdsîde,

"İnsânın sırrı, sırrımdır ve sırrımın sırrıdır," buyruldu.

Cenâb-ı Hakk insânın sırrının, kendi sırrı olduğunu açık olarak ifade etmektedir. Bunun üzerine de söylenecek hiçbir şey yoktur.

Diyerek "**üç**" mertebenin özelliklerini bu kadarla yeterli görüp şimdilik tamamlamış olalım.

Ârifler,

"vuslat mârifettir," demişlerdir.

Yani bu oluşumların kemâli, **"hakikat** ve **mârifet"** mertebeleridir. Şariat ve tarikat mertebelerinde bu hususlar belki şifâen okunur anlatılır, ancak gerçek mânâdâ idrakleri ile yaşanmaları mümkün değildir. Yukarıda ki küçük bir hatırlatmayı tekrar belirterek bu hususu sona erdirmiş olalım.

Allah-ı,

Zât-ı Mutlak itibariyle görmek, **"muhaldir"** imkânsızdır.

Zât-ı Mukayyed olarak ve **Rububiyet-Teşbih** mertebesi itibariyle görmek, mümkündür. İşte bu yol Hakikat-i Muhammediyye ye açılan zât-î ve özel bir yoldur. Diğer kavimlere kapalıdır. Şartı. Gerçek irfan ehli Muhammed-î olmaktadır.

Aslında bu âlemde ne kadar **"insân"** var ise o kadar Allah inancı vardır ve hepside kendi görüş ve anlayışları yönünden haklıdırlar, ancak bu haklılık, zan ve izâfîdir. Mutlak değildir. İşte bu hususu bilen Cenâb-ı Hakk, **"Ben abdimin bana olan zannı gibiyim-indindeyim."** İfadeleri ile bütün inançları kabul etmiştir Ancak gerçek Allah inancı **"Ehli sünnet vel cemaat'ın irfan ehli olanlarının inaçlarıdır."**

Allah (c.c.) kulunun zannı gibidir. Peygamberi de, ümmetinin, veya kavminin zannı gibidir.

(30/07/2010) **(Hikmet ayniyyet'tir, ayniyyet yakîn, yakîn tevhid-birlik, birlik ise Hakk'tır.)**

Kendi mülkünün Rasûl-ü sensin-kendindir. Ulûhiyyet, Risâlet, Abdiyyet, hepsi sensin-kendindir-kendindedir, bunları bulmaya çalış. Çünkü. (tevbe/9/128) İçinizden size bir Rasûl geldi,) yi iyi anla.

Bu tecelliler içinde bazen kabz, bazen bast, halleri ağır basıyordu.

(30/07/2010) Daha erkenden gittiğimiz cum'a namazındayız, namaz başlamadan bir müddet evvel oz..... ile aramıza küçük bir Türk çocuğu girdi, oturuyoruz, cum'a yı bekliyoruz. Çocuğa nereli olduğunu sorduk "Bandırmalıyım İstanbul da, beyler beyinde oturuyoruz," dedi. İsmi sorduk, **(Mustafa)** olduğunu söyledi, okulunu sorduk, "ilk öğretim 6 cı sınıfta olduğunu söyledi." Namazdan sonra kaybolmasın diye yerine gidip gidemeyeceğini sorduk, ailesi de orada imiş kaybolmam dedi, gerçekten uyanık ve hoş ir çocuk idi.

Böylece o civarda **Mehmet-Muhammed Ali,** ve **Mustafa,** ile zâhiren de olsa isimleri yönüyle, genç birer delikanlı sûretinde görüşmüş olduk.

(30/07/2010) **Kudsiyyet bâtında'dır, tenzih'tir-tesbih'tir.**

Fiiliyyat zâhirde'dir, teşbih'tir.

Her ikisini yaşamak, Tevhîd'tir-zikirdir.

(30/07/2010) Gece yarım civarı bir zuhurat ile uyandım, ve unutmamak için hemen kayda aldım, çok ilginç ve şöyle idi:

Her zaman çıktığımız üst kattaki yerimiz, beşinci kapıdan girince yürüyen merdivenlerle çıkılan, ve yanda da aynı kattan doğrudan meyilli bir yol ile dışarıya bağlanan yerin iç kısmında girişteki direklerin birinin dibinde birisi bekliyor idi. Biz namazdan çıkıyoruz onun yüzü namazdan çıkanlara, arkası kapı girişine dönük. Üstü bordo ceketli altı ona uygun pantolon ile temiz ve resmi görünümlü ve üniformalı, Bengaldeşlilere benzeyen bir kimse namazı kılıp çıkarken beni karşıladı ve **(Kâ'be, beni sizin işlerinizi görmem için görevlendirdi.)** Dedi. Ben de (sağolasın ismin ne dir,?) diye sordum! **(Abdüllâtif)** ve ya **(Mehmed Ali lâtif)** gibi isim söylediği hatırımda kaldı.

İşte bu zuhuratın tesiri ile uyandım zuhuratı kaydettikten sonra biraz daha uyuyup kalkarak sabah namazı için Kâ'be'ye Zât'a gittik. Biraz erken olmakla birlikte sağlığımız pek elvermediği için, belki daha zor durumlara girebiliriz düşüncesiyle veda tavafımızı da vaktiyle yaptık. Ancak sağlığımız uygun olduğu zamanlarda gene tavaflarımıza mümkün olduğu kadar devam edeceğiz. İnşallah.

Böylece, **"Abdüllâtif" "Lâtif'in oğlu" "lâtif oğlumuz,"** olarak Kâ'be-i Muazzama nın Zât mertebesinden bize lâtif ve açık olarak manevi bir lütfu oldu, şükrederiz. Gerçekten de ondan sonra ki, yaşantımız bir hayli kolaylaştı. Bu gence gönlüm ısındı ve hep yanımızda gibi hissettim.

Bu zuhuratın yorumuna zaten açık olduğundan gerek yoktur.

(30/07/2010) Cum'a günü yatsıya gittiğimiz yerde, hemen ön sıramızda bir orta yaşlı arap kardeş ve yanında da (2-3) yaşlarında bir oğlu var idi. Namaz başlamadan babası onunla az da olsa ilgileniyor idi. Nihayet ezân-ı Muhammed-î okunupta vakti gelince namaza durulunca, çocuğunu namaz kılmak için yerde bırakıp ayağa kalkan babanın gözü ara ara çocuğun üzerinde idi. Çocuk hep hareket halinde idi kâh basına sarılıyor, kâh yavaş, yavaş ağılıyor biçimsiz hareketler yapıyordu, nihayet ikinci rek'atta tahiyata oturuldu, çocuk ta, babasının kucağına oturdu, tahiyat süresi bitince tekbirle ayağa kalkan herkes gibi baba da çocuğu kucağında olarak ayağa kalktı ve üçüncü rek'at-i çocuk kucağında olarak durdu tekrar tekbirlerle secdeye varıldığında baba çocuğu hemen yanına bıraktı ve yalnız olarak dördüncü rek'at-i tamamlamak için herkesle beraber ayağa kalktı, bu arada terk edildiğini zanneden çocuk tekrar babasının ayaklarına sarılarak yüksek sesle ağlamasını devam ettirdi, nihayet rükû ve secdeler bittikten sonra tahiyat'ta oturup selâm verilince baba çocuğunu kucağına alıp bağrına bastı ve çocuğun da ağlaması kesildi.

İşte sıradan gibi gözükken bu hadise beni ibretle zaman-ı İbrâhîm'e götürdü ve onun İsmâîl, ile olan duygularını hatırlattı. O zamanda orası

ıssız bir bölge üç kişiden başka kimse yok, baba İbrâhîm iki kişiyi bırakıp gitmek zorunda, hepsi Hakk'a tevekkül etmiş hiç birinde isyan yok, bir daha ne zaman görüşecekler hiç belli değil. İşte bu hadise onun küçük bir yaşanan misâli idi. Baba İbrâhîm, çocuk İsmâîl idi. Çocuğun ağlama sesleri o günden İsmâîl'in ağlama seslerinin yankılanması idi. Babanın namaz , yani Allah'ın emri için çocuğunu terk etmesi, İbrâhîm'in hali idi. Ancak buradaki baba ve oğul daha şanslı idiler, çünkü ayrılıkları geçici idi.

Şimdi akla bir soru gelebilir, bu kişinin namazı, çocuğunu kucağına alıp namazda yapılmaması gereken bir şeyi yaptığı için namazı bozulurmu, bozulmaz mı,?

Elcevap! O kişi zâhiren şeriat ve tarikat mertebesinde yaşıyor ise bozulur, kaza etmesi gerekir. Eğer o kişi hakikat ve marifet mertebesinde yaşıyor ise, bozulmaz, çünkü **lâtif** olan muhabbet, ağır olan zâhirden- maddeden üstündür. Namazda asıl olan sevgidir orada baba oğul arasında oluşan sevgi Hakk'ın hubbiyyetinin yansımasıdır, bu yüzden namazı bozulmaz, ve kaza etmek gerekmez. Ancak bir başka şekilde nefsi mânâda olan bir muhabbetle yapılan fiilde her namaz bozulur.

Buna Hz. Mevlânânın Mesnevîsinden bir hikâye ile cevap verelim. Ehlüllah'tan birine bir gün sormuşlar! "namazda ağlamak namazı bozarmı bozmazmı?" diye, o da; "ağlayana bağlı" demiş. Yani kendisini ağlatan Hakk muhabbeti ise, işte zâhiren en güzel namaz odur. Eğer kişi dünyalık bir sebep ile ağlıyorsa o namazını tekrar etmesi gerekir. Namazın bâtinen en güzeli ise, (Risâle-i Gavsîye)de bildirilen, "kılanın içinde kaybolduğu namazdır."

(31/07/2010) *Bir iş yerindeyim, Ha..... Ca.....ben, tanıdık biri daha var, birde tanımadık biri var. O tanımadık kişiye, bizleri ima ederek bunlar, yani bizler, sanatkâr, kalifiye, değerli kimseler'dir diyorum.*

Özet yorum: İş yeri, esmâ-i İlâhiyyenin zuhur mahalli olan bu âlemdir. Ha..... Ca.....ben, Canın hakikati olan ilâh-î ben'liktir. Tanımadık birisi, yeni gelen meraklılardan birisidir, o na tanıdık üç kişinin bâtın hali anlatılmaya çalışılıyor. Diyebiliriz.

(31/07/2010) *Bir yerde yemek ziyafetine çağrılmışım, odaya girerken ayağımda ki, terlik gibi şeyleri, ayakkabılık gibi gözlü olan bir yere bıraktım iki çift imiş, yemek yendi, oradan ayrılmak için alt kata indim fakat ayağımda ki, giydiklerimi bulamadım. Yemekler güzel olmuş.*

Özet yorum: Yemek ziyafeti, Mûseviyyet mertebesinde, (men ve selva-bıldırıcın eti ve kudret helvasıdır,) bunlar bitkisel ve hayvansal gıdalardır. Yer kaynaklı olduğu halde gökten gelmiştir. Beni İsrâîl bunlardan bıkmış bunların yerine soğan, sarımsak, mercimek, v.s. istemişlerdir. Bunun üzerine Mûsâ (a.s.) haydi mısıra gidin, yani geri dönün bunlar orada vardır, demiştir.

İseviyyet mertebesinde ise (Mâide sofrası) dır. Kiremitte balık ve yanında da limon olduğu söylenir, bunlar da bitkisel ve hayvansal gıdalardır. Yer kaynaklı olduğu halde bunlar da gökten gelmiştir.

Ümmet-i Muhammed'e ise bütün âlem İlâh-î bir sofradır. Mûseviyyet mertebesinde başlayan nalınlarını çıkarma uygulaması Muhammediyyet mertebesinde zâhir ve bâtın çıkartılarak kemâle erer. Zuhurat bunları ifade ediyor diyebiliriz.

(01/08/2010) Tarihli tecelliler: İzahları uzun sürer mealleri ile yetinelim. Cenâb-ı Hakk idraklerimizi açsın.

(Zümer 39/9)

"kûl hel yesteviylleziyne ya'lemune velleziyne lâ ya'lemune innema yetezekkerü ulul elbabi.

"De ki; Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak Kâmil akıl sahipleri anlar"

(En'am 6/50)

kûl hel yestevî'l a'ma ve'l bæsiyrü

"De ki: görenle görmeyen bir olur mu"

(İsra 17/72)

"ve men kâne fiy hazihî a'mâ fehüve fiy'l ahireti a'mâ

"Kim burada a'ma olup Rabbini göremezse ahirette de a'madır!"

(02/08/2010) Bir yerdeyim o yer benim terzihane dükkânım imiş, prova olmaya gelenler olmuş, bakıyorum bekleme odasında ke.....ile diğer evlâtlar prova olmak için sıra bekliyorlar. Ayrıca bir başka yerde de terzi dükkânım varmış, bekleyenlere siz yabancı değilsiniz diğer taraftaki provayı yapıp hemen gelirim diyorum, ve bir vasıta ile oraya gidiyorum, işimi görüyorum. İş yerinin diğer odalarında çalışmalar var, çalışanlara, ne yaptıklarını soruyorum, onlar da, zeminleri döşemelikleri yenilediklerini ve bütün elektirik hatlarının üstlerini yeni bir kaplama macunu ile kapattıklarını söylüyorlar, görevli imişler. Her tarafı öyle yapacaklamış. Sonra uyanıyorum.

Özet yorum: Terzihane dükkânı dikiş dikilen yerdir. Burada her türlü bedene uygun kıyafetler üretilir. Bu da gerçekten bir ustalık ve tecrübe gerektirir. İşte bu işi, (50) senesi çok faal (60) senedir yapıyoruz, bu süre içinde zâhir bâtın sayız eliseler dikildi. Zâhiren dikilen elbiseler madde, kumaştan idiler, bunların hepsi iş sahiplerinin zâhir bedenlerine göre en güzel şekilde imâl edildiğinden hepsi memnun oldular bunları giydikleri zaman güzellikleri daha da güzelleşmiş oluyordu.

Ancak bâtinen dikilen elbiselerin kumaşlarının dokumaları lâtif Esmâ-i İlâhiye ipliklerinden olduklarından kumaşları dahi lâtif, ve zâhiren görülmediklerinden, hem üzerinde yapılan çalışmalar zor hemde, lâtif nefsi görünmeyen bedenlerine dikildiğinden onları işlemek daha da zor olmakta idi. Ayrıca lâtif elbise isteyen kimseler, lâtif nefsi görünmeyen

bedenlerini göremedikleri için zayıf veya şişman olduklarını zâhir bedenlerine kıyasla aynı olduğunu zannetmekte idi, gene de öyle olmaktadır.

Biz ise onların Lâtif elbiselerini lâtif nefsî görünmeyen bedenlerine göre diktiğimizden, bu eliseler sanki bâzılarına bol bâzılarına darmış gibi gelip nefisleri rahatsız oluyordu, İçlerinden sabredenler bu ilbiseleri ile daha sonra çok rahat ediyorlar, sabretmeyenler ise çıkarıp atıyorlar idi. Tabii bu onların tercihleri idi. Elbiselerinin hallerini değiştirmek için bir daha provaya gelmeyip çırp atıyorlar idi. Oysa o elbiselerin zaman içinde tekrar eninin boyunun düzelmesi lâzım geliyordu, devam edenlerin sürekli "*boyunun ölçüleri*" alınıyor hâle göre elbiselerde düzenlemeler oluyor. Çıkarılanlar ise ikinci defa "*boyunun ölçüsü*"nü aldırılmadan uzaklaşıp gidiyorlar idi, gene de öyledir.

"bekleyenlere siz yabancı değilsiniz diğer taraftaki provayı yapıp hemen gelirim diyorum,"

Bekleyenler oranının müdaimi olduklarından meşguliyetleri zâten her zaman prova olduğundan orada beklemeleri kendileri için bir sıkıntı değil rahatlık konusu dur.

"diğer taraftaki provayı yapıp hemen gelirim diyorum,"

Diğer taraftakiler ise yeni elbise talipleridir, onları fazla bekletmek lâzımdır. Provalarını yapıp, yani (hangi tür kumaşa "Esmâ-i İlâhiyye" lâtif kumaşına. "O isimlerin mânâlarına" ihtiyaçları varsa onlara göre kelimeler liflerinden kumaş dokuyup üzerlerine mânâlarını uydurmaya çalışarak yapılan prova işleminden sonra onları göndermektir.

çalışanlara, ne yaptıklarını soruyorum, onlar da, zeminleri döşemelikleri yenilediklerini ve bütün elektirik hatlarının üstlerini yeni bir kaplama macunu ile kapattıklarını söylüyorlar, görevli imişler. Her tarafı öyle yapacaklarmış. Sonra uyanıyorum.

Zeminlerin döşemeliklerin yenilenmesi, Basılan yerin sağlam olması içindir. Elektirik hatlarının üstlerinin kapanması, İlâhi mânâların akışında hayal ve vehmin karışmaması içindir, diyebiliriz.

(02/08/2010) Pazartesi gece saat (3'30) Çıktık "Elâf" otelden üç otuzda ulaştık ravzaya yürür adımlarla. Niyet ettik zâtın yolunda, yedi şavt, ya Allah, ya huu, ya Hakk, ya hay, ya kayyum. Ya kahhar, ya fettah, bitti oldu tamam son tavaf, Hakk içindi Hakk la oldu bu tavaf, Zâtını zâtıyla eyledi tavaf, dönüyor on binler yüz binler bu tavafta, hepsi bir hâl hepsi bir anlayışta bitiriyorlar huşu ile tavaflarını, dönünce anlatacaklar hatıralarını.

Sûretini düzenlemişsin taştan.
Gizlemişsin kendini baştan.
Perde olmuş gözlere yaştan.
Halbuki nekadar da aşikârsın.

Mekke mekân olmuş sana.
Şerefi mekân bilmekân olmuş.
Bende sana mekân oldum.
Sen benim mekânım.

Baktım sahne değişti.
Ben oldum sana mekân.
Sen benim mekânım.
Bu ne sırdır ki, oldu yakînım.
Açmışın perdeni amma.
Fark etmez bunu kulların.

(02/08/2010) *Sabah namazından sonra biraz yattığımda Cem ile yatmakta olduğumu gördüm.*

Cem ile yatmak, Esmâ-i İlâhiyye'nin Cem'i ile, hem dem olmaktır, diyebiliriz.

(02/08/2010) Pazartesi.
Sûretim sûret-i Hakk, kalbim olmuş hem Kâ'be,
Sîretim sîret-i Hakk, gönlüm olmuş hem Kâ'be,
İnsânlar zâtın zuhur mahalli, kim anlar ki, bu hâli,
Anlayan varsa eğer, onlar bilir bu hâli,
Benmi döndüm bilmem ki, etrafında Kâ'be'nin,
Yoksa! Kâ'be'mi; döndü, etrafında bu beytin.
Sığmaz imiş kalbe, ama gönle sığar denildi bu âlem.
Fazla telâş etme Huuu de geç, vesslâm.

(02/08/2010) Pazartesi. Sabah namazından tavaftan sonra.

Kâ'be'de tavaf halindeyim etrafta bazı şer gibi görünen güçler var, onlara hadi bakalım uzatmayın terk edin burayı diyorum, hemen uzaklaşıyorlar.

Bu arada Kâ'be yolu üzerinde, bir kenar yerde sanki az havada gibi de bir yatak var, içinde ben yatıyorum, bir de Ce...'in küçüklüğü imiş, (2-3) yaşlarında yatakta yanımda birlikte yatıyoruz, ve bir müddet uyuyoruz, bu uykunun çok huzurlu ve güvenli olduğunu uyanınca anlıyorum. Çocukta aynı şekilde huzur ve güven içinde mutlu bir şekilde uyuyor idi.

Tavafta şer gibi görünen güçler, üç harflilerin bazılarının orada da olmasındandır. Çünkü onlar oralarda da vardır. Bunun ispatı Peygamberimizin onlarla Mekke de görüşmesi'dir, ve o yere sonradan onların ismi ile bir mescid yapılmıştır. Bu mescid de, onların varlıklarına ait bir simgedir. Onlara gidin dendiği zaman giderler, gitmiyorlarsa onun üzerinde düşünmek lâzımdır.

Havada yatak, zâten hepimiz, dünya dahil boşlukta hava da yatıyoruz gönlü Hakk ile olan kişi zâten her tarafta huzurla yatar. Aslında yatak, külli teslim olunan bir mekândır. Bu da tam bir teslimiyet ve güvendir. Tam bir teslimiyet ise ancak Hakk'a olur. Yatağa yattığımız

zaman nasıl yaygın bir halimiz var ise, Esmâ-i İlâhiyye cem'iyeti de öylece üzerimizde yaygın ve huzurludur. Diğer bir yönden bu huzur mânevi evlât (**abdüllâtif**)in huzuru idi. Ayrıca oğlumuz **Cem**'inde Ümreden sonra, bize karşı yaptığı gayretlerinin de bu şekilde tezahürü idi diyebiliriz.

Not= Zâhir ehli için bu ve buna benzer görülen zuhuratlar, tamamen değişiktir. Onlardaki yorumu gaflet-i ifade etmektedir, bu iki hâlin ayrılması gerekir.

(02/08/2010) Pazartesi. Gece yola çıkacak idik ikindiden sonra, otel odamızın arka tarafa bakan camının önüne her zaman konan güvercinlerin son yiyeceklerini de vermiştik. Oraya geldiğimizden beri küçük bir balkon gibi olan ve klimaların dış bölümlerinin bulunduğu yere ve klimaların üstlerine konan güvercinleri her gün besliyorduk, o gün de son gıdalarını vermiştik.

(02/08/2010) Pazartesi. Yatsı namazını kıldıktan sonra, çıkarken, (**Abdüllâtif**)i gördüğüm yere giderek, (*Abdüllâtif hadi oğlum biz gidiyoruz hoşça kal teşekkür ederiz, seni yeni gelenlere yardım etmen için burada bırakıyorum,*) diyerek oradan ayrılıyoruz. Ancak muhabbet-i gönlümde olan o çocuktan ayrılmak biraz üzüyor.

Cenâb-ı Hakk bura da bize iki evlâd verdi biri, zâhirdi biri bâtındı, şükrederiz.

Aslında dönmemize birkaç gün daha var idi ancak, bir hayli zorlandığımızdan, şirketin elemanlarına uçak biletlerini daha öne alma imkânı var ise daha evvel gidelim diye rica da bulunmuş idik onlar da araştırdılar, bu tarihe bulmuşlar gece saat (12) de otel lobisinde hazır olmamızı söylediler. Biz de o saatte yola çıkmak üzere lobide hazır idik. Nihayet hareket saatimiz geldi şirketin elemanı bizi alıp Cidde hava alnına götürdü gümrük muayenelerimizi de yaptırdıktan sonra saat (5) te hareket edecek olan uçağa bindik ve Türkiye ye doğru havalandık, adeta bir tayyi mekân gibi (8) civarında Türkiye de idik Cem bizi karşıladı (1,5) saat sonra da evimizde idik.

Yukarıda da belirtildiği gibi o günler de üzerimde değişik tecelliler vardı, o tecellileri şöyle sıralayabiliriz.

(**Tecellii İlâh-î, Tecellii haşyet, tecellii berk'î, tecellii sûr' î.**)

Tecellii İlâh-î, Zât-î, Sıfât-î, Esmâ-î ve ef'âl-î bütün mertebeler den gelen tecellîler'dir. Ehli bunları fark eder.

Tecellii haşyet. Haşyet'in, lügat mânâları aşağıda'dır.

Haşyet Korku ve dehşet.

Haşyeten Ürkerek, korku ile.

Haşyeten Lillâh Allah için korku.

Haşyetullah Allah korkusu.

(Bakara/2/74.) *Sonra onun ardından kalpleriniz katılaştı. O kalpler taşlar gibidir. Veya katılıkça daha şiddetlidir. Ve şüphesiz taşlardan öylesi vardır ki ondan ırmaklar kaynar. Ve yine şüphe yok taşlardan öylesi vardır ki yarılr, kendisinden su çıkar. Ve yine şüphe yok taşlardan öylesi vardır ki, (Haşyetullah) Allah korkusundan aşağıya düşüverir. Allah Teâlâ ise sizin yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.*

Âyet-i Kerîmede ki, (Haşyetullah) *Allah korkusundan aşağıya düşüvermesi.*) Kişinin taş gibi olan nefis dağından yere düşüvermesi, tevazuya ve toprağa dönüşmesidir. Toprak ise "hikmet" olan kendi aslıdır. Böylece (Haşyetullah) kişiyi aslına ulaştırmaktadır ki ancak oradan hayat ve ilim suyu, kaynamağa başlar ve aslına ulaşan kimsenin kendisi kaynak olur. (Haşyetullah) her merteye de başka bir hâl almaktadır.

Bu mertebedeki korku, beşeri anlamda nefsî bir korku değildir. Bu korku Zât-î tecellinin sonsuzluğu içinde yok olup kaybolup gitmenin korkusu'dur ve Hakk'a karşı nezaketsizlik yapma ihtimalinin korkusu'dur. İşte bütün varlığımı saran Mekke,Kâ'be'i Muazzama'da ki korku böyle bir korku idi. Sessiz ve sakinliğim bu yüzden idi dayanılması oldukça zor idi. Süremizin sonuna doğru hafiflemeye başlamış idi.

Tecellii berk'î. Berk'in, lügat mânâları.

Şimşek çakması. Parlama.

Yıldırım.

Zinetlenme, süslenme.

Tas: Tecelli-i İlâhiye ile kurbiyete mazhariyyet.

Ahmak olmak.

Bu tecelli zaman, zaman gelen, İlâh-î bir açılımın ifadesidir. Akılda ve gönülde bir parlama ile aydınlanma ve açılım olur. Böylece yeni ufuk ve bilgiler de açılmış olur. Bu hâlin yeri, zaman-ı ve saati hiç belli olmaz. İşte bu yüzden, kişinin yanında küçük bir not kâğıdı olmalı ve o tecelli hâlini hemen satır başlarıyla not almalıdır. Eğer o anda yazılmazsa daha sonra akıldan yavaş, yavaş kayar unutulur gider. Bir daha da benzeri gelir ama ayırtı gelmez.

Tecellii sûr' î. Zâhir-î mânâ da sûretten, madde'den gelen Ef'âli tecellilerdir. Tehlikeli ve aldatmaca olabilir, çünkü istismara açıktır. Kişi gerçek mânâ da irfaniyyet eğitimi almamışsa, bunları ayıramaz. Ve süflilerin oyununa gelebilir. Cenâb-ı Hakk Hâfız ismi ile muhafaza etsin.

Kendinde kendi vardır, bilmez kendini.

Kendinde kendi vardır, bulmaz kendini.

Kendinde kendi vardır, bilir kendini.

Kendinde kendi vardır, bulur kendini.

Kendi kendi içindir, kendi içinde.

Ne varki! Âlem de zâten, kendi, kendi içinde..

İşte o günlerde bütün bu tecellilerin hepsi belirli miktarda mevcut idi. Böylece günlerimiz nihayet doldu ve yerimize döndük.

Ûmre, dost ve evlâtlarımızın gönderdikleri yazılar ve benimde ilâvelerim ile ve ilgili diğer kitaplarımızdan yaptığımız aktarmalar ile de bu dosya meydana gelmiş oldu, Cenâb-ı Hakk gayret edip okuyabilenlere idrak ile fayda sağlamış olsun İnşallah.

Bu dosyanın bitiş tarihi. (28/09/2010) Salı.. Şu rastlantıya bakınki bizim de evlilik tarihimiz. (28/09/1964) idi. Cenâb-i Hakk cümlemize hayırlar nasib etsin.

Buraya (6-Peygamber-3-Hz. İbrâhîm) isimli kitabımızdan, Kâ'be-i Muazzama hakkında verilen bilgilerden ilgisi bakımından, faydalı olur düşüncesiyle bir kısmını da aktrıyorum.

(İnne evvele beytin vudia linnâsi lellezî bi bekke te mübâreken ve hüden lil âlemîne)

3/96. "Şüphe yok ki, insânlar için ilk tesis edilmiş olan ev, Mekke'deki o çok mübârek ve âlemler için hidâyet olan beyt-i Muazzamadır."

Yukarıdaki Âyet-i Kerîme'ye zâhir-î yönden bakıldığında, söylenecek daha başka hiçbir şey yoktur. Aynen olduğu gibidir. Ancak, bâtin-î yönden bakıldığın da söylenecek çok şeyler vardır. Şimdi özetle bunları incelemeye çalışalım.

- (1) Yer yüzünde ilk "ev" in olduğu:
- (2) İnsân'lar için kurulduğu:
- (3) yerinin "Bekke" olduğu:
- (4) Mübarek olduğu:
- (5) "Âlemlere" hidâyet "Hâdî" olduğu:

Açık olarak ifâde edilmektedir. Şimdi bunları, bir noktayı hatırlatarak teker, teker incelemeye çalışalım. O nokta da şudur. İnsânlar için kurulduğu halde, bütün âlemlere hidâyet olması nasıldır.? Yeri geldikçe incelemeye çalışacağız.

- (1) Yer yüzünde ilk "ev" in olduğu:

Yer yüzünde İnsânlar için kurulan, ilk evin ismi aynı zaman da **(Beytullah,)** "Allah'ın evi" dir. Sâhibi Allah (c.c.) kullanıcısı ise İnsândır. O halde İnsân Allah'ın kiracısı ve misâfiridir. Bu yönden aynı zamanda Allah ehli-Ehlullah'tır.

Zât-ı mutlak â'mâ'iyetinden Vâhidiyyet'ine tenezzül ettiğinde, kendisinde iki husus'u meydana çıkardı o da "inniyyet'i ve hüvviyyet'i" idi. İnniyyet' inden, *İnsân ve Kûr'ân*, zuhur etti işte bu yüzden **(ikiz kardeştir,)** hüvviyyet'inden ise âlemler ve nokta zuhur mahalli "*beytullah-Beyt'ül atik*" ortaya çıktı. Daha sonra zât-ı mutlak, Ahadiyyet-inden vahidiyyet-i ne tenezzül ettiğinde, Ulûhiyyet-i ve Rahmâniyyet-i meydana çıktı. Ulûhiyyet'inde bulunan ilm-i ilâhiyyesi, sıfat bölgesi olarak Rahmâniyyet'i ne aktararak, yaygınlaşmasını sağlamış oldu. İşte Ulûhiyyet'in ilmî, mânâ da ilk evi-zuhuru, budur. Buranın diğer ismi de Hakikat-i Muhammed-î dir. Öyle ise bu hâlin diğer ismi, bâtın-î mânâ da, hakikat-i Muhammed-î, İlmi İlâhiyye'nin "beyt-i-zuhur" mahallidir."

Rahmâniyyet-in, nefes-i Rahmân-î si ile ilmi İlâhiyye'de bulunan Esmâ ilâhiye ye lâtif sûretler vererek esmâ âlemine tenezzül etmesi de rahmâniyyet-in zuhur mahalli, Esmâ mertebeside âlem-i melekût olarak rahmaniyyet-in evi **(Beyt'ürrahmân)** olmuştur. Esmâ âlemi olan mertebe-i ervah'da ki mânâlar da birer elbise giyerek, âlem-i ecsam-cisimler âlemi-âlemi şehadette zuhura çıktıklarında bütün âlemi şehadet bu mânâların "beyt-evi" olmuş bu yüzden buranın diğer ismi "beyt'ül esmâ" dır, diyebiliriz. Bütün bu mertebeler Ulûhiyyet'in zuhur mahalleri olduklarından ve âlemlerin en kemâlli olan zuhur mahalli de bu âlemler, âlem-i şehâdet'in tamamının ismi **"beytullah'** tır. İşte bu yüzden "bu âlem-beyt-ül atik-eski ev-beytullah" tır. Bu hakikatin nokta zuhur mahalli ise zâhir âlemin de ki, "Beytullah-beyt'ül atik" ismi verilen İmân ehlini çok cezbeden zâhirde ki "Beytullahtır." Farkında olmadan câzibesi buradan gelmektedir.

İşte bu yüzden içinde bulunduğumuz şehâdet âleminin tamamı **"Beytullah"** bunun nokta zuhur mahalli de "yeryüzünde ilk ev" diye bahsedilen bu hakikatin belirtilmesidir, diyebiliriz. İşte bu hususlar Zât-ı mutlak'ın, hüvviyyet-i yönünden "Beyt-ül atik-beytullah" ismiyle zuhuru'dur, diyebiliriz.

(2) İnsân'lar için kurulduğu:

Bilindiği gibi "ev-beyt" insânlar için olmazsa, olmaz larındandır, ve her insân için de, içinde barınabileceği bir mekâna ihtiyacı vardır. İşte bu yüzden beyt aslî bir değerdir. Yukarıda, geniş ve birey olarak belirtilen, beyt'in, diğer bir mânâ ve temsilcisi ise içinde yaşadığımız evlerimizdir. Bu yönü ile de beytler İnsânlar içindir. Zat-ı mutlak Ahadiyyetinden Vahidiyyet'i ne tenezzül ettiğinde, Rahmâniyyet-i yönünden (*Errahmân allemel kûr'ân halâkal insân*) (Rahmân 1/2/3) te belirtildiği gibi, İnsân-ın halkiyyet zuhuru Rahmâniyyet mertebesine kadar gitmektedir. Hadîs-i kûdsî de de belirtildiği gibi. (Allah Âdem-i Rahmân sûret-i üzere) halketti, (Allah Âdem-i kendi sûret-i üzere) halketti, hükmü ile, Âdem'in halkiyyet-i Rahmâniyyet üzere olmuştur, yâni rahmâniyyet hakikatleri kendinde mevcuttur, demektir. Füsûs-ül Hikem de, **(Allah İnsân-ı zâhir ve bâtın Hakikat-i İlâhiyye üzere "mahlûk" olarak halketmiştir.)** Diye ifade edilmiştir. Bu hususta bir çok haberler vardır yeri olmadığı için bu kadarla yetinelim istiyorum. İşte bu **beyt**, Zâhiren **insân bedeni'**dir, çünkü **(ve nefahtü)** nün (38/72) zuhur mahalli ve mekânıdır. "*Şerefi mekân bil mekân-mekânın şerefi içindeki iledir,*"

denmiştir. İşte muhteşem İnsân bedeni olan mekân, İlâh-î tecelli olan **"ve nefahtü"** ise o mekânın **"mekîn"**-i olmuştur, işte bu husus ilk def'a Âdem ismi ile belirtilen "nefs" ismi, de verilen bu mekânda zuhura çıkmıştır. Böylece iki türlü **beyt** ortaya çıkmış olmakta idi, biri Zât-î mânâ da, sûret-i İlâhiyye üzere, mekân-ı İlâh-î, olan İnsân, diğeri ise mekân-ı sûrî olan beytullah idi.

İşte bunların ikisi de İnsân içindi. İnsân-ı kâmil ismini de alan bu sûret-i İlâhiyye yi bulamayanlara bunun yerine, sûrî olan beytullah'a Hacc ve Umre hükümleri ile bu hakikatleri yaşama yolu açılmıştır. Bizce hacc'ın tarifi. *"Hakikat-i İlâhiyye de cemâlûllah-ı seyr," dir.* Umre ise, *"Hakikat-i Muhammediyye de Cemâl-i Muhammediyye yi seyr,"* dir diyebiliriz. İşte bu hususların ikisi de İnsân'ın Hakk'ın indinde nasıl bir değeri olduğunu açık olarak anlatmaktadır, ve bir insân'ın kendi değerlerini bilebilmesinin yolunun bu hakikatleri idrak etmesinden geçmektedir. Bu bakımdan, iki beytullah'ın da İnsânlar için kurulduğu açık olarak belirtilmektedir.

(3) yerinin **"Bekke"** olduğu: Bildirilmektedir.

Osmanlıca Türkçe lügat'ta **(Bekke)**

(1) Mekke'î Mükerreme' nin eski adıdır. **(2)** Bir yerde toplanmak, bir yere cem olmak. **(3)** İzdiham kalabalık. Diye ifade edilmektedir.

"بَكَّة" (**Bekke**) kelimesini özetle incelemeye çalışalım. Ebced hesabı ile toplu olarak **(11)** sayı değerinde'dir. **"ب"** (**B**) harfi bilindiği gibi "ile-birliktelik" mânâsında' dır. İki **"ك"** (**kef**) harfinden biri (kün) diğeri ise, (feyekünü) dür. **(ه)** (**He**) ise (Hüvviyyet-i mutlaka) "Hakk'ın Hüvvüyyet-i" zât-î zuhur mahalli'dir. Yukarıda belirtilen hakikatlerin bir sistem içinde zuhura çıkması için Zât-ı mutlak, kudret sıfatı ile (kün) "ol" dedi, bu mânâ, madde'den bir elbise giyerek, önü iki köşeli-makamlı, arkası oval bir yapı olarak (feyekünü) hükmü ile de Zât-ı mutlağı temsilen dünya da ki, yerine ilk hâli ile binâ edilmiş oldu. Sayısal değeri (11) olan bu binânın, gelecekte o mahalde zuhur edecek Hakikat-i Muhammediyyenin de temelleri atılmış oluyordu. **(Bekke)** yukarıda da ifade edildiği gibi, bütün ilâh-î mânâların bir zuhur yerinde cem olarak, hattâ izdiham şekliyle akıp gelerek ortaya çıkan Zât-î mahallin ismidir, diyebiliriz. İşte bu hakikat ayrıca "Besmele"nin başında ki, **"ب"** (**B**) harfinin diğeri bir hususiyeti'dir. Allah'ın Zât-ı'nın "kün" (kudret sıfatı ile) teşbih mertebesinden zuhurudur diyebiliriz.

O binânın ilk yapılışı hakkında muhtelif rivayetler vardır. Bu rivayetler genelde bir nokta da toplanmak tadır, o ise Âdem (a.s.) ile birlikte yer yüzünde görülmesidir. Genel kabul gören rivayet-i ise yeryüzünde temellerinin melekler tarafından yapıldığı üzerine de cennetten indirilen çadır şeklinde cam fanus gibi bir örtü ile kaplandıdır. Gayemiz (Beyt-ül atik) in tarihini yazmak olmadığından bu

kadar bilgi ile yetinerek daha fazlasını araştırmacılara bırakarak yolumuza devam edelim.

Bu beyt-in temelleri ile oturduğu yerin ismi, "بَكَّة" (**Bekke**) "**Bekke**" nin oturduğu mahallin ismi ise bilindiği gibi, "مَكَّة" (**Mekke**) dir. Ebced hesâbı ile toplu olarak (**13**) sayı değerinde'dir. Görüldüğu ve bilindiği üzere bu sayısal değer Hakikat-i Muhammediyyenin kemâlidir. (**Bekke**) Hakikat-i İlâhiyyenin zuhur mahalli, (**Mekke**) ise, hakikat-i muhammediyyenin zuhur mahallidir, diyebiliriz ki; Ora da doğmuştur.

(4) **Mübarek** olduğu: Bildirilmektedir.

(1) **Mübarek**, lügat'ta İlâhi hayrın bulunduğu şey. Bereketlenmiş, çoğalmış. Bereketli, uğurlu. Hayırlı. Mes'ud.

(2) Beğenilen, kendisine kızılan ve şaşılan kimse veya şey. Olarak bildirilmektedir.

O mahalde (1) ci izahta olanların hepsi vardır. Mübarektir çünkü bütün İlâh-î lûtufların kaynağıdır.

(2) ci anlatımda ise, Hakk'a düşman olanların halleri belirtilmektedir.

(5) "Âlemlere" hidâyet "Hâdî" olduğu, bildirilmektedir.

Görüldüğu gibi "Beyt'ül atik" Mekke'de olmakla birlikte "**Âlemlere**" hidayet olduğu bildirilmektedir. Bu ifade ile orada ki mahallin bir simge ve bir hakikatin sembolik ifadesidir, diyebiliriz. şu günkü haliyle üst kata, terasa çıkıp baktığımızda aşağıda görülen muhteşem Şekil ve manzara her ne kadar belirli bir sınırlar içinde görünüyor ise de, aslında sonsuz ucu bucağı bilinmeyen bütün âlemleri kendi bünyesinde misâlen ve mânen, bulundurmaktadır. şöyleki:

Zeminde tavaf edilen mahal "Ef'âl âlemi" (8-10) merdiven ile çıkılan birinci kat "Esmâ âlemi" onun üst katı "Sıfat âlemi" en üst kat teras-ı ise sonsuz "Zât âlemi" ortada duran sevgili ise bir bakıma, "İnsân-ı Kâmil" diğer yönüyle ise, Zât-i zuhur mahalli" dir. Diyebiliriz. Bütün İlâh-î tecelliler orada zuhurda olduğundan ve bütün âlemleri temsil ettiğinden bu yönüyle de "Âlemlere" hidayet olmaktadır. Yâni göremediğimiz Âlemleri orada bir maket olarak bulduğumuzda ve oradan da tefekkürümüzde o Âlemleri hayal eder olduğumuzda ve hayal yönüyle de olsa o Âlemlerin varlığını kabul etmemizden dolayı onlara da hidayet edilmiş olunmaktadır.

Diğer taraftan "**Hidâyet ve Hâdî**" lügatta Şöyle izâh edilmekte (Hidâyete ermiş. Mürşid. Rehber, delil. Hidâyet yolunu gösteren. Hidâyete, doğruluğa eriştiren. Önde giden.) Diye belirtilmektedir.

İşte gerçekten o mahal İlâh-î hakikatlerin tümünü bünyesinde cem etmiş durumdadır. Aslında cazibesi de bu yönden gelmektedir. Her nazar

eden orada idrak etse de etmese de kendinden ve özünden bir şeyler bulmaktadır. İşte genel de orada tarif edilemeyen muhabbet ve duygusallık bu yöndendir. Bu da kişilere özlerinden gelen bir Hidâyet'tir. Diyerek yolumuza devam edelim. Gayemiz İbrâhîm (a.s.) tarih-î mânâ da hayat hikâyesini yazmak değil, belki mertebe-i İbrâhî miyye'nin bazı özelliklerine dikkat çekmeye çalışmaktır.

Âdem (a.s.) dan sonra dünya üzerinden epey zaman geçmiş, nihayet (Nûh) (a.s.) ın zamanı gelmiş ve kavmi tarafından kendine muhalefet edilmiş, nihayet Cenâb-ı Hakk (Nûh) tufanını oluşturmuş, o tufan ile birlikte o mahalde ki, hayat'ta sona ermiştir. Bu arada (beyt-ül atik) in temel üstü gövdesi aynı istikametinde göğe kaldırılmış, ve ismine de (beyt-ül ma'mur) denmiştir. Bu hadiseden sonra yer yüzü İbrâhîm (a.s.) zamanına kadar beytsiz kalmıştır. Bilindiği gibi İbrâhîm (a.s.) ailesi ve beraberindekiler ile bir hayli seyahat yaptıktan sonra (Şam) taraflarında mekân tutup oraya yerleştiler. Aradan bir muddet geçtikten sonra, Hacer vâlîde'den (İsmâil) (a.s.) dünya ya geldi, bunu kabul lenemeyen Sera vâlîde onların yanından uzaklaştırıl masını istedi, bunun üzerine, İbrâhîm (a.s.) Hacer ve İsmâil-i alıp yola çıktı. İşte bu yolculuğa çıkış dünya tefekkür tarihinin büyük dönemeçlerinden biridir.

Bu yolculuk hakkında değişik rivayetler vardır. Ancak bu yolculuk gerçekten hayret edilecek bir yolculuktur, Hiçbir niyet ve hedefleri olmadan yola çıkan ikisi büyük biri küçük üç yolcuyu kim yönlendirmişti ki, uzun vadilerden çöllerden dağlardan geçerek nihayet bir yere geldiklerinde orada kaldılar, ancak burada ne bir kimse ne de sığınacak bir yer vardı. Bu yerin neresi olduğu daha sonra anlaşılacaktı. İşte bunu tespit edip ora da karar kılmak bizce İbrâhîm (a.s.) ın kendisine Hakk tarafından bildirilen mucizesidir diyebiliriz. Bu hadise Kûr'ân-ı Kerîm'de şöyle ifade edilmektedir.

(Rabbenâ innî eskentü min zürriyyetî bi vâdin gayri zî zer'in inde beytikelmuharrami Rabbenâ li yükümüsselâte fec'al ef'ideten minennâsi tehvî ileyhi verzukhüm minessemerâti leallehüm yeşkürun)

14/37. "Ey Rabbimiz!. Ben neslimden bazısını senin Beyti Haremın yanındaki ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz!. Namazı dosdoğru kılsınlar diye. Artık insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meyleder kıl ve onlara meyvelerden rızık ver. Umulur ki, onlar şükr ederler."

yukarıda ki Âyet-i Kerîme'nin delâletiyle, tefsir ve tarih kitaplarında da belirtildiği üzere İbrâhîm (a.s.) karar kıldığı o vâdide, eşi Hacer-i ve oğlu İsmâil-i Hakk'a teslim ederek geri döner. Buldukları yerde kısa bir süre sonra su zuhur eder, (Zemzem) bunun üzerine kervanlar su vesilesiyle oraya uğramaya başlarlar ve orada yavaş yavaş sosyal hayat gelişmeye başlar ve orası meskûn bir yer haline almış olur. İbrâhîm (a.s.) zaman zaman onları dolaşmaya gelir, yine böyle dolaşmaya geldiği bir seferde, hemen belirtilen Âyet-i Kerîmenin de delâletiyle, tekrar Beytullah-ın inşâsına başlanır.

Beytullah-ın yerinin tespiti hakkında da değişik rivayetler vardır, bir tanesi şudur. Daha sonra o civarın ismine (Mekke) denilecek olan o yerde büyük bir fırtına olmuştur ve bu fırtına ile, o yerlerde sonradan meydana gelen dolgu kum ve taş yığınları sağa sola savrulup dip alan açılınca Beyt-ül Atik-in temelleri ve oturduğu yer **(Bekke)** ortaya çıkmıştır. İşte İbrâhîm (a.s.) ve oğlu İsmâil (a.s.) ile birlikte bu temeller üzerine eski kadîm haliyle Beyt-ül Atiği tekrardan yeryüzüne ve İnsânlık âlemine ve bütün âlemlere kazandırmışlardır.

(Ve iz yerfeu İbrâhîmülkavâide minelbeyti ve İsmâil Rabbenâ tekabbel minnâ inneke entessemî ul alîm)

2/127. "Hatırla ki. İbrâhîm Beytullah'ın temellerini İsmâil ile beraber yükseltiyor, ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur, şüphe yok ki sen işitensin ve bilensin, diyordu."

Bilindiği gibi "Kûr'ân-ı kerîm, Âyetlerinin" bir çok mertebeleri ve bu mertebelerin mânâları vardır. Bu mertebeler bilinmez ise gerçek mânâ da, faydalanmak oldukça zordur, mânâlarının sadece dışında-zâhirinde kalma ihtimâli çok yüksektir. En azından (âfak ve enfüs) yâni "bir dışımızda ki genel hâli, bir de, içimizi ilgilendiren özel hâlini bilmemiz gerekmektedir. Ancak bu yönden iç dış itibariyle daha geniş bir anlayış içerisinde dıştan içe doğru, daha sonra içten dışa doğru "K.Kerîm" de bir yolculuk yapabilmek için ufkumuzu genişletmiş olabilmemiz gerekmektedir.

Yukarıda ki Âyet-i Kerîme'ye verilen "meâl" yerli yerindedir ancak "zâhiri" bir ifadedir. Aynı Âyet-i Kerîme'nin yine aynı ifadeleri içinde "bâtın-iç" mânâsı da vardır. Zâhiri-dışı, dışarıda ki, genel halidir, "bâtını-içi" ise birey olarak her birerlerimizin o hali içimizde kendi dünyamızda yaşamamız gereken hususlar olarak idrak etmemiz gerekmektedir. Tabii bu hususu her kesin mutlak mânâda tatbik etme mecburiyeti yoktur, sadece zâhiri itibariyle kabullenmek yeterlidir, ancak o zaman biz sadece orada belirtilen kimselerin bizim dışımızda olduklarından, bizde onların ve onlara ait bilgilerin toplayıcısı hükmüne girmiş oluruz. Oysa Kûr'ân-ı Kerîm bu ifadelerle, bize bizi, anlatmak için gelmiştir. Böyle özet bir girişten sonra Âyet-i Kerîme'yi incelemeye çalışalım.

"Hatırla ki. İbrâhîm Beytullah'ın temellerini İsmâil ile beraber yükseltiyor," (idi)

(İrfan mektebi) isimli kitabımızda (6) tür Hakk yolculuğundan bahsedilmektedir. Bunların **birincisi**, Âdem (a.s.) dan kıyamet gününe kadar gelip geçecek olan bütün insânların bir tek bütün seyr-i dir. **İkincisi**, ise bir insân-ın kendi hayat süresi içinde, bir ömürlük seyr-i dir. İşte her birerlerimize bu seyr-in bilincinde olmak lâzım gelmektedir. Yukarıda ki Âyet-i Kerîme bu seyr-in çok mühim geçitlerinden birini bizlere açık olarak göstermektedir. O devir dünya da İbrâhîm (a.s.) devridir. Bu zamana kadar yer yüzünden belirli Allah anlayışları geçmiştir. Bu anlayış ise bilindiği gibi yer yüzünde ilk def'a oluşan "Tevhîd-i Ef'âl" anlayışdır.

Yer yüzünde, Âdem (a.s.) ile birlikte bir (Allah) anlayışı ortaya gelmiştir. Esasen daha evvelce yer yüzünde İnsân olmadığı için böyle bir (Allah) anlayışına ihtiyaç yoktu zâten âlem kendi hususi-fitr-î yapıları içinde (tesbih) lerini yapıyorlar idi. İşte Cenâb-ı Hakk kendinin şuurlu varlıklar tarafından bilinmesini arzu etti ve bunun için Âdem-i kendi sûreti-Ulûhiyyet hakikatleri üzere halketti. İşte bu özellikler ile donatılan Âdem (a.s.) ve nesli yeryüzünde yaşamağa başladılar. Onlarla beraber (Beyt-ül atik) te ayakta duruyor idi. Böylece Allah'ın iki zuhur mahalli yer yüzünde faaliyette idi. Aradan geçen uzunca bir zaman sonra, o yöre ve o devirde, insânların çoğunluğunun aslî hallerinin bozulmuş olduğundan, zâhir-î olan ilâh-î tecelli mahalli o devrede (Nûh tufânı) oluşumuyla yer yüzünden kaldırıldı sadece "Nûhîyyet" mertebesi itibariyle diğer bir ilâh-î zuhur mahalli olan o zamânın o mertebesi itibari ile İnsân-ı kâmilleri kaldı. O günden İbrâhîm (a.s.) lâm devrine kadar gelen süre içinde yer yüzünde zâhir-î mânâ da nokta zuhur tecellî mahalli yok idi. İşte bu devrede yer yüzünde İbrâhîm (a.s.) devri başlamış idi. Yukarıda ki bazı Âyet-i Kerîmeler ile bu devrin başlangıcı belirtilmiş idi. Bu Âyet-i Kerîme ile de, yer yüzünde tekrar (Beytullah)lı, günler geri gelip yaşanmaya başlanacaklardır.

İşte bir sâlik-yolcu-lar da bu hususları özel olarak kendi ömür, seyr süreleri içinde yaşayacaklardır.

Zamânının peygamberi, insân-ı Kâmil-i, ve tevhîd-i Ef'âl-in zuhur mahalli olan İbrâhîm (a.s.) in o mahalde birde oğlu vardır.

İşte bu oğlun adı (**İsmâil**) dir. Mânâsı!

(Allah işitir, Allah'a yükselen) demektir.

Yukarıda da belirtildiği üzere, İbrâhîm Sûresi (39) uncu Âyetinde. İbrâhîm (a.s.) bir oğul vermesi için Cenâb-ı Hakk'a dua ederken, "**Allah duaları işitir**" buyurmuştur. Oğluna bundan dolayı şükran nişanesi olarak bu ismi koymuştur, denmektedir. Yine bu mânâ da yukarıdaki Âyet-i Kerîmenin sonunda da aynı ifade görülmektedir. "**şüphe yok ki sen işitensin ve bilensin, diyordu.**"

Diğer lügat mânâları ise. (**Çok bol**) ve (**şarkı söyleyen**) imiş.

Yukarıda belirtildiği gibi, tekrardan, Ebced hesabıyla "**İbrâhîm**" kelimesinin sayısal değerine bir göz atalım.

(إِبْرَاهِيمَ) "**İbrâhîm**" (ا) "elif" (1-13) (ب) "be" (2) (ر) "rı" (200) (هـ) "he" (5) (ي) "ye" (10) (م) "mim" (40) toplarsak, (1+2+200+5+10+40=258) (2-5-8) sayıları oluşmaktadır. Bu tablodan muhtelif uygulamalar çıkabilir, ancak fazla uzatmamak için ana hatlarıyla belirtmeğe çalışacağım.

Baştaki (2) bu mertebenin zâhir ve bâtın oluşumunu ifade etmektedir. (5) hazârat-ı hamse-beş hazret mertebesini, (8) ise, sekiz cennet mertebesini ifade etmektedir diyebiliriz. Ayrıca (5+8=13)

olmaktadır ayrıca "elif" te (13) tür. Böylece netice olarak "İbrâhîm" kelime ve mânâsının içinde iki adet te zâhir bâtın (13) bulunmaktadır. *Görüldüğü gibi sayısal değer olarak bu merteye de Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır.*

Şimdi birde "**İsmâil**" kelimesinin sayısal değerine bir göz atalım.

(اسماعيل) "**İsmâil**" (ا) "elif" (1-13) (س) "sin" (60)

(م) "mim" (40) (ا) "elif" (1-13) (ع) "ayn" (70) (ي) "ye" (10) (ل) (30) toplarsak, (1+60+40+1+70+10+ 30=212) (2,12) sayıları oluşmaktadır. Bu tablodan da muhtelif uygulamalar çıkabilir, ancak fazla uzatmamak için ana hatlarıyla belirtmeğe çalışacağım.

Görüldüğü gibi (2) ve (12) sayısal değerleri ortaya çıkmaktadır. Ayrıca içinde mevcut iki adet (ا) "elif" (1-13) olduğundan netice olarak, zâhir ve bâtın (12) ve (13) ler bulunmaktadır. *Görüldüğü gibi sayısal değer olarak bu merteye de Hakikat-i Muhammediyye ye bağlıdır.*

Şimdi bir toparlama yapalım, (Ebrahem-İbrâhîm) "halkın babası" ünvanı ile, "tevhid-i ef'al" "fiillerin birliği" hakikatinin ilk def'a temsilcisi olmakla, bu mertebeden zata seslenilmektedir. İnsânlık tarihinde ilk def'a bu merteye anlayışı ile Hakk'a seslenilmiştir. İşte gerçek mânâ da (Esmâ) mertebesinden ilk def'a İbrâhîm (a.s.) ın Hakk'a sesini duyurması mümkün olmuştur. Bilindiği gibi merteye-i İbrâhîmiyyet aynı zamanda "hullet" (Esmâ-i İlâhiyye) nin giyildiği mertebedir, esmâ-i İlâhiyye de (Sem-i ve alîm) isimleri de bulunduğundan o merteye de bu isimler fiilen yaşanarak İbrâhîm (a.s.) ın lisânından ortaya çıkmakta, kabul edilmekte ve faaliyyet'e geçmektedirler.

İşte bu halin şükranesi ve bu mertebenin zuhur mahalli tecelli yeri olarak İbrâhîm (a.s.) oğlunun ismini (**Allah işitir - bilir - Allah'a yükselen - çok bol**) mânâlarında, "**İsmâil**" olarak isimlendirmiştir. Bu isim sadece diğer bedenlerden ayırd edici bir isim değil hakikat-i İlâhiyyenin o mertebesi itibarı ile yaşayan bir zuhuru veya zuhur mahallidir. Bu merteye "halk'tan Hakk'a) olan, sesleniş ve zât-î seyr'in Ef'al mertebesinden başlangıcıdır. Diyebiliriz. Daha evvelki seslenişler ise dua mahiyetinde olan seslenişlerdir.

(10/07/2010) (03/08/2010) Tarihleri arasında geçen süre içinde yaşananları Ümreden döndükten ve epey oğraştıktan sonra nihayet, (28/09/2010) Salı akşamı (2010, Ümre dosyası) ismiyle sona ermiş oldu Rabb'imize şükrederiz. Okuma zahmetinde bulunanlara da teşekkür ederiz, kendileri için faydalı olur İnşallah.

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADİS :

2. **VEHB** : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. **KESB** : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. **NAKİL** : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'î şerif,
İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve
sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

1. **Necdet Divanı:**
2. **Hacc Divanı:**
3. **İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
4. **Lübb'ül Lübb Özü Özü**,(Osmanlıca'dan çeviri):
5. **Salât- Namaz ve Ezan-ı Muhammedi'de Bazı hakikatler:**
6. **İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
7. **İslâm, İmân, İhsân, İkân**, (Cibril Hadîs'i):
8. **Tuhfetu'l Uşşâkiyye**, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. **Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**
10. **Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:**
11. **Vâhy ve Cebrâil:**
12. **Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:**
13. **(13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:**
14. **İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi**
15. **6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)**
16. **Divân (3)**
17. **Kevkeb. Kayan yıldızlar.**
18. **Peygamberimizi rû'ya-da görmek.**
19. **Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.**
20. **Terzi Baba Umre (2009)**
21. **6 Pey - (2) Hz. Nûh Neciyyullah (a.s.)**
22. **Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:**
23. **Değmez dosyası**
24. **6 Pey-3-Hz. İbrâhîm Halîlûllah- (a.s.)**
25. **Köle ve incir dosyası:**
26. **Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:**
27. **Genç ve elmas dosyası:**
28. **Kûr'ân'da Tesbîh ve zikr:**
29. **Karınca, Meml Sûresi:**
30. **Meryem Sûresi:**
31. **Kehf Sûresi:**
32. **İstişare Dosyası:**
33. **Terzi Baba Umre dosyası: (2010)**
34. **Bakara dosyası:**

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

- 41- 12- **Terzi Baba-(1)**
- 42- **Terzi Baba-(2)**

-----İnternet
dosyaları-

43-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-
44-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-
45-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-
46-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-
47-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
48-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
49-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
50-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
51-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-
52-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-
53-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-
54-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-
55-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-
56-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-16-
57-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-17-
58-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-18-
59-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-

NECDET ARDIÇ

Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <[http:// necdetardic. org/](http://necdetardic.org/)>

Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>

Veb sayfası: Almanya: <www.terzibaba.com>

Radyo adresi (form): <terzibaba13.com>

MSN Adresi:

Necdet Ardıç <terzibaba13@hotmail.com>